

Tịnh Độ 1

2013

www.hoasentrenda.com

Giới Thiệu

Thứ Tư 19, 2011, 09:50:31 PM

Ga con: Ái chà. 🙄,

Đọc lại 1 loạt bài mà thấy người phủ sóng ngất ngây.

Mong muốn các bài trên diễn đàn được tập hợp lại và in thành Tập Tin 6,7,8,9.... để muốn đọc khi nào thì đọc. Vì việc lên mạng vào HSTD để đọc cũng không phải dễ dàng gì. Admin nghĩ cách đi và thông báo cho bà con biết cách làm với nhé.

Xin đa tạ. 🙏.

hoasentrenda: Admin sẽ hỏi ý kiến chủ Tibu và sẽ thông báo cùng Ga con và cả nhà rõ.

Tibu: Chơi liền! Nhưng lại phải tốn nhiều thời giờ ghê lắm đây.

Thay vì Tập Tin 6,7,8... có người đề nghị là “Hoa Sen Trên Đá”. Lý do: Thời kỳ Tập Tin đầu tiên trong thập niên 1980 với cái tên tựa là “Giải Thoát” hay... tập rồi mới tin... càng tin càng tập... qua rồi. Bây giờ là **Thời Kỳ** hoa sen mọc tá lã trên đá. Là thời kỳ triển khai phương pháp và soi sáng các ngõ ngách của đời sống dưới cái nhìn HSTD.

Lại xin trích dẫn một câu nói của anh Sơn Đà Lạt trong một dịp sinh hoạt 5 ngày tại nhà anh với vài thân hữu: ... *mai sau... vài trăm năm sau... người ta sẽ nhắc tới các vị như là những bồ tát....* Nói lại mà vẫn nhớ cái cách nói chuyện của anh Sơn. Anh nói mà mắt nhìn vào khoảng không trên tầm nhìn ngang một chút. Trong các buổi nói chuyện, anh hay chìm vào như vậy, nên phải để ý lắm mới bắt được.

Bồ tát đây thực ra là những người nói chuyện ngược đời và làm chuyện ruồi bu chó chẳng phải gì ghê gớm. Ngược đời với thời bây

giờ nhưng vì thấp sáng lại những lời dạy dỗ của Thầy Thích Ca cách đây hơn 2500 năm nên chẳng ngược. Và ruồi bu vì... ruồi bu thôi, không biết nói sao cho rõ hơn được.

Cuối cùng xin chân thành cảm tạ tất cả thành viên HSTD đã nhiệt tình trực tiếp hay gián tiếp đóng góp vào trang mạng và các cuốn Hoa Sen Trên Đá trong thời gian qua. Vì lý do ngoài sự kiểm soát của các anh em hstd, công việc phải tạm ngưng một thời gian dài... như chú Tibu đã nói trước. Nay hstd xin được phép làm phân đoạn tổng hợp cuối cùng và giới thiệu đến với tất cả mọi người.

Nguyện xin tất cả đều an lành trong ánh sáng Chánh Pháp.
Nam Mô Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát Ma Ha Tát.

16/ 11/ 2011.

1/1/2013.

Hstd xin trích dẫn bài viết sau đây của chú Tibu, HL, Thầy Trụ Trì của Đạo Tràng, ông Ủ..... để làm “Lời Tựa” cho tuyển tập tổng hợp **Tịnh Độ 1** này.

Lời Tựa

<http://www.hoasentrenda.Com/Chutruong.htm>

Sun Jan 25, 2009 10:03 pm

Chào các Bạn!

"Hoa sen trên đá" là một linh ảnh từ Ngài Tỳ Lô Giá Na và Ngài đã trao tặng cho Cô Trang, vào ngày 24 tháng 11 năm 1991, khi Cô vừa làm xong cuộn băng cassette kể chuyện về một nhóm cư sĩ sống rất là bình phàm giữa cuộc đời tại thành phố Đà Lạt.

Ý nghĩa của Hoa Sen Trên Đá:

Hoa sen thông thường là từ bùn dơ mà ra, đó là thời xa xưa! Cho đến nay, bùn dơ và hôi tanh đó đã khô cần và đã hoá thành... đá, nhưng lạ một điều là Hoa Sen vẫn còn có thể mọc được trên mồm đá cheo leo, ngay bên bờ vực thẳm!

Ngài Ty Lô Giá Na đã tiên đoán rằng tâm tánh của những cư dân sau này sẽ chuyển hoá từ tình trạng hư hỏng (nhưng vẫn còn rất là dễ uốn nắn y như tính dẻo của bùn dơ) ra dần về tình trạng càng ngày càng tồi tệ hơn!

Có nghĩa là: Rất là ích kỷ và lại cũng rất là cứng đầu y như là hình ảnh của mồm đá khô cần với những chấp kiến và tội ác!

Mục đích chính của Hoa Sen Trên Đá:

Trong Võ thuật cổ truyền, khi Lý Tiểu Long (chưa có bằng Cao Đẳng) cho ra đời môn "Triệt Quyền Đạo" thì ai cũng tưởng rằng đây là một môn võ mới!

Nhưng thật ra, đây chỉ là một tiến trình bắt buộc của hệ thống Võ Thuật con người!

Võ Sư đã khéo léo trộn lại hết tất cả những cái hay, cái khéo của những môn Võ trên thế giới (từ Vịnh Xuân Quyền, qua Võ Tự Do Thái Lan, qua Arnis của Phi Luật Tân, Judo, Aikido, Nhu Thuật, rồi Savate của Âu Châu... Ông đem bỏ hết những động tác thừa của những môn này và cô đọng lại thành những chiến thuật, chiến lược để cho những võ sinh của mình thao dợt! Và dĩ nhiên với phương thức mới này (học ngay bằng chiến thuật và chiến lược chứ không phải là học tấn, học thế, rồi học đòn như những môn võ khác): Võ Sư trở nên rất là nổi tiếng.

Trong giới theo học Võ Sư, có hai loại:

Loại 1. Là loại theo chính ngay Võ Sư để học. Những võ sinh này là từ đai đen đệ tứ đẳng cho tới đệ bát đẳng! Toàn là loại... "Võ Sư mà lại đi theo học Võ Sư" không mà thôi!

Loại 2. Là loại không thích theo, là vì môn Triệt Quyền Đạo là một môn võ mà trong đó không có ai mang đai! (Đối với Võ Sư Lý Tiểu Long thì cái đai chỉ có công dụng là giữ cái quần đừng bị tuột!) Do vậy mà những võ sinh tự động liệt môn này là một môn võ thuật thuộc loại tự phát và do đó là loại võ giang hồ.

Thế nhưng, khi nghe ngóng thì môn võ này lại quá là hay: Tất cả những võ sinh theo chân Võ Sư, sau một thời gian, đều có thể biểu diễn những đòn rất là đặc biệt.

Nhưng... kệt một cái, nếu mà mình ghi danh xin theo Võ Sư để học thì... quê quá đi! Là vì mình cũng là võ sư kỳ cựu của những môn Võ thuộc loại chính phái: có đai, có bằng cấp đẳng hoàng! Mà nay lại...

hạ mình xuống để đi theo một tên vô danh tiểu tốt, không biết từ xứ nào đến, lại chưa có bằng Cao Đẳng (college), để học! Để rồi... danh dự của môn phái mình cũng theo đó mà tiêu thành mây... thành khói luôn sao! Nếu mà làm vậy thì... ai mà coi cho được! Do vậy mà... thôi thì đành... học lên vậy!

Đó là chuyện võ thuật, nay trở lại chuyện chủ trương của Hoa Sen Trên Đá:

Đẹp bỏ hết tất cả những hoa lá cành không cần thiết (vì tính cách thương mại nhiều hơn là giúp cho trình độ tu chứng: Như hương hoa, quần áo, chuông mõ, bần thờ). Và khai triển triệt để "Tứ Như Ý Túc" còn gọi là "Tứ Thần Túc" và nhất là "Dục Thần Túc" là một cái mà tất cả những chủ trương tu hành khác của Phật Giáo đều cố ý lãng quên và không được khai triển (Đối với những phương thức tu hành này: Ba Mươi Bảy Phẩm Trợ Đạo do chính Đức Phật Thích Ca trình bày từ xa xưa thì đến nay chỉ còn có ba mươi sáu (36) phẩm), mời các Bạn đến đây coi:

http://vi.wikipedia.org/wiki/T%E1%BB%A9_th%E1%BA%A7n_t%C3%BAC

Tứ thần túc

Tứ thần túc (四神足, sa. *catvāra rddhipādāḥ*, pi. *cattāro iddhi-pādā*, bo. *rdzu `phrul gyi rkang pa bzhi རྩུ་ཤྲུལ་གྱི་རྒྱང་པ་བཟི་*), cũng gọi là **Tứ như ý túc** (四如意足), **Tứ như ý phần** (四如意分) là khoa thứ ba đứng sau [Tứ niệm xứ](#) và [Tứ chánh cần](#) trong 7 khoa của [37 phẩm trợ đạo](#), là bốn pháp thiền định, bốn thứ phương tiện giúp hành giả thành tựu các tam-ma-địa (samadhi). Thần là chỉ cho cái đức linh diệu; túc là chỉ cho định là nền tảng chỉ nơi nương tựa để phát sinh quả đức linh diệu.

Bốn bước này được xem là bốn loại thiền định (zh. 四種禪定) nhưng có nhiều loại định nghĩa khác nhau. Bốn loại định đó là dục làm chủ sẽ đắc định, tinh tấn làm chủ sẽ đắc định, tâm làm chủ sẽ đắc định, tư duy làm chủ sẽ đắc định. Nhờ sức mạnh của bốn pháp này dẫn phát các loại thần dụng mà sản sinh ra tam-ma-địa (chánh định). Sau đây là một cách phân loại.

1. **Dục thần túc** (zh. 欲神足, sa. *chanda-rddhi-pāda*, bo. `dun pa`i rdzu `phrul gyi rkang pa འདུན་པའི་རྩུ་འཕུལ་གྱི་རྒྱལ་པ་), gọi đầy đủ là Dục tam-ma-địa đoạn hành thành tựu thần túc (Srt: chanda-samādhi-prahāṇa-saṃskāra-samannāgata-rddhi-pāda, Pāli: chanda-samādhi-padhāna-saṃkhāra-samannāgata-iddhi-pāda), thiền định phát sanh do năng lực của ý muốn, tư tưởng mà đạt được thần thông. Dục ở đây chỉ cho ước muốn, mong cầu một cách thiết tha, mong muốn đạt được những gì mình chưa có; hay mong cầu và tìm cách đạt được những sở nguyện.
2. **Cần thần túc** (zh. 勤神足, sa. *vīrya-rddhi-pāda*, bo. brtson `grus kyi rdzu `phrul gyi rkang pa བརྩོན་འཕུལ་གྱི་རྩུ་འཕུལ་གྱི་རྒྱལ་པ་), còn gọi là **Tinh tấn thần túc** gọi đầy đủ là **Tinh tấn tam-ma-địa đoạn hành thành tựu thần túc** (Srt: vīrya-samādhi-prahāṇa-saṃskāra-samannāgata-rddhi-pāda, Pāli: vīrya-samādhi-padhāna-saṃkhāra-samannāgata-iddhi-pāda), là thiền định phát sanh nhờ vào sức tinh tấn nỗ lực tu tập. Khi đã có mong cầu thì phải tinh tấn nỗ lực để tu tập làm thiện, đoạn trừ các ác.
3. **Tâm thần túc** (zh. 心神足, sa. *citta-rddhi-pāda*, bo. bsam pa`i rdzu `phrul gyi rkang pa བསམ་པའི་རྩུ་འཕུལ་གྱི་རྒྱལ་པ་), gọi đủ là **tâm tam-ma-địa đoạn hành thành tựu thần túc** (Srt: citta-samādhi-prahāṇa-saṃskāra-samannāgata-rddhi-pāda, Pāli: citta-samādhi-padhāna-saṃkhāra-samannāgata-iddhi-pāda), là thiền định phát sanh nhờ sức mạnh của tâm niệm. Một lòng chuyên tâm nhất niệm trụ nương vào sức mạnh của tâm, nên định dẫn phát sanh (thiền định do tâm niệm phát sanh).
4. **Quán thần túc** (zh. 觀神足, sa. *mīmāṃsa-rddhi-pāda*, bo. dpyod pa`i rdzu `phrul gyi rkang pa རྟོན་པའི་རྩུ་འཕུལ་གྱི་རྒྱལ་པ་), gọi đủ là **quán tam-ma-địa đoạn hành thành tựu thần túc** (Srt: vīmāṃsā-

samādhī-prahāṇa-saṃskāra-samannāgata-rddhi-pāda, Pāli: vīmaṃsā-samādhī-padhāna-saṃkhāra-samannāgata-iddhi-pāda), là thiền định phát sinh nhờ sức mạnh tư duy quán sát Phật lý, nương vào sức mạnh tư duy quán sát nên phát sanh sức định.

Từ năm 1992, những trận mưa pháp này đã tuôn xối xả xuống những diễn đàn Phật Giáo và cũng từ đó những huyền thoại tưởng chỉ xảy ra trong truyện Cổ Tích và Tề thiên Đại Thánh như là: Linh ảnh Ngài Quan Thế Âm, hiện tượng "Ngộ Đạo", những công thức vào Diệt Thọ Tưởng Định, Những phương pháp "Phân Thân", những phương pháp "Độ Tử"... đã được khai quật trở lại và được trình bày dưới dạng văn chương bình dân.

Cái độc đáo của trang nhà này là: Sai lầm về "Lịch Sử" thì có thể xảy ra (hoàn toàn do cố ý). Nhưng sai lầm về "Phương Pháp Thực Hành" thì chưa một lần xảy ra!

Tất nhiên, các Bạn có thể học lén phương pháp tu hành này... y như những võ sư khác đối với môn "Triệt Quyền Đạo".

Nhưng tỷ lệ thành công chỉ dành cho những tu sĩ đã có để lại ít nhất là một thân xác trên Địa Cầu này mà thôi. Còn ngoài ra, tuy rằng khi đọc thì rất là "ngon ăn" và thậm chí "rất là dễ làm nữa đó", nhưng khi tập thì nó có những biến khúc mà một tu sĩ, dù có giỏi cách mấy đi nữa, cũng đều bí và bị vấp ngã.

Trường hợp này sẽ không xảy ra... nếu và chỉ nếu: Chính họ đã để lại một thể xác trên Địa Cầu.

Nếu có gì thắc mắc thì xin mời các Bạn gia nhập vào Forum, hay mục "Hỏi và Đáp" để có thể cùng "nói chuyện ngang cơ". Lý do là vì ở đây, cũng... "không có đai" đối với nhau.

TB: Những mục ở bên trái là những điểm chính của Hoa Sen Trên Đá.

Viết lại theo ý của người Bạn Thân độc nhất của đệ ở San Jose.

Sau đây là các bài viết và trả lời các câu hỏi của chú Tibu ở trang Tịnh Độ, HSTD Archive từ ngày 21/5/2009 đến ngày 19/5/2011. Bắt đầu từ trang 9 vì sự sắp xếp của trang mạng theo số ngược. 9 là cũ nhất và 1 là mới nhất.

<http://www.hoasentrenda.Com/hstd/index.php?PHPSESSID=ab2g03ef862o63st1nrsin2vu4&board=12.0>

Trang 9

Xin chú Tibu giúp đỡ! « on: May 21, 2009, 10:31:28 PM »

lightwest: Con đã đọc nhiều bài trên diễn đàn hstd, nay con muốn tự mình tu tập nhưng không biết bắt đầu từ đâu và như thế nào. Đọc được 2 đk của chú Tibu đưa ra là không nói dối và hiếu thảo nhưng không biết mình đã hội đủ 2 điều kiện chưa. Giờ post bài mong chú Tibu xem xét, và nếu đã đủ 2 đk thì mong chú xem nếu con quán thì nên quán đề mục nào hợp với căn của con 😊 Mong chú Tibu giúp đỡ!!

Tibu: Con nên "Niệm Phật quán chấm đỏ". Và dĩ nhiên là mọi trở ngại hay thắc mắc trong công phu sẽ được chú cố gắng giải quyết trên diễn đàn.

lightwest: Con cảm ơn chú Tibu nhiều, anh con thì quán đề mục "Lửa", con cũng thử quán "Lửa" nhưng quán hoài nó hèm chịu ra, chỉ thấy những chấm màu đỏ ti ti, đặc biệt khi tập trung vào 1 chấm đỏ thì thấy nó như phát sáng.... không biết có phải do ảo giác hèm nữa chú à!! Hỏi ông anh con thì ông cũng pó tay.... Nay chú chỉ con cái pháp tu "Niệm Phật Quán Chấm Đỏ", con sẽ tập 🙏. Cảm ơn chú 1 lần nữa 😊

Tibu: Trong khi tập tành này nọ: Nếu mình thấy đề mục thì là... mình thấy. Y như là mấy Nhi vậy: Tụi nó chẳng cần biết đó là cái gì! Hề mà *thấy* là tụi nó nói là "**Thấy**", còn *không thấy* là nói "**không thấy**". Tụi nó chẳng cần biết cái thấy đó, do "cái gì" mà tụi nó thấy được: *Ảo giác?* Tụi nó chẳng biết! *Tưởng tượng?* Tụi nó cũng mặc kệ! Con cứ đi trên vết xe này là an toàn.

lightwest: Dạ con hiểu ý chú rồi 🙏!! con tiếp tục luyện đây, nhưng con hơi phân vân là không biết sau khi mình niệm phật và quán chắm đỏ, sao mình biết được mình có tiến triển trong việc công phu. Sau khi quán xong con ngủ rất ngon, không mơ tí tẹo nào hết.... Cả 3 ngày nay rồi chú ạ 🙏

Tibu: Tiến triển công phu:

1. mình thấy chắm đỏ
2. sẽ có những biểu hiện của cái chắm đỏ
3. Tùy và khả năng mà mình sẽ có thể bẻ cua qua những pháp môn khác, hay là... cũng có thể ở ngay đây cho chắc ăn.

Báo cáo.... báo cáo « on: August 20, 2009, 05:01:24 AM »

Ruồinhựạ: Đệ tử bà xã ngồi niệm Phật quán chắm đỏ (bán già) lần 1 khoảng 45 phút thì thấy chắm đỏ nhưng biến rất nhanh. hai tay có điện và bắt ấn kim cương (nhưng không bóp vào) cái vùng bụng cảm thấy cứng đơ và thấy ánh sáng trắng vàng bao trùm trên đầu và trước mặt. lần 2 cũng hiện tượng này nhưng 2 tay cung về ngực, 2 mu bàn tay giáp nhau. Xin các bạn kinh nghiệm chỉ điểm cho! (lúc tay và bụng có hiện tượng này không điều khiển được, Nhưng xả thì được!)

Tibu: Chơi bạo lấy tiếng hay sao mà làm tới 45 phút vậy 🙏. Đã nói là đây là máy tiện mà 🙏 nó mà ăn được rồi là nó tiến nhanh ghê lắm. Mình phải để thời gian cho hệ thần kinh nó có thời giờ để thích ứng với trình độ tâm linh mới mẻ này. Nếu mà mình tập mạnh quá thì nó bước sang giai đoạn "bản năng hoạt động". Tập nữa thì nó múa may lung tung hết, nóng toát mồ hôi... Một số bệnh sẽ biến mất, nhưng người ngoài nhìn vào thì cũng vẫn thấy ghê ghê, và không có tự

nhiên. Nên nghỉ một thời gian cho hệ thần kinh nó thích ứng cái đã. Rồi tập tiếp.

Nhờ chú TIBU chỉ giúp! « on: August 26, 2009, 01:11:50 PM »

quang pháp: chau chao chu TIBU va ca NHI!

Đã được Chú và các Nhí tìm cho đề mục Niệm Phật quán chấm đồ với cái đánh của ngài ADIDA rồi, thật sự là phúc duyên! cháu cũng chưa công phu được nhiều lắm, cháu đang lên HSTD để đọc và học hỏi thêm nữa vì thấy mình con quá vô minh chú à. chú cho cháu hỏi thực hành theo Niệm Phật quán chấm đồ không thấy nói về thiền định mà không thiền định thì làm sao vào được sơ thiền, nhị thiền, tam thiền... hả chú. để mở mang được trí tuệ, quán chiếu màn tivi... thì bắt buộc phải có thiền định đúng không hả chú. Vậy xin chú chỉ giúp cho cháu!

Tibu: Đơn giản: Khi gặp được Ngài rồi thì hỏi Ngài chớ hơi đầu mà quán chiếu làm chi?

Tâm Lực niệm Phật « on: September 03, 2009, 01:39:19 PM »

quang pháp: QP xin chao chú TIBU và các Nhí!

Hôm kia con công phu thì thấy 1 điểm loé sáng bằng đầu kim rồi tắt ngay, dùng tâm lực mà phóng niệm ra trước mặt sao một như xuất thần vậy chú! Thân! QP

hoasen: Một chớ bạn.

Cái động tác phóng niệm vào 1 điểm đằng trước mặt nó cày bừa hệ thống não bộ cho thanh tịnh nên một là đúng rồi. Hstd tập thì chỉ chú tâm đến đề mục thôi. Những cái hiện ra mà không dính líu gì đến đề mục thì hstd chỉ ghi nhận rồi quay lại liền với cái đề mục. Có đề tâm đến thì cũng chẳng ích gì cho công phu bạn ạ.

Tu Tinh Độ có cần kiết giới phòng tập không? « on: September 18, 2009, 09:18:40 PM »

jasmine: Con Chào Thầy!

Thưa Thầy cho con hỏi? Con Niệm Phật thì có cần kiết giới phòng... mà con ngồi tập không Thầy?

Tibu: không, niệm theo cách của hoasentrenda thì không bị gì hết! Còn niệm theo cách khác thì không bảo đảm 🙄

jasmine: DA! Con cảm ơn Thầy. Con không hiểu sao bất cứ việc gì con cũng phải hỏi Thầy hay gặp Thầy... thì con mới yên tâm. Những gì con thắc mắc từ bao lâu nay thì trên Diễn Đàn....Thầy và các Nhị đã trả lời hết. Có một điều nữa mà con muốn hỏi? Nếu phòng tập của con nằm trên cái Toilet...thì cũng được hả Thầy? Hihi!!! (Vì bao lâu nay con chẳng quan tâm điều gì... miễn có một góc phòng để ngủ và tập là tốt lắm rồi.) Khi con chọn góc phòng này vì con tu tập mà con không thích gia đình biết nên con chọn nó... vì kín đáo! Nhưng có một số bạn bè góp ý là con hãy đổi phòng đi... Vậy Thầy hãy cho Con biết Con phải như thế nào?

Tibu: Ở đâu cũng được 🙄 Vì chưa một lần thấy Đức Phật hay vị Bồ Tát nào là đem... chặt bỏ khúc dưới khi đưa về Tịnh Độ nên con cứ an tâm mà ở đó tu hành nếu là nơi yên ổn. Hồi xưa, tibu không thích ai quấy rầy nên lấy cớ mà khoanh cái phòng khách lại thành cái hóc bò tó (1m x 1m). Cột được ngâm với phân bò để không bị mục hay sao đó nên nó hơi thúi tàn bạo. Ở trong chỗ thúi tha như vậy mà Đàn Pháp Ngũ Phật Trí cũng được khám phá xong trong vòng 1 giờ đồng hồ 🙄. Cô Ba Hột Nút lại nằm ngay trên 2 tia có tên là: "bị điên" và "tự tử" khi tibu làm Bát Trạch cho nhà Cô. Nhưng Cô vẫn tu hành ngon lành trong vòng ba tháng là xong.

Nhờ Chú và mấy Nhị « on: September 21, 2009, 09:39:35 PM »

Bồ_Đề: Mẹ con 58t, Phật pháp thì không hiểu nhiều và chỉ mới bắt đầu Niệm Phật được hơn năm nay. Nhờ Chú hoặc mấy Nhị kiểm tra giúp mẹ con thích hợp Pháp môn này không? Con xin cảm ơn

Tibu: Nhị đã tìm ra: Phương Pháp: Tịnh Độ quán Châm đỏ, vì tuổi già nên châm đỏ sẽ to bằng đầu ngón tay út.

củkhoaisùng: Vừa rồi con cũng đã hướng dẫn Ba Mẹ (68 tuổi) tu niệm Phật-quán chắm đồ theo như tài liệu hướng dẫn. Nay Chủ đề cập đến kích cỡ của chắm đồ như trên là áp dụng chung cho người lớn tuổi hay chỉ dành cho trường hợp này thôi hả Chú? Trong HD_ThucHanH.pdf, thì có nói có thể tùy chọn có đường kính bằng hạt tiêu 1, 2 hay 3cm thì tùy theo hành giả kiểm tra mình an trụ được cái nhìn với cái kích cỡ nào và trong các tài liệu khác thì bằng cái chắm (.) chắc là dành cho người trẻ+trung tuổi rồi 🤔. Con muốn hỏi kỹ một chút vì có thể con sẽ gặp rất nhiều người già mà pháp này thích hợp cho người già nhất.

Tibu: Đề mục nhỏ là tinh khí thần nó xài nhiều hơn. Còn to thì nó ít hơn. Do đó tuổi già thì to, còn tuổi trẻ thì nhỏ. Phương pháp này áp dụng cho bất cứ đề mục nào 🤔. Đề mục càng nhỏ thì độ nhập định càng mạnh. Nhưng không nên làm cho nó nhỏ quá liền một phát. Mà nên làm từ to sang nhỏ một cách từ từ.

Ví dụ: nó to như trái banh cù ($d = 3\text{ cm}$) khi đề mục xuất hiện một vài lần rồi thì hành giả muốn làm cho nó nhỏ lại một tý. Thì chỉ cần tập trung vào ngay chính giữa của đề mục và tác ý, nói nó nhỏ lại. Thì nó nhỏ lại theo ý mình liền. Chú ý khi nó nhỏ lại thì sẽ thấy rằng mình bị mất sức nhiều hơn, Và độ tập trung lại cao hơn. Và cứ như vậy mà làm cho nó nhỏ từ từ, từng bước một (từng tý một).

Hết.

TB: Đọc chảy nước mắt! ông ơi, nhớ lại hồi xưa, tibudụ khi Má tập ghê!

Cách Niệm Phật quán chắm đồ « on: May 09, 2009

Eh Ma Ho: Xin chào cả nhà.

Em lập topic này mong được Thầy Tibu cùng các anh, các chị đã có kinh nghiệm cách Niệm Phật này chia sẻ với mọi người cách tập để nhanh có hiệu quả. Cũng là để các bạn mới tập như em trình bày các câu hỏi thắc mắc của mình về cách tập này.

Không biết người khác tập thế nào chứ EMH tập 1 thời gian nhưng chưa thấy gì, căng mắt ra tưởng tượng nhưng chỉ thấy 1 vùng đen

ngòm hà, hơn nữa mắt không cách nào tập trung vào 1 vùng được

Cho em hỏi câu này nhe, theo kinh nghiệm của các anh chị đi trước thì với 1 người căn tính tri độn (như em 🙄) nhưng với sự cố gắng, thì tập chừng nào cái cục đó nó mới chịu xuất hiện?

Tibu:

1. theo dõi hơi thở để cắt đứt tất cả các tư tưởng trong sinh hoạt hằng ngày.
2. Vừa mới thấy tâm lắng xuống là nhắm mắt 100%, và nhìn vào 1 điểm đằng trước mặt.
3. Làm đi làm lại một thời gian, cho đến khi nào mình có thể nhìn một cái là nó vào ngay một điểm.
4. Quán chăm đồ.

Kinh nghiệm bản thân:

1. Mắt nó không chịu nhìn vào 1 điểm là vì: chưa quen tập, nếu tập lâu (cả tháng rồi) là do "nóng tính quá độ".
2. bớt nóng tính là mắt nằm yên một chỗ. Từ đó chăm đồ mới xuất hiện.

anhao: Chào chú Tibu.

Anhao thấy chú nói rất là đúng, chắc là do nóng tính quá nên mỗi khi nhắm mắt là nhìn vào chỉ thấy đen ngòm vì trước đây anhao cũng đã tập quán (không phải chăm đồ mà là linh ảnh Đức Phật anhao được thấy khi dự lễ Hoà tịnh). Nay được chú Tibu hướng dẫn thì anhao sẽ tập quán từ chăm đồ (nhưng đúng chóc là chưa nhìn vào một chỗ mà cái nhìn cứ chạy lung tung vậy). Nay anhao xin hỏi chú Tibu một điều sau:

Từ hôm được chú khuyên bảo, anhao rất cố gắng tập quán cái chăm đồ nhưng chưa thấy, đêm ngủ tỉnh giấc là anhao lại cố gắng tập, rồi ngủ mất lúc nào không biết (lúc ấy đang nằm).

Đến đêm qua thì anhao thấy một cái (nhưng giờ không nhớ lúc ấy thức hay ngủ) màn điện thoại di động có phản thân trên của 2 người đàn ông (không quen) trong suốt và anhao hiểu họ đang nói: À, cô ấy đây rồi. Sau đó 1 người trẻ hơn (khoảng 40 tuổi) hỏi: Cô sao vậy?

không thể mở máy (điện thoại) à. Anhao nói: Không, thực ra tôi đang ở ngoài đường nên... Lúc này hình ảnh biến mất.

Xin chú Tibu giải thích giúp anhao với. Đó có phải anhao đang đi vào mê lầm, là cái Tha Hoá Tự Tại gì đấy như chú đã nói không?

Tibu: Không bị gì đâu, chỉ là giấc mơ mà thôi. Mình đi về thăm A Di Đà thì đâu có ai chen lấn gì đâu. Nên chuyện Tha Hoá Tự Tại là ít xảy ra lắm. Trừ trường hợp mình đã tập "Thần Quyền" hay bùa ngải gì đó.

anhao: Cho con xin hỏi chú Tibu là hồi đêm con tập chưa có quán ra cái chấm đỏ như chú nói, nhưng con thấy trong vùng đen mịn như nhung lại có 1 điểm sáng trắng, ban đầu nhỏ như cái chấm rồi lớn dần thành đốm sáng trắng (chói hơn mặt trăng một chút) cỡ 7mm, sau đó giống như mặt trăng bị trôi vào trong đám mây, Nó biến mất. Con đếm quá trình từ lúc nhìn thấy chấm trắng đến lúc nó mất đi là 5-7 giây. Nó cứ hiện ra như thế khoảng 3-5 lần rồi mất tiêu.

Chú giải thích giúp con với ạ.

Tibu: vùng đen mịn: tâm đã hơi yên tĩnh. Điểm sáng trắng: chỉ xuất hiện khi cái nhìn đã yên tĩnh và đã gom về một điểm. Điểm sáng to dần ra là do... mình đang đừ rồi (danh từ chuyên môn: Tuột định do mình bị mệt). và sau đó là nó biến mất: mình đừ rồi. (danh từ chuyên môn: Tuột định).

Giải quyết: khi nó ra điểm sáng nhỏ thì ngay đó là hành giả dùng trí tưởng tượng của mình mà sơn cho nó thành màu đỏ.

1. Nếu làm được. Có nghĩa là điểm sáng trắng này biến thành màu đỏ theo ý của mình: Hành giả đang Nhập Chánh Định được rồi.

2. Nếu không làm được thì đây chỉ là hiện tượng "Cận Định" (gần nhập được Chánh Định). Nguyên tắc là "Chưa quen" cứ làm đi làm lại thì nó sẽ phải theo ý của mình thôi.

Mở mắt ra và thấy nhiều đốm vàng như những hạt cát (danh từ chuyên môn: Hiện tượng hà sa) là dấu hiệu của mức tối đa của "Cận Định". Hành giả rán sức thêm một thời gian ngắn nữa là có thể vào Chánh Định.

Trên đây là giải thích theo Thiền Định.

Còn giải thích theo Tịnh Độ thì:

Tín lực (lực của niềm tin): được thể hiện qua sự xuất hiện của cái chấm trắng (sở dĩ nó hiện ra màu trắng là vì tâm linh hành giả chưa có khái niệm rõ ràng về Ngài A Di Đà, theo kinh nghiệm của tibu thì chỉ cần sơn cho nó thành màu đỏ mà thôi, khỏi cần tìm hiểu qua kinh điển làm chi cho nó mất thời giờ). Và lực này đang thành hình: Nếu mình sơn cho nó ra màu đỏ.

anhao: Chú Tibu ơi giúp con.

Mấy hôm trước con có sơn được cái chấm ra màu đỏ xong rồi thì liên mấy ngày sau (cỡ 7 ngày) con chẳng làm sao mà cho nó ra được nữa. Nó biến đâu mất rồi chú ơi. Mà con cứ nằm xuống để tập thì chỉ chừng 10 phút là ngủ mất, mà rõ là trước đó con không có buồn ngủ. Con ngủ thiếp đi rồi khi tỉnh dậy con tự nhủ mình phải cố gắng tập lại, rồi con lại ngủ mất, cứ vậy 3-4 lần mỗi đêm. Cho đến hôm qua con ráng tập nữa thì con lại không thấy cái chấm đỏ mà là một cái chấm màu vàng rực như màu vàng hay dát trên tượng Phật đó chú, nó nhỏ cỡ 2 ly thôi, rất rõ và sáng nhưng cũng mất liền à. Bây giờ con phải làm sao hả chú? À mà chú cho con hỏi khi con niệm Phật và quán cái chấm con không có đếm tiếng niệm (108 lần hay gì đó) vì nếu mãi đếm thì không có vào được màn đêm (thấy cái màn nhưng đen nó trùm mình đó) thì có được không hả chú?

Con rất mong câu giải đáp của chú.

Tibu: Quán chấm đỏ là cứ một mạch làm cái chuyện đó. Không thêm để ý tới những cái tự nhiên xuất hiện ra. Cứ một mạch mà làm y như vậy. Đừng có đếm tiếng niệm làm gì. Mục tiêu là chấm đỏ cộng theo cách niệm từng tiếng một và kéo dài ra y như tài liệu đã chỉ dẫn.

anhao: Chú Tibu ơi con cứ ngồi tập là lại bị đau đầu. Nếu con chỉ niệm Phật thì không sao nhưng bắt đầu tập trung cái nhìn vào một chỗ là đau dữ dội ngay trước trán, con đau lắm và nếu cố nữa thì cái đầu quay mòng mòng luôn, cả đất và trời cũng quay tít và con buộc phải nằm nghỉ. Con đã chuyển sang nằm để tập nhưng cũng vẫn bị như vậy. Con có đọc các tập tin và thấy chú khuyên trong trường hợp đó nên nghỉ, con nghỉ đến khoảng gần 1 tháng nhưng khi tập lại thì

vẫn bị như vậy. Hiện nay con chỉ niệm Phật và tập trung vào câu Niệm chú chưa cố gắng quán cái chấm đỏ. Con mong chú xem giúp cho con phải nghỉ tập quán bao lâu? Hay con có thể làm gì cho khỏi đau đầu khi tập? Chú giúp con với chú nhé. Cầu mong chú luôn mạnh khỏe.

Tibu: Nó mà quá tải rồi thì chỉ còn nước trùm mền mà nghỉ cho tới khi nó hết đau thì mới tập lại được. Tập thể dục cho nó mạnh lại, tóm lại là nên trở về làm cho điều hoà lại. Thì nó mới yên được. Hồi nhỏ chú có tập hatha yoga và bị quá tải. Phải nghỉ cả năm mới làm lại được. Và khi tập thì chỉ tập thật là nhẹ mà thôi. Coi cái này mà suy nghĩ cách tập cho riêng mình, đừng có chạy đua với nhau mà hư chuyện lớn nghe.

<http://hoasentrenda.Com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>

Cho con xin đề mục tu « on: October 22, 2009

tudieude: in chào BQT, chào chú Tibu, chào các vị Phật tương lai! Pháp danh của con là Nguyên Thịnh, con mới Quy Y Tam Bảo gần được 2 tháng. Con đến với Phật pháp là do tự ngộ ra chân lý của đức Thế tôn. Có thể do phước mỏng nghiệp dày nên đến giờ con vẫn chưa có một vị đạo sư nào cả. Còn tìm kiếm các pháp môn trên mạng và tự tu tập. Con đã từng trì chú Chuẩn Đề, Ngũ Bộ Chú và hiện tại thì chỉ trì chú Đại Bi. Khi biết được trang HSTD thì con mới biết cách hồi hướng. Khi hồi hướng con chọn câu 1, 4, 5 trong bài công phu hồi hướng của chú HL. Con cũng đang tập ngồi thiền quán chấm đỏ và niệm A Di Đà theo hướng dẫn trên trang nhà HSTD. Nhưng sao lúc nào cái thân cũng bị ngã ra phía sau. Hix, con quán muốn bầm mắt mà vẫn không ra cái chấm đỏ. Có một điều lạ là từ lúc Quy Y đến giờ trong người con luôn cảm nhận được một luồng hơi ấm phía sau lưng. Mới đây thì cái luân số 6 giống có cảm giác như có ai đè ngón tay lên vậy (hơi nặng nặng). Hiện tượng này là sao ạ? Kính mong các chú HSTD hoan hỷ chỉ dạy cho con. Chúc các chú và các bạn phước đức tròn đầy, tu hành tinh tấn, sớm thành tựu chánh đẳng chánh giác!

Tibu: Nhí tìm ra Pháp môn Tịnh độ quán chấm đồ to bằng đầu đũa.

Nó là "Cận Định". Hề mà cảm giác, hình ảnh, hay âm thanh mà nó hội đủ ba tính chất sau đây:

1. Bất ngờ, không báo trước.
2. Không thể lặp lại một lần thứ hai một cách y chang
3. Ngoài chương trình tu tập

Thì đây là Cận Định.

Hệ thần kinh trong trường hợp này nó trở nên nhạy cảm và đang cố gắng theo kịp tình trạng công phu quá mới mẻ này. Con nên tập chậm lại để cho nó có thời gian củng cố lại. Trong giai đoạn này thì tập ít lại và nghỉ ngơi thì nhiều. Không nên tập nhiều quá mà sinh ra nhức đầu. Nó không có lợi về sau.

Niem Phat Quan Cham Do va Thien « on: August 15, 2009

Dieu Ngan: Hi Hoasentrenda ui,

Vì chú Tibu đang nghỉ dưỡng sức, và biết rằng HSTĐ cũng đang Niệm phật quán chấm đồ cho nên DN hỏi HSTĐ nếu biết thì tư vấn giúp DN nhé: phương pháp niệm phật quán chấm đồ này (Tịnh Độ) có liên quan tí gì đến Thiền không vậy? Tại vì DN thấy Thiền thì cần trụ tâm, và phương pháp này cũng là An Trú Chánh Niệm đằng trước mặt và cũng trụ tâm luôn. Nếu đúng như vậy thì cư sĩ tu theo cái kiểu Tịnh Độ này có đạt được trình độ tiến triển tâm linh, tâm thức giống như các tu sĩ tu theo phương pháp tu Thiền không?

Cám ơn HSTĐ nhé.

Tibu: Nhìn bề ngoài thì giống y chang. Nhưng bên trong thì khác xa rất là nhiều. Thiền thì tự lực cánh sinh. Tịnh thì nhờ cái lực quay về cái đành của Ngài A Di Đà mà mình nương theo đó mà đi tìm Ngài. Về trình độ thì Tịnh Độ nó yên ổn hơn. Thông thường, khi quán ra Ngài A Di Đà thì đời sống yên ổn hơn (Nhờ vào Tha Lực Bi Nguyện của Ngài).

Thiền thì hộ thân trước, hộ thân sau. Trụ tâm, giữ giới, kiểm tra tư tưởng, sám hối... học hỏi đủ thứ trên đời. Vì lợi điểm là nghiệp sát ít

nên: Được cái quyền ưu tiên là "Chính mình làm". Không nhờ ai hết, hay hoạ chăng là nhờ chút xíu ở giai đoạn đầu. Còn sau này là tự lực cánh sinh.

củkhoaaisùng: Đúng là giai đoạn đầu này cks cũng nhận thấy vừa niệm vừa quán thiệt là đa đoan làm sao, nhiều lúc thấy mình hăng quán hơn là niệm dù vẫn biết mình đang rù rì rù rì (cái gì đó không chắc là A Di Đà Phật 😊). Nguyên tắc là phải quán ra rồi niệm mới bắt đầu có hiệu quả thì như vậy xin cho hỏi mình vẫn có thể ưu tiên quán hơn hay không? Người tu Tịnh Độ nếu có duyên nhận quán đánh (nhất là quán đánh A Di Đà) thì có nên nhận và có lợi ích gì gì không?

Tibu: Tịnh Độ là nơi đến.

Niệm danh hiệu là câu nói đi hỏi đường, khi chưa tới. Và nó cũng có công dụng là nhắc mình là... chưa tới nơi đâu, còn xa lắc xa lơ hà!

Khi quán ra:

1. Mờ mờ; khi có, khi không:

Vị Trí: Đã ra rồi, nhưng còn xa lắm, chưa tới nơi.

Do đó mà nên tiếp tục "vừa niệm và vừa quán" y như mới lúc đầu mà mình tập vậy.

2. Rõ, nhưng khi có và khi không:

Gần hơn hồi nãy (1.) nhưng chưa tới được... trước cửa.

Do đó mà vẫn cứ y như khi mới tu tập: Vừa niệm, vừa quán.

3. Thấy chấm đỏ sáng chói và đứng yên:

Tới nơi rồi, nhưng vì còn đang ở Vô Sắc, nên chỉ thấy được cái phần tư tưởng của Ngài A Di Đà Phật.

Do đó mà nên nhìn rộng ra một tý thì sẽ thấy mái tóc của Ngài (Từ Vô Sắc mình tuột xuống Hữu Sắc). Sau khi thấy mái tóc rồi thì sẽ thấy cả Pháp Thân của Ngài! Rồi từ đó nhìn rộng tầm nhìn ra hai bên và hướng xuống dưới ở vào gốc độ (60 độ âm) thì sẽ thấy hai Bồ Tát ở hai bên Ngài. Rồi cứ tiếp tục nhìn rộng xuống thì có cả cõi Tịnh Độ.

Còn một cách nữa là: Đọc câu Nguyên xin thể hiện sau khi cục đỏ biến thành chữ Hrih. Do đó: Khi mà cái niệm... nó mạnh hơn cái

quán thì lúc đó mình đang "dừng lại để hỏi đường". Khi mà cái quán... nó mạnh hơn cái niệm là mình đang tiến bước để về Tịnh Độ. Và sau cùng là chỉ còn cái quán: Mình đã tới nơi nhưng còn lạ nước, lạ cái: Hỏi chẳng ai trả lời, hay là im ru vì không có gì để hỏi cả. Và dĩ nhiên, khi là cư dân ở đó rồi thì... quán và hỏi, nó dễ dàng như mình đang ở Địa Cầu vậy.

Nay bàn về chuyện quán đánh. Quán đánh: Nhận phương pháp về là tập ngay lập tức và tiếp tục làm dài dài, là đã được... quán đánh rồi. Khi tới dân có nghề, thì họ không làm cái gì thêm cho mình nữa: Vì họ thấy được trên đánh của mình nó... khác lạ rồi.

củkhoaisùng: Đối với người nhận pháp là Tịnh độ-quán chấm đồ con nhận thấy Chú hay nói là “quán cái này khó lắm đó!!”. Không hiểu là Chú đang động viên tụi con hay có sự khác biệt gì với đề mục thiền hoặc là do yếu tố nghiệp sát nhiều chi phối nên đề mục khó xuất hiện hơn? Con lại nhận thấy khi nói về Thiền thì hướng lên, nghĩa là từ Sơ Thiền... Tứ Thiền... trong khi Tịnh độ thì lại có chiều hướng đi xuống, khi quán ra chấm đồ ngon lành thì... rớt cái bịch tới... Vô Sắc 🤔🤔

- Nên vì vậy mà quán nó lâu ra hơn (?) so với đề mục thiền?
- Cách tính thời gian đề mục xuất hiện để xác định mức độ chánh định có áp dụng như nhau cho Thiền và Tịnh?
- Cách dụng tâm đề quán thì như nhau; vậy ngã rẽ giữa Thiền và Tịnh là ở chỗ nào ạ?

Con cảm ơn Chú!

Tibu:

- Đúng nó khó ra hơn vì tình trạng nhảy cóc.

Thông thường là từ dưới lên trên: Có nghĩa là từ Sơ, Nhị, Tam, Tứ Thiền và sau đó là vào Vô Sắc Thiền. Đàng này là từ phạm phu mà vào Vô Sắc liền thì nó rơi vào tình trạng trở ngại tâm lý. Tuy nhiên, vì tu sĩ tu Tịnh Độ thì có một cái mà Thiền Tông không có: Đó là cái niềm tin nó rất là mạnh!

Nên nó không cần cái tình trạng hợp lý mà nó chấp nhận một cách dễ dàng là đường về quê là cái đánh của Ngài A Di Đà Phật.

- không cần, Tịnh là niềm tin nên nó ra và cứ thế mà làm tới!
 - Ngã rẻ thì không có, Tịnh độ chôm đồ của Thiền (cách vào Vô Sắc) và biến mình thành tư tưởng (khi cái chấm hiện ra) để mà về bên đó cho lẹ (Cái chấm bị niềm tin nhuộm đỏ). Chớ không màn đến chuyện vào Vô Sắc để làm chuyện này chuyện nọ Như là Thiền Tông.

củkhoaisùng: Đối với người nhiều nghiệp sát mà niềm tin cũng không mạnh thì tu làm sao đây Chú ơi? (vì con đang dụ khị anh con tập quán chấm đỏ để tiêu bớt nghiệp sát mà không biết anh con có thuộc tí người có niềm tin không nữa, thỉnh thoảng anh con cũng có tập!)

Tibu: Vận tốc cách một ngày, tập một ngày mà tập là... vào rồi đó. Đây là... nước giếng chảy ngược nên khó làm ghê lắm. Trừ khi mà mình có kết quả thì họ sẽ ăn theo. Nếu họ có thắc mắc.

Trang 8

chu Tibu cho con hỏi « on: October 28, 2009

doanphi: chú tibu cho con hỏi niệm phật bằng cách nào để được nhất tâm và nghe được tiếng nhiều người niệm chung với mình vậy chú, chú chỉ cho con phương pháp niệm nha chú. mình niệm kéo dài tiếng niệm như vậy có được công phu thành phiên không chú.

Tibu: Nhất tâm nó có những dấu hiệu sau đây:

1. Về hành động từ thấp cho tới cao:

11. Khi mình ngủ và mình ra lệnh cho mình cầm cái râu cuối cho tới sáng:

12. Nếu mà nó rớt ra và khi mình thức dậy thì thấy nó cứ ở vào chỗ đo hoài (ví dụ: ở dưới lưng của mình) thì mình Nhất Tâm được một tý

13. Nếu mà nó rớt ra và mình liền thức dậy và mò tìm nó, xong rồi ngủ tiếp thì mình nhất tâm hơn một tý

14. Nếu mà mình cầm cho tới sáng thì mình đã vào lãnh vực của sự Nhất Tâm

15. Nếu mà mình bắt ấn mà mình giữ cho đến khi mình thức thì trình độ này còn hơn trình độ (13.) nữa.

Nay lại bước sang trình độ niệm:

2. Minh niệm và ngủ khò, khi thức dậy mình chẳng nhớ được gì cả:
Chưa có Nhất Tâm

21. Minh niệm và ngủ khò, khi thức là mình nhớ ngay đến câu niệm, và mình thấy rằng mình đâu có giữ được: Nhất Tâm sơ sơ rồi đó

22. Minh niệm và ngủ khò, giấc mơ công phu bắt đầu xuất hiện: Nhất tâm hơn tý xiu nữa.

23. Minh niệm và ngủ khò, giấc mơ, và mình nói với mình là: Nhớ đó nghe, ngày mai kể lại đó! Sau đó là nằm mơ tiếp: Nhất tâm hơn xiu nữa

24. Minh niệm và ngủ khò, Ngủ nhẹ dễ sợ, và không nằm mơ gì cả. Kiểm tra mắt khi soi gương ngay lúc thức dậy: Mắt long lanh sáng vì hạnh phúc cộng với cái miệng mỉm cười rõ ràng kia kìa: Nhất Tâm hơn tý xiu nữa.

25. Minh niệm và ngủ khò, sáng thức dậy thì câu niệm xuất hiện lại trong tâm theo kiểu từ nhỏ tới to, từ xa tới gần: Nhất Tâm nhiều rồi. Bằng chứng là khi nhắm mắt chơi chơi thôi thì đã thấy được hình dáng của Ngài và cái hoa sen bên dưới rồi!

26. Minh không niệm nữa và nhắm mắt hay mở mắt thì Ngài cũng ở đó, ở cái chỗ hơi cao so với tầm nhìn ngang của mình một tý và có góc độ cỡ 45 cho tới 60 độ về hướng lên: Nhất Tâm Bất Loạn.

Lúc này tiếng niệm Phật nó tự động và nó có sự mâu nhiệm của nó cùng với cái lực và mức độ rền như sấm, và hay nhất là có kèm theo tiếng chuông và đôi khi mùi hương của trầm (mùi ngọt dịu và nhẹ như là loại... trầm tóc).

Muốn đi hết con đường này, thì tu sĩ cần có nhiều điều kiện lắm:

Ngoài hai điều kiện căn bản là: Ăn ngay nói thật, và Có Hiếu ra thì nên áp dụng theo sức của mình những điều sau:

1. Tập đều đều

2. Sửa đổi tính tình từng tý một. từng tý là từng tý đó nghe, đừng có làm cái đùng là... loạn luôn đó (Lý do: Trở Ngại Tâm Lý)

3. Biết dưỡng sức.

4. Gặp người giỏi hơn mình mà hỏi về chuyện tu hành

5. Giúp người xong thì nên (xá hay lạy) họ và cảm ơn họ theo cách: Người cho, phải là người cảm ơn.

doanphi: con cảm ơn chú đã chỉ con nhưng chú chỉ con cách niệm được không niệm kéo dài hay là niệm bình thường. con cảm ơn chú và mình niệm vậy hoài có sanh về cực lạc được không chú 😊

Tibu: Con làm y như tài liệu đã chỉ dẫn.

A a a a a a...

di i i i i i...

Đà à à à...

Phậ ậ t...

Niệm mà chữi Ba, chữi Má thì chắc không về đâu 😞😞😞

Xin đề mục tu « on: October 20, 2009

Pha Le: Xin kính chào tất cả các bạn trong diễn đàn! Mình là người mới tham gia diễn đàn, còn bỡ ngỡ, có gì xin các bạn bỏ qua! Đầu tiên cho mình gửi lời hỏi thăm sức khỏe đến mọi người trong diễn đàn. Cho mình xin hỏi có phải vào đây để xin đề mục tu không ạ? Nếu đúng làm ơn chỉ bước tiếp giúp mình. Mình cảm ơn nhiều. Cụ thể tình hình của mình là mình bị người ta thư ếm đã vài năm, xin hoan hỷ chỉ giúp mình niệm chú nào, dùng phương pháp gì để có được sự gia hộ của ơn trên, nhằm thoát khỏi sự ám hại của kẻ ác. Thực lòng mình trước giờ không làm việc gì sai với người đó, chỉ vì cô ta cần lợi dụng chồng mình nên mới hãm hại mình để dễ bề dắt chồng mình đi làm không công cho xếp của cô ta, để cô ta được lòng xếp thôi. Cô ta quá hãm mộ gia sản của xếp nên không ngại dùng bất kỳ thủ đoạn xấu xa nào để phá gia đình mình, dắt chồng mình đi làm mọi không công cho xếp cô ta. Rất mong các bạn trong diễn đàn chỉ giúp mình. Mình xin chân thành cảm ơn!

Tibu: Nhí tìm ra, Pháp Môn Tịnh Độ và quán chắm đỏ.

Chị đọc thêm đoạn này và cứ tập đều đều trong vòng một tháng (là tối đa, để mà những chất đó tiết ra khỏi người Chị)). Trong lúc tập tành này nọ mà chị có phản ứng gì thì cứ vào diễn đàn "Đàm Luận

Phật Pháp" mà hỏi. Tibu và anh em sẽ cố gắng tìm ra câu trả lời cho chị. Ngoài ra chị có thắc mắc chuyện gì về bùa, ngải thì đừng có suy diễn một mình mà cứ hỏi thì tibub sẽ cố gắng tìm cho ra câu trả lời rõ ràng nhất cho chị.

<http://www.hoasentrenda.Com/smf/index.php?topic=741.0>

Chị đừng có đọc lẹ mà đọc chậm chậm ngay cái đoạn nói chuyện của tibub và Nhí. Nhí ở rất là xa và tibub cũng chưa có gặp mặt Bồ Đề và Mẹ. Nhưng nhờ phương tiện tu hành mà có thể giúp được người hữu duyên này.

Pha Le: Khi mình bắt đầu thực hành thì thấy những hình tượng cận cảnh rõ nét, mà tầm thường lắm, chẳng kỳ bí tí nào cả 😊

1- Lần đầu thấy bên trái có 1 cái miệng đàn ông, đang hôn 1 cái chân quỷ sứ, ốm và dài hơn chân ngựa, lông lá đen thui à

2- Lát sau hình ảnh đó biến đi thì thấy bên phải có 1 cái miệng đàn bà, đang được 2 bàn tay đút 1 tô cháo đặc thiết lớn, ăn với đậu hũ chiên

3- Lát sau khi hình ảnh đó biến đi thì thấp ở giữa, xuống thấp hơn nữa, có 1 cái bụng đàn ông rất bự, tròn quay, mặc áo trắng, đang gỡ 1 cái thắt lưng đen ra. Vậy là sao vậy bạn?

4- Ngày hôm sau nhắm mắt lại thì thấy 1 cái hột vẹt bự hình trái xoan, có viền rất sáng, còn phần tâm thì mờ tối, mình định lấy màu tô đỏ nó lên, tuy là nó có kích thước hơi bự, nhưng muốn tô màu thì nó cứ sáng dần lên, không tô được, rút cuộc cái tâm của cái hột vẹt nhỏ dần lại, hột vẹt sáng gần hết. Còn cái tâm của nó vẫn màu nâu.

Tibu:

1- Khả khả khả! Nó ra được cái cảnh này là êm đến 90%! Đây là cảnh hồi xa xưa (tiền kiếp) Chị... quy y quỷ sứ, và chính thức làm... Phù Thủy. Nó nằm trong vô thức của Chị, nay nhờ thuốc tẩy của câu niệm Phật nên nó lòi ra. Đây là cái điểm tựa để mà mình dễ bị bỏ bùa bỏ ngải đây. Nó mà ra thì nó đã hết. Từ nay chị an toàn trên xa lộ! Và những thứ này chỉ còn là kỷ niệm quá khứ và không còn có cơ sở để mà hại Chị nữa rồi! Ăn mừng đi là vừa! kha kha kha!

2- Khả khả khả! Nó ra như trên thì Chánh Pháp nó vào là đúng và hợp lý: Tô Cháo chay là dễ ăn và dễ tiêu, dành cho người mới lành bệnh hay là kẻ mới tu hành đều hợp lý và đúng!

3- Cái này thì càng hay! Quá hay thì mới đúng!

Cái bụng là nói về tánh tình một người! (Tốt Bụng, và Xấu Bụng)! Khi thấy nó, thì hành giả không biết là: "cái gì khi gọi là "Tốt" thì mới thật là... Tốt Bụng?"

Tibu xin thưa là: Cái Tính ăn nói thật thà, ngay thẳng là cái tốt nhất trong những cái tốt về "Cái Tốt Bụng". Như vậy thì Chị nên và sẽ nhìn về khía cạnh này để mà tìm bạn trong những kiếp tới. Tuy nhiên, chi tiết "tháo dây nịt màu đen ra" thì lại là một cảnh bình thường của Con Người với "tánh Tham Ái". Tất nhiên, cái này lại trong tầm tay: Tội mình sẽ tìm cách mà dứt điểm nó qua cách tập dợt.

4- Cái này thì... ông phải gởi tiền cho tui, để tui nói tiếp cho mà nghe: Số "ác cao" (Account: số của nhà băng) của tớ là: 35 35 35

hehehehehe 🤪

À Hèm, không giỡn nữa! hehehehe

Tất nhiên là bao nhiêu cái thứ cà chớn ở trên kia mà đã ra thì... cái hào quang (Thể hiện qua cái "hột Vịt") của Chị nó phải sạch: Hột vịt có viên sáng. Rồi cái khi không, khi không, Chị lại làm cái việc trật lất là đem tô nó lên màu đỏ

Bàn tý xiu về màu sắc trong tâm linh:

Trong tâm linh màu đỏ tươi là màu của niềm tin.

Và màu Vàng khè, như hoa hướng dương hay hoa quỳ, là màu của Trí Tuệ và giới luật... Bàn xong rồi, thì lại bàn tiếp về chuyện tu hành của Chị.

Khi Chị tô như vậy thì hào quang nó đâu có chịu, nên Chị tô nó lại... không có được! Tuy nhiên, động tác tô màu bằng cách tác ý này nó làm cho sự tập trung của Chị nó tăng lên nên hào quang nó sáng nguyên cả cái hột Vịt, màu gì thì Chị lại quên nói. 😊

Cái tâm của hột vịt nó màu nâu (Biểu thị hệ thống dây thần kinh của thân thể Chị): Màu nâu là vì Chị còn hơi buồn trong lòng.

Pha Le: Sorry, mình quên nói, cái hột vẹt có ánh sáng màu trắng bạn ạ!

Tibu: Chắc là không cần nói gì thêm nữa 🙄 Hiện tượng này có thể gọi là tức nước vỡ bờ! Thôi thì như vậy:

Những cái mà nó hiện ra do trạng thái phần khởi khi tu hành đúng cách (An Trú Chánh Niệm Đẳng Trước Mặt) thì nó hiện ra luôn cả... những ước mơ thầm kín về tâm linh của mình, mà Chị đã ghi lại rất là cẩn thận trong phần này:

<http://www.hoasentrenda.Com/smf/index.php?topic=861.msg5423#msg5423>

Đại khái là lúc cực quá thì mơ thành tiên nữ (người đứng), và sau đó thì có lúc dễ thở hơn nên mơ là gặp Phật Bà Quan Thế Âm: Người mập mập hơn và "Ngồi" thiền... Tới đây thì cũng là lúc, Chị nên làm chuyện của Chị... Cho nó ra đầu, ra đuôi luôn đi. Có nghĩa là chính thức bước vào Phương pháp tu Tịnh Độ.

Và đây là bước tâm linh mới lạ nên thông thường là nó hơi khó làm: Chị nên vào đây để coi cái hình của Ngài A Di Đà Phật:

<http://www.hoasentrenda.Com/TinhDo/TinhDo.htm>

Và Chị dùng mắt thịt của Chị mà nhìn toàn bộ cái hình [Hình này lại... khác những hình khác ở những chỗ khác và đã được hàng tá anh em trong bọn lubu chỉnh sửa lại khi qua được bên Tây Phương Cực Lạc (về vị trí hai cái cánh tay: Phải trên, trái thì dưới)].

Sau khi nhìn cho nó thuộc cái dáng nó ra làm sao thì Chị lại nhìn vào cái... chấm đỏ trên đầu của Ngài. Và nói trong tâm là:

- - Đây là cái đánh của Ngài, và mình sẽ về đầu tiên là ở cái chỗ này đây.

Xong rồi thì chị vào công phu: Chị cứ mạnh dạng mà tập phăng ngang bữa củi như bọn lubu! Có nghĩa là: Hôm nay, tại địa chỉ này: Con tập Pháp Môn Tịnh Độ, Quán chấm đỏ! Sau khi nói như vậy xong là Chị nhắm mắt 100% và cố vẽ cho nó ra cái viền của cái chấm đỏ. Và sau khi nó ra, thì Chị cũng dùng trí tưởng tượng của Chị mà tô cho nó ra màu đỏ. Tập tới đây đi cái đã.

Pha Lê: Cho mình hỏi với, lúc mình mới nhìn hình Đức Phật A Di Đà rồi tập như anh chỉ thì mới nhắm mắt lại thấy trán của mình bị hút về trán của ngài rất mạnh, tê buốt. 1 lúc sau lực hút mới yếu dần, nhưng quang trên đỉnh đầu, từ trán trở lên vẫn tê buốt, mà mình vẫn chưa quán được ra chấm đỏ. Vẫn chỉ thấy cái hột vệt sáng trắng ở giữa trán, trong đó những làn khói trắng sáng trôi dạt qua lại hoài anh ạ. Mong anh chỉ giúp với. Cảm ơn anh rất nhiều!

Tibu: Trước khi nhìn ra được cái chấm đỏ thì tu sĩ có thể qua một số hình ảnh, cảm giác, ánh sáng... Những hiện tượng này được gọi là "Cận Định". Sự xuất hiện rất là đột ngột với ba đặc tính như sau:

1. Bất ngờ. Không báo trước
2. Không thể lặp lại lần thứ hai y chang như vậy.
3. Ngoài chương trình tu tập.

Giác Tánh: Pha Lê cho mình ké,

Nói về trắng sáng trôi dạt qua lại thì Giác Tánh cũng gặp một vài ngày trở lại đây. Cái hột vệt sáng trắng thì không nhưng tia/vệt sáng giống như máy scanner quét hình trong phạm vi tròn tròn dày đặc một màu từ đen đến sẫm tím đến tím đỏ (gần như bắt được chấm đỏ vậy...rồi mệt quá) tuyệt sự chú tâm. Có phân tầng tầng ở giữa trán. Vệt/tia sáng này thường khi chạy lên hoặc quét từ thấp-trái lên cao-phải của phạm vi trung tâm tầm nhìn. Huỳnh Tibu giúp nhận định phân tích tình trạng giùm. Cảm ơn!

Tibu: Nó đang là "Cận Định", nhưng vì là hỗn hợp màu sắc nên gia thêm một tý xú sấm hối để cho tâm nó yên hơn một tý.

Chấm đen và những hình thù quái lạ « on: November 03, 2009

BY: Thừa Anh HL,

Hôm nay trai út điện thoại và cho biết trai út bắt đầu tập theo phương pháp quán theo như bài viết lúc trước BY dịch và Anh HL cho biết là bằng dịch dùng được. Thời gian tập là 10 phút trước khi nằm xuống ngủ. Trai út cho biết, trong lúc tập quán vòng tròn nhỏ, trai út thấy những hình ảnh xảy ra theo thứ tự BY chép lại bên dưới đây:

- 1) vòng tròn nhỏ ("small circle")

Tibu: Út trai dụng tâm và cố vào đề mục.

BY: 2) đen khắp nơi ("black everything")

Tibu: Chỉ trong vòng vài phút mà đã vào "Cận Định" khá sâu.

BY: 3) thân hình nhỏ lại ("my body became smaller")

Tibu: Bước đầu tiên của "Cận Định" là nó cho thấy hiện tượng đầu tiên nhất khi thay đổi tánh tình từ khi Út Trai là đứa trẻ và thành vị thành niên. Tình trạng thân hình nhỏ lại là tình trạng xuống tinh thần.

BY: 4) vòng tròn lớn ra ("the ring grows bigger compared to me")

Tibu: Hiện tượng rắc rối nó to ra.

BY: 5) vòng tròn lớn đè lên thân thể nhỏ ("the pressure of the ring puts weigh on my body")

6) nhiều bàn tay thò ra từ vòng tròn ("a lot of hands come out of the bubble")

Tibu: Hình ảnh bàn tay thò ra trong "Cận Định" là những ý nghĩ xuất hiện loạn xạ ngẫu trong đầu Trai Út.

BY: 7) then, a lot of monster come out the circle

Tibu: Và đây là cái mà tibu đang chờ: ở trên (hình ảnh bàn tay) là những ý tưởng rời rạc thì sau một thời gian xào nấu thì nó đã thành hình qua những hành động như là Giận Hờn, Tức Tối, Đập Phá...

BY: cái gì đến thì đến ("I feel that - whatever comes out comes out")

Tibu: Và đây là phản ứng giá trị nhất trong buổi tập dợt này.

BY: 9) cảm thấy rất căng thẳng ("I feel body tension")

Tibu: Nó ra nhiều quá nên bị căng thẳng vì không hiểu những cái mặt dữ tợn này là cái gì, do đâu mà có!

BY: 10) da bị lột ra, bắt đầu từ da ở vùng 2 gò má (then, "the skin quas pulled out of my body started at the cheeks")

Tibu: Mới đầu là cãi nhau.

BY: 11) da gò má bị kéo ra khỏi mặt, lột tuột xuống ngã 2 cánh tay, và kéo tới 2 bàn tay ("my skin quas pulled out, started at the cheeks, down over the arms and into the hands")

Tibu: Sau đó là hành động qua sự tức giận.

BY: 12) cảm thấy giận dữ mà không có căn nguyên ("I feel angry, very angry, the type of premordial anger. It was big disgust, big anger came out")

Tibu: Tức giận và ghê tởm nó cứ tuông ra.

BY: 14) Sự khó chịu trong cơ thể xảy ra trong lúc những hình ảnh kỳ quái kia có mặt và khi vòng tròn đề lên nó.

13) Vì chịu không nổi sự khó chịu nên xả thiền và nằm xuống ngủ. Ngồi thiền ngay chỗ ngủ.

Tibu: Buổi tập chấm dứt. Giải thích:

Phương pháp tu hành tuy là nhìn ra đằng trước mặt nhưng với tâm nhìn, nhưng thực tế khi làm như vậy thì tác dụng là gội rửa cái suy nghĩ, cái vô thức những cái xấu xa sẽ xuất hiện và một khi nó đã ra thì nó không có vào lại nữa. Do đó cho nên phương cách là cứ dùng cái đề mục kia mà tiến tu. Những hình ảnh đó thì tibu, cùng một số anh em trong nhóm Lubu không còn lạ gì nữa cả. Những hình ảnh này y như là cảnh rửa nhà đầy xình bằng cách là dội nước vào (quán đề mục là dội nước vào đó): Khi gặp nước thì xình sẽ nổi lên và làm cho nhà càng dơ. Nhưng cứ tiếp tục dội hoài thì rồi xình cũng chảy trôi ra ngoài. và sau cùng là căn nhà sẽ sạch và đẹp để ra. Khi đó thì trí óc sẽ yên tĩnh hơn và sẽ ngủ và nghĩ được yên tĩnh hơn.

BY: BY nhắc trai út tiếp tục quán niệm vòng tròn nhỏ, hình cõ móng tay, cách xa cõ 1 cánh tay giang ra, ngay trước mặt. Trai út nói sẽ tiếp tục tập quán niệm như vậy. Trước khi cúp điện thoại, BY dặn con mỗi khi thấy sự hung dữ hay sợ hãi thì nhớ niệm "Nam mô A Di Đà Phật" và "Nam Mô Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát" để cầu Phật và Bồ Tát hộ trì trong khi chờ BY hỏi nhờ Anh HL giúp đỡ trai út.

Tibu: Chị làm như vậy là đúng cách rồi đó.

BY: Có một điều lạ, mong Anh HL cho biết lý do (?) hay giải thích (?) nếu có, không hiểu có ý nghĩa gì không khi cảnh sát ghi lộn ngày sanh của trai út. Họ dùng ngày sanh của cô bồ đã mất cho trai út. Cô ta sanh ra trước trai út hơn 5 tháng rưỡi.

Cám ơn Anh HL nhiều lắm.

Tibu: Chắc là làm lộn gì đó thôi.

Re: Niệm Phật Ngô Đạo « on: November 04, 2009

Bồ_Đề: Đọc đầu đó trong tập tin con thấy có trường hợp người Niệm Phật lọt vô trạng thái Ngô đạo. Chú cho con hỏi trong điều kiện nào thì trường hợp này xảy ra ạ?

Tibu: Cư sĩ đầu tiên mà niệm Phật thành công trên Đà Lạt phải nói là anh Thái. Anh này thì khoái Thiền và mê Tịnh Độ. Hôm đó, anh ấy có kể lại kinh nghiệm như sau:

- - Không hiểu sau là hôm ấy tui vui ghê lắm, đi đâu cũng cười cười, và vui trong bụng. Tối về là tui niệm Phật hăng lắm! Niệm xong tui thấy đã ghê lắm và rất là hài lòng buổi công phu này.

Anh đổi giọng ra giọng Huế (tức là câu chuyện rất là quan trọng):

- - Vẫn ngồi trước bàn thờ, tui mới suy nghĩ về cái Phật Tánh thì ngay lúc đó tui bị chóng mặt, trời đất nó quay cuồng và tui tưởng là áp huyết nó tăng đột ngột! Sáng hôm sau nó còn say xỉm thì cô Vân (Cô Ba Hột Nút) đến và nói Thái Già này Ngô Đạo rồi! Thái già tui nghĩ như vậy (và anh ấy quơ tay chỉ anh em lubu ngồi trước nhà) Tại anh là cò ke lục chốt mà còn biết thì Ngài bên đó biết Thái già này tu hành ra làm sao là cái chắc hahaha có đúng không!

[...]

Kể lại cũng thấy vui. Phong thái nói chuyện của lubu là hết xảy!

Ngang cơ tư đầu đến cuối! hehehe. Như vậy là khi thấy được cái đầu của Ngài (vài lần cho nó rõ) thì nói trong tâm: Phật Tánh ở khắp mọi nơi mà sao mình không biết cả! Là lọt vào dòng Thánh 🙏🙏🙏

Steelich: Chú Tibu, hay bé Hạt Tiêu cho con hỏi trên Cực Lạc có giống như trong kinh vô lượng thọ nói không vậy (đất dất vàng, nhà làm bằng bảy báu, cây như ý, hoa sen to rộng mấy do tuần) và làm sao một xã hội lại không có tranh chấp và đau khổ về tinh thần lẫn thân xác vậy? Bên đó thân thể họ làm bằng cái gì? Tại sao lại không có vi trùng trên Cực Lạc? Tu tới thượng phẩm thượng sanh rồi nhất sanh bổ xứ là tương đương với bồ tát thập địa ư? 🙏

Tibu: Kinh Vô Lượng Thọ là một ngõ vào Tây Phương Tịnh độ. Trên đó sinh hoạt khác dưới này, và không có chỗ để so sánh nên

không biết phải nói sao. Chỉ lên đó thì mới biết. Còn Kinh nói thì chỉ là y như sách du lịch, nên không chính xác, những chi tiết trong kinh không nên đặt nặng vấn đề. Trong tâm linh cái thấy nó khác nhau rất là xa tùy vào trình độ Tâm Linh. Những chứng đặc này nó chỉ có giá trị khi hành giả tới đó. Còn mới tu và tu chưa tới mà hỏi thì chỉ là hý luận, không ích gì.

Dieu Ngan: chú ơi, "ngộ đạo" thì có khác với "nhất tâm bất loạn" không ạ? Chỉ nói trong tu tập pháp pháp thôi nha chú! Nhưng chú cứ cho ví dụ cho tụi con dễ hiểu. 🙏

Tibu: Trong đây có ba vấn đề hay là ba trình độ tâm linh khác xa nhau:

1. Nhất Tâm:

Có thể ví như là tìm người bạn mà chỉ mới biết có cái tên, và không biết mặt mũi ra sao! Dùng cái tên mà đi hỏi là phải kiên cường ghê lắm và nó... buồn ngủ dễ sợ luôn. Vì đâu có làm cái gì được đâu: Lúc nào cũng dùng cái tên mà hỏi. Do cứ làm như vậy... đều đều hoài nên dễ sinh ra chuyện buồn ngủ.

2. Bất Loạn:

Có thể ví như là người tìm bạn ở trên đã hỏi ra được căn nhà, và bây giờ đang đi tìm người bạn đang còn đi làm!

Tâm lý: Khi thấy được một cái gì của người kia rồi thì hăng máu ghê lắm. Chuyện buồn ngủ không còn nữa. Nó tỉnh ruội y như là về nhà mà coi phim Tề Thiên Đại Thánh (phim bộ của Trung Quốc đó!). Trong công phu thì đề mục đã xuất hiện được một vài lần, và khi nó xuất hiện thì hành giả rất là tỉnh và khó ngủ lắm.

21. Bất Loạn nặng hơn một tý là thấy được cái mặt của Bồn Tôn (người mà mình đang tìm gặp bằng câu niệm). Kinh nghiệm là: Khi Thấy được mặt của Bồn Tôn thì tỉnh tỉnh liền thay đổi. Xử lý công việc nó có tỉnh và có lý liền. Con người hiền khô. Tỉnh tỉnh thay đổi có thể là nói là... một sớm một chiều!

3. Bây giờ tới Ngộ Đạo:

Thử nghĩ, chỉ cần vài cái nét đẹp bề ngoài thôi mà mê nhau tí tởm và theo nhau... từ kiếp này qua kiếp khác! Huống chi là khi gặp cái

nét đẹp nhất của các chúng hữu tình đó là "Chân Lý" thì làm sao mà bỏ được đây!

Chuyện gì xảy ra sau khi là Thánh Tăng?

Cho dù có ương ngạnh như thế nào đi chăng nữa, có nghĩa là:

Sao khi Ngô Đạo mà Tu Sĩ vẫn cứ làm bậy thì... sẽ gặp tình trạng:

Nhân Quả Đồng Thời! Một khi Con Người nó đã có mùi vị của Thánh Tăng rồi thì tự động... nó không thích ở dơ nữa.

Có nghĩa là: Tu sĩ mà cứ tạo nhân cà chớn, thì quả báo nó xảy ra ngay vài ngày sau và kéo dài một tuần là tối thiểu.

Kết quả: Ê càng là cái chắc!

Xin mọi người giúp đỡ tutruc với « on: August 21, 2009

tutruc: tutruc có 1 ng bạn dạy tutruc niệm phật quán chấm đồ, 1 ng bạn theo Nam tông thì đã đi cúng dường và hồi hướng cho tutruc nên đạo này tutruc không còn thấy ác mộng nữa.

Tibu: Loay hoay thì cũng có Bạn tìm ra phương pháp tu hành:

Tịnh Độ quán chấm đồ. Do Nhi đã kiểm tra lại rồi. Nhưng vì nghiệp sát dừ dằng quá! Nên sám hối trong một thời gian thế nào cho nó hết muốn tự tử thì mới niệm Phật được. Nghiệp sát nó không thích mình tu hành đúng cách nên nó làm cho mình muốn tự tử, nóng tính, loạn tâm. Nương vào sức "áp xác tấn công này" mà tutruc dùng câu niệm Phật để giải nghiệp thì hết chê. Nhưng hay hơn nữa là nên sám hối cho họ hiểu là tutruc không thích giết nữa và nay đã muốn tu và nhớ đọc câu này khi hết công phu:

"nguyện đồng tu hành, đồng thành tự"

tutruc: tutruc biết tự tử là 1 tội rất nặng. Nhưng không biết sao tutruc không thấy được niềm vui trong cuộc sống, làm việc gì cũng hỏng, có thành công thì người khác lại cướp mất công của mình. tutruc tu tập chăm lắm mà sao chẳng thấy đỡ buồn gì cả mà chỉ thấy sầu não hoài à. Nghe nói tutruc có nghiệp sát rất nặng, vậy mọi người bảo tutruc phải làm sao để giải nghiệp sát của tutruc. Bây giờ mình đã dùng cả chú Kim Cang Tát Đỏa để giải trừ nghiệp chướng mà sao vẫn còn đau khổ vậy hay là tutruc tu không đúng cách. tutruc còn bị

bệnh rất nhiều nào là bị đau đầu, viêm xoang, dạ dày,.. chữa mãi mà không khỏi rồi bây giờ chẳng biết phải làm sao nữa, hồi mới thiền quán chăm đồ thì thấy bao nhiêu ma quỷ đến, rồi còn tutruc bị chống mặt không thể ngồi thiền được nữa.

Tibu: Vậy là tình hình nó loạn xà ngầu rồi:-). Tình hình chiến trường trong tutruc là như vậy. Bệnh hoạn: ác mộng là Ma Quỷ bắt mình, cũng có lần đánh nhau, nhưng hết con này thì còn con khác.

Lực lượng giúp đỡ: Có một bạn chỉ niệm Phật quán chăm đồ.

Một bạn khác hồi hướng cúng dường.

Kết quả: tutruc không còn thấy ác mộng nữa.

Nhưng về đời sống thì ác nghiệp làm cho khổ. Rồi khi không khi không tự thay đổi cách tu là quán Bát Nhã để rồi gặp Ma Quỷ lại. Rồi chán đời, đòi tự tử. Nhưng đến ngày 24 tháng Tám năm 2009. thì tutruc lại than rằng: đau đầu, viêm xoang, dạ dày,... chữa hoài không hết. bị cướp công trong lúc làm việc, buồn bực. Đã dùng chú Kim Cang Tát Đỏa mà không giải nghiệp. Đặc biệt thì lần này, tutruc lại bàn về thiền chăm đồ: Ma quỷ đến và chống mặt không thể ngồi thiền được nữa. Và kết luận là buồn ghê.

tibu lại hiểu như sau:

Đời thì không ra gì

Đạo thì tu sao khó quá.

Thế này theo danh từ chuyên môn gọi là "Nhà Bị Cháy" hay là "Nhà Lửa"

Thì chỉ còn hai cách:

1. Là cứ than thân trách phận, rồi chết cháy như mọi người.
2. Là liều mạng mở đường máu để thoát thân. Có nghĩa là một mất một còn với một hướng nào đó rồi chạy đại ra: Nếu ra được thì thoát, nếu không ra được thì thôi!

Trong khi đó, lực lượng cứu hỏa ở bên ngoài, sau khi coi bản vẽ của căn nhà này thì nhận thấy rằng tutruc có thể thoát được khi di chuyển về hướng Tây (Anh bạn nào đó đã chỉ trúng y boong). tutruc làm theo thì hết ác mộng, nhưng vì cho rằng anh Bạn nào đó của mình là đồ dõm nên tutruc cho rằng là nếu chạy về hướng Đông nó hay hơn,

nó... trí tuệ hơn, và tutruc đã tự ý bỏ hướng Tây mà chạy về hướng Đông để rồi lại thấy Ma Quỷ. Lần này thì tutruc mất niềm tin và khi chạy về hướng Tây lại thì bị Ma Quỷ đón đường: tutruc đòi tự tử.

tutruc: à chết con hỏi thêm 1 chuyện, có mấy niệm phật con muốn mua 1 máy thì nên mua máy có đệm nhạc hay là mua máy chỉ có chuông mõ thôi ạ. Mong chú chỉ giùm con

Tibu: Dư xu thì gởi cho tibu xài giùm cho! hehehehehe! Mua chi cái máy đó 🙄 Cái máy của chính mình mới đem mình lên đó chứ!

Lời khuyên: Chỉ mua khi nghe người bán nói là:

Một hôm vừa mới mở cái máy này ra nghe thử coi nó niệm Phật ra sao! Thì đúng lúc đó Phật Phóng quang... tiếp độ cái máy về thẳng Tây Phương Cực Lạc luôn! Máy nó niệm Phật rất là hay! Hehehehe

tutruc: dạ tử trúc xin cảm ơn mọi người đã quan tâm nhiều đến tutruc. lâu lắm rồi tu trúc không có điều kiện vào trang nhà mình hôm nay mới vào được tu trúc xin báo cáo tình hình của tu trúc.

1/ tutruc dạo này đã vui hơn và thấy được thoải mái hơn mặc dù cuộc đời của tu trúc vẫn như vậy

(tu trúc vừa bị loại khỏi Liên Chi đoàn trường mà tutruc vẫn tham gia, Nhưng tutruc chỉ hơn buồn không có đau khổ như trước đây 😞)

Tibu: Nó xả một cái đui thì tâm thức nó yên hơn vậy thôi.

tutruc: 2/ xin chú tibu cho tutruc hỏi vài câu được không ạ. trước đây tutruc có theo Mật Tông nhưng bị giờ chuyển sang niệm Phật quán chắm đở vậy tutruc có nên tiếp tục niệm chú mật tông không ạ? ngày trước tutruc quán chắm đở rất dễ nhưng sao bây giờ thì rất khó mà thường thấy hình ngài A Di Đà hiển hiển như hình của Mật Tông vậy là sao chú tibu có thể cho tutruc biết không ạ

Tibu: Trời! Trời! Trời! Người ta nhắm vào cái đánh để ra cái hình! Còn tutruc có cái hình thì nhắm vào cái đánh để làm gì nữa không biết! hehehehe. Công việc kế tiếp là: Giữ cái hình càng lâu càng tốt, càng sáng càng hay, càng chói càng đúng! Tập tới đây đi đã.

tutruc: tu trúc có công phu 1 ngày như thế này chú tibu có thể cho tu trúc như thế này có được không ạ. sáng ngủ dậy niệm Phật di đà 10 hơi

trong ngày niệm Phật di đà, quán âm và cầu sám hối bỏ tất với xâu tràng hạt, tối niệm chú mật tông của mỗi bồn tôn 10 biến (các bồn tôn như Di Đà, quán âm, địa tạng. Chuẩn đề, tara, dục sư,..) cùng với tụng kinh Pháp Hoa 1 phẩm trong mỗi tối (do tutruc trước đây có từng phát nguyện) và niệm 9 ân đức Phật theo truyền thống Nam Tông cuối cùng là thiền quán niệm Phật chầm đở và đi ngủ

Tibu: Thời nào cũng làm Niệm Phật và quán cái hình đó đi. Cho nó gọn. Vì nhất nghệ tinh là nhất thân vinh.

tutruc: 3/ tutruc dạo này không còn ngủ mơ thấy các ác mộng và buồn phiền như trước nữa nên tutruc rất cảm ơn chú tibu và mọi người

Tibu: Hay lắm! Cứ thế mà oánh! 🙏🙏🙏

tutruc: 4/ nghe chị HG có nói chú tibu chữa bệnh cho mọi người, vậy tutruc mong chú có thể chữa bệnh cho con không ạ, và con có nên đeo theo linh phù nào giúp tinh tiến hơn không ạ

Tibu: tibu dư rồi, sẽ tìm cho hộ phù.

tutruc: dạ thưa chú tibu cùng mọi người, tutruc không hiểu sao dạo này tutruc cứ thiền quán Phật là lại buồn ngủ không thể nào tiếp tục được nữa. thiền 15 phút là khò khò, vậy mong chú tibu và mọi người giúp tutruc với. tutruc có tìm mua hộ phù mã não mà không có chỗ nào bán đồ thật cả, vậy nếu ai ở hà nội mà biết chỗ bán xin chỉ giúp tutruc với

Tibu: Cái óc nó yên, và mình mà bị mệt là nó ngủ. Không sao hết, ngủ cho đã! Ngủ xong và tập lại. Lần này: Nó lại ngủ nữa thì mới là vấn đề.

tutruc: chú ơi con đã hết buồn ngủ rồi chú ạ hìhì. may quá nhưng con có 1 chuyện là con thấy hình Phật như hình sau: <http://www.karma-kagyud.org.sg/images/Amitabha.jpg> nhưng chỉ là 1 Phật di đà thôi ạ

Tibu: Con thấy hình này cũng được. Có nghĩa là: Ngài ngồi trên hoa sen có đủ năm cánh hoa, hay là ngồi khời khời không có hoa sen bên dưới?

tutruc: hôm trước ba con có ngủ mơ thấy rất nhiều chư thiên ngự ở nhà con, xung quanh ban thờ mật tông mà trước đây con từng lập vậy điều đó nghĩa là sao thưa chú

Tibu: không biết ba thấy Chư Thiên là Chư Thiên nào? ăn bận ra làm sao?

tutruc: và ba con cho con 1 phòng để mở mật thất, con có thỉnh 1 bức thangka quán âm tứ thủ như vậy có được không ạ

Tibu: Sang trọng vậy? Nếu con chọn hình đó để mà tập thì con treo hình ngang với tầm nhìn ngang của con, nếu là con ngồi trước hình mà tập. Còn con nằm thì treo ra sao cũng được. Chỉ vậy thôi.

tutruc: dạ thưa chú có hoa sen 5 cánh ạ

Tibu: Như vậy là tạm được, vì đây là hình ảnh của... người ta vẽ lại theo sự chứng đắc của người ta nên khi mình dùng mà quán thì nó sẽ thay đổi. Những thay đổi này là của mình! Nếu và chỉ nếu: Mình giữ giới đàng hoàng, càng ngày càng ít ác pháp! Càng ngày linh ảnh càng sáng, càng ngày càng rõ và càng ngày càng nhiều chi tiết. À, mà nè! Hình của con là hình Ngài đang đứng hay là đang ngồi?

tutruc: còn ba con thấy mây lành tỏa sáng và có kỹ nhạc, thấy những vị tiên như Đạo giáo vì ba con theo Tam Giáo Đồng Nguyên Phật Lão Không chú ạ mà ở miền Bắc việt nam con thấy mọi người rất tôn thờ thánh mẫu liễu hạnh (mẹ con từng được gặp Ngài, vì nhà con có cây hương Thiên Đài)

Tibu: Tập lâu ngày một pháp môn nào đó thì sẽ thấy này thấy nọ là lẽ đương nhiên. Chi tiết nhỏ chưa hay là: Họ tới để vui chơi thì có nghĩa là mình là thứ yếu. Còn khi mà họ đến chỉ để hỏi chuyện tu hành và mình lại đứng ra để chỉ cho họ tu thì mới là hay. Nhà chú thì hằng ngày: Trên dưới 2500 Chư Thiên tới để hỏi pháp, hỏi xong là biến. Không có cúng dường, đàn ca gì hết. Trong trường hợp này, mình là chính còn họ là phụ. Đó là công lực của... Con Người tu hành.

tutruc: dạ con thỉnh tranh đó có khi là nhân duyên vì con hồi xưa từng mơ thấy người tặng cho con 1 kinh luân và 1 bức tranh thangka y hệt như bức con thỉnh mà hồi nhỏ con thường mơ thấy mình lạc

vào 1 rừng trúc trong sương có hương trầm và có 1 hồ sen 7 màu lớn lên thì con không còn thấy nữa. Dạ thưa chú nếu con để ngang mắt thì con nghĩ thấp quá do đó con sợ có tội lỗi lắm không ạ, khi có nhiều người qua lại thưa chú

Tibu: Thông thường là tu sĩ hay nhìn người tu thành công như những Bồ Tát trừ danh thành ra... người bại liệt kinh niên! Do đó cho nên, người ta hay để chỗ "Thanh Tịnh", nơi trang nghiêm, hương hoa lung tung... Và quên đi rằng đây là những người giỏi hơn mình! Mình là dở mà còn ở chỗ bất tịnh một cách tinh queo! Mà họ là người giỏi hơn mình mà họ ở không được thì rõ ràng là họ... yếu hơn mình 🤔
Nghe Phẩm Phương Tiện Kinh Pháp Hoa chưa!

Ông già nhà giàu mà đứng chỉ tay năm ngón là mất đứa con liền! Trong kinh nói là: Thăng đó hốt phân thì ông già phải hốt cứt thì mới tiếp cận được với thằng đó được. Có làm như vậy! Thì nói... nó mới nghe.

Bồ Tát mà ở chỗ thanh tịnh thì Bồ Tát bị dân chúng... xa thải rồi! Bồ Tát... về hưu rồi! Bồ Tát mà cứt từ đầu tới chân thì Bồ Tát mới là thứ chiến đấu. Bồ Tát loại đó... thì ở đây đang cần.

Nhận Xét: Về kích thước trung bình: Khi ngồi bệt xuống đất thì cái đầu của người ngồi lại ngay boong cái đít của người đang đứng. Đó là mới là đầy đủ ý nghĩa của chữ "Ngồi Tu" đó. Từ đó Dân Kim Cang nhà nghề hay đem hình các Ngài xuống ngang với tầm nhìn của tu sĩ và cũng là để nhắc nhở với mình là: Từ đây trở đi: "Thượng Toạ" là đưa cái mặt của mình vào ngay cái đít của người ta, thì may ra người ta mới tu theo. Cho con nghe một tý xiu về: Phẩm Phương Tiện của kinh Pháp Hoa. Một bộ Kinh Trừ Danh của Chư Phật

tutruc: dạ thưa chú con thấy ngài A Di Đà ngồi trên hoa sen 5 cánh và hôm trước chú có dạy con đeo hộ phù mã não, vậy con nên đeo mã não vân hay mã não trơn ạ và mã não màu gì thì hợp với con thưa chú

Tibu: Nghiêm chỉnh: Có cục trên 3 carat mà không bị nứt thì đeo, to hơn càng tốt! Lubu tiểu lâm: Còn đeo cục to như đá tảng thì... trừ nghiệp càng lẹ hehehehe 🙏🙏🙏

tutruc: con rất muốn cúng dàng Phật 8 thứ trân báu: vàng, bạc, lưu ly, xà cừ, mã não, san hô, hổ phách, trân châu vậy chú cho con hỏi xà cừ là loại gì ạ còn san hô có phải là cây san hô ngoài biển không ạ (chỉ có xương chứ cây sống thì không còn)

Tibu: Chú đoán mò: lưu ly (không biết), hổ phách (là nhựa thông hoá đá) và trân châu (ngọc trai). Ba cái đồ đó, nếu con có nhiều thì nên cho người nghèo họ bán để mà có thức ăn. Không có cái gì cúng dường các Đức Phật, Tổ, Thầy hay bằng "Hành Pháp"

Quán Linh Ảnh « on: October 17, 2009

Tg: Anh và tutruc cho Tg thắc mắc ở chỗ này.

Như vậy thì cái Linh Ảnh này là của tutruc do tu tập mà ra chứ không phải do tutruc copy từ hình ảnh trong chùa hay ở kinh sách. Phải không anh? Vì trong 1 cái post nào đó anh có nói nếu lấy những hình ảnh trong kinh sách hay ở trong chùa để tu tập thì không phải của mình mà của của ông Thầy nào đó. Và do không phải của mình nên không đúng. Vì lắm khi hành giả tu tập và thấy 1 linh ảnh nhưng lại không chắc là mình thấy hay do các hình ảnh sưu tập và lưu lại trong bộ nhớ mà thấy. Tg hơi lạng quạng ở chỗ này.

Tibu: Hay lắm! Câu hỏi này là một trong những khẩu quyết quan trọng cho những hành giả nào quán hình ảnh. Hình ảnh trong kinh sách thông thường là... bị sai nhiều vấn đề vì những lý do sau đây:

1. Do trí tưởng tượng của các Hoạ Sĩ (hoạ sĩ vẽ tùy hứng) do đó: Hoa sen tím lum cánh, màu mè lung tung (Bồ tát đánh phấn thoa son, đeo long my giả, nụ cười cầu tài, cười lả lơi, cười khinh khỉnh,...)
2. Quá tôn trọng hình ảnh do Thiền Sư vẽ lại nên thợ làm khuôn không dám sửa, nên cứ để y chang mà khắc khuôn, do đó mà bên trái thành bên phải, chữ Vạn quay ngược chiều.
3. Hoạ sĩ vẽ lại dưới sự giám sát của Thiền Sư: Hình ảnh trung thực, nhưng lại biểu thị ngay boong tình trạng chứng đắc "cá nhân" của Thiền Sư. (hình ảnh Quan Thế Âm 11 cái đầu thì có điểm khác nhau về màu sắc, nét mặt, nụ cười, và mức độ nghiêm trang...). Như vậy,

với những sai số đó thì hành giả căn cứ vào đâu để mà quán hình ảnh?

A. Hành giả làm đại:

Lấy đại một hình nào đó mà quán cho ra thì mới thôi.

1. Điều này chỉ có lợi, nếu tâm hành giả hội đủ hai điều kiện:

11. Ăn ngay nói thật

12. Có hiếu với Cha Mẹ

Thì hình ảnh tự điều chỉnh từ từ, và hành giả yên tâm với linh ảnh này!

2. Điều này lại là tai hại, khi hành giả không có hai điều kiện trên: Tâm hành giả không phải là "người hiền", nên hình ảnh nó không đúng:

Và thế giới vô hình nó nhập vào linh ảnh này và nó dẫn dắt

21. Hành giả phá giới [Nghiên cứu người khác phái do Tha Hoá Tự Tại (nhẹ), Thiên Ma (nặng)]

22. Vào thế giới của Thần Quyền (thế giới của các Điện Thần Nhân)

23. Tai hại hơn hết là Thiên Ma chơi xỏ lá.

3. Hành giả đi tìm cho ra người chứng đắc về linh ảnh này và hỏi về các nét chính của linh ảnh: Người chứng đắc này phát họa ra những nét chính và cho biết màu sắc nó như thế nào.

Ví dụ:

tibu phân tích hình ảnh trong HSTD:

<http://www.hoasentrenda.com/images/QuanTheAmVN.JPG>

Hình ảnh trên đây là hình ảnh đúng: Với nét chính là người đứng trên hoa sen năm cánh, và có màu vàng hoa quỳ (hoa hướng dương) hay là màu vàng lá cờ. Vì đây là hình ảnh chứng đắc của một cá nhân, (Cô Ba Hột Nút) nên những chi tiết sau đây có thể thay đổi, tùy vào tâm thức của hành giả: Khăn trùm đầu (hay là mái tóc), Ân, Cách cầm cái bình, Nhánh cây, Và cái bình. Sau khi nhận được sự chỉ dẫn trên: Hành giả về nhà là làm liền. Hay là làm liền ngay lúc được trao pháp.

Có hai trường hợp:

1. Hành giả sẽ không làm gì được vì độ nhập định chưa đủ mạnh (Tứ Thiên Hữu Sắc là cường độ tối thiểu để quán ra linh ảnh rõ ràng và dùng được việc).
2. Hành giả... mừng tượng được linh ảnh và có cảm giác sản khoái, vui vui, vv... vv...

B. Hành giả tu hành và khi tới tình trạng tương đương với Linh Ảnh thì linh ảnh sẽ xuất hiện.

1. Sự xuất hiện còn cứng ngắt (y như là cái hình). Cứ tiếp tục quán linh ảnh.
2. Sự xuất hiện linh động y như là người thật. Học và hỏi ở Linh Ảnh.

Nhận xét: Trong cả hai trường hợp vừa nói ở trên: Linh ảnh đều có những nét chính như sau:

1. Về màu sắc: Chỉ là màu vàng khè (vàng của hoa quỳ, hoa hướng dương)
2. Hoa sen chỉ có năm cánh và cũng chỉ là màu vàng y như trên đã nói

Nay trở về lại linh ảnh của tutruc. Linh ảnh phải có nét chính: Người đứng trên hoa sen năm cánh và tất cả đều là một màu vàng hoa quỳ, hoa hướng dương hay là màu vàng của lá cờ.

GiacTanh: Không nói chuyện phá giới gì ở đây, nhưng trong một vài posts mà huynh từng viết là chơi với tụi Tha Hóa Tự Tại nó sẽ rút ít nhiều tinh khí của mình (**bằng cách nào**)!?

Tibu: Tình hình:

Y như là ông già kẹt vài xu để mua này nọ, và thằng con thì có con heo đất, trong con heo đất lại có vài xu. Ông già thì xài bạc ngàn, nhưng ngay lúc này thì bị kẹt có vài xu, ông già thò tay móc con heo để giải quyết công chuyện cho lẹ! Và ví chỉ có vài xu nên ông già không có trả lại. Thế là thằng con mất vài xu một cách oan uổng.

GiacTanh: Ví dụ, khi mình có người bạn đời và nghiên cứu cùng người ấy thì chẳng lẽ bọn Thiên Ma hay Tha Hóa Tự Tại nó nhập vô chẳng?

Tibu: Thiên Ma thì không có vào đây để làm gì (Tứ Thiên Hữu Sắc mà! Ai mà ham ba cái chuyện này nữa! Mà nó chỉ cho mình thấy cảnh ăn chơi hạp với ý của mình là mình đủ tiêu rồi 😊) Tha Hoá thì có. Sẵn câu hỏi về nghiên cứu, thì khi những người đã nhận lãnh đề mục thì chuyện nghiên cứu phải được chấm dứt thì quán mới ra hay chuyện quán có ra hay không hoặc bị bế tắc vì điều gì đó lại là chuyện khác?

con có việc muốn hỏi về quán chấm đồ « on: November 14, 2009

quanghuy229: Con nhận đề mục tu về rồi tịnh theo, con cố gắng tập trung để nhìn thấy chấm đồ nhưng nó cứ ẩn hiện, ẩn hiện, có bữa con thấy nó từ xa đi đến, càng ngày càng to ra rồi như ập vào mặt con tan biến, với lại từ hồi tập đến giờ con mơ và nhớ rất rõ các giấc mơ, Như vậy là sao ạ, giấc mơ đó có phải kiếp trước của con không ạ.

Tibu: Giai đoạn đầu: Đề mục khi có, khi không: Bình thường. Nguyên Tắc là cứ làm hoài, làm hoài thì nó xuất hiện lâu hơn. Trí óc ổn định hơn nên có thể nhớ những giấc mơ. Không có chuyện "Kiếp trước" dễ dàng như vậy đâu. Trừ khi cảnh cứ lập đi lập lại hoài thôi và lại thấy rất là quen thuộc, nhưng lại không biết ở đâu.

Chú sư phụ ơi! con lại hỏi tiếp đây on: November 18, 2009

QUANGMINH: Chú sư phụ ơi, do con đi làm ở công ty nên những khi rảnh thì con không thể nhắm mắt mà quán cái đề mục được, nên con có để ảnh của ngài A DI ĐÀ trên cái màn hình máy vi tính, khi con rảnh thì con lại nhìn vào ảnh của Ngài, hai ngày nay khi con nhìn hình Ngài mà hơi tập trung một chút thì... cái hình của Ngài biến thành gần như là 3D, lắc qua trái, lắc qua phải vài cái rồi... từ từ trôi lên trên theo phương thẳng đứng, có khi trôi cao hơn cái nhìn của con và con phải ngược lên để nhìn và con thấy... trên đỉnh của con có một đóm sáng vàng rực rỡ lóe lên.

Lần đầu tiên thì lắc mấy cái rồi mới trời lên, và khi con ngược lên nhìn thì con cảm thấy hơi cháng váng một chút, cái đầu hơi nhức. Hôm nay thì cái hình chỉ lắc có một cái rồi trời lên luôn, đầu không còn nhức như hôm đầu tiên nữa. Chú ơi, vậy là sao chú? con nhìn như thế thì có đúng không chú? có cần phải ngưng không chú?

Tibu: Lấy mắt thịt mà nhìn thì là "Cận Định". Cận Định là... Tha Hoá Tự Tại. Nên không chơi là yên thân nhất 🙄. Áp dụng chiêu của Ngài Xá Lợi Phất và nhắm mắt nhập định trên đề mục để né Tha Hoá Tự Tại... Con còn trong vòng an toàn, chưa có gì 🙄. Đừng có chế chiêu 🙄🙄🙄

Làm thế nào để khuyến khích người khác tu Phật. on: December 06, 2009

Chánh Đạt: Đệ tử xin kính chào chú Tibu, và các anh chị Phật tử. Đệ tử có một người chú tên là Trương Tổ, hiện đang cư ngụ tại Bình Thạnh, Sài gòn. Hiện nay chú đang bị tai biến mạch máu não nên nói năng đi đứng rất khó khăn mà nhà thì rất neo đơn chỉ có hai vợ chồng già ở với nhau còn tất cả con cháu thì đã định cư ở Florida, USA. Đệ tử thường xuyên đến thăm chú và đã khuyên chú niệm A Di Đà Phật để được Đức Phật tiếp dẫn về Tây Phương Cực Lạc Quốc khi chú lâm chung, nhưng Đệ tử thấy khó thành công vì có lẽ chú không có đức tin và cũng không chịu niệm Phật.

Vậy xin hỏi chú Tibu và các anh chị rằng Đệ tử phải làm thế nào để Chú trở nên có đức tin và đồng ý niệm Phật? Rất mong nhận được sự chỉ dẫn của chú Tibu và các anh chị Phật tử trong diễn đàn.

Tibu: Chỉ còn cách hồi hướng mà thôi. Tai nạn mà ảnh hưởng đến đầu óc thì khó làm gì cho được lắm.

<http://hoasentrenda.Com/HoiHuong/HoiHuong.htm>

<http://www.hoasentrenda.Com/smf/index.php?topic=840.0>

phiền chú và nhĩ giúp đỡ con « on: November 28, 2009

tutruc: dạ thưa chú, con xin lỗi trước khi viết bài này vì có khi nội dung này làm loãng diễn đàn của mình nhưng vì con đang trong giai

đoạn buồn lắm chú ạ, phiền chú và nhí thân yêu giúp con xem lại nhân duyên tiền kiếp mà con đang buồn không ạ. Chuyện là thế này, Từ khi con tu tập Niệm Phật quán chăm đồ con thấy rất hạnh phúc, cuộc sống của con không khác chi cõi cực lạc khác hẳn những khổ đau trước đây của con, con coi như cuộc đời mình đã bước sang 1 trang mới xóa hết u buồn của ngày tháng cũ xa xăm, và con không còn coi mình là kẻ bỏ đi như trước đây nữa (vì con là kẻ đồng tính), con luôn làm những điều lợi lạc cho mọi người ngay cả với kẻ thù của con, con sẵn sàng tha thứ và hồi hướng cho họ về cực lạc như mình tháng ngày đó thật hạnh phúc cho đến khi con quen anh ấy lúc đầu con bt như coi anh 1 ng bạn, để rồi tình cảm nảy nở, con thật sự hạnh phúc khi gần anh ấy, và con nhận lời yêu từ anh, 1 lời yêu con cho là có giá trị và chắc chắn lắm, bởi anh là 1 người có địa vị xã hội và nghiêm túc trong các mối quan hệ, để rồi bây giờ, chúng con chia tay rồi chú ạ, con buồn lắm, chẳng biết đây là nghiệp duyên gì nữa, Thật lòng con không muốn xa anh vì con yêu anh thật rồi.

Tibu: Thông thường thì khi gặp nghịch cảnh thì ai cũng thích được cái phước báu là tìm và hiểu cho ra hết ngọn ngành của vấn đề.

Các Bạn cũng thấy rằng phim ảnh cũng đề ra giải pháp là... Nếu mà mình biết vậy, thì mình sẽ trở về quá khứ và sửa cái lỗi lầm hồi xưa mà mình đã làm để khỏi phải chịu cái quả của ngày hôm nay.

Nhưng tại sao lại tự tìm không ra?

Sở dĩ mình tự tìm không ra là vì mình... chịu không nổi những lỗi lầm mà mình đã làm ra vào thời xa xưa đến độ mà mình đang chịu cái quả của ngày hôm nay. Trong điều kiện ác nghiệp nó bủa vây, thì tibu chưa có ai tỉnh trí để nhìn ra vấn đề mà chỉ làm theo cảm tính hay là bản năng mà thôi. Do vậy, tibu ít khi mà kể chuyện về tiền kiếp lắm. (vì không có tác dụng gì cả) mà chỉ coi cách nào giải quyết được mà thôi.

tutruc: ... mong chú và nhí thương tình coi giùm con món nợ tình cảm này là sao, và con phải làm sao để có thể đi tiếp trong những ngày buồn sắp tới của con, con nên dùng pháp gì để gạt bỏ hình ảnh đó ra khỏi đầu con, làm thế nào để được an lạc như trước. trong giây

phút này, con chỉ biết quay về nương tựa vào chú và các nhí, mong mọi người thương tình mà giúp con....

Tibu: Khi mà suy nghĩ lung tung thì nhớ chen vào đó vài câu niệm Phật. Chen được nhiều nhiều rồi thì quán chấm đồ.

Đề mục cho Diệu Ngân « on: May 19, 2009

Diệu Ngan: Chú Tibu ơi, chú giúp cháu với. Cháu không biết là cháu đang theo tịnh độ hay thiền ạ. Nhìn chung thì cháu cũng thích tụng kinh niệm Phật, trì chú và cũng thích ngồi thiền (nhưng không dám ngồi nhiều vì không có ai hướng dẫn cách cụ thể). Cháu xin chú Tibu hoan hỷ từ bi giúp cháu cho cháu một cái đề mục với ạ. Chú giúp cháu với nhé, nhé chú. Cháu xin cảm ơn chú hết lòng và xin chư Phật gia trì cho chú luôn tinh tấn và mạnh khỏe ạ... Cảm ơn anh Quang Minh nhiều lắm. Cũng may là chú Tibu nhập thất nếu không thì thế nào DN cũng bị trách vì tội tâm chưa tĩnh mà đã hỏi pháp. Hihi. Thực ra post xong cái câu hỏi thì DN cũng thấy là mình bộp chộp quá. Lẽ ra phải đọc, phải tìm hiểu thêm các bài chú Tibu đã viết trước đã. (tại vì nóng vội quá đây mà!)

Tibu: Không có ai mà giận hờn hay la rầy trong cái chùa ở trên trời này cả 😊. Cái mà chú thích nhất là hỏi phẳng ngang bữa củi, đi thẳng vào vấn đề. Và nhất là cung cấp một tý về cách tu tập của mình. Điều này cần thiết cho những những người đi sau đọc vào cho dễ hiểu. Đề mục là "Niệm Phật quán chấm đồ". Và dĩ nhiên là Chú sẽ cố gắng giải thích những thắc mắc của con trên diễn đàn. Con cứ hỏi kỹ lưỡng, và đừng có thêm hay bớt cái gì hết nghe (ý chú nói là về phương pháp tu tập đó 😊)

Diệu Ngan: chú dạy rằng "*Khi hành giả đã cảm nhận được tâm mình đã lắng xuống được rồi thì mới bước sang giai đoạn 2.*

2. Nhắm mắt 100%:

21. nhìn vào một điểm ngay đằng trước mặt và ngang với tâm nhìn.

22. Đợi cho cái nhìn nó ổn định, có nghĩa là nó đã có thể nhìn chỉ vào có một điểm mà thôi.

221. Khi đó hành giả thấy ngay chỗ đó nó khác hơn chỗ khác: Nó có thể có những màu sắc, hay đám bụi nhùi như sương khói..."

1. trong giai đoạn này còn phải theo dõi hơi thở nữa không ạ, hay cứ thở bình thường thôi và chỉ tập trung vào điểm trước mặt. Có cần niệm A....Di....Đà....Phật đồng thời với quán chăm đồ?

Tibu: Trong giai đoạn này, thì theo dõi hơi thở (để cắt vọng niệm do sinh hoạt hằng ngày đưa lại), và sau khi thấy cái chỗ đằng trước mặt nó có biểu hiện "này nọ". Thì lúc đó là lúc: Cố gắng quán chăm đồ đồng thời niệm Phật.

Dieu Ngan: 2. Con không có nhìn thấy cái chấm đỏ, con chỉ tưởng tượng trong đầu ra được, nhưng cái chấm do tưởng tượng đó nó nằm đâu đó trong đầu chứ không hiện lên trước mặt con được.

Tibu: Hề mà mình "thấy được cái chấm đỏ" thì là mình "thấy". Còn do cái gì thì cứ mặc kệ nó (y như những Nhị của mình vậy: Tụi nó chẳng cần biết là do cái gì mà tụi nó thấy 🤖).

Dieu Ngan: 3. Khi nào con mệt, sức khoẻ yếu là ngồi khoanh chân 1 lúc là con đừ liền (bị hôn trầm), đầu óc tự nói lung tung không kiểm soát được. Lúc đó nằm xuống là ngủ tới bến luôn, sáng dậy rất mệt mỏi. Có phải tại con lười và không tinh tấn? Có cách gì hữu hiệu để chặn nó lại không thầy?

Tibu: Hề mà đừ, mệt, đau bệnh... là nghỉ tập nghiêm chỉnh mà chỉ tập cảm hơi mà thôi (có nghĩa là niệm Phật còn chăm đồ có ra thì càng tốt, còn không ra thì cũng thấy kệ nó 🤖! Miễn là bớt vọng niệm được chừng nào thì hay chừng đó, và dĩ nhiên không bớt thì cũng chẳng sao! Mình mệt mà!

Dieu Ngan: 4. Trong lúc tập con hay nhớ lại chi tiết các giấc mơ ngày hôm trước (mà bình thường sau khi ngủ dậy là con quên sạch rồi có cũng không thể nhớ được hôm trước mơ thấy gì...)

Tibu: Nhận xét này đúng lắm đây: Hệ thần kinh nó được nghỉ mệt nên nó mạnh lại! Tại sao mà gọi là nó được nghỉ mệt? Là vì khi mình tập thì cái đầu chỉ sử dụng một chỗ để suy nghĩ cho ra cái đề mục mà thôi! Còn khi không tập thì nó chạy lung tung như ngựa hoang nên

nó làm việc lung tung chỗ nên nó dừ.

Do nó dừ mà nó hết nhớ được, còn bây giờ thì do nó được nghỉ nên nó có thể nhớ lại được. Con thử hình dung như sau:

1. Trong hai dấu ngoặc là sự sinh hoạt của một bồ óc không tu tập: (Com, áo, gạo, tiền, đối phó, ngoại giao, dự trữ, lo sợ, căng thẳng)
2. Ngược lại khi con nhắm mắt và quán ra chấm đỏ, và *khi con thấy được nó* thì ngay lúc này cái đầu chỉ còn có chấm đỏ mà thôi: (chấm đỏ). So sánh hai dấu ngoặc thì ở tình trạng tu tập (2.). Cái đầu chỉ còn một vấn đề: Chấm đỏ. Nên nó được nghỉ ngơi.

Dieu Ngan: 5. Con xin cung cấp 1 tí về cách tu tập của mình:

- a. Mới quy y Tam Bảo được 6 tháng
- b. Trước thường xuyên niệm ngũ bộ chú. Giờ chỉ niệm Um mani padme hùm (theo sự chỉ dạy của các thầy bên TGVH)
- c. Ngày nghỉ (T7, CN) sáng dậy sớm tụng kinh Adida, Phẩm phổ môn, chiều lên chùa tụng kinh với các vãi và làm công quả
- d. 10 năm trước có tập Thiền trong khoảng 1 năm và bị "bán tẩu hoả nhập ma" (là con nghe có người nói con bị như vậy), sau đó thôi cho đến nay.

Tibu: Chú có nhận xét này: Nhân quả của đọc kinh là... thuộc kinh. Nó không dính dáng gì đến chuyện hạ thủ công phu cả. Con bị mệt thì cứ lo nghỉ giải lao cho nó hết mệt đó là điểm chính, con đừng đọc kinh làm gì cho nó mệt thêm.

Dieu Ngan: e. Rất mong cầu đạo giải thoát, con biết rằng kiếp này nghiệp quả nặng, coi như đã bỏ đi rồi, con mong kiếp sau được tái sinh làm hoà thượng nam tu đắc đạo (giống chú Tibu) để chữa bệnh và cứu chúng sinh thoát khỏi bể khổ.

Tibu: Ăn cháo thì múc quanh, mắc nợ thì trả lần. Cứ yên tâm công tác, đi dưới cái lọng Đại Nguyên của A Di Đà thì rồi cũng êm.

Dieu Ngan: Mấy hôm nay con vẫn tập đều. Con vẫn thấy chấm đỏ, lúc thì sáng trưng có hào quang, lúc thì đỏ... lập loè như cái đèn flash máy tính thôi. Con vui cỡ... số 5, tức là thấy quên được nỗi buồn trong cuộc sống hàng ngày, không bị nỗi buồn hành hạ cắn rứt như

hồi trước. Đêm qua ngủ con mơ bơi thuyền đi dạo trên 1 cái hồ trong suốt, rồi được ăn bao nhiêu quả nhỏ màu đỏ (như quả cà chua Mỹ đó). không biết có phải tại nghĩ về chấm đỏ nhiều quá không. 🤔 Sau đó lại mơ xuất hiện giữa một đám tang... 1 ông vua (hay ông gì đó rất to chức) mà có cả sư tăng và nhiều người ngồi tụng kinh, con cũng ra vái lạy ông đó và cũng ngồi tụng kinh luôn... Con sẽ tập đều mỗi tối chú ạ.

Tibu: ừ tập đều đều là nó lên lệ lắm đó. Ăn quả là phước báu hữu lậu. Thời gian tới sẽ đỡ chật vật hơn. Mơ về những ông lớn mà chết là bản ngã cũng bớt đi phần nào! Cứ vậy mà oánh, đừng có hấn máu quá mà lại bị quá tải đó nghe. Lúc nào cũng lắng nghe phản ứng của cơ thể.

Dieu Ngan: Đêm qua con lúc vừa tập vừa ngủ con mơ thấy con giun/trùn nó ra... đầy giường, lúc con xúc nó vớt ra ngoài cửa sổ thì nó lại chui ra từ... miệng con. Ghê quá. Có phải là mình không giữ chánh ngữ nên bị như vậy không chú? Con hay nói cường điệu nên bị như vậy phải không chú?

Tibu: Do mình tập thì nó mới chui ra đó 🤔 còn giữ giới thì... bao nhiêu mới đủ vì nó từ Vô Lượng kiếp mà! Cho nên chỉ cần đề mục nó hiện ra vài giây trong vài lần... là có phép lạ liền thôi. Như vậy thì nhè ngay vào đề mục và "cứ thế mà oánh". Nó sẽ ra lung tung thứ, ra nhiều chừng nào thì hay chừng đó!

Dieu Ngan: Chú ơi, hôm qua con thấy cái đề mục nó ra thật rồi. Nó ra được khoảng 3 giây Con niệm được khoảng 2 hay 3 câu A Di Đà Phật thôi. Nó to bằng chữ o này (o). Màu đỏ rất sáng không có viền. hihi. Sau bao tháng trời rờn rã cuối cùng nó cũng ra thật. Vui quá.

Tibu: Ừ Những lần đầu mà nó ra được là khoái lắm! Chắc là cũng đỡ người chớ không phải chơi đâu. Lần sau, con tập cỡ 70% sức khỏe thôi. Nó vui tới... bên này luôn đó! 🤔🤔🤔

tudieude: Xin chúc mừng DN! Mình có lúc cũng gần được như DN rồi nhưng chấm đỏ không được sáng cho lắm, chỉ thấy có màu đỏ thui à 🤔. Cho mình hỏi ké một tý nha. Sư phụ ơi, vì sao mấy hôm

nay con không tập trung được ạ? Cứ mỗi lần ngồi thiền là một mớ chuyện đầu đầu cứ nhảy chen vô đầu con hoài. Vì con không tập trung được cho nên khi công phu xong thì con không có hồi hướng. Như vậy có sao không ạ?

Tibu: Tập tành thì "Khi này, khi kia" nó lung tung cả lên. Nguyên tắc là tập đều đều. Chớ không phải là lúc nào cũng dợt được và ngon lành cả. 🙄 Có bao nhiêu, chơi bấy nhiêu. Đồ lô mà mình đem ra ngoài đường thì vẫn có người dùng như thường. Do vậy mà cứ hồi hướng. Không có gì là lỗi với phải hết.

Xin đề mục cho dì « Reply #1 on: December 20, 2009

HTH: Xin Bác tibü và mấy nhí giúp con tìm đề mục cho dì con. Dì con cũng hay đi chùa vào những ngày rằm, và lúc trước thì có ngồi thiền, đọc chú, kinh, và khi uống thuốc cũng có niệm danh hiệu của đức Phật Dược Sư. Lúc này thì dì con không làm nữa. Nhưng vẫn còn thường hay đi chùa. Nhưng thường bị nhức đầu, chữa hoài không hết. Có lẽ do bất hòa với Ngoại (mẹ dì), ở nhà 2 người thường gây lộn và Ngoại đã quỵ lạy dì. Có phải vì vậy mà đã tạo cho cả ngoại và dì nghiệp không ạ. Kính xin Bác Tibü và mấy nhí giúp con tìm đề mục và cách hóa giải cho dì con. Con xin Cám ơn Bác Tibü và mấy nhí

Tibü:

1-Pháp Môn Tu Hành cho dì: Sau này thì dì mới tập được (sau khi làm hòa). Còn không thì không có ai làm gì được cho cả: Tịnh Độ Quán chấm đồ.

2- Làm hoà: Nên nhìn ra cho được cái khía cạnh "vô lý" của vấn đề. Không có "Ngoại" thì liệu có "dì" để mà "dì" giận hay không? Nhức đầu hoài thì cũng là... nhẹ lắm đó.

Tôi ngủ mà cứ la lên như là đang sủa đuổi một ai đó, như là:

- - Đi! Đi! Xịt! Xịt!

Hay là mỗi khi thức dậy thì la lên:

- - Trời ơi! Sao mà tui sống làm chi vậy nè trời!

Thì mới là ghê.

Xin đề mục tu « on: December 16, 2009

tamtinhdo: Dạ con nhờ chú và các vị bồ tát Nhí cho con xin đề mục tu cho mẹ con tên là Trương Thị Cúc.

Tibu: Đây là nước giếng: Một loại nước độc nhất chảy ngược từ dưới lên trên! Phước báu tăng nhiều, Mẹ có thể có hai đường đi:

1. Là dễ dàng: Tịnh độ; quán chấm đỏ
2. Là hơi khó: Và vì hơi nóng tính: Thiên Định với đề mục là: Giọt Nước.

Trong nhiều năm lặn lội giang hồ, tibù nhận thấy chỉ có 1 vài lần là có một vài người có thể chọn được hàng hai! Và đây lại là một trường hợp đặc biệt. tamtinhdo dọn đường đi trước, mở đường cho Mẹ nên mới được như vậy. Mẹ có thể tự chọn cách nào cũng được. Chọn xong nhớ cho tibù biết.

tamtinhdo:

- Dạ thưa chú con đã nói chuyện với mẹ con rồi, mẹ con tu theo phương pháp Tịnh Độ quán chấm đỏ. Con vui mừng ghê.
- Chú ơi con quy y ở ngoài chùa Thiên Sơn ở Bình Thành với thầy Thích Tâm Tụ và hàng tháng con đều dâng hoa hết tất cả các bàn thờ trong chùa để cúng phật vào ngày 30, mùng 1 và rằm 14, 15. Con đã làm được 5 tháng liên tục rồi. Chú ơi nếu việc con đã làm có được một chút phước báu con xin hồi hướng công đức phước báu đó cho cha mẹ anh em và tất cả chúng sanh đều gặp phước duyên để tu tập và về với Phật. Đặc biệt con xin cầu nguyện cho mẹ con sẽ tu hành thành tựu để mẹ con về với Phật.

Tibu:

- hay lắm! Như vậy là cứ theo phương pháp mà làm!
- y như là trả tiền qua ngân hàng vậy: Ký ngân phiếu mà không có tiền bảo chứng là không đúng luật. Do vậy, nên tu cho có vốn sau đó thì mới làm theo y như trên thì mới khá hơn được.

xin cho con đề mục tu « on: December 15, 2009

nhd: Thừa chú Tibu và các cô chú trên HSTD, con đăng kí vào HSTD lâu rồi, đọc thấy thích lắm nhưng mà chưa có can đảm xin đề mục tu (không hiểu con mắc cỡ cái gì kì vậy). Hôm nọ con quán chấm đồ (cái này là con táy máy tự làm chứ chưa có hỏi gì hết) thì con thấy chấm đồ được khoảng 2-3 giây, sau đó tự nhiên trong tâm có suy nghĩ là "tự động làm coi chừng bị tẩu hỏa nhập ma bị giờ" (không biết có phải con tưởng tượng ra không). Con lo quá không quán nữa và hôm nay thì lên HSTD xin đề mục tu. Xin chú Tibu cho con đề mục tu.

Tibu: Con cẩn thận như vậy là đúng đó 🙏🙏🙏 Tuy nhiên nhờ Phước Báu Vô Lậu lâu đời nên linh tính của con lại đúng. Nhí đã kiểm tra lại: Pháp môn đúng là Tịnh Độ Quán chấm đồ. Thứ nhất là con nên biết là khi tập, nó cũng có độ rơ y như là khi con vắn con "vít" vào cái "bù lon". Nó bắt buộc phải có độ rơ nhất định. Không có tình trạng vừa bớt được. Nguyên tắc tập là con cứ tập theo đúng thao tác kỹ thuật đó là:

1. Nhắm mắt 100%
2. Dùng trí tưởng tượng mà vẽ cho ra đề mục.
3. Cùng một lúc là "Niệm" cho đúng cách.

Làm cho đúng ba cách này thì nó ra cái gì thì nó ra. (cái chấm màu gì, hay to cỡ nào cũng được). Sau khi nó ra thì giữ nó lại và làm cho nó rõ lên. Bằng cách làm nó nhỏ lại (nhìn vào trung tâm của nó). Chỉ vậy thôi.

Ghi chú: Tập cách này thì "không có gì là phải sợ hết đó. Hầu như những biến khúc thì chú đã qua rồi".

nhd: Tới đây thì con sợ quá rồi và con mở Tập Tin ra coi. Tới phần chú Tibu nói là khi chú niệm Phật thì chú nghĩ đến 1 cái chấm nhỏ ở trước mặt chú. Con vừa đọc vừa làm thử thì... nó ra thiệt và nhỏ bằng đầu chấm câu này thôi (.). Con sơn nó màu đỏ rồi niệm phật vô đó. Tới đây con phải đi học nên không biết nghĩ tới cái chấm nhỏ này tiếp thì như thế nào. Trên đây là "Bản báo cáo tiến độ học tập" của con, xin chú Tibu giải thích giùm và cho con biết tiếp theo nên làm

gì. Con cũng xin các cô chú trên diễn đàn góp ý và giúp đỡ cho con chỗ nào còn sai sót.

Tibu: Con làm cho nó to ra như chữ o này vậy đi và giữ nó yên lại. Đừng cho nó di chuyển đi đâu hết. hi nó đứng yên thì con nghỉ mệt. (đến khi con cảm thấy là đã hao đi 70% sức khỏe là ngừng lại. Đừng có tập tiếp nữa, mà nó sẽ lại hiện ra lung tung cả lên). nhớ là vừa làm, vừa niệm nghe.

nhd: Hôm nay con tập được lâu hơn một chút, nhưng con muốn kể qui trình đang tập của con để xin chú Tibu hướng dẫn thêm cho con. Chú Tibu ơi, vào mỗi thời công phu, con ngồi hít thở rồi thư giãn, phát nguyện xin chư Phật chư Bồ tát phù hộ cho con tu tập tinh tấn, rồi con quán điểm đen trong không gian đen, khi con thấy rõ điểm đen đó, con thay thế điểm đen bằng chấm đỏ. Con giữ chấm đỏ đó cho đến khi con cảm thấy mệt và con nghỉ, như vậy có đúng không chú? Con giữ chấm đỏ chưa được lâu lắm, nhưng so với những thời công phu trước con thấy tâm con an hơn, mấy thời công phu trước con tâm con cứ lăng xăng nghĩ ngợi lung tung, bây giờ thì có giảm bớt.

Tibu: Con dùng cái mảnh "Chấm đen trong không gian màu đen" là để xóa hết những cái bụi nhui của "Cận Định" là một ý kiến khó thực hiện cho ba con với tâm lực bình thường. Nhưng con lại làm được thì tất nhiên là nó... yên hơn là... tự nhiên hoàn toàn. Con cứ thế mà oánh! Hay lắm đó! 🙏🙏🙏

Rắc Rối Gia Đình « on: December 16, 2009

Pha Le: Chào các Nhí, gia đình mình có chuyện rắc rối lớn 3 năm nay, muốn nhờ Nhí độ giúp cho các âm binh do cô bồ của chồng mình gởi tới quấy phá nhà mình, càng ngày họ càng quấy phá, má chồng mình bị họ nhập vào quây lung tung, khi họ xuất ra rồi thì nằm xẹp lẹp, phải vào nhà thương. Con mình thì bị họ theo ám, cứ nói lầm bầm bên tai nó suốt ngày à. Còn 2 vợ chồng mình thì bị họ ám cho xui xẻo đủ bề. Xin các Nhí độ giúp cho họ được về nơi an bình, đừng

lần quần ở nhà mình nữa. Ngoài ra, tại nhà mình cũng vốn có 4 cái vong ở sẵn đó, cũng nhờ các Nhí giúp họ được về nơi an lành.

hstd: hihi, đâu có thể nào mà làm chừng đó người được! Chỉ là ác nghiệp của từng cá nhân. Không có âm binh nào mà làm nhiều như vậy cả. Tuy nhiên, người nào bị nhập nên "Niệm Phật và quán chắm đỏ" để trừ dứt căn. Kiếp sau, không còn bị tình trạng như vậy nữa. Nhí chỉ làm nhiệm vụ chữa lửa: Nhí đã làm xong rồi: Những người theo đều lên Thượng Phẩm Thượng Sanh.

Theo lời chú tibub nhấn lại là: Đây chỉ là "chữa lửa". Nên dùng Tịnh Độ để mà thoát thân: Niệm Phật Quán chắm đỏ. Chú còn nhấn lại là: Do Nghiệp Sát nhiều, nên: Không có chuyện "mì ăn liền". Mà chỉ còn nước thoát thân là dùng "Tịnh Độ"

Pha Le: Mình niệm quán chắm đỏ thì không biết làm sao vừa nghĩ đến cái chắm đỏ là hình ảnh biến chuyển ngay thành hình Phật Di Đà có hào quang màu cam ở trên đầu, hình tượng ngày đầu tiên hiện ra rất lớn, rất rõ. Còn từ đó về sau cứ nhắm mắt lại bắt đầu niệm là thấy hình ảnh lần đó lại tiếp tục hiện lại, mà ở phía xa xa, nho nhỏ, ngồi giữa 1 vùng mây trắng mênh mông, không thay đổi để thành chắm đỏ được. Có 1 điểm bên trái ở phía sau đầu bị đau khi niệm Phật. Không biết hiện tượng đó là gì, mong chú Tibu và các bạn chỉ giúp

Tibu: Đọc thì như vậy, nhưng coi kỹ thì nó có một cái gì đó không ổn. Phật xuất hiện trên mây: Trong đời sống hằng ngày trên Trái Đất thì có mây. Mà mây là sương mù là ngăn che.

Nguyên tắc: Cảnh Phật là cảnh của Trí Tuệ nên không thể nào có mây.

Suy nghĩ: Như vậy, cảnh này là do trí thông minh của mình nó vẽ ra. Chi tiết hơi lạ: Nhưng vì không thể nào vẽ đi cách khác được!

Kết luận: Nên cảnh này không phải là của mình mà là của ai đó đang cho mình coi ké.

Đề ý: (Điểm đau đằng sau đầu). Điểm đau này nó làm cho mình chú ý đến phía đằng sau đầu và từ đó mình mới thấy! Hành động này nó làm cho cảnh giới nó chen vào. Nó khác với "Chánh Định" đó là

nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn ngay đằng trước mặt Nguyên nhân: Tất nhiên, có những lần tự nhiên mình làm nó trật, và mặt trận tâm linh bị hở sườn. Có nhiều nguyên nhân đưa tới những chuyện này. Đại khái là mình vừa làm một cái gì đó mà không đúng. Thì là cảnh giới thấp nó vào, nó... làm cho mình thấy.

Giải quyết: Sám hối. Làm cái này (sám hối) cho tới cái cảm giác đau đằng sau đầu nó biến đi mất thì mới tập tiếp được.

Pha Le: Đúng như anh Tibu nói, cảnh này cứng ngắt, không thay đổi được và sao mà mây trắng nhiều kinh khủng, chất ngập lên luôn. Sám hối bằng cách nào, nhờ anh Tibu chỉ giúp mình với, chỉ sám hối trong tâm hay phải có hành động nào khác để thể hiện thành tâm mạnh mẽ cho có kết quả mau chóng.

Tibu: Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát. đọc trong tâm. và nhìn thẳng đằng trước mặt ngang với tầm nhìn. Và nhìn ra đằng trước. Nhớ đó: Nhìn Hướng ra đằng trước. Y như là nhìn một con ruồi nó đậu ở đằng xa... xa lơ, xa lác vậy

Pha Le: Cho mình hỏi thêm về sát nghiệp mà anh nói gia đình mình mắc phải là của mình hay của các con vậy anh? Mình vốn biết người đàn bà kia đương không thuê thầy truy cùng giết tận gia đình mình từ khi chưa gặp mặt chắc cũng do ân nợ từ kiếp nào nên mới gây ra như vậy, nhưng đi hỏi thì không thể biết thực sự ai trong nhà mình đã nợ gì cô ta, và cần trả nợ thế nào thì cô ta mới thôi đeo bám.

Đôi lúc nhìn con khổ sở mình cảm thấy tuyệt vọng quá. Mới vừa nhờ thầy làm phép rất vất vả mới bắt được từng tên âm binh ra nhốt vào ly nước, con mình vừa cảm thấy thư thái được từ trưa hôm đó thì chiều tối ông thầy của cô ta đã cho âm binh khác dữ hơn đến phá cháu. Các con mình còn nhỏ lắm, bị âm binh quấy phá rất tội nghiệp. Mình không biết cách nào để trả xong món nợ này để các con được bình yên.... Hiện tại nhờ các Nhị ra tay “chữa lửa” thêm lần nữa, độ giúp các âm binh đi giùm các con mình với....

Tibu: Âm dương cùng một luật: Trong chiến tranh, con người không thích chuyện giết trẻ em. Bên kia thế giới thì cũng vậy: Không có ai ưa chuyện này hết. Và không có ai mà làm chuyện này cả. Chỉ có cái tâm lo sợ của mình... nó làm mà thôi. Em nó bị bệnh gọi là "ảo thanh" đó. Không có phải là do cái gì làm ra đâu.

Tình hình chiến trường như vậy:

Tâm dẫn đầu tất cả, tâm để ra mọi chuyện: Trong gia đình thì do nghiệp sát nhiều mà nó không yên. Đó là thực tế. Trong hoàn cảnh như vậy thì tâm cũng không thể yên được luôn. Vì những hiện tượng mà Chị đã kể. Tibu đã nói là: Em nó bị bệnh gọi là "ảo thanh". Có nghĩa là nên dùng thuốc an thần để chữa. Trong gia đình tibú có người bị như vậy. Và chẳng ai tin tibú và có... mướn người về nhà làm việc y như Chị vừa làm. Nhưng đâu có hết! Rốt cuộc cũng phải dùng thuốc an thần thì nó bớt hẳn.

Làm sao mà tibú biết được đâu là bệnh thần kinh, đâu là bệnh ma nhập? Chị đừng có chắc ăn, và lo sợ những quyền năng mà người khác có thể làm được. Toàn là nói dóc không mà thôi, đó là chiến tranh "tâm lý". Trong gia đình, lúc nào tibú cũng chỉ có một yêu cầu độc nhất là nên có một người tu hành. Chuyện này để nâng cao Phước báu gia đình lên. Thông thường, không có ai đủ quyền năng để làm gì cả. Những chuyện rắc rối, khó hiểu: Do "cái tâm" của mình nó tạo ra mà thôi.

Trong hoàn cảnh rối ren như vậy! Chính cái tâm hay lo sợ, nó "bắt ấn Triệu Thỉnh" để mà cho phép những người ngoài vào nhà của mình và làm này, làm nọ. Tâm của mình chỉ lo niệm Phật thì khi "tâm lực đã đủ mạnh" thì chẳng có ai vào được cả. Nhà trở nên yên tĩnh hơn. Mình sẽ nhìn ra đâu là "Ma nhập" và đâu là do bệnh thần kinh. Vì rất là dễ hiểu: ***Ma mà nhập vào thì rất là sợ người "Niệm Phật"***.

Còn nó cũng phá phách như vậy, như kia mà lại chẳng sợ "Người Niệm Phật" gì hết: thì đó là bệnh thần kinh. Trong hoàn cảnh rối ren, Chị nên đọc chậm rãi và suy nghĩ cho kỹ.

Pha Le: Sống trong cảnh của mình khó mà yên được lắm, nhà cửa nháo nhào lộn xộn. Trước đây mình khá tự tin vì có nhiều bạn bè trong lĩnh vực huyền thuật, khi gặp chuyện chỉ cần kêu lên là có người giúp. Không ngờ người giỏi còn có người giỏi hơn.... Giờ tình cảnh như vậy, mình có nói với chồng, nếu anh ra đi với cô ta luôn mà các con yên ổn thì anh đi luôn đi. Mình quá chán nản vì cuộc chiến dai dẳng đó rồi, cứ 1 bên làm phép, 1 bên gỡ... 2 bên các thầy thì hồng sao, còn nạn nhân ở giữa thì toi bởi hoa lá... mà các con mình thì nhỏ xíu....

Ga con: Mình kể lại cho Pha Lê lời của thầy TIBU khi nói về cuộc sống bị nghiệp quả nó "nghiến": như 1 con chó đơn độc bị 1 bầy chó lao vào cắn xé, thay vì nó cắn trả lung tung khi bị từng con cắn, thì nó sẽ thoát nếu chỉ cắn 1 con đứng trước mặt để mở đường máu mà lao ra khỏi vòng vây thôi. Với cách này, chắc chắn nó sẽ thoát. Mình đã được nhìn tận mắt con chó đầu đàn nhà mình đánh nhau với chó hàng xóm, 4 con đánh 4 con, sau 1 hồi vật lộn, con chó đầu đàn hàng xóm vật con chó xù nhà mình bằng 1 thế võ nhanh gọn, cắn vào cổ tha đi. 2 con nhà mình nháo nhào chạy về, con chó đầu đàn nhà mình lao theo cứu thẳng em thoát nhưng bị 4 chó kia vây đánh, sau khi quay cắn vài vòng nó đã dùng cách đó và thoát thân được, khi nó chạy bay về nhà mình thấy nó bị thủng ở mông 1 lỗ chảy máu, miệng nó bị sứt 1 tí, còn 2 bên hông không sao chắc tại lông nó dày và sát da...

Đừng chạnh lòng khi mình kể chuyện mấy em chó nhé.

Hi hi, anh Sơn khi đến chơi nhà mình thì em Chó đầu đàn này lao vào lòng anh ấy làm quen và nịnh bợ. Anh Sơn nói: mình cũng chỉ là ông chó lớn thôi.

Đọc kỹ lời thầy TIBU và nghiến răng mà tập, chỉ tập thôi, đừng đòi co gì với ai cả. Chồng bạn đang ở cùng bạn và các con trên 1 con thuyền, có lẽ cũng đang cố gắng để không bị hút về phía khác, bạn đừng mặc cả gì với chồng bạn nữa, nếu muốn đi thì anh ta đã tự đi,

bạn đâu có cấm được, đừng vô tình nói năng theo kiểu xô chồng bạn ra khỏi cái thuyền mà cả nhà đang cố chèo đi. Rồi tìm cách vớt vì con....

bt: Đọc chuyện của chị quả là rắc rối. Chị tảo tần vì con vì chồng như vậy và còn có tâm tu hành nữa, đáng khâm phục lắm. Chuyện đời càng lung tung ben nếu mình cứ lo sợ và suy nghĩ rối loạn về những cuộc chiến... không có. Ý bt là mình tự suy nghĩ ra và làm rối loạn chính mình. Mình đã xác định rõ ràng rằng: TUI TU NIỆM PHẬT NGAY ĐĂNG TRƯỚC MẶT rồi thì không có một con ma nào có thể làm khó được tui và gia đình tui được. Còn đưa nào muốn âm binh âm phủ gì là chuyện của tui nó. Tồn tiền, khổ tâm trí là chuyện của họ! Tui nhỏ bệnh thì mình lo vì đó là nghiệp của gia đình. Xác định rõ ràng như vậy thì mình cứ từ từ làm thôi.

Chú Tibu có cho biết là nên cho tui nhỏ uống thuốc an thần để ổn định thần kinh. Ngoài ra, bt có nghe chú Tibu nói vài cách để trị những người yếu thần kinh hay ma nhập như:

1. Ăn Bí Đỏ trường kỳ 3 tháng cho hệ thần kinh vững chắc lại.
2. Đeo vòng lương kim.

Trường hợp của nhà mình không bị ma nhập nhưng có thể dùng để thêm phần chắc ăn nếu muốn. Cách hay nhất vẫn là tập Sám Hối trong lúc dầu sôi lửa bỏng này cho nhẹ bớt nghiệp gia đình. Nhẹ nhàng nhắm mắt lại và nhìn vào một điểm chính giữa xa xa trong khoảng không gian đen ngay đằng trước mặt, và niệm câu Sám Hối vào cái điểm xa xa đó.

Chú ơi cho con hỏi về Tịnh độ « on: December 17, 2009

unname: Chú Tibu ơi cho con hỏi, hôm qua ngồi tịnh độ quán chăm đồ theo phương pháp của diễn đàn thì con thấy hiện tượng này. Ban đầu thì con chỉ thấy toàn màu đen thôi nhưng một lúc sau con thấy một khung cảnh vách núi phủ đầy tuyết trắng rồi có một "cục" sáng to khoảng 2-3cm gì đó màu đỏ hiện ra. Nó bay từ trái sang phải theo hình vòng cung rồi bay thẳng vào trước mặt con, sau đó nó teo lại 1

phần giống như ngọn lửa vậy, con ráng tập trung lại một lúc thì nó biến mất luôn chỉ còn lại màu đen thui. Chú ơi hiện tượng này là sao ạ, có phải con rơi vào cận định rồi không?

Tibu: "Cận Định" và một tý xíu chánh định của con.

Giải thích:

Lúc đầu thì màu đen là bình thường. Con thấy núi tuyết là "Cận Định". Tất cả diễn tiến sau đó là của "Cận Định".

Giải quyết:

Chú thì hay niệm chậm lại và mạnh hơn. và vẽ cho ra, vẽ đè lên cảnh này cái cục đỏ. Vẽ đè lên nó một lần và giữ cho nó cho đến khi con cảm thấy con mệt và đừ người khoảng 70% rồi ngưng tập dợt thì lần sau nó ít bị vào lại "Cận Định" hơn.

unname: Mấy hôm nay con tập theo lời của chú dẫn là niệm chậm và mạnh hơn thì không còn thấy tình trạng hôm trước nữa. Tối hôm qua con vừa nằm vừa tập, như mọi lần thì chỉ thấy toàn là đen thui có cố gắng vẽ cho ra cái chấm đỏ nhưng không được thể là con nghỉ tới cái đèn led màu đỏ của tivi, rồi con tưởng tượng ra một cái tivi trước mặt và sau đó tập trung vào phần nút power ngay chỗ cái đèn led đó sau và rồi con xóa hết mọi thứ đi chỉ để lại một cái chấm đỏ đó thôi, thì bỗng dưng mọi thứ tối sầm lại và có một cái đốm sáng mà đỏ bầm đường kính khoảng 2 cm hiện ra.

Tibu: Đây là đúng: Con vào Chánh Định đó.

unname: Lúc này con cảm thấy trong bụng có một luồng điện chạy làm cho mình một cảm giác nhẹ lâng lâng, và tiếp theo đó ở trên mặt con có cảm giác giống như có luồng điện khác chạy và gom lại ngay trên trán của mình vậy, cảm giác đau và khó chịu.

Con cố gắng tập trung tiếp tục niệm và đốm sáng đỏ lại hiện ra và tình trạng đó lại tiếp tục xảy ra và lần này con muốn thoát khỏi nó nhưng lại hoàn toàn không có một tí sức lực nào để làm việc đó. Con nhìn được mọi vật xung quanh nhưng không nhấc nổi cánh tay lên hay nói một câu nào cả. Lúc này con nghĩ mình bị "bóng đè" nên tiếp tục

nhắm mắt và niệm "a di đà phật" một lúc sau thì thấy mình đang đứng trước một cái gương. Chẳng cần biết mình đang ở đâu cứ tiếp tục nhắm mắt và niệm, càng niệm thì con có cảm giác như ai đó đứng sau phả hơi nóng vào gáy của mình, chịu không nổi thế là mở mắt ra thấy một nhóm người lạ lạ quen quen, nói chuyện với họ vài câu gì đó con không nhớ được thì giật mình tỉnh dậy. Tỉnh lại nằm đó bần thần chuyện gì đã xảy ra, có phải mình vừa mơ hay không? hay nó là gì?

Tibu: Là vì con chơi bạo quá đó chứ nếu mà 70% thì chưa có gì xảy ra lung tung như vậy đâu. Có nghĩa là khi vào Chánh Định là con bị xuống sức do con xóa những cái dư thừa để chỉ còn lại cái đèn power nên nó tuột lại xuống "Cận Định". Chú gọi cái này là "do chưa quen điều tâm".

cho con hỏi « on: January 08, 2010

lymacsau102000: cho con hỏi sao lúc nhắm mắt lại 100%, cố gắng lắm mà nó không ra cái chấm đỏ, trước mặt nó cứ nổ ra tùm lum mấy cái màu cam, đỏ, đen, rồi một hồi thì con thấy nguyên 1 màu đen, mịn lắm. mà lúc con niệm phật vô đó thì tự nhiên cái vùng ở giữa 2 xương sườn con nó như mún nổ bùng ra lun! khó chịu vô cùng lun! càng niệm thì càng thấy cái vùng đó nhói nhói lên! các chú chỉ giúp con, hay là con niệm sai cách ạ!?

Tibu: Tới lúc nó đen mịn là con vào Chánh Định, nhưng sức của con đến đây là hết. Con niệm nữa thì thân thể nó chịu hết được, Linh hồn nó đòi xuất ra. Nên nó đau chỗ đó. Như vậy là con làm hăng máu quá và làm đúng 100% nên nó mới là như vậy. Bây giờ con nghỉ vài ngày cho nó lấy lại sức, và sau đó là làm lại, nhưng nên làm vừa vừa, 70% sức là được rồi. 🙄🙄🙄

"Cháu xin nhờ chú Tibu chỉ giúp con đề mục thiền"

« on: July 01, 2009

caunoi: Con tu thiền từ lâu rồi. Nhưng con tự tu và học hỏi những tài liệu của Thầy Nhất Hạnh. Chú tibub chỉ giúp con đề mục thiền nhé.

Tibub: Đọc thiết là chậm, và thiết là kỹ:

Trong cuộc đời tu hành và đã từng chỉ này, chỉ nọ cho bà con, tim chú cũng đã từng nhói đau khi tìm ra tung tích của những tu sĩ xấu số đến kỳ lạ: Tu sĩ bị bẻ đầu, bị khùng, bị đánh vỡ sọ vào những tiền kiếp. Những tai nạn kinh hồn đó còn ám ảnh những tu sĩ này cho tới mãi đến ngày nay. Tu sĩ bị ngọn giáo đâm chơi chơi rồi mới... đâm thiết! Cảnh này làm cho nạn nhân kinh hoàn và cho tới hiện kiếp vẫn còn ảnh hưởng! Những tu sĩ đã kiệt quệ thể xác, không còn sống được bao lâu vì đã dùng hết sức của mình để hại thiên hạ! Họ đến trình diện chú với một thể xác... bỏ đi. Những tu sĩ thậm căng cổ để trong địa ngục với tim, gan, ruột phèo, phổi đều bị hư! Trí óc thì quên trước quên sau... một dạng "Người Sói" (người bị lạc trong rừng và được chó sói nuôi).

Nhưng cũng vì quá ưa phương pháp, mà từ chỗ không có một khái niệm gì về tu hành: Họ đã "băng mình làm đại" theo kiểu "nghe sao, làm vậy"! Vì không có chế chiêu, và cũng không bận tâm về cái chuyện mình có làm được hay không! Và cũng với cái "không hiểu gì cả" nên: Cũng vô tình, họ đã làm một cách "nguyên con". Nên một số đã thành công và một số đã vào được vùng an toàn. Trong băng của chú, chỉ có một người là suýt lọt sỏ mà thôi. Con cũng vậy, phương pháp tu hành hơi kỳ lạ được chú mò ra. Nhưng vì có cái hơi lạ nên chú vẫn im lặng chờ cho một Nhị cũng tự động tìm ra và so sánh coi có trùng hợp hay không mà thôi!

Cách tập và sự lắng nghe: Do biệt nghiệp, nên con cứ tập đều đều đừng có gấp rút, đừng có nhiều quá, và dĩ nhiên là đừng có ít quá. Con nên tập theo vận tốc trung bình của mình và cũng lắng nghe sự thay đổi của thể xác qua những biểu hiện của nó. (khi con tập thì con tự biết).

Phương pháp như sau:

1. Con đọc trong tâm câu: Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát. con nên đọc cho tới khi con cảm nhận được sự lắng yên của tâm thức của con.

2. Sau khi có được sự lắng yên của tâm thức, thì con mới bước qua bước thứ nhì này: Đó là Niệm Phật, và đồng thời quán cái chấm đỏ (cái chấm màu đỏ ở trên đầu của Ngài, trong các bức hình về Ngài A Di Đà Phật).

Và đây cũng là phần chính của công phu của con: Đó là tu theo pháp môn "Tịnh Độ" với ý đồ là: Con niệm Phật để cầu vãng sanh".

Gọi là quán: Khi con nhắm mắt 100% và con dùng trí tưởng tượng để vẽ cho ra cái chấm đỏ đó, và cố giữ cho nó lâu chừng nào hay chừng đó. Chấm đỏ đó nằm ngang với tầm nhìn ngang của con, và xa khoảng 1 với tay. Tư thế thì: Tư thế nào cũng được, miễn là con được an toàn, không có bị đau do con cố giữ tư thế này.

caunoi: Chú Tibu! Khi con tập đề mục của chú thì nước mắt và nước mũi của con chảy ra nhiều, đến 1 lúc thì nó hết, sau đó bị lại. Vì sao xảy ra hiện tượng này vậy? Con vẫn tiếp tục tập theo hướng dẫn của chú ah?

Tibu: Mệt, nhưng mà vui 🙏 mở ra lại thấy caunoi xuất hiện lại trên diễn đàn! Đọc thì nó lại mệt thêm 🙏🙏 Đây là một trường hợp cực kỳ hiếm. Đi về Tịnh Độ thường là đi trên xa lộ: Cứ thế mà nhìn đằng trước mặt mà nhân ga, làm riết như vậy thì nó tới. Chẳng có ai màng tới hộ thân... Vì thật ra là đi thăm một ông Phật cách đây hằng hà xa số thế giới về hướng Tây. Thì dĩ nhiên là rất là xa, vì quá xa nên chẳng ai mà đại gì mà đi, do chẳng có ai đi, nên đường lại rộng! Do đó cho nên chỉ cần trang bị thiện chí và làm đúng cách là... tới nơi! Từ hồi chỉ cho anh em cho tới nay: tibub cứ nhất định là đi theo cách này thì không cần gì cả: Không sám hối, không hộ thân, không bắt ần.... Thế mà khi tụng caunoi thì lại có đủ thử!

Mà lại có những cái độc địa không thôi: Có: Sám Hối!

Nhưng đây không phải là sám hối thông thường và không phải là cái

nhẹ, mà lại là cái... nặng nhất: Nam Mô "Cầu Sám Hối" Bồ Tát Ma Ha Tát.

Bàn về một tý xíu về câu này: Câu này dành cho tử tội.

Do làm ác nhiều quá mà sám hối theo cách thông thường thì nó... lờn luôn rồi, và nó không còn tác dụng nữa! Không còn ai thêm để ý tới mình nữa, do đó mà tử tội chỉ còn nước là: Xin cho tui được một ơn phước cuối cùng là được "Cầu Sám Hối". Vốn là cái ơn cuối cùng để nói với người thứ hai! Như vậy rõ ràng là không còn ai chơi với mình nữa! Mình bị nghiệp quả nó cắt đứt tất cả mọi liên hệ.

Hết lời bàn.

Rồi sau đó thì mới là tập được niệm Phật!

Tìm ra như vậy: tibù mất tự tin! Tưởng là mình phạm giới lớn nên tivi, ti vung nó chạy tầm bậy, tầm bạ! Nó cho thấy tùm lum, tà la! Trên con đường tu hành, tibù cũng như anh chị em, cũng phạm giới này nọ và cũng bị tắt tivi tùm lum, tà la! Nên một khi thấy sai thì phản ứng tự nhiên là kiểm tra coi mình có làm gì bậy bạ hay không! Nhưng sau đó thì Nhí tìm ra và cũng cùng một kết quả! caunoi chưa thấy được vấn đề nên lại đi đường riêng. Dĩ nhiên. nghiệp quả nó cấm ơn caunoi nên nó siết vòng vây! Sự cô đơn bắt đầu thành hình! Hoảng và sợ: caunoi trở về diễn đàn.

Bệnh đã nặng: caunoi nên làm theo toa bác sĩ, đừng có chế thêm cách nào nữa cả.

Hết

Và cẩn thận "câu nói" của mình. Nên biến caunoi thành ra "cầu nổi" thì mình mới tiến tu được.

caunoi: Sau chú Tibu là con dữ vậy. Hi chú Tibu hiểu lầm con rồi. Caunoi có nghĩa là cầu nổi đó chú Tibu. Con lấy tên như vậy vì con muốn trở thành cầu nổi giữa người giàu và người nghèo. Giúp người giàu đem tiền của, tình thương chia sẻ với người nghèo, để họ cũng có cuộc sống vui vẻ, ấm áp và hạnh phúc. Từ khi con biết nghiệp quả con rất nặng nên con đã ăn chay. Giai đoạn đầu con ăn chay vì lý do

đó, nhưng dần dần không phải nữa, vì con thấy thương những đồng loại của con. Con đang cố gắng từng bước tu tập để nghiệp xấu không ảnh hưởng đến công việc giúp người nghèo của con. Khi con giúp nhiều người thì chính con cũng cảm thấy hạnh phúc. Con cảm ơn chú vì đã hướng dẫn con. Con sẽ cố gắng nhiều hơn nữa.

Tối nay con đã tu tập. Tâm con không tịnh được, tịnh một chút rồi những suy nghĩ hằng ngày cứ quay lại và xuất hiện. Chú Tibu cho con hỏi. Tịnh bao lâu thì mình mới quán chấm đỏ? Khi quán chấm đỏ không lâu, thì con bị dẫn dắt vào suy nghĩ tiếp tục. Trong tình huống như vậy, con nên làm gì vậy chú Tibu

Tibu: do chưa quen nên con chưa điều tâm được.

caunoi: Chú tibub cho con hỏi 1 điều nữa nhé.

Khi con học bài, tại sao nước mắt nước mũi con chảy ròng ròng, nước mũi chảy ra rất nhiều mặc dù trước khi đọc sách con không bị sổ mũi. Trong nước mũi có phần trắng trắng. Như vậy có sao không chú. Có cách nào trị hết không chú. Chú Tibu ơi. Tại sao tới mỗi lần kiểm tra học kỳ đến là con không tài nào ngủ được, và thậm chí con muốn bỏ thi. Đã nhiều lần con bỏ thi giữa học kỳ. Chú tháo gỡ giúp con với.

Tibu: Học mà chảy nước mũi, nhưng khi tập thì lại không (chú không nghe con nói). Chứng tỏ rằng học thì con tập trung nhiều hơn tập. Thì cứ học mà thôi chớ biết sao bây giờ. Khi học là học, khi chơi là chơi. Đừng có trộn. Khi học thì là... ngồi trên ghế y như là đất của mình bị xiết vít trên đó luôn. Làm cho xong thì mới cho nó nghỉ.

Hết

Khi thi thì viết lên hai bàn tay hai chữ "Cẩn Thận"! Trước khi đọc đề thi thì tự nhắc nhở bằng cách đọc lại hai chữ đó.

caunoi: Tối nay con tập tiến bộ hơn. Khi quán chấm đỏ con không bị "kéo" những suy nghĩ. Khi con tập con có 4 hiện tượng. Hiện tượng đầu tiên: con gặp là những cánh cửa, con mở từ từ 1 cánh cửa, sau đó con rất nhiều lần những luồng sáng chiếu trước mặt con. Lúc đó sau

lưng con ngay phần giữa hai khối u lên, bị co thắt. Con mong sẽ được chú Tibu chỉ thêm để con tiến bộ hơn trên con đường tu tập.

Tibu: Những hiện tượng trên được gọi là "Cận Định", Vì nó xuất hiện với ba tính chất rất là rõ rệt:

1. Bất ngờ, không báo trước: Có nghĩa là con đang tập cái này... mà con thấy cái kia.

2. Không thể nào mà con lập lại được y chang như vậy lần thứ hai.

3. Ngoài chương trình tu tập.

Hễ mà con thấy cái gì mà nó có ba tính chất trên thì đó là "Cận Định" (là gần nhập định được rồi). Và đồng thời có nghĩa là: Sự tập trung tư tưởng đã mạnh hơn người thường rồi.

caunoi: Chú Tibu ơi! Sao mỗi ngày con thấy nhiều điểm sáng trên tường lắm. Con thấy rất nhiều lần. Không biết có sao không chú.

Tibu: Có hai trường hợp:

1. Mở mắt, phòng tối thui mà vẫn thấy:

Hiện tượng này danh từ chuyên môn gọi là "Hà Sa" (cát ở sông), vì là hột màu vàng. Là cảnh Cận Định cuối cùng trước khi qua "Chánh Định". Nguyên tắc là: nếu đừ thì nghỉ một một vài hôm. Còn nếu mà dư sức thì cố lên. Nó sẽ vào chánh định đó hehehe

2. Còn mở mắt mà thấy điểm sáng màu trắng bất ngờ xuất hiện và biến mất thì đó là Chư Thiên (Tam Thiên) gửi thư khen tặng là hành giả đang tu hành tinh tấn lắm đó.

caunoi: Chú Tibu ơi. Sao tối nay đang lúc niệm "câu sám hối..." tự nhiên người con bắt đầu run lên bần bật. Không phải cảm giác bị lạnh vì người con không bị lạnh. Con vẫn niệm sau đó chuyển sang niệm "nam mô a di đà phật" thì người vẫn run, nhưng khi con hết niệm thì người hết run.

Tibu: Chỉ là "Cận Định" mà thôi.

caunoi: Chú Tibu ơi. Mấy ngày nay, đôi lúc con bị tê nửa người, bên dưới. Con ngồi vào câu sám hối thì chỉ còn tê ở dưới chân thôi.

Trường hợp của con thế nào vậy chú. Con rất vui vì lúc này con tập đều đặn hơn.

Tibu: Nên nằm mà tập, nó ít khó chịu tuy là buồn ngủ, buồn ngủ thì cứ ngủ, sau này quen thì nó cũng khó ngủ ghê lắm đó.

Beden: chú tibu ơi cho con hỏi về cái việc ăn chay của anh này chút 🙄. ah này con có quen nè, con cũng có bít là anh có ăn chay, nhưng mà con thấy cách ăn chay của anh caunoì lạ lắm. Anh ăn chay chỉ đơn giản là không ăn thịt cá, hay đại loại là ăn mặn, mà anh chỉ ăn rau thôi, mà rau đó lại nằm trong nôi thịt cá 🙄. (ý là ví dụ như đi cùng với 1 tốp người mà gọi 1 cái lẩu đi hen, thì anh chỉ lựa rau mà ăn, chứ không ăn thịt cá) Con hỏi anh thì anh vẫn gọi đó là đang ăn chay và có giải thích abc gì đó con không nhớ nữa nhưng mà con cũng không đồng ý với cách giải thích đó của anh. Zậy chú cho con hỏi hình như anh ăn chay như zậy là sai rồi phải không chú. mà như zậy đâu có gọi là ăn chay đâu

Tibu: Nếu tính về các sinh mạng mà mình giết trước khi có bữa ăn thì nó cũng nhiều tương đương với nhau.

Trong khi bữa ăn

Tính bằng lượng máu thì nó khác nhau.

Tính bằng linh hồn mình giết thì nó khác nhau.

Tính vào độ "Thanh Tịnh" thì nó có nhiều trình độ khác nhau.

Từ đó có bốn (4) trường hợp ăn khác nhau:

1. Trình độ tốt cùng là đồ ăn do Nhí kiểm soát: Trong một cái nhìn chưa tới một phút, Nhí tìm ra nguyên quy trình giết chóc những chúng hữu tình và làm sạch sẽ.
 2. Trình độ Tịnh Độ: Đồ ăn được dọn ra bàn có "con gì" nằm trên đĩa thì làm linh hồn đó.
 3. Trình độ lựa chọn: Không cho chất tanh, chất hôi, chất máu vương vào đồ ăn.
 4. Trình độ không ăn thịt chúng sanh mà chỉ ăn rau... trong nôi thịt.
- Nhận xét: Về độ tử vong thì

- (1) là ít nhất, cho đến... không có. Đồ ăn cực kỳ thanh tịnh
 (2) Chỉ được cho linh hồn con vật trên đĩa hay trong nồi. Còn những con trước đó thì thua (trong thức ăn dùng để nuôi, hoặc là do thuốc trừ sâu). Độ thanh tịnh ít hơn số (1)
 (3) Là do độ không được nên tốt nhất là không đụng tới: Độ thanh tịnh tương đương số (2)

(4) Tương đương với số (2), lý do lượng máu không bao nhiêu và không giảm độ thanh tịnh bao nhiêu cả.

Ăn đồ dễ tiêu thì con người nhẹ nhàng. Ăn lâu thành thói quen.

Còn thành Phật thì... còn lâu lắm. Có thể thành tiên (Địa Tiên).

Còn loại Tiên Trong sách Phật Giáo Như là Tứ Đại Thiên Vương là phải tu có phương pháp đàng hoàng.

Kinh sách bàn về ăn chay:

Vào đúng boong vào thời Đức Phật Thích Ca còn sống (cách đây trên 2500 năm) và đang tu hành: Không nghe Ngài nói về ăn chay. Sau này, mới có bàn về ăn chay.

Kinh nghiệm sống của tibù: Đã có thử lung tung rồi! Từ ngày ăn 1 bữa cơm với chỉ: Nước tương (một thời gian), Chao (một thời gian), Muối (một thời gian).

Cho tới nhịn đói. Ăn thì gạo lúc muối mè. Cho tới ăn "ánh sáng mặt trời". Dùng Kundalini để chống đói và khát và ngủ.

Tibù nhận thấy rằng:

"Không có phương pháp tu hành thì không thể thành Phật được".

Ăn chay chỉ là phản ứng đặc biệt của từng cá nhân: Vì nếu thấy, có làm như vậy thì mới tu được thì cứ làm. Miễn mình thấy nhờ cách ăn như vậy mà mình yên tâm là được.

Chú Tibù cho con hỏi? « on: January 09, 2010

anhao: Chú Tibù ơi đạo này sao con không làm ra cái chấm đồ được nữa? Trước đây thì khi con bắt đầu tập là chấm đồ ra sau khi bắt đầu niệm được 5 hay 7 câu niệm, dù nó chỉ đồ bầm chứ chưa có đồ chối như trước, đồ bầm và mất sau khoảng 7 hay 8 câu niệm thôi. Nhưng

hôm qua khi con bắt đầu niệm Phật được đâu có năm ba câu gì đó thì bỗng nhiên cảm thấy có hòn bi nó vọt từ giữa bụng qua đỉnh đầu và thân như không có, con sợ quá quấy người 1 phát thì giật mình mở mắt ra và rất mệt có cảm giác hụt hơi. Như vậy là sao hả chú?

Tibu: Trong công phu, hầu hết những hiện tượng khi tu sĩ gặp đều là phản ánh của tâm thức của mình khi sinh hoạt bình thường.

1. Có nghĩa là tâm mình nó nhiều sân hận thì cảm giác khi thiền lại có tính cách "đột biến" y như là những hành động bất thần của mình khi giận dữ.

2. Hoặc là nếu mình Tham nhiều thì cảm giác khi thiền nó làm cho mình cứ loạn tâm theo kiểu: Cứ suy nghĩ hay bị lôi kéo từ chuyện này đến chuyện kia mà không thể nào chú tâm vào đề mục của mình được.

3. Hoặc là do si nhiều thì mình ngủ bất chợt trong công phu.

Chú ý:

Điều này nên phân biệt là do làm việc nhiều quá và quá đừ rồi nhưng ráng tập thì khi sắp sửa ra đề mục thì tâm thức được thanh tịnh, và vì con mệt mỗi dịp tới nên tu sĩ lại ngủ luôn.

Do đó: Khi mệt mà tập, và có ngủ luôn thì không phải là do cái tâm si.

Từ cái sườn này mà suy ra thì cái mà con gặp là "Cận Định", do 3 tính chất:

1. Bất ngờ, không báo trước
2. Ngoài chương trình tu tập
3. Không thể nào lập lại y chang thêm một lần nữa (Nó có ra lại đi nữa thì so sánh với lần trước thì lần này nó lại khác).

Để ý:

Vì đang niệm Phật mà cục bi lại vọt từ giữa bụng qua đỉnh đầu: Rõ ràng là hiện tượng trên có đầy đủ ba tính chất đã nói ở trên (Đọc lại và kiểm nghiệm lại coi có đúng như vậy hay là không).

Vả lại:

Vì tính cách đột ngột của nó lại quá mạnh nên nó lại liên quan đến cái tâm nghiêng về sân hận của con.

Tại sao lại bị mệt và hụt hơi?

Và vì nó đến nhanh quá, Nhất là khi con cảm nhận là "Thân mình mất tiêu" thì còn lại mở mắt ra một cách đột ngột (Con đâu có biết đó là con đang ở tương đương với "Sơ Thiên"): Đây lại là: Con đi từ "Cận Định cao độ" mà trở về "Bình Thường" quá le.

Giải thích:

Tuy là "Cận Định" nhưng mức độ tập trung tư tưởng cũng rất là ghê gớm so với người bình thường (nó cao hơn sự chú tâm rất là nhiều).

Và do tình trạng chú tâm cao độ này và con choàng tỉnh thì cái mệt nó còn hơn cả lúc ngủ say mà bị ai đó tạt nước lạnh!

Sự choàng tỉnh đột ngột này làm cho con mệt ghê lắm và có cảm giác hụt hơi.

Giải quyết:

1. Con nên suy nghĩ về sự sân hận của mình và hiểu được sự nguy hiểm của nó.

Chú ý và học thuộc chiêu thức này:

2. Lần sau, khi con bị đột ngột như vậy thì con Vẫn cứ nhắm mắt y như là đang tập và lại chú ý đến hơi thở.

Khi con có được cảm giác của cái hơi thở. Và khi con hít vào thì con niệm là: tui đang hít vào. Và khi con thở ra thì con niệm là: Tui đang thở ra. Làm như vậy vài ba hơi thở. Xong rồi mở mắt ra thì sẽ không có hụt hơi hay là mệt gì cả là vì con xả thiền rất là đúng cách.

Người tu và chúng hữu tình on: January 11, 2010

tudieude: Thầy ơi, có hôm con đang nằm ngủ thì có cảm giác như có ai đó đang ôm con cứng ngắc làm con trở mình không được. Con giật mình dậy và hỏi em xã có ôm không, nhưng em xã nói không có.

Đêm đó con mơ thấy một lão bà nằm chết queo, nhìn bà ta như đang nằm ngủ vậy. Con nghi hình như là bị bà này ôm rùi 🤔

Tibu: hehehe...

tudieude: Hộ Pháp sẽ theo mình trong trường hợp nào ạ? Mình mới tập tò tu thì họ có hộ vệ cho mình không? Có người bị xuất hồn sao Hộ Pháp không giữ lại ạ?

Tibu: Hộ Pháp thì họ cứ theo mình hoài thôi, họ theo mình từ khi mình mới có nghề. Và tùy vào trình độ tâm linh của mình mà họ sẽ là như thế nào. Thông thường là con rỗng nho nhỏ. Một đôi khi một con quỷ thường thường. Chỉ khi nào mình tu vào lực lượng chính quy thì mới có những Hộ Pháp có tâm cỡ.

Về chuyện xuất hồn thì hành giả có quyền đi đâu thì đi. Chẳng có ai mà cấm cản cả. Chỉ khi nào mà hành giả tính chuyện bay lên cao thì mới có con rỗng nó cản. Và nó chỉ cản khi nào hành giả chưa đủ sức chịu đựng những tia Vũ Trụ. Vì những tia này có thể giết hành giả. Tất nhiên trong phương pháp tu hành theo Phật Giáo thì việc xuất hồn thông thường là một việc không nên, nhưng nếu mà lỡ đã xuất hồn thì cũng đâu có sao? Mà có khi lại càng ngon lành hơn, nếu mà mình xuất hồn và chỉ ngồi đâu đó mà dợt thì cũng hay quá đi chứ!

xin đề mục tu- Niệm Phật Quán Châm Đổ « on: November 02, 2009

beden: em mới gia nhập "gia đình" mình, chào mọi người trong diễn đàn 🙏 chú tibub ơi cho con xin đề mục tu với. Tình hình là đầu óc con nay "bấn loạn", suy nghĩ không được căn kẽ cho lắm, và tính tình thì rất hơi hợt, dễ làm người khác cáu, mà người khác mà cáu rồi là con "thờ ơ", không thèm chơi với ng ta nữa luôn. (Ý là con cũng ghét ng ta luôn ah) hì hì

Tibu: Nó lung tung là vì nghiệp sát nhiều quá, Nhí tìm ra rất là đúng: Pháp Môn Tịnh Độ Quán Châm Đổ

beden: chú tibub ơi cho con hỏi:con tập trước khi đi ngủ ah, mà khi con niệm AAAA DDDDDIIIIII DDDDAAAAAAAAA

PPPHHHHAAAAATTT con nghe như không giống như giọng nói của con, nó như là giọng của 1 người đàn ông, mà nghe có vẻ hơi thâm 😬 (con thấy sợ quá)

Tibu: Trầm và rên hehehe đó là câu niệm Phật thật là đúng cách! Con làm một hồi thì nó như là sấm rên vậy đó.

beden: con cũng có thấy cái chấm đỏ mờ lắm, mà ở xa lác xa lơ zì ah, mà không phải chỉ thấy cái chấm đỏ không, con còn thấy rất nhiều thứ khác to lớn trải từ nơi con đang đứng đến cái chấm đỏ đó.

Tibu: hihhi mới có mấy ngày mà làm được như vậy thì cũng đáng gờm thiệt! Thông thường thì cái gì ở hai bên đường thì không thêm đề ý tới nó để làm gì, mà con cứ nhìn chăm bắm vào cái chấm đỏ mờ mờ đằng xa.

beden: Còn 1 cái nữa là khi con niệm thì con thấy khó thở lắm, đặc biệt là lúc nằm, y như có ai đè con zậy 🤔, nó cũng làm con khó tập trung lắm, (vì lúc đó con tập trung thở hơn 🤔)

Tibu: Thì sách có nói là mười niệm là "địa bền". 🤔🤔🤔 mà địa bền thì cần gì tới hơi thở hihhi nên nó ngộp thở là đúng y boong rồi 🤔🤔 🤔. Đây nè con đọc cho kỹ đoạn này: Thật ra khi tu sẽ bị ngộp thở thì nói về kỹ thuật niệm Phật thì không chê vào đâu được cả! Hiện tượng ngộp thở xảy ra là do sức chịu đựng của thân thể nó chưa có quen, nên nó khi nó bị cái niệm lực "quá đúng này" này tác dụng thì nó "bị yên lặng". Do sự yên lặng này quá đột ngột, chưa một lần xảy ra từ hồi tiền kiếp cho tới nay nên phản ứng của nó là như vậy đó!

Phản ứng này, trong y học, gọi là cái ngưỡng. Kinh nghiệm của chú là khi mình đụng cái ngưỡng thì mình... bót ga lại. Và giữ ở chỗ đó một thời gian cho thần kinh nó quen. Tập ghê gớm thiệt! Hay lắm đó. Có gì là hồi liên! Chú sẽ tìm câu trả lời cho con.

Dieu Ngan: Chú ơi, anh HVT nói là niệm Phật với **giọng trầm**, sau đó hoasen sửa lại là **giọng cao** và bây giờ beden lại rất thành công với **giọng trầm và rên** như sấm. Chú giảng lại cho tui con cái này, khi nào thì niệm tông cao son la si đó, khi nào thì niệm tông trầm mì phà sòn với. Không thì con cứ xoay lung tung cả lên. 🤔

Tibu: Con thì gần mì phà sòn rồi, con cũng ưa giúp người. Nhưng phước báu của con chưa đủ để khoả lấp được những lúc con phốt lờ ý

kiến này nợ của anh em. Nên nó chưa bung ra được. Vì ngay giữa nên, khi con cảm thấy là "la si đồ" là hợp lý... thì con cứ "la si đồ". Tối buổi công phu sau đó, thì con lại thấy nên Mì Phà Sòn thì con cứ làm.

beden: chú tibub ơi, cho con hỏi tiếp cái này: hồi trưa hôm qua con ngồi tập chỗ đông người lắm, con lại không thấy được cái chấm đỏ, mà con lại thấy một cái chấm trắng y như là đèn xe máy vậy ah, cứ chiếu thẳng vào mặt con, cố gấn mấy lần cũng thấy như vậy.

Tibu: Úy trời! Chỗ đông người, bị nhiễu loạn lung tung mà con tập ra được ánh sáng chiếu về hướng con. Là hay lắm đó, mức độ tập trung rất là mạnh. Và làm tối, làm lui hai ba lần thì sức khỏe thuộc loại đặc biệt à!

beden: rồi buổi tối, con tập trước khi đi ngủ, con thấy lìa được chấm đỏ, nhưng được một hồi thì tự nhiên xuất hiện 1 người bằng gỗ, chấp tay (như khi mình chấp tay lạy zị ah) đi về phía con, vì là người gỗ nên cũng không có nét mặt gì hết, mắt thì đúng là của người gỗ luôn, vô hồn lắm. Khi mà đi gần con lắm rồi con sợ quá nên mở mắt ra luôn, rồi thôi đi ngủ luôn, hi hi. Như vậy là sao vậy chú?

con cảm ơn chú 🙏

Tibu: Tối thì tập tiếp! Quá xá chưa, như vậy mà hệ thần kinh lại chưa có mệt. Mà nó còn có thể soi vào chiều sâu đến độ cái nội tâm bằng gỗ của con nó phải xuất hiện thì quá hay rồi. Con sợ là vì con chưa biết: Hình ảnh đó chỉ là sự thể hiện do cái tính trợ trợ như gỗ đá của con đối với sự tu tập (mà con có từ thời xa xưa, có nghĩa là: Đã rất là lâu lắm rồi... Con rất là thờ ơ với chuyện tu hành, theo kiểu: Tu để làm gì, chỉ cần cơm áo gạo tiền là đủ rồi! Sao mà đèo bồng làm chi cho mệt vậy ta!). Kinh nghiệm của chú là: Nó mà ra được trong lúc công phu, tức là nó đã chết.

Cái tính thờ ơ với tu tập nó đã bị quật sạm bà chè trong kiếp này! Thay vào đó: Có thể nói là cái niềm tin của con, nó sẽ mạnh ghê lắm. Tuy nhiên, chú chỉ là dặn hờ: Trong khi con chơi một môn thể thao

thì con nên để ý đến phản ứng của thân thể của con, nó có mười phản ứng:

[...]

Cũng y như là tập dợt bất cứ môn thể thao nào: Tu sĩ cũng phải lắng nghe cho được cái cảm giác của bản thân mình sau mỗi buổi tập:

Với:

Số 1 là nghỉ ngơi

Số 2 là nhẹ nhàng

Số 3 là đường được

Số 4 là được

Số 5 là hơi nặng nề

Số 6 là nặng nặng

Số 7 là nặng nề

Số 8 là hơi nhiều

Số 9 là nhiều rồi (ngợp thở)

Số 10 là tối đa (tắt thở).

[...]

Mà con canh cho con để có một vận tốc dễ chịu khi tập dợt.

<http://hoasentrenda.com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>

beden: chú ơi, Tôi hôm qua con tập con thấy hiện tượng lạ lắm lắm chú ạ. Đầu tiên là 1 bức màn đen hiện ra để con tập trung vào một chỗ để bắt đầu vẽ chấm tròn đỏ, nhưng nó không ra chấm đỏ, mà nó ra 1 cái vòng tròn, cũng không to lắm, mà nó có nước chảy ra từ cái vòng tròn đó nữa (y như cái thác zậy ah chú) nhưng con vẫn tiếp tục niệm và cố tô cái hình tròn kia cho thành màu đỏ và cố để cái dòng nước kia biến mất. Nhưng khi tô đỏ, con lại to trúng dòng nước (y như máu chảy ra zì, ghê lắm 😞) Xong con mở mắt ra cho cái đó biến mất chứ zậy thì sợ quá, hi hi

Tibu: tibub quay chậm lại cho beden thấy nghe:

1. Màn đen: cái nhìn đã ổn định, độ tập trung rất là mạnh (nếu nó đen thùi), còn chưa đen thùi lụi thì chưa có mạnh lắm.

2. Do chưa có tập trung mạnh lắm mà nó qua cảnh của "Cận Định"
3. Vòng tròn không to lắm và có nước chảy ra từ vòng tròn đó: Đây là "Cận Định" (lý do: con muốn ra cái này mà nó cứ hiện ra cái kia).
4. Trong điều kiện này "Cận Định" thì con không tô được đâu. Vì tâm lực không có mạnh.

beden: Con tiếp tục nhắm mắt niệm tiếp, thì nó ra cái những dấu chấm màu vàng, và con tiếp tục tô mấy cái chấm vàng đó thành màu đỏ, nhưng sao không tô hết được (ý là có nhiều chấm lắm chú, Nó cứ trộn đỏ và vàng zậy ah, có chấm màu đỏ, có chấm màu vàng). Như zậy là sao chú, liệu con có tập sai không chú.

Tibu: Thì khi con đã mệt rồi thì con vẫn cứ ở "Cận Định" nên không thể làm gì hết.

Còn đúng hay sai:

Con làm từng bước một:

1. Nhắm mắt 100%
2. Nhìn ngang với tầm nhìn
3. Đợi cho cái nhìn nó ổn định (chờ cho cái nhìn... Không còn nhìn lung tung nữa).
4. Nhìn vào một điểm
5. Quán chấm đỏ

Nhận xét: số (3) và số (4) là hay có "Cận Định" lắm.

Vượt qua "Cận Định" nó cần thời gian và sức khỏe.

Một buổi tập thông thường là 20 phút. Nếu mà không qua được "Cận Định" (có nghĩa là vẽ hoài mà không ra đề mục) thì đi ngủ vì hôm nay mình không làm ăn gì được cả. Hiện tượng này là do mình chưa có quen, mà để "cho quen" thì chỉ có... thời gian mà thôi. Nếu mà vẽ được thì tới luôn, nhưng trong những buổi tập đầu tiên thì không nên làm hết sức mà nên ngừng ở vào khoảng 70% sức khỏe.

beden: chú ơi. Mấy bữa nay con tập hay thấy ông phạt lắm,

Tibu: Mấy bữa rồi! Mà bây giờ mới thông báo cho Diễn Đàn biết là coi chừng bà con ở đây sơn thành "betrắng" bây giờ! Tịnh Độ cực kỳ

đơn giản: Trước cái ngày mà "Thấy" là nó vui nhè nhẹ trong bụng. Sau đó là nó mới "Thấy". Và càng thấy thì càng vui!

beden: mỗi lần con rán quán cho ra cái chấm đỏ thì nó ra luôn cả ông phật có cái chấm đỏ trên trán.

Tibu: Rán quán thì nó ra luôn: Đúng là ngôn ngữ "thực chứng" của vấn đề quán linh ảnh.

beden: Ông phật này ngồi, có ánh hào quang trên đầu nữa ah chú. Có khi con lại thấy cái bàn tay giống như cái bàn tay của phật quan âm zậy ah, bàn tay này màu trắng và phát sáng nữa, nhìn đẹp lắm, hi hi.

Tibu: Khi linh ảnh đã ra thì nguyên tắc là lòng hành giả nó vừa vui, vừa nhẹ nhàng, vừa thanh thản cứ y như đang ở "Cảnh Tiên". Tình trạng cuốn cuốn trong đầu óc nó biến đi đâu mất.

beden: Mà mấy cái hình ảnh này con giữ được lâu lắm, và con cũng thấy được trong nhiều lần tập lắm chú.

Tibu: Khi con giữ linh ảnh thì con nên để ý đến những chi tiết như sau:

Con để ý đến từng phần một, trong nhiều lần tập khác nhau!

Chớ không nên để ý "hết cái này, tới cái kia" trong chỉ có một lần tập.

1. Hoa sen: Chỉ có năm (5) cánh màu vàng nhìn rất là mập mạp, cân đối và chắc chắn...

2. Quần áo: màu vàng và mới, không có cũ, Không có nhàu nát, và hình như là vải mỏng theo hiệu "mouseline" (Vải nhìn xuyên qua được).

3. Ánh sáng: Mạnh nhưng không có vẻ xâm lăng, hoặc là làm cho cái nhìn nó khó chịu.

beden: Rồi cũng có lúc con thấy được chấm đỏ rất to, có phát sáng nữa, nhưng mà cũng nhanh biến mất lắm chú.

Tibu: Con cứ giữ linh ảnh nguyên người này một thời gian, làm đi làm lại cho nhu nhuyễn, dễ sử dụng. Nhu nhuyễn: Tức là làm cho nó to và nhỏ theo ý mình muốn

Để sử dụng: là thay đổi sự chú ý của mình trên từng vùng một của linh ảnh.

Ví dụ: linh ảnh hiện ra rõ và nổi y như thật. Từ chỗ này, con lại chú ý đến Hoa sen chẳng hạn. Kế đó là hình ảnh cũng rõ và nổi y như thật: Con lại chú ý đến vùng quần áo. Sau cùng là cái cốc đồ.

Con để tự ý nó chạy nên tâm lực chưa đủ mạnh để duy trì và tự tìm hiểu ý nghĩa của những bộ phận đó.

Hết

Linh ảnh có ý trời lên cao theo chiều thẳng đứng thì con cứ để cho "Nó" lên hehehe, không nên cầm chân, hoặc là kéo "Nó" xuống lại ngang với tầm nhìn. Vì vị trí của linh ảnh là trên cao một tý 😊

beden: Nhưng mà chú tibub ơi, con thấy từ bữa tập đến giờ con có thay đổi chút ít, mà con không hề muốn cái thay đổi đó chút nào. Con có vẻ buồn buồn thế nào ah, mà con cũng không biết vì sao con buồn nữa, con đi học, thấy mọi người xung quanh con vui vẻ hơn hẳn luôn ah, có khi tụi nó giỡn với con con cũng không buồn giỡn lại, mà có giỡn lại con cũng thấy không có vui mặc dù con cũng có cười gọi là đang giỡn. Lúc trước con cũng thuộc dạng quậy phá, chơi nhiều giỡn nhiều lắm, mà giờ im re ah. Cái ày do tâm trạng con không ổn định hay là do con tập vậy chú

Tibu: Tình hình lúc chưa tu: Thông thường là một người nhiều nghiệp sát thì hay có nhiều cõi giới họ đi quanh quẩn mình. Tâm thức có thể cảm được sự có mặt này và cũng tự động "bình thường hóa" sự giao động này.

Tình hình đang tinh tấn tu hành: Do công phu niệm Phật nên các cõi giới từ từ biến đi mất (Do hành giả niệm Phật "Cầu Vãng Sanh" Nên họ được/bị đi trước). Tâm thức cảm nhận được sự trống vắng này và dịch lại cho hệ thần kinh.

Và cũng từ đó Hành Giả có cảm giác trống vắng, hết vui, yên tĩnh hơn và không muốn "quậy". Sau một thời gian thì nó sẽ quen và hành giả sẽ quậy lại 😊 Nhưng sẽ quậy một cách khác! 😊😊😊

beden: chú cho con hỏi, tối qua khi con tập, nó vẫn ra những hình phạt như trước, nhưng lần này mọi thứ đều có cánh chú ạ 🤪, cứ bay qua bay lại trước mặt con. Và con cũng cảm giác được hình như mấy cái hình đó làm con mất tập trung vào cái chấm đỏ hay sao á, thường thì con thấy mấy cái hình đó con cứ cố gắng nhìn cái hình và không quán chấm đỏ nữa, khi sức nhớ ra thì con quay lại quán, nhưng cũng được một lúc thì lại tiếp tục ra những hình đó, như vậy là sao chú

Tibu: Con dụng tâm nó hơi yếu nên nó xảy ra chuyện này đó.

Nguyên tắc là con tác ý (đọc trong tâm câu của Ngài Xá Lợi Phất (Một Đại Đề Tử của Đức Phật Thích Ca): “Tui không muốn thấy các sắc pháp này nữa, vì tui biết còn có nhiều cảnh giới cao đẹp hơn, cũng như còn nhiều sự giải thoát cao hơn nữa. Tui còn rất nhiều việc phải làm”. Đọc xong câu này để chuẩn bị tinh thần của con và con dùng sức chú tâm của con mà vẽ cho ra cái đề mục.

HVT: Cho HVT ké với nha, trong khi đợi Thầy chỉ chiêu. Dân Tịnh Độ thì tập chơi mấy cái này cho quen đi. Sợ sao mà độ tử được. 😊

Thử 2 cái suy nghĩ này:

1/. Ngạ Quỷ hay các linh hồn ở Trung Giới họ luôn đói khát, đau đớn... do bị hành hạ bởi nghiệp ác, và suy nghĩ tiêu cực lúc chết nên hầu như họ khó có cơ hội tu tập hơn loài Người và Chư Thiên. Vì vậy, ai sẽ chơi với họ để họ có cơ hội tu tập đây?

2/. Nói nôm nà là: Ma là người đã chết. Người là ma còn sống. 🙏

Beden và Dieu Ngan cố lên nhé, thử nghĩ xem, mình ngủ dậy rồi vài ba hôm cũng quên mà, có gì đâu.

HVT nhớ lúc đầu tu tập, kha kha kha, có những cái hình ảnh ghê rợn lắm thò cái mặt vào cái thấy mà nhìn HVT nữa. Sau này, réo lắm mới tới, còn lâu lâu thì cũng có ghé vô tránh mưa tránh nắng. HVT suy nghĩ cái kiểu 1 như ở trên riết rồi thấy nhẹ nhàng lắm. 😊😊😊

thanh.dt Cám ơn huynh Hạ Vũ Tử. Nhờ có huynh mà đệ cảm thấy yên tâm tu tập hơn, lúc tu tập cứ sợ sợ.... đọc bài huynh vững tin hơn.

Tập xong bài tập của mình xong, mình mới dùng phương tiện để

chiếu lại đoạn đó và hỏi nó là cái gì, tại sao lại xảy ra, ở đâu...

Còn gì nữa không, và hỏi Thầy phương pháp giải quyết. He he.

Huynh nói rõ thêm cái phương tiện ở đây là cái gì được không? và huynh đang tập mà đã có công phu này rồi à?

Tibu: HVT đủ rồi, tibub trả lời thay vậy:

Phương tiện chỉ đúng khi vào Tứ Thiên Hữu Sắc: Đó là Thiên Nhân hay là màn tivi. Phương tiện là hỏi người chỉ đường thì cũng được vậy. Đừng có hỏi không không, khơi khơi, theo kiểu như tibub hỏi con tập một mình chẳng có bài bản gì cả! Có khi cảnh giới nó chen vào nó trả lời thì không được rõ ràng gì cho lắm đâu. Nhưng tập xong mà hỏi hướng lại Chư Phật, Tổ, Thầy kiếp này kiếp trước... Vô Lượng kiếp trước thì: Trong nhiều trường hợp những Vị này sẽ âm thầm dẫn dắt mình và tìm ra câu hỏi. Một đôi khi các Vị lại làm cho linh tính mình nhạy cảm hơn để biết cái nào là thật, cái nào là đúng.

HoaQuangPhật - Hỏi « on: January 05, 2010

HoaQuangPhật: Hoaquangphat Thường Ngồi Trước Bàn Phật Vào mỗi buổi sáng trì tụng chú Đại Bi và Niệm A Di Đà 1 Tiếng đồng hồ và trong khi niệm thì có lúc mắt nhắm và cũng có lúc mắt mở. khi mắt nhắm cũng là Lúc nhập Tâm nhất và Hoaquangphat thấy có nhiều thứ hiện ra trước mắt, đôi lúc là những bóng đen như đang quỳ và chấp tay niệm phật, và thấy rất rõ có 1 cái bóng đen như người Nữ đang quỳ đối diện trước mặt cũng chấp tay niệm Phật, bóng thì đen ma 2 tay thì màu Trắng sáng thấy rõ hơn, có lúc thì thấy mây và bóng của mẹ Quán Thế Âm Đứng trên Mây Rất rõ và cũng rất gần trước mặt Có lúc thì thấy ánh sáng chiếu rất mạnh vào đầu và mắt làm cho mắt và đầu có cảm giác là va chới, đôi khi vừa nằm xuống giường để nghỉ trưa vừa nhắm mắt là thấy gương mặt của 3 vị phật hiện ra và bay lên không gian, 3 Vị có thể nhận biết được là phật Thích Ca và Phật Di Lạc, vì kia có thể là A Di Đà,

Tibu: Ngắn gọn: Cận Định.

Dài dòng:

Khi tu sĩ tập trung tư tưởng mạnh hơn người thường thì các luân xa trong thân thể lại có tác dụng y như là những máy thu những tần số của vũ trụ.

Vì lý do trên mà nó mới xuất hiện những thay đổi trong khi tu tập như là: Tu sĩ sẽ thấy ánh sáng, vài hình ảnh, âm thanh, cảm giác trên thân thể. Tất cả những cảm nhận đã kể ở trên, đều có ba đặc tính như sau:

1. Xuất hiện bất ngờ, không báo trước
2. Ngoài chương trình tu tập
3. Không thể nào lập lại y chang lần thứ hai (có nghĩa là nó không thể giống nhau từng chi tiết được).

tibu phân tích lại chuyện tu tập của tu sĩ, cho dễ hiểu:

1. Đang ngồi là Trì chú Đại Bi và sau đó là niệm Phật. Mở mắt thì chưa có gì xảy ra nhưng khi nhắm mắt thì thấy lung tung, nhiều thứ. Rõ ràng, những điều này lại hiện ra rất là bất chợt, và không có hiện tượng gì báo trước cả.
2. Nhắm mắt niệm Phật A Di Đà, nhưng nó lại hiện ra bóng đen, như người Nữ. Đây là cái mà tibub gọi là: Ngoài chương trình tu tập. Có nghĩa là bấm số điện thoại gọi Ngài A Di Đà mà nó lại ra số điện thoại của bóng đen như là người Nữ.
3. Trong trường hợp thứ ba, thì Tu sĩ chưa có làm thử nên chưa có thể ghi lại được. Đó là: Kh muốn nhìn lại y chang lần thứ hai thì không thể nào làm được.

Câu hỏi dĩ nhiên là: Tại sao? Một ví dụ:

Đưa cây đàn ghi ta cho em bé chập chững biết đi thì sẽ thấy em bé quào quào vào dây đàn, hay là dùng tay mà đập vào thùng đàn. Âm thanh cũng có ra, nhưng nếu yêu cầu em bé này làm lại y chang như vừa rồi thì không bao giờ em bé làm lại được.

Lý do là chưa biết đánh đàn.

Nay trở lại vấn đề tu hành. Sáu luân xa trong thân thể, tính từ dưới lên trên:

1. Từ cuối xương cùng,
2. Ngay rốn,
3. Ngay ức,
- 4 Ngay ngực,
5. Ngay yết hầu
- 6 Và lên tới ngay trán.

Có thể ví như là sáu sợi dây đàn của cây ghi ta.

Với mức độ tập trung ở "Cận Định" thì được ví như là em bé ở trên. Những hình ảnh xuất hiện trong công phu là những âm thanh do em bé đó chơi trên cây đàn.

Giải quyết: Trong trường hợp em bé thì chỉ còn nước chờ cho em bé lớn lên và cho học đàn thì có thể thành Nhạc Sĩ. Nhưng trong công phu thì mình phải biết mình muốn cái gì và đang làm cái gì thì tình hình sẽ thay đổi liền thôi.

Cái hay có thể nói là: Đây là những bước đầu tiên vào Thế Giới Tâm Linh. Có nghĩa là những hiện tượng trên chứng tỏ đây là một tu sĩ nhưng vì chưa biết cách điều tâm, nên nó mới ra cái chuyện này.

Chuyện này là đáng khen hơn là đáng trách.

Cái dở sẽ là vô số: Khi đi sưu tầm những câu trả lời từ các tu sĩ khác, họ sẽ trả lời như sau theo kiểu nghĩ làm sao cũng trúng:

Đó là Vọng -> Chùa thiên về Thiền

Đó là Ngũ Âm Ma -> Chùa thiên về Lăng Nghiêm

Đó là Móng tâm -> Chùa về Lục Tổ Huệ Năng

Đó là Cháp Tướng -> Chùa về lung tung pháp môn

Đó là Ma Cảnh -> Chùa chuyên về lý thuyết

Đó là Ác Nghiệp thời quá khứ -> Chùa ba rọi

Thôi ngừng lại đi, tập nữa là... điên bây giờ -> Chùa ba rọi

Gặp Ma giết Ma, Gặp Phật Giết Phật! -> Chùa về Thiền

Hoặc là cứ tưởng bở, tự cho mình đột được như vậy là khá rồi, chỉ cần xin các Thầy Ấn Chứng là ôm bình bát xuất gia!

YB: những cảnh giới này ở "Cận định" có đồng nghĩa như "Ngoan không" như một số nơi đề cập đến không chú?

Tibu: Không vì định nghĩa về ngoan không là: mất cảm giác, là đá và gỗ.

YB: có phải do mình thiên "chỉ": luyện tập tính định mà thiếu thiên "quán" để phát triển "huệ" do vậy mà lọt vào trạng thái này?

Tibu: Cũng không luôn, là vì mình đang làm cái này mà nó lại ra cái kia. Đúng ra là giai đoạn mà chú bàn là "Cận Định" là giai đoạn đang học đánh vắn. Còn những cái mà người ta bàn là: "Do chỉ mà không quán để phát huệ" thì lại... không áp dụng trong trường hợp này được.

thanh.dt: Chú Tibu phân tích nghe sướng lắm... đã đọc những bài của chú Tibu là không muốn nghe các diễn giải ở chỗ khác nữa. 🙄
Chú Tibu sinh năm 54, vậy tại thời điểm năm 68 chú mới có 14 tuổi thôi... chú tu từ lúc nào vậy chú Tibu?

Tibu: Bị câm, lớn lên bị bệnh lung tung nên tập Hatha Yoga và lọt vào "Cận Định" rồi ở đó. Tập một mình, chẳng có ai chỉ cả. Rồi tự mò ra. Nên tibubiết là rất nhiều người khi tới chỗ này là hết đường đi. Gần như là 99.9%. Chẳng có chỗ nào giải thích cả. Tu sĩ tu tới đây, y như là một quái thai. Bỏ thì uổng còn muốn tiến tu thì không biết làm cách nào.

hoaquangphat: Dạ Con xin cảm ơn chú TIBU nhiều vì đã giải những hiện tượng đó. Con cũng chưa đủ lớn tới để chú TIBU phải gọi là CHỊ đâu ạ. Hoaquangphat Sinh Nam 82. Con xin nhờ chú TiBu chỉ dạy cho con thêm về cách tu Hành cho đúng ah. Mọi khi con ngồi Niệm Phật, Con điều Hối hướng công phu lại cho những Vong linh vất vưởng, Nga quý súc sinh được vãng sanh cho nên nhiều khi con thấy bóng của những người đi lo xuất hiện và niệm Phật với Con, không biết con làm vậy có đúng không? Thật sự con rất muốn được Đi Tu, Con nhờ chú TI BU giúp con với. Cảm ơn chú Rất

nhiều.

Ngọc Bích

Tibu: Vậy thì ở nhà mà tu. Đi vào Chùa thì phải ăn và nói theo quan niệm của Chùa nên nó vương vịu lung tung hết á! Chỉ trừ là Haoquangphat ưa cái áo thì tibü đành chịu thua. Như vậy thì haoquangphat thích môn nào? Trong Tịnh Độ, Thiền Tông, và Mật Tông? Haoquangphat cứ nói theo cảm tính của mình. Trong ba môn đó cái nào đập vào mắt thì tibü sẽ chỉ cách cho tập. Khóai hớ!

Cho con xin đề mục tu.! « on: January 11, 2010

du_am: Nhờ một chữ duyên mà con vô tình được biết đến diễn đàn, và cảm thấy bị cuốn hút với cách tu tập của thầy Tibu, con phải nói là cách diễn giải của Thầy cực kỳ bình dân, dễ hiểu và thực tiễn.

Nên con đã theo cách hướng dẫn của thầy mà tu tập, Nhưng do quá vội vàng hay do không theo từng bước hay sao áh, Nên mỗi lần con điều thân thì bị hiện tượng phần bụng nóng lên, rồi hơi nóng đó lan tỏa ra ngoài theo các lỗ chân lông,

Tibu: Tư thế nào mà lại xảy ra chuyện này? tibü cũng chịu thua! hehehe! Điều thân là "Thư giãn" mà thư giãn là khí lưu thông. Thì con làm sao mà nó lại tụ ngay bụng được... hay vậy? Có khi con thở và dồn khí xuống đan điền? Con thay đổi tư thế coi ra sao? (từ ngồi ra nằm), hay là ngồi trên ghế thử coi ra sao?

du_am: mỗi lần quán suy nghĩ hình chấm đỏ thì cứ vừa có hình ảnh mờ mờ là con lại bị tuột (giống như bị hẫng), Nhức đầu, cảm giác rất mệt và mất tập trung.

Tibu: Cái này đích thị là con chơi không có căn bản rồi!

Do con bị Tâm Ái Dục nhiều thì nó có cả hai cảm giác khi thiền: đề mục và thân thể. Do đó cho nên khi thân thể nó nhẹ "thì con lại biết". Từ đó là con đâm ra sợ.

Rồi xả thiền đột ngột thế là: dừ, ngợp thờ, sợ và nhức đầu

du_am: Vậy thầy cho con hỏi là có phải con tu tập sai cách, hay do con chưa xin đề mục đề tu.

Tibu: Chỉ chưa biết cách thư giãn thân thể. Và chưa biết cách xả thiền từ từ.

Con xin sám hối « on: January 21, 2010

HHDL: hôm qua lúc 5 giờ chiều con ngồi thẳng và thực hành quán chấm đỏ, khi chấm đỏ hiện ra con liền niệm ADIĐÀPHẬT và phóng vào điểm đỏ, vì quá tập trung để giữ điểm đỏ và thỉnh thoảng về trở lại khi điểm đỏ biến dạng hoặc đổi màu... nên gần hết thời gian con mới phát hiện ra... Con niệm nhầm từ đầu đến cuối con niệm là a di đà.... lật.... con xấu hổ quá... tâm nhiều tạp niệm nên niệm vẫn vơ sang đà lật... do tập khí trước đây chưa hết, con xin thành tâm sám hối trước tam bảo trước chú và các đạo hữu Tịnh Độ....

Tibu: Lỗi nhỏ xíu hà, ăn nhầm mình làm đúng cách mà thôi. Nè nha: A Di Đà Phật = A Mi Ta Bha = A Di Đà Lạt... so sánh nó khác nhau lung tung cả, nhưng ăn nhầm ở sự tác ý. Đà Lạt là vì mình ở Đà Lạt (và quen dùng chữ này nên khi mình bị công phu nó làm cho mình phê thì nó thành Đà Lạt) thì có gì lạ đâu? Nhưng ý vẫn là A Di Đà Phật kia mà!

Trang 7

Con quán ra chữ « on: January 24, 2010

HHDL: chú ơi khi con quán ra chấm đỏ.... Con niệm chậm rãi từng từ A..A...A...A.... sau đó chuyển sang DI...DI...Di... và tiếp tục...Đà...đà..... và Phật.... phật.....và tác ý phóng lời niệm vào chấm đỏ thì giờ nó hiện chữ A và chạy vào chấm đỏ... chữ di và chữ đà.. phật cũng vậy.....thấy toàn bộ chữ hiện ra một lúc??? không phải thấy từng chữ một p rồi tới H... của từ Phật mà thấy nguyên từ Phật luôn các chữ khác cũng vậy.... con trao đổi với bạn con, bạn con bảo phải hỏi lại chú chứ coi chừng sai một ly là đi một dặm... con mới thực hành mới mấy ngày nên chắc chưa bị đi xa lắm.... chú giúp giùm con với....

Tibu: Thứ nhất là không có sai: Trong lubu có tnt hay làm chuyện này. Như vậy, con niệm đã có lực rồi đó. Thứ nhì: là khi mà ra chấm đỏ thì nên nhìn vào nó. Và giữ như vậy. Chấm đỏ mà hiện ra càng lâu thì chấm đỏ sẽ có những biểu hiện của nó: Đây mới là điều mà mình hướng về. Như vậy, động tác kế tiếp là:

Con đừng quan tâm gì đến mấy cái chữ nó đi vào cái chấm đỏ (theo kiểu có cũng được, mà không có thì cũng được luôn) mà chỉ chú tâm vào cái chấm đỏ mà thôi. Tất nhiên, là con vẫn niệm khi con chú tâm vào chấm đỏ.

HHDL: vợ con thì niệm và quán điếm đỏ thì gặp trở ngại vì hình ảnh hiện ra to quá giữa là màu sáng chói viền đỏ không thể nào thu nhỏ được....

Tibu: Lại cũng làm đúng luôn 🙏 không có sai tí xiu nào hết.

Giải thích:

1. To là vì chưa biết cách điều tâm (sẽ chỉ cách liền sau đây).
2. Giữa là màu sáng chói: Tâm thì lạnh khỏi chê, nhưng khái niệm về Ngài A Di Đà là chưa đủ, nó còn thiếu một cái gì đó: Nhưng vấn đề này chỉ là chuyện nhỏ. Phương pháp là cứ tập điều tâm thì những cái thiếu này nó tự hết.

Phương pháp điều tâm: Con nhìn vào ngay trung tâm của cái vùng sáng. Nhìn vào đó một lúc cho nó quen. Sau đó thì con nói trong tâm (danh từ chuyên môn: tác ý) nó nhỏ lại

Nó sẽ nhỏ lại theo ý muốn.

Trở ngại: Nhớ là đừng có làm cho nó nhỏ lại nhiều quá, mà con có thể bị ngợp thở. Mà con nên làm từng bước một, từng tý một và từng ngày một.

Có nghĩa là:

Trong buổi tập hôm nay: con làm cho nó nhỏ bớt đi khoảng 1 phân, rồi con giữ ở đó trong suốt buổi tập. Qua hôm sau, con lại làm cho nó nhỏ bớt khoảng 1 phân... và cứ từng ngày một, từng buổi một mà làm cho nó nhỏ dần cho tới khi nó bằng đầu đũa là dừng lại.

Đừng làm cái rụp (có thể bị ngộp thở). mà nên làm từ từ, đừng có nôn nóng, và cũng đừng có thi đua với ai cả.

Khi rảnh thì đọc kinh về Tịnh Độ (Quán Vô Lượng Thọ) để mà có khái niệm về cõi A Di Đà Phật, con đừng quan tâm gì về quy y tam bảo hay này nọ mà chỉ cần biết đại khái kinh bàn về chuyện gì, đọc y như là đọc báo, đọc cho biết....

<http://www.buddhanet.net/budsas/uni/u-kinh-bt-ngan/qvltip.htm>

HHDL: và nằm mơ thấy biết bay và hái trái ổi to như là cái thúng... trưa hôm qua thì bị ngộp thở, thở không được... (lần đầu tiên bị)

Tibu:

Thấy biết bay: Tâm thức nhẹ nhàng nên để ý tới những cái sân hận bất chợt bộc phát trong sinh hoạt hằng ngày. Chỉ cần nhìn thấy nó (biết là mình đang giận đây) thì nó sẽ hết.

Hái trái ổi to bằng cái thúng: Phước báu hữu lậu sẽ đạt yêu cầu: nhu cầu vật chất bớt căng thẳng.

Ngộp thở: Là do tập hay là tự nhiên ngộp thở? Nếu do tập: thì bớt cường độ lại. Nếu không phải thì đi khám bác sĩ 🤔🤔🤔

HHDL: con thì trưa nào cũng bị ngộp thở do lưỡi gà đóng cổ họng, lạ là ngủ trưa mới bị còn đêm thì không bị...

Tibu: Do tập mà bị hay là do ngủ mà bị?

Do tập thì bớt cường độ

Do ngủ thì thay đổi tư thế kê gối... coi ra sao.

HHDL: con có thói quen là đặt chuông vào lúc 12 giờ để thức dậy tập khí công.(giờ tý) đêm trước con dậy, tắt chuông đồng hồ (trên di động) và leo lên giường hít hà khí công. khoảng 15 phút sau (không rõ lắm) đột nhiên chuông đồng hồ reo trở lại làm con giật mình. thế là bỏ tập xuống tắt đồng hồ lại và leo lên giường.... quán chấm đỏ và niệm adida Phật.....tới giờ con có thắc mắc không hiểu tại lý do gì mà cái đồng hồ của con nó reo lên làm con giật mình, lỡ lúc đó đang tập trung mà.... thì toi....

Tibu: Bấm lộn cái nút snoozze thì nó ren lại sau đó 10 phút. Còn không phải vậy, thì có "ai đó" nghịch chơi cho vui. Hehehe

HHDL: Đêm qua đang ngủ thì đột nhiên trán con nóng lên và bừng tỉnh lúc 1 giờ sáng con vừa mới ngủ được 2 tiếng. Nằm lâu nên con nghĩ nên dậy niệm Phật thì hơn, thế là con dậy và khởi hành nghi thức Niệm... con quán ra chấm đỏ sáng tươi, con tập trung vào đó, tác ý phóng A DI ĐÀ PHẬT mỗi chữ 4 lần và điểm đỏ mỗi chữ 1 giây, được khoảng 4 lần câu niệm mà chấm đỏ vẫn còn nguyên. Sau đó thì chung quanh chấm đỏ phát ra ánh sáng trắng như là vòng nhật Hoa khi có Nhật thực, vây chung quanh chấm đỏ... tập xong con không ngủ lại được tỉnh như sáo, cả ngày đi làm cũng không mệt, dù ngủ chỉ có 2-3 tiếng đồng hồ.

Đêm nay con quên đặt đồng hồ báo thức. Vì đêm qua dậy sớm công phu nên tắt báo thức, quên đặt lại... thì đến khoảng 4 giờ 15 đột nhiên hơi nóng dâng lên trán, một luồng ánh sáng trắng chiếu thẳng vào trán con, con trở dậy và thực hành quán điểm đỏ. Khi quán thì một luồng ánh sáng trắng chiếu thẳng vào trán con, từ một điểm đằng xa chiếu thẳng vào trán, thành một luồng. ở xa thì nhỏ đến gần to dần... chung quanh điểm sáng đó là ánh sáng ngũ sắc vây quanh, viền chung quanh cột sáng trắng cũng là ánh sáng ngũ sắc thành hai đường thẳng...con nhìn rõ các màu đỏ, vàng, trắng, xanh cam... thứ tự màu con không nhớ... con cứ niệm phóng lời niệm vào ánh sáng đó thì có hiện tượng là con thấy ánh sáng ở rất gần, sát ngay trán con, con nhìn lại thì con thấy mình đang ở trong luồng ánh sáng trắng ấy nhìn ra ngoài vũ trụ có các vì sao lấp lánh, con tác ý xin cho con thấy cảnh Phật A DI ĐÀ... thì trên nền trời đen, nổi lên một mặt trời màu đỏ cảnh như mặt trời mới mọc, chung quanh được vây quanh bởi cầu vòng ngũ sắc...tròn đẹp, con vừa khởi niệm đó là hào quang của ngài, thì đột nhiên cả thân của ngài bằng vàng ròng... hiện ra, ngài bằng vàng từ đầu đến chân đang ngồi trên tòa sen chứ không phải mặc áo đỏ con thường thấy trên các hình tượng Ngài, chung quanh

đầu ngài ánh sáng ngũ sắc vây quanh... sau đó con thấy tiếp ngài QTA thân cũng bằng vàng đứng trên tòa sen, và tiếp là Ngài Thế Chí cũng đứng trên tòa sen, các ngài như cứ cao lên cao lên chung quanh đầu các ngài ai cũng có cầu vòng ngũ sắc... con không biết vì sao hiện ra hình ảnh như vậy, thì đột nhiên hiện ra hàng loạt thân của Phật, Bồ Tát đứng lẫn vào nhau thành hàng dài đi ngang trước mặt con... con đang xem các ngài thì ngài QTA lại hiện ra tay trái cầm một cái chén vàng, tay phải cầm cây bút bằng vàng đưa về phía con... mừng quá, con hồi hướng và trở dậy viết vài dòng sợ quên kinh nghiệm này,,, con viết xong lúc 5 giờ 23 phút. Con xin sám hối vì lần trước con đã oán trách cái cầu vòng...

Kính thưa chú, vợ con cũng quán ra được điểm đỏ nhưng thấy điểm đỏ cứ xoay tít theo chiều kim đồng hồ, vợ con cứ phân vân là hình ảnh phải đứng im mới đúng.

Còn cậu con trai sau từ ngày con chỉ cho cậu quán điểm đỏ, cậu hỏi con “có phải tưởng tượng ra điểm đỏ không?”, con trả lời có. cậu nói: “vậy thì dễ ợt nhắm mắt là thấy” con nhắc “tu cái này phải nói thật nghe con”, đến chiều cậu đi học về gặp con, nó nói ngay: “trưa nay lúc ở lớp, con ngồi gục đầu xuống bàn và quán điểm đỏ, con thấy điểm đỏ xong thì con bay ngay vào điểm đỏ, xuyên qua một bức màn màu đen, qua khỏi màn màu đen con thấy QTA bằng ngọc ngồi trên tòa sen bằng ngọc, đưa cho con tòa sen bằng sứ cho con ngồi rồi nói: “nghiệp con còn nhiều lắm!” và vẽ lên nửa trán bên phải con chữ gì đó.

Tibu: ngày 15 tháng 01 năm 2010 nhận đề mục. Ngày 27 tháng 01 năm 2010 Thấy Phật A di Đà. 8 ngày mà đã thấy được rồi hả!

Hehehe, đây là cái mà tibu gọi là làm đại đó! Kế hoạch đi đúng dễ sợ. Nguyên tắc là hành giả phải là tư tưởng để mà có thể lợi dụng được vài dòng quay về của Ngài để mà gặp được Ngài.

1. Con đã thấy được cục đỏ.

2. Cục đỏ phát ra 7 màu chung quanh nó: tương đương với Không Vô

Biên Xứ. Khi con thấy như vậy là con ép con người con thành tư tưởng.

3. Kể tiếp, cục đồ phát màu trắng (màu trắng là màu tổng hợp của 7 màu) nên nó mạnh hơn.

4. con bị nhức đầu

5. Do nhức đầu mà công lực yếu đi chút xíu, nên con tuột xuống Tứ Thiên.

6. Con sút thùng lưới: Con Thấy cả không gian mà người ta gọi là Tây Phương Tịnh Độ.

Thằng nhỏ con nó thấy thiệt đó, nói nó giữ hình ảnh nó thấy càng lâu càng tốt.

Bà xả: Đề mục nó xoay là vì tâm còn hơi động (vì tế tâm). Cứ nhìn nó như là nhìn con ruồi! tỉnh bơ, công việc là có điểm đó xuất hiện và sơn cho nó màu đỏ.

HHDL: con trai con như đã kể, do con không tin cháu nên cháu không kể gì nữa từ dạo đó, sáng nay cháu kể cho con nghe chi tiết hơn là lần thấy QTA đó cháu hỏi ngài "thế nào là Phật Tâm" ngài chỉ vào ngực cháu và trả lời: "nó nằm ở trong TIM con". và sáng nay khi post xong bài của con, con xuống nhà dưới và định kể cháu nghe chuyện của con thì cháu kể trước: đêm qua con vừa quán điểm đồ thì thấy ngay mái tóc màu đen của Phật A DI Đà, rất nhiều tóc xoắn, xoắn nhiều hơn trong hình, sau đó thì có một lực rất mạnh đẩy cháu ra xa, lúc ra xa thì cháu thấy toàn bộ thân ngài đứng trên tòa sen. con hỏi thân ngài màu gì? "toàn thân màu vàng, tóc màu vàng" cháu kể tiếp tay phải duỗi thẳng, tay trái bắt ấn như cháu làm cho con xem là ấn cam lồ ngón đeo nhẫn chạm ngón cái... áo ngài vạt phải có 3 nếp, vạt bên trái cũng 3 nếp... giữa ngực có chữ vạn nhưng cháu nói là thấy hơi mờ và tắt cả diễn ra rất nhanh. cháu không kịp nhìn thêm...

Tibu: Trong binh pháp thì vừa rồi là "Đánh chiếm Mục tiêu", nay là đến giai đoạn giữ mục tiêu. Giai đoạn này khá khó. Là vì chưa quen.

Và... không biết phải làm gì! Theo những kinh nghiệm của Chư Tổ để lại là cứ vào lại và chỉ giữ hình ảnh các Ngài. Đừng có hỏi điều gì cả mà chỉ Im lặng mà nhìn vào ngay trán của Ngài. Giữ càng lâu càng tốt, càng sáng càng hay, càng rõ càng giỏi. Lấy đơn vị là từng tuần một.

Trên đây là chương trình lý tưởng.

Nhưng thực tế, hành giả sẽ đụng tình trạng sức khỏe: Nhức đầu, mệt mỏi. Hễ mà bị như vậy thì đừng có tham công tiếc việc, mà cứ bình tĩnh mà nghỉ vài ngày, cho tới khi nó "thật là hết nhức đầu". Nó thật là khỏe thì mới làm lại. Tất cả các tình trạng kinh nghiệm tâm linh đều được lưu trữ trong tâm thức. Và khi tập lại, là nó lấy lại ngay phong độ hồi xưa. Nếu và chỉ nếu hành giả khỏe khoắn hoàn toàn.

HHDL: thầy ơi, con search trên diễn đàn để tìm từ sponsor nhưng không thấy, xin thầy giải thích cho con từ này là sao ah... he he con nghe bằng thầy giảng có từ đó nhưng chưa hiểu... cách áp dụng cho thật ép phê...

Tibu: Ý là bảo lãnh, giúp đỡ đó. Thông thường, người nào mà làm chuyện này thì lại thích cho bà con biết tới mình để quảng cáo.

Nhưng để cho cái tâm nó đồng dạng thì mình âm thầm làm

HHDL: còn cái này nữa Thầy: giai đoạn đầu dùng Tinh khí làm xăng để quán đề mục "nên mau một... phải nghỉ ngơi chờ nạp xăng lại"... vậy thì tu đến giai đoạn nào thì không cần dùng xăng vẫn quán được hờ thầy... tại con lo tới lúc tuổi cao... xăng chỉ vừa đủ để chống gậy, không xem TV được thì tiếc lắm he he...

Tibu: Cho đến khi nó thành thói quen, vấn đề ở đây là mình giữ linh ảnh cho nó lâu, sáng, bóng, lóng, mới. Muốn như vậy thì nên giữ giới, kiểm tra liên tục tư tưởng, Thiền định. Làm được y như vậy thì chỉ có nước là lên hành tinh khác mà sống! Chớ ở đây thì tương đối mà thôi. Kiến tha lâu đầy tổ. Cũng nên nhớ một điều là thân xác lần này chưa được chuẩn bị để làm những chuyện này. Nên cái gì thì cũng tương đối thôi.

HHDL: kính thưa Thầy..

đây là ngày thứ 3 liên tiếp con giữ được linh ảnh này... cứ vào giờ đi làm con quán ngài là xuất hiện ngay cái vòng tròn sáng chói... giờ quen thì nhìn kỹ thấy rằng bên trong nó đỏ rực, sáng trong chưa bao giờ con quán được vòng tròn màu đỏ đẹp và hoàn hảo như vậy... khi vòng tròn sáng mất đi là ngài lại hiện ra và cử động cánh tay cầm chiếc Hoa sen vàng, màu áo vàng láng bóng đẹp như sa tanh he he....

Tibu: Chú ý vào ngay cái trung tâm năng lực Ajna của Linh Ảnh. Và giữ như vậy.

HHDL: kính thưa thầy có con vài điều xin hỏi thầy. trình tự cách tập bình thường của con trước đây là

- quán ra chấm đỏ
- thấy cầu vòng
- thấy ánh sáng trắng
- vào tịnh độ.

sau ngày đó thì con tập thì lại không cần tác ý như ngày đầu mà tự xuất hiện như sau:

- ánh sáng trắng
- cầu vòng
- chấm đỏ (khó hơn trước)
- thấy lại ngài A DI ĐÀ như ngày đầu thấy nhưng hình ảnh đúng như ngày đầu đức A DI ĐÀ thân vàng ròng hiện ra và biến mất rất nhanh, còn những hình ảnh khác thấy không phải là vàng ròng hoặc không phải là ngài A DI ĐÀ thì quán được lâu hơn. vì là hình ảnh không mong muốn nên con liên tục niệm câu của ngài Xá Lợi Phất để có quay lại hình ảnh như ngày đầu nhưng vẫn không thấy lại. thường mỗi lần tập chỉ thấy xuất hiện ngài A DI ĐÀ Thân vàng ròng chỉ 1 lần. với thời gian xuất hiện vài giây...

ngày con thấy cột nhà cháy thì trình tự lại như thế này

- cột nhà cháy (trạng thái đen thui) luôn luôn khởi đầu bằng trạng thái này...

- ánh sáng trắng
- cầu vồng và lặp lại như cũ...

hiện nay trình tự tập của con luôn bắt đầu bằng cột nhà cháy... con thoát trạng thái cột nhà cháy bằng biện pháp hé lim dim mắt, thì bây giờ lim dim mắt con vẫn quán được ánh sáng trắng, cầu vồng (dù nhỏ như đầu nhang nhưng hình ảnh vẫn tròn vo và đủ màu sắc) và chấm đỏ... khi lim dim mắt thì mất trạng thái cột nhà cháy rất mau, như vậy mắt không nhắm 100% được.

công phu sáng nay trên màn TV của con xuất hiện 2 câu:

Tâm Thầy cao nên Tâm con phải rộng, mới bằng.

Trí Thầy sáng nên trí con phải mở, mới ngang.

xin thầy giải thích dùm con

Tibu: Điều kiện là sức khỏe, sau đó là sự tập trung theo chương trình. Không cho nó chạy bậy: là cái khó nhất, và phải nhờ vào sức khỏe nhiều nhất. Nếu mà đã có chừng đó yếu tố rồi, mà nó vẫn cứ ra những linh ảnh có tính cách cản đường như trên thì bình tĩnh đọc câu của Ngài Xá Lợi Phất. Và vẽ đè lên đó đè mục. Đồng thời giữ đè mục. Không thêm đếm xia gì tới những hình ảnh đó nữa. Sở dĩ có chuyện này là do hồi xưa mình có tu hành, và khi màn tivi nó ra cái gì thì mình cứ chơi theo cái đó. Đồng thời đây là biểu hiện của vi tế sân hận. Cái này thì cứ tu tà tà theo cách này thì nó sẽ hết hồi nào không biết.

HHDL: trưa nay con tập vạn thắng công xong nghỉ ngơi... ăn trưa và đọc sách, một lát sau thấy vui vui nên đi tập... con mới nhắm mắt thì thấy một bầu trời xanh trong, có mây vẩn vù... đẹp nên để vậy quán ngài A DI ĐÀ luôn... con thấy ngài ngồi trên toàn sen bằng vàng rờn như ngày đầu... con giữ ngài ở khoảng cách xa nên thấy cả thánh chúng đi lại... trên mây.... Con phóng niệm vào Ngài... sau đó thì con thấy cảnh bầu trời phương tây mây chiều rắng vàng như cảnh mặt trời lặn... à thì ra đây là hướng của TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC ĐÂY hi hi biết thêm cái này nữa... liền sau đó con thấy con Rồng Vàng to lớn bay lượn trong mây như trấn giữ phương này... nó to quá thầy

oi... vậy nó như là tấm khiên của các chiến sĩ đánh trận ngày xưa. Nó màu đồng còn vi trên lưng và dưới bụng thì bằng vàng ròng sáng quắc hà... con chưa thấy chân nó chỉ thấy mình và đầu nó thôi khi nó quay trở lại hùng vĩ ... dữ tợn ... đẹp và... đã quá thầy à... không biết linh ảnh con thấy có thật hay là con tưởng tượng ra nhưng con thấy đã quá... con kể với Bồ đề, bồ đề bảo là cứ viết lên hỏi thầy hi hi 😊

Tibu: Lần lần những cái chi tiết bắt đầu xuất hiện. Ròng thì trên đó nhiều, y như là... chỗ giữ nhà. và cũng lần lần những cái khái niệm thế gian cũng sẽ biến mất: ví dụ như trên cao thì khái niệm Thế Gian là phải có... mây vv...vv thì sau này cũng biến mất.

Cảm ơn các Nhí đã Phóng quang « on: February 15, 2010

danmiennam1982: Thầy Tibu ơi "Phóng Quang" mà chú hoahongdalat nói ở trên là như thế nào hả thầy? Thầy có thể giải thích cho con vụ "phóng quang" này với, con không hiểu gì hết. Nếu các Nhí phóng quang thì có giờ giấc không hay là 24/24 ă? Mình làm thế nào để có thể tận dụng tốt nhất và hiệu quả nhất việc phóng quang này cho việc tu tập bản thân không hả thầy?

Tibu: Đó là một thủ thuật cầu an trong Đạo Phật. lubu ăn cắp nguyên con quy trình làm của Đức Phật Thích Ca trong đoạn sau đây:

<http://www.viet.net/~anson/uni/u-dp&pp/dp&pp13.htm>

Thì cách hay nhất là dùng thần thức bay lên không phận của một vùng đất nào đó, rồi từ đó phóng ánh sáng xuống vùng đất đó. Để làm được các Nhí phải có một thời gian rất là dài giúp người. Càng giúp người thì độ sáng càng mạnh, linh hồn (thần thức) càng to. Do đó độ phóng quang càng mạnh. Cảm giác của người tập gặp được là nó mát mát. Tâm nó yên yên.

Cách Niệm Phật - Tĩnh Độ « on: February 02, 2009

Bt: Trích từ tập tin II:

23901- Niệm A Di Đà

HL: Chào Huỳnh Hoan cùng các Bạn.

Niệm Phật thì đệ có kinh nghiệm bản thân như sau:

Niệm danh hiệu Ngài từng chữ một và kéo dài ra như: Thay vì:

A Di Đà Phật, A Di Đà Phật...

Thì nay nên thay đổi như sau:

AAA aaaa

Ddddiiii

Đààààà

Phậậậ

Khi niệm thì cứ nhìn chăm chú vào một điểm duy nhất ở ngay đằng trước mặt của chính mình. Có nghĩa là cái điểm tưởng tượng này nhỏ như một vì sao trên trời và cách xa như là vì sao trên trời vậy. Và tất nhiên là vị trí của điểm này lại nằm ngang với tầm nhìn của chính mình.

Có nghĩa là:

- Khi mình nằm ngửa mà niệm, thì cái điểm mà mình nhìn vào lại nằm trên đường thẳng đứng và hướng thẳng lên trời, ngang với tầm nhìn của mình.

- Khi mình nằm nghiêng thì cái điểm lại nằm trên đường song song với mặt đất, ngang với tầm nhìn của mình.

- Khi mình nằm úp mà niệm thì cái điểm mà mình nhìn lại nằm trên đường thẳng hướng xuống mặt đất, ngang với tầm nhìn của mình.

Khỏi nói, Huynh chỉ nên dùng tâm mà niệm danh hiệu của Ngài mà thôi.

vouathatsy: Xin quý Huynh-Tỷ từ bi dẫn giải tại sao lại phải niệm hồng danh Đức A-Di-Đà Phật theo cách kéo dài âm-niệm, như đã trình bày, và cách niệm này thuộc pháp môn nào? Tại sao không nên niệm bình thường như số đông mọi người thường niệm? cũng như sự thành tựu, lợi lạc của cách quán-niệm trên.

Tibu: Pháp môn nào theo thời gian, nó cũng bị "trật đường rầy"! và cũng theo thời gian, những tiêu chuẩn chính cũng bị phai mờ! Và do đó cũng theo thời gian, công phu thật là hay cũng bị biến thành thật

là dở! Rồi dần dần đi vào sự thất truyền. Mà trong đó Pháp Môn Tịnh Độ cũng không thoát khỏi số phận trên.

Tiêu chuẩn chính của Tịnh Độ: Trong kinh nói là: Nếu trong 10 niệm mà không về chỗ của tui... thì tui không thành Phật! Thế nhưng khi đọc tiếp trong các sách khác: Các Chư Thầy, Tổ đã miên mật niệm Phật!

Nhận xét: Như vậy là có cái gì không ổn rồi!

Một bên này là 10 niệm (theo Lời Đại Nguyện của Ngài)! Nhưng bên kia lại là "miên mật" (niệm liên tu bất tận) (kết quả của Chư Thầy Tổ sau này!).

Kết luận: Như vậy một trong hai cái: Phải có một cái sai!

Lý luận: Nếu mà cái thứ nhất mà sai thì toàn bộ Pháp Môn xụp đổ và Tịnh Độ là chuyện xạo!

Nếu cái thứ hai mà sai thì toàn bộ Pháp Môn có thể được bảo đảm và Tịnh Độ cũng vì đó mà là chuyện thật!

Hiện trạng: Đứng trên đỉnh sao trăm trượng này mà nhảy thêm một bước nữa thì phải là dân xâm mình mới làm nổi.

Vì:

Làm mà trật là tan xương nát thịt (Mất hết niềm tin)

Làm mà trúng là khôi phục lại danh dự của Pháp Môn Tịnh Độ theo kiểu "phục hồi nhân phẩm". Có nghĩa là 10 niệm là "phải về"! Hay ít ra là... phải đụng tới cái "hiện tượng về"!

Thực hành: Mời Huynh cùng các Bạn làm thử 🙏

vouthat**sy**: Cảm ơn những lời chỉ giáo cao kiến của Huynh; tuy nhiên là con Phật, vì nghiệp sâu huệ cạn mà không sanh được cùng thời với Đức Thế-Tôn để được độ thoát, Nên còn trong sanh-tử trăm đường chưa thoát khỏi 6 cõi luân hồi; khi thì làm thân Trời-Người, lúc thì mang thân súc-quỷ. may mà còn được một chút nhân lành được đọc Kinh sách của chư Phật, Tổ lưu truyền lại, nên chúng-sanh đáng thương tôi (cũng nhưng Hằng-Sa vì trần các chúng-sanh trong 6 nẻo), chỉ biết nương y theo lời của Đức Thế-Tôn mà "y-Giáo phụng

hành".

Cho dù bất cứ pháp môn nào, thì TÍN-NGUYỄN-HẠNH vẫn là căn bản để thành-tựu (Cho dù là bàng-môn Tả-đạo), nên đã Tin rất ráo vào lời Phật dạy rồi mà thực hành, lại nguyện Vãng sanh Tây-Phương Cực-Lạc, hành trì nghiêm-mật cho đến niệm mà chẳng biết mình đang niệm, niệm niệm như hư-không cùng đồng khắp pháp giới như Hư-Không-Cảnh-Trí của Phật, thì còn đâu cái ý-thức dụng công niệm-âm dài-ngắn nữa mà duyên theo?! Còn bằng như kẻ độn-căn chúng-sanh tôi, vì "biệt-nghiệp vọng-kiến", chỉ biết "y-Pháp bất y-nhơn", "Y-Nghĩa bất Y-Ngữ" mà hành-trì như lời Phật dạy, mà "lỡ" bị "trật đường rầy" rớt xuống Tam-đồ lục-đạo, thì hóa ra 48 đại-Nguyện của Đức A-DI-ĐÀ là vọng-ngữ sao?

Lại nữa, kẻ ngu-trí tôi vì vô-minh dày đặc, Tư-Hoặc, kiến-Hoặc như đại dương mênh mông sâu thẳm, còn biệt-nghiệp không-chế không một giây khắc thoát thân, cho nên đâu đủ trí tuệ Bát-Nhã để ngộ ra được "...phải có một cái sai..trong hai.", mà ngu-ý cứ ngỡ rằng "...ý thức đúng sai còn như huyền, huống chi sự kiện, hay hiện-tượng!" Vì nhiệt-tâm tầm-đạo cầu học, nên bản thân mới mạo muội đôi lời thỉnh giáo cao-nhân, có lẽ vì chưa đủ duyên lành, Nên chưa được các Huynh hoan hỷ chỉ-đạo cho biết Tông-môn và sự lợi lạc của cách niệm-Phật trên, để kẻ mù này tự lần mò tìm hiểu! Đôi lời lạm bàn khờ khạo, nếu lỡ có mạo-phạm chư bậc cao nhân tôn-túc, thì xin các chư-vị cho kẻ hèn này Đánh-Lẽ Sám-Hối.

NAM MÔ A-DI-ĐÀ PHẬT

NAM MÔ CẦU SÁM HỐI NAO-DO-THA HẰNG-SA VI TRẦN
TAM-THỂ CHƯ PHẬT

vouuthatsy

* Rất trông mong những lời khai thị hồi âm của các chư Huynh-Tỷ.Trần trọng

Bt: Hi huynh/chú Vouuthatsy:-)

Huynh khách sáo và trịnh trọng quá vậy:-) Quang trọng là tui mình

tập có kết quả hay không? Huynh chắc cũng đọc qua cách Niệm Phật trên trang web. Trở về cái mấu chốt của Niệm Phật là Nhất Tâm Bất Loạn. Nếu huynh dùng tay trái để vẽ hình tròn và đồng thời dùng tay phải để vẽ hình vuông, huynh nghĩ huynh vẽ được không? Huynh thử vẽ cho thật đẹp hai cái hình tròn và vuông cùng một lúc thử xem sao?. bt nghĩ nếu huynh vẽ được nó thật đẹp thật đúng thì mức độ "nhất tâm" của huynh cũng phải ghê gớm lắm. Cũng giống như vậy, khi huynh Niệm Phật với cách quán cái chấm đỏ tức cái đánh của ông Phật (Theo chú TB là sự quay về do bi nguyện của Ngài A Di Đà Phật) và rồi niệm vào cục đỏ đỏ thì sự Nhất Tâm của mình như thế nào?

Về tông môn thì đâu có tông môn gì đâu huynh? Chỉ là cách Niệm Phật do chú TB tìm ra và chỉ cho mọi người cùng tập. Được biết chú TB đắc quả A Na Hàm và là Bồ Tát Bất Thối Chuyển Bất Tán.

Huynh có thể tìm đọc trên trang web Hoa Sen Trên Đá trong phần Tập Tin (sẽ đưa lên web trong thời gian gần)

Về sự lợi lạc của cách niệm Phật trên thì phải nhờ những huynh tử nào tu theo Niệm Phật hen ho vài tiếng với huynh:-) Nói cho cùng sự lợi lạc vẫn là mình có thể vắng sanh Tây Phương hay không? Chị P. sau khi tập niệm Phật một thời gian thì có vài lần đang quán cục đỏ và niệm Phật, tự nhiên cục đỏ biến mất và xuất hiện khuôn mặt của ông Phật. Huynh cứ mạnh dạn mà nói chuyện, đâu có gì mạo muội với ai đâu mà ngại:-:-)

mến

Tibu: Theo đệ thì tu hành phải có kết quả, còn làm hoài mà chưa được gì thì... hoặc là phương pháp sai, hoặc là mình tập chưa đúng. Đệ thì dùng 4 điều đối chiếu lớn mà dò coi. Chớ không dùng lý luận của "Không Trí" mà tìm học. Trong 4 điều đối chiếu thì Đức Phật dạy là bất chấp ai đó tuyên bố này nọ thì cũng nên dùng kinh mà so sánh, nếu kinh nói trùng với những lời của cao tăng này thì những cao tăng này đang tu hành đúng pháp. Còn cho dù là... gì gì đi nữa,

mà sai lời nói trong kinh thì người đó vẫn là sai.

Và tu hành theo Phật thì lầm lẫn là chuyện thường. Thử nghĩ chỉ cần lái xe trong sương mù, trên con đường quen thuộc mà còn bị lộn đường nữa là đi tìm học trong... Vô Minh. Sau này, đệ có những cái thắng trí của đường tu thì đệ có đi tìm những vị niệm Phật một cách miên mật này, và coi họ đi về đâu? Điều ngạc nhiên là đệ thấy rằng những tu sĩ này lại dừng bước tại cung trời Đao Lợi (Cung trời của những người dễ mến). Lại lên theo tới nơi, điều đầu tiên là hỏi: "Sao vậy?" thì được các vị trả lời: "Cả đời niệm Phật và không hại ai hết thì là... những người dễ thương! Nên trú xứ là tại đây!".

Mời Huynh giảm vận tốc đọc lại tối đa ở đoạn sau 🙏

Tại sao?

Là vì những vị này dùng thô tâm mà niệm nên không đi tới đâu và chưa vào được lãnh vực của phương pháp niệm của Ngài A Di Đà nên... chưa đụng đến cái nguyện lực của Ngài, do vậy mà không được gì!

Ví dụ cho dễ hiểu: Điện thoại bên Mỹ có hai phần: Phần đầu là số vùng (xxx), kế đó là số điện thoại xxx-xxxx. Nên khi gọi nhau là phải đánh hết chừng đó số thì mới liên lạc được người mình tìm và cũng do tìm được người này mà mình có thể được điều này, điều nọ. Còn chưa liên lạc được thì cho dù người này có rất là nhiều oai lực thì mình cũng không được gì cả. Tất nhiên, nếu một người mà chỉ đánh được số vùng (xxx) và dừng lại ở đó. Thì... đúng là nó vẫn cứ là đúng... nhưng mà... đau một cái là: Nó... chưa đủ!

Cũng vậy, người dùng "Thô Tâm" mà niệm Phật thì... đúng là nó vẫn là cứ đúng... nhưng mà... đau một cái là: Nó... chưa đủ!

Chỉ còn một cách duy nhất là dùng cả "thô tâm" và "vi tế tâm" để mà niệm, thì cách niệm này mới là đúng và đầy đủ. Cũng như người kia, muốn liên lạc được thì phải bấm cho hết cái số vùng (xxx) và phải bấm cho hết số điện thoại xxx-xxxx thì mới là đầy đủ và đúng. Và từ đó, do hiện tượng "đầy đủ và đúng" thì bị nguyện và Đại nguyện

cũng do đó mà có! Phương pháp niệm này... không có tên nên tạm gọi là... phương pháp Tịnh Độ. Bọn lu bu thì gọi là "phương pháp của ông Phật".

lotus123:

..... Đau tim và điếc làm xong trong vòng có ba (3) tháng.

Liên sau đó, một ông già đến tuổi lắm cảm, và bị sa lầy trong những lý thuyết Thiền Tông cũng nhờ vào cách niệm đặc biệt của câu niệm Phật mà... Ngộ Đạo trong vòng chỉ có một năm. Sống với... những con dân, trên một căn lầu trong một gia đình theo kiểu "mạnh ai nấy sống" với căn bệnh là sợ chết nằm tiềm ẩn trong tận cùng của tâm thức: Ngộ Đạo sau khi nghe Pháp liên tục trong vòng 2 ngày và một đêm.

Đau dây thần kinh tọa đi chứng lên cái cần cổ (điều này làm cho cái đầu nó giật giật liên tục khi tập trung tư tưởng) Ngộ Đạo trong vòng hai năm.

Bị chất độc màu da cam hành và làm cho thân thể sống vật vờ, dở hơi: Ngộ Đạo trong hai năm. Sanh sau đẻ muộn (mới vào nhóm sau này), bị nghiệp chướng chà đạp vào cảnh nghèo túng: Tịnh Độ chuyên khoa của nhóm trong vòng ba năm. Còn nữa, nhưng ở đây, đệ chỉ ghi vội lại... Đại khái là chừng đó chuyện của cái đám Tu... cho xong. Còn cái đám tu... gởi thì không có chuyện là Sơ Thiền mà chỉ là từ Nhị Thiền trở lên tới Tứ Thiền mà thôi. Và như bài trước đã khẳng định: Ai mà tới Nhị Thiền thì khả năng "Ngộ Đạo" nằm trong tầm tay!

Nhờ chú TiBu cho lotus123 hỏi: các vị đã ngộ được liệt kê phần **in đậm** ở trên, tình hình bệnh tật hiện giờ ra sao? Và điều này có mâu thuẫn gì với chi thứ 2 mà Padhāniyanga đã khẳng định hay không?

Tibu: Không có mâu thuẫn gì cả, điều thứ hai là phải khỏe để ở ngoài trời (hồi xưa thì như vậy), thời nay thì nhà cửa ngon lành, chỉ có bệnh thì thuốc cũng hay hơn hồi xưa, nên thực tế đâu có cần khỏe lắm 😊... nên tu chỉ cần cái... liễu mạng mà thôi. Người đau tim và

điếc thì chết rồi, bệnh tim thì hết do thủ thuật xin trái tim của Ngài Quan Thế Âm, điếc thì còn cho tới chết. Người đau dây thần kinh tọa thì hết bị giật cái đầu rồi, nhưng đang đau tim. Vẫn lý lợm tinh tấn tu hành, đã độ Ba về Tịnh Độ và có thể nói là người giữ giới luật hay nhất trong bốn lubu. Chất độc màu da cam thì xiu xiu ềnh ềnh, nhưng trình độ là Tứ Thiên Hữu Sắc, thuyết pháp rất là lôi cuốn 🙏

Tất cả nay đã có tuổi.

vouuthatsy: ... Cũng như cách niệm Hồng Danh Đức A-DI-ĐÀ PHẬT vậy thôi. Nếu ta niệm một cách hời-hợt, đùa cợt, thiếu tha thiết và tập trung cả tam-nghiệp, thì làm sao đủ chiêu-cảm-Lực để thâm nhập vào nguyện-Lực của Ngài, để được độ thoát! (Tuy nhiên, huynh-Đệ có quyền có quan niệm khác biệt của riêng mình) Nếu Huynh-Đệ cho là khó hiểu hoặc không thông cảm được, thì điều này quả thật là rất tiếc cho Tôi, chứ không phải cho Huynh-Đệ đâu! Còn Huynh-Đệ muốn biết tôi đang đàm-đạo về vấn đề gì, thì xin Huynh-Đệ vui lòng bỏ thêm một chút thì giờ đọc lại từ những dòng đầu tiên khi tôi thỉnh lời vấn đạo thì sẽ rõ hơn

Tibu: Đây là điểm chết của vấn đề niệm theo kinh nghiệm của Thầy Thiền Tâm. Thầy Thiền Tâm không dùng kỹ thuật để niệm mà lại dùng... tình cảm để đưa câu niệm. Nguyên câu văn: "tha thiết và tập trung cả tam nghiệp, thì làm sao đủ chiêu cảm lực để thâm nhập vào nguyện lực của Ngài để được độ thoát".

Có thể hiểu lại như vậy chăng?

Tiếng kêu tha thiết của đứa con đang bị thất lạc và đứa con này mong muốn trở về nhà để đoàn tụ với gia đình. Do tiếng kêu tha thiết này mà Ngài sẽ tìm ra và do đó mà tu sĩ được Ngài độ thoát.

Nếu mà đệ hiểu đúng như vậy thì... trường hợp này đúng hoàn toàn với Thầy Thiền Tâm. Có nghĩa là Thầy đã thấy cõi Tịnh độ và đã về được nơi đó. Và từ trước tới đây, chỉ có một mình Thầy mà thôi và đệ chưa có nghe ai nói là đã dùng cách của Thầy và cũng đã thấy được cõi Tịnh Độ rồi! Huynh chắc là có theo dõi chuyện này, không

biết là Huynh có nghe được ai đó thành công theo cách niệm của Thầy Thiên Tâm chưa? Mấy ngày nay đệ có theo dõi một số người hành trì cung cách niệm Phật này của Thầy Thiên Tâm, và sau đó là rút ra được kinh nghiệm này:

Về Thầy Thiên Tâm, khi niệm Phật, Ngài còn một đặc tính nữa là giao phó số mạng mình cho Phật A Di Đà quyết định và Ngài đã tuyệt nhiên không phản ứng và không hề thắc mắc ngay cả cái chuyện... rấn hổ ngựa nó vào cốc và nó ở với Thầy. Thầy có một vài lần đập lên người nó, nhưng nó... không cắn. Sự kiện nhỏ này, chứng tỏ mà tâm của Ngài rất là thuần. Và một khi đã thuần như vậy, mà lại tha thiết niệm danh hiệu, thì tất nhiên là Ngài A Di Đà tới! Đó là lẽ đương nhiên. Do tâm của Thầy đã thuần như trên thì niệm theo cái kiểu gì thì Đức Phật A Di Đà cũng đều tới hết. Kỹ thuật niệm trong trường hợp này lại không thành vấn đề! Nhưng ngoài Thầy ra thì chưa có ai được như Thầy cả!

Tại sao?

Là vì tâm những hành giả sau này chưa thuần:

Chỉ cần gặp những chuyện nhỏ nhỏ, lật vật chưa có gì là... ghê gớm như là "rấn hổ ngựa của Thầy"! Mà đã la toán lên rồi! Hay là tỏ vẻ khó chịu! Hoặc là bi quan hoá và thê thảm hoá cuộc đời! Như vậy với cái tâm còn tạp nhiễm như vậy thì làm sao mà: Khi niệm "Tha Thiết" thì có thể gặp Phật được? Cũng vì lý do đó: Mà chưa có ai tập được như Thầy Thiên Tâm cả.

Riêng Huynh, thì Huynh đã thấy được gì chưa? Nếu chưa thì Huynh nói là chưa. Còn có thì xin mời Huynh ghi lại kinh nghiệm tâm linh của Huynh cho anh em được học hỏi.

vouuthatsy: Lời chân thành trước tiên, tôi xin gửi lời cảm ơn Diễm-Dàn tạo cơ hội cho tôi được trao đổi và học hỏi từ các Huynh-Đệ rất nhiều. Tôi cũng không quên gửi lời tri ân các Huynh-Đệ hữu duyên đàm đạo, đã nhiệt tình trao đổi kinh nghiệm và hướng đạo cho tôi biết được những điều cần tiến tu cầu học thêm, để hướng đến mục

tiêu giải thoát tối hậu. Trong lúc đàm luận, bản thân tôi nếu lỡ có lời lẽ vọng-ngữ nào, tôi kính xin các Huynh-Đệ từ-bì hỷ-xả cho và tôi cũng xin sám-hối tất cả những vọng-ngữ nếu có.

Tibu: Chào các Bạn mê Tịnh Độ 🙏

Nguyên tắc hoạt động của Tha Lực trong Tịnh Độ.

Khi đệ chết lần thứ nhất và qua được bên đó thì đệ mới biết được nguyên tắc của cái gọi là Tha Lực.

Xuất phát của Phật Lực: Ngài A Di Đà Phật Phát ra một luồng hào quang rất là mạnh từ đỉnh (Phần thịt màu đỏ trên đầu của Ngài) của Ngài.

Phân tích luồng năng lực này: Trong nhiều kinh Đại Thừa có diễn tả về cung cách phóng quang của chư Phật:

Trích từ "KINH ĐẠI ĐÀ RA NI MẬT PHÁP TRUNG NHẤT TỰ TÂM CHÚ"

[...]

Ngài nhập nơi đỉnh Tam muội của tất cả Như Lai tối thượng đại Chuyển Luân Vương, liền ở giữa chặng mày phóng một đại hào quang, hào quang kia chiếu khắp mười phương thế giới hết thấy các Phật sát, trong ấy chúng sanh nào gặp được ánh hào quang thấy đều vui mừng. Hào quang kia chiếu khắp rồi, trở về đến chỗ Phật nhiều quanh ba vòng rồi nhập vào đỉnh của đức Như Lai

[...]

Đại khái là như vậy, có nghĩa là luồng hào quang xuất phát từ trung tâm năng lực Ajna (từ điểm giữa của chân mày kéo thẳng lên một khoảng cách dài bằng đốt giữa của ngón giữa). Và bay ra, rồi vòng về lại và nhập vào đỉnh. Như vậy, có thể nói là năng lực (hay hào quang) này có hai phần:

Phần 1:

Xuất phát từ trung tâm năng lực Ajna và phóng thẳng ra.

Người có thần nhãn (thấy được hào quang bằng mắt thịt) có thể thấy được rất là rõ cái phần này khi nhìn một tu sĩ Tứ Thiên Hữu Sắc đang

sử dụng Thiên Nhãn (danh từ của bọn lu bu: Mãn ti vi) để quán xét này nọ. Người này thấy ngay từ trung tâm năng lực của tu sĩ này phóng ra một tia laser màu vàng rực, đồng thời người này cũng hiểu là tu sĩ đang sử dụng tinh khí của chính họ để làm chuyện này, do vậy mà sau khi quán này nọ xong thì tinh khí cũng bị mất đi phần nào: Người mà dùng mãn ti vi nhiều quá thì cũng xanh xao vàng vọt như những tay ăn chơi hạng nặng.

Cái lợi:

Cái gì đồng dạng là tự động cộng hưởng đó là định luật tự nhiên của vũ trụ. Do vậy mà khi quán thì năng lực này cũng cộng hưởng với nhau! Ví dụ như, ngay lúc này thì có 40 tu sĩ đang quán này nọ thì khi chính mình vào cách quán thì 40 người kia cùng cộng hưởng với mình để mà tự động trợ lực với nhau, mình vẫn bị mệt nhưng hiệu suất rất là cao. Lần hồi, do tâm mình nó càng nhạy cảm nên khi quán mình cũng cảm nhận được sự cộng hưởng này tạm gọi là "năng lực gia trì" của Thập Phương Chư Phật. Một khi đã gia nhập vào đây rồi thì hành giả lúc nào cũng ở trong tư thế quán, và có thể gọi là khi họ nhìn bằng mắt thật thì cũng là lúc họ nhìn qua Thiên Nhãn. Thiên nhãn là mắt thật, mắt thật là thiên nhãn.

Chú ý quan trọng: Từ khi lên đến Tứ Thiên thì hành giả mới tác ý về hiện tượng "năng lực gia trì", thì mới được an toàn. Còn mới tập quán mà đã để ý tới năng lực gia trì thì rất là dễ bị Tha Hoá Tự Tại chi phối.

Đặc biệt trong Tịnh Độ: Khi tu sĩ độ tử thì động tác dễ làm nhất là: Quán Tam Tôn (tính từ bên trái qua bên phải là: Ngài Quan Thế Âm, Ngài A Di Đà, Và Ngài Đại Thế Chí). Khi linh ảnh đã xuất hiện thì các Ngài tự động độ người này. Tu sĩ chỉ cần theo dõi coi người này ở vào phẩm nào vậy thôi.

Lời bàn:

Khi tu sĩ tập trung tư tưởng và quán cho ra Tam Tôn thì có thể nói là tu sĩ chính là cái kính hội tụ để hội tụ lại cái tha lực mà Ngài A Di Đà đã phóng ra từ đỉnh của Ngài vào đối tượng hữu duyên. Khi đã hội tụ lại được rồi thì cái tha lực tự động làm việc. Và dĩ nhiên đó cũng là

sự sử dụng của cái phần "phóng đi" của Ngài A Di Đà. Nay bàn tiếp về phần năng lực quay về.

Phần 2:

Sau khi lực phóng quang này đi hết đà, thì hào quang tự quay về với cái đánh của Ngài A Di Đà. Phần quay trở về này, được lợi dụng tối đa để cho những tu sĩ chưa được thấy Ngài A Di Đà. Thật vậy, khi mà tu sĩ làm một cách nào đó để **biến mình thành ra được một tư tưởng** thì tu sĩ này có thể nương vào cái lực quay trở về kia mà có thể về lại ngay cái đánh của Ngài và do đó mà có thể thấy được Ngài một cách lẹ nhất.

Kỹ thuật niệm Phật:

Lật sách tu của Tiểu Thừa thì có nói đến cách nhập vào cõi Vô Sắc. Kỹ thuật là quán một ngôi sao nhỏ như dấu chấm ở trong cái ngoặc này (.). Như đã biết, Vô Sắc là cõi của tư tưởng. Và dĩ nhiên là nếu hành giả vào được cách nhập định này thì đương nhiên hành giả đã biến thành "tư tưởng". Nắm được bí quyết này thì Tịnh Độ nằm trong tầm tay.

Nay lại bàn tiếp về "âm thanh" của năng lực quay về này của Ngài A Di Đà Phật. Vì năng lực này là tư tưởng nên nó cũng có âm thanh là "A Di Đà Phật". Nhưng vì đây là Ngài nói cho tất cả các Thế Giới của Uế Độ nghe nên Ngài không thể nói là A Di Đà Phật! A Di Đà Phật! được! mà phải là:

AAAAaaaaaaa....

DIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII....

ĐÀÀÀÀÀààààààà.....

PHẬẬẬậậậậ.....

Do vậy mà khi hành giả niệm như trên (từng tiếng một và kéo dài) và đồng thời quán cho ra cái chấm đỏ là vô tình được cộng hưởng với tiếng kêu gọi của Ngài và thỏa điều kiện (biến mình thành một tư tưởng) để có thể xuôi buồm thuận gió mà về lại đánh của Ngài và do đó mà có thể gặp Ngài một cách dễ dàng.

Đặc biệt:

Cách này rất là khó làm nên tâm hành giả tạm ngưng những cuộc "nội chiến" về Tham Sân Si để chỉ lo chú ý vào công cuộc biến chính mình ra cho được thành một tư tưởng để có thể trở về với Ngài A Di Đà. Do vậy mà danh từ bọn lubu có nói không ngoa rằng: Chơi Tịnh Độ y như là em bé nắm chéo áo của ba để đi coi hát bóng (xinê). Em bé này không cần biết luật đi đường, không cần đọc bản đồ, không cần có tiền, không cần gì hết. Chân thì cứ nhảy chân xáo, tay thì cầm cà rem, nhưng khi tới nơi thì cà rem vẫn ăn và xi nê vẫn cứ được coi! Vì hành giả đi về để thăm một vị Phật thì đâu có ai dành đường, hay khen chê, hay chen lấn gì đâu? Nên phần hộ thân trong công phu cũng không cần thiết.

Đặc Biệt:

Không có ai cấm cho những người Thiên Chúa Giáo lại dùng ý trên để có thể gặp Đức Mẹ qua cách niệm:

AAAaaaaa....

Vêêêêê....

Maaaaaa....

Riiiiiiiiii....

AAaaaaa....

khi đọc như vậy thì hành giả quán 1 chấm màu trắng nhỏ như dấu chấm trong ngoặc (.) hay là quán từng hột của vòng mân côi, sau khi ra nguyên vòng mân côi rồi thì quán cái chấm nhỏ và có màu trắng (.)

Bồ_Đề: Theo cách mà chú Tibu bày ở trên thì để phát huy tâm lực và bắt được "tần số" luôn hào quang mà Phật phóng ra, người hành giả phải nhắm mắt(100%) và tưởng tượng xuất hiện chấm đỏ trước mặt... Chú cho BD hỏi câu này: trong sinh hoạt thường ngày phần nhiều chúng ta không có nhiều thời gian để ngồi xuống tập trung mà làm được như vậy, vậy trong sinh hoạt hằng ngày (đi, đứng, nằm, ngồi) có cách nào để chúng ta vừa làm công việc nhưng cũng có thể vừa tu

tập niệm Phật mà hiệu quả không kém cách trên không (không cần phải nhắm mắt)?

Tibu: Không được mạnh như là nhắm mắt 100%, nhưng mình sẽ ở vào được cái tình trạng "hâm nóng" cái tâm thức, và để đợi khi về tới cái hang động của mình, thì mình vào buổi tập cho nó nhanh hơn. Tuy nhiên, nếu mình dùng cách niệm "xù xì, xù xì, (tiếng của bọn lubu: Niệm như là nói nhỏ nhỏ vào lỗ tai của ai đó, hay đúng hơn là mình niệm bằng ý nhưng lại làm y như là nói nhỏ vào lỗ tai của ai đó) trong khi mình đang làm việc gì đó hằng ngày. Điều này lại làm cho mình cũng có thể... độ được những cảnh giới thấp, mà mình không hề hay biết! Cách làm theo kiểu "bà rá nhập ông Địa" cũng góp phần không ít về việc độ tử các cõi "Cô Hồn Các Đẳng" và như vậy còn có thể nâng cao được thêm một ít Công Đức tu hành cho hành giả. Cuộc đời do đó mà lại có ý nghĩa hơn, và như vậy hành giả cũng cảm thấy là mình cũng có đóng góp được một cái gì đó trong công trình đồ xộ của Tịnh Độ.

Bồ_Đề: Cảm ơn chú Tibu đã giải thích, chú cho BD hỏi thêm vấn đề này: BD đọc trong tập tin I thấy chú có nói đến niệm Phật bằng cách đẩy niệm về đằng trước mặt, chú có thể giải thích thế nào là "đẩy niệm" không, làm sao thực hiện được. Tác dụng của nó khác với cách niệm tập trung vào chấm đỏ hay niệm "xù xì" như thế nào?

Tibu: Không khác gì cách niệm tập trung vào cái chấm đỏ.

steelich: Vậy xin chú cho biết các tổ của Tịnh độ như Ấn Quang đại sư có ở Tịnh Độ không ạ? Họ chủ trương niệm miên mật vậy thì không có hết quả như ý muốn sao?

Tibu: hehehe, trong đời giang hồ chỉ người này người nọ tu thì những câu hỏi có tính cách thường thức thì tibu hay tìm cho ra câu trả lời. Nhưng, những câu hỏi thuộc về so sánh thì tibu lại có thói quen là nhường lại quyền trả lời cho chính người tu sĩ mà có thắc mắc theo kiểu... ngược đời này. steelich à, con chơi cho giỏi, xong rồi con sẽ tìm ra rất là nhiều điều mới lạ trong môn phái Tịnh Độ này. Đường cực kỳ trơn trượt, bà con giảm vận tốc đọc lại.

Một ví dụ:

Hoasentrenda hiện nay đang giữ bản quyền về một chuyện động trời!

Đó là Bé Hạt Tiêu là ông tổ đầu tiên của dân Mặt Trời về môn Tịnh Độ.

Nhưng chắc chắn là ngay ở trong dân Mặt Trời, thì ngược lại: Người ta lại biết rằng chuyện Tịnh Độ thì lại do một William Saky nào đó đang làm và đã có tới Tịnh Độ rồi. Và William Saky này là ông Tổ về môn này!

Nhưng chắc chắn, những Nhị khác cũng đã lên và cũng đã chỉ cho bà con ở trên đó môn "Tịnh Độ" (tất nhiên là ở một vùng khác!).

Và vì địa bàn trên Mặt Trời có rất là nhiều người, với lại không gian rộng lớn (rộng hơn cả tỷ lần ở Trái Đất) nên trên đó cũng sẽ có nhiều William Saky được dân chúng ở ngay trong những vùng đó lại biết là: Đây đích thực là những người đã sáng tác ra môn Tịnh Độ!

Tất nhiên, trong số những người tu tập đó (là dân Mặt Trời) sẽ có một số ít những tay tu sĩ thứ dữ và những tay này sẽ tìm ra là:

Không phải đâu: Người mà có thể nói là tổ Tịnh Độ là Bé Hạt Tiêu, hiện đang ở Trái Đất, tiểu bang Utah hehehe. Tất nhiên khi mà những tu sĩ trứ danh này mà tuyên bố như vậy, thì sẽ bị dân chúng ở nơi đó lại cho là "**Ma Thuyết**" liền! Chuyện đời là vậy!

ngọc minh: nam mô bốn sư thích ca mâu ni phật. Cháu chào chú Tibu. cháu cũng đã tu tập qua nhiều pháp môn như Tịnh-mật-nguyên thủy nhưng cháu thường cảm thấy chán và không được tinh tấn lắm trong việc tu tập. vậy cháu có thể nghe lời khuyên của chú được không ạ. Xin chú cho cháu 1 lời khuyên với ạ. nam mô bốn sư thích ca mâu ni phật. cháu được anh Vinh Tran giới thiệu về trang web này. Và cháu đã đọc qua một số bài viết ở đây. Cháu thấy mọi người đều rất nghiêm túc trong việc học hỏi. Nên cháu cũng muốn xin phép chú hướng dẫn cho cháu là cháu nên tu theo pháp nào để cháu có thể theo đó thực tập ạ. a di đà phật

Tibu: Trên đây có chuyện lạ là: tibu thì viết hoa ---> Tibu.

Nhưng tên Phật thì viết thường. ---> nam mô bốn sư thích ca mâu ni phật.

Lời khuyên:

Trong một tranh vẽ chân dung, sở dĩ mình vẽ không được như họa sĩ là vì do những chi tiết mà mình vẽ không đúng. Tuy rằng nhỏ nhặt, nhiều chi tiết không đúng mà cộng chung lại, thì nguyên cả cái chân dung sẽ không thể giống người mẫu được. Họa sĩ vẽ hay hơn mình là vì ở những cái nhỏ nhặt này. Tu hành cũng vậy, nên để ý đến những chi tiết, nhất là vấn đề dụng tâm (chớ không hề ở bàn thờ, hay là nghi quỹ) Hành giả mà chưa có chuẩn bị tâm lý để tu hành thì sau một thời gian thực hành thì vấn đề nản chí lại xảy ra:

Nguyên nhân:

1. Chưa biết cách điều đình cái tâm của mình (ít có suy nghĩ về những thâm họa nếu mà mình không chịu lo loại trừ nó khi tu hành)
2. Những thói hư tật xấu vẫn cứ phát triển song song với việc tu hành.
3. Những cái vấn đề trên lại là những ô gà, ô trâu, ô voi trên đường tu hành và dĩ nhiên nó có thể làm ngưng nguyên cả bộ máy tu hành của hành giả.

tuyetvandl: Kính chào chú Tibu, chào các Nhí

Mấy đêm nay con niệm thì không thấy gì hết, ngủ ngon hơn bình thường và tỉnh dậy rất sáng khoái. Trưa nay con cũng niệm, đến khi thấy 1 vòng tròn có viền màu đỏ, giống như con sắp đi vào một đường hầm vậy, cũng không hẳn là 1 vòng tròn mà là một hình thù gì đó con không thể diễn tả được, chỉ chắc chắn 1 điều là nó có viền màu đỏ. Lúc ấy con nghĩ rằng điểm đỏ đây rồi, nhưng lại không chắc chắn. Con cố gắng tập trung nhìn vào nó thì thở dồn dập, thở nhanh lắm, chỉ sợ nó tan biến đi, lúc đó vẫn tiếp tục niệm, nhưng đến khi con thở đều lại thì nó biến mất, con cố gắng tập trung nhưng nó chỉ xuất hiện 1 lần rồi tan biến. Sau đó con có cảm giác bình bồng như đi trên mây í, sau đó... ngủ mất tiêu, bình thường con không hề ngủ

trưa say như hôm nay. Cái cảm giác bênh bồng đó không biết có phải do cà phê không (con uống cà phê vào buổi sáng). Như vậy con chưa tập trung hoặc chưa đủ công lực để có thể thấy được điểm đó đúng không ạ? Cần phải như thế nào mới thấy được điểm đó?

Tibu: Như vậy là óc nó bắt đầu chạy rồi đó. Vì nó bắt đầu chạy nên nó lạng quạng, mình niệm cái này mà nó lại ra cái kia. Danh từ chuyên môn gọi là "Cận Định" tức là gần được cái tình trạng niệm cái gì nó ra cái đó rồi!

Tức nhiên nó đòi hỏi sự chú tâm ghê gớm hơn. Nhưng tập riết thì nó quen. Con đang đi đúng hướng và đúng đường. Cứ làm đại, tới đâu thì tới. Tuy nhiên đừng có quá sức: 70% là nghỉ là vừa rồi.

UT: Đầu xuân con kính chúc Thầy, các Nhí cùng tất cả ông, bà, cô, bác gần xa một năm mới luôn mạnh khỏe, an lạc và hạnh phúc.

Con đọc bài viết "Chánh trí" và độ tử của thầy con cảm nhận công việc các Nhí giống như là "cảnh sát không gian" ấy. Các Nhí dễ dàng đưa các ông "chăn ăn trần quần" từ trung giới xuống địa ngục rồi từ địa ngục đưa lên một cách dễ dàng. Con có chút thắc mắc là khi mọi người nhờ Nhí độ người thân của mình lên A DI ĐÀ, người thân của họ có biết được các Nhí là ai không hay các Nhí phải nói cho họ nghe về người nhà đã nhờ Nhí?

Tibu: Không, thông thường chỉ thấy:

Một cái mặt trời nó sa xuống, trong đó có tiếng nói trong trẻo, rất là rõ, và rền. Người nghe chỉ có nước làm theo. Tuy nhiên có vài trường hợp thì cũng có người được thấy những Nhí của lubu như thường (Như người thân trong gia đình Nhím hay là bạn bè xa xưa).

Và cũng có những người lại thấy đây là con quỷ thè lưỡi dài tới rún và dậm chân làm động đất lung tung. Họ sợ quá lại chạy từ trong bóng tối ra chỗ sáng thế là bị tóm gọn vào hoa sen và đưa về A Di Đà Phật. Những trận này thông thường là Nhí nhờ các Chư Thiên cải trang thành quỷ để mà lừa những người này về cõi sáng 🙏🙏🙏 Làm vui lắm kìa 🙏🙏🙏

UT: Aha, hay quá giống như một trò chơi thật thú vị và hữu ích Thầy nhĩ. Và khi hoa sen "tóm gọn" cả "Cửu Huyền Thất Tổ" về nơi đất

Phật rồi Cứu Huyền Thất Tổ của mình mới hiểu ra được vấn đề và ích lợi mà tu hành phải không Thầy? Họ có còn nhớ về người thân của mình và khi mình cúng họ có còn biết không hả Thầy?

Tibu: Chỉ cần có tâm lực là ai cũng làm được chuyện đi thăm các Ngài. Hành giả cứ dợt cho tới Thấy Linh ảnh của Ngài A Di Đà thì tibü sẽ có cách chỉ hành giả lên đó chơi cho biết. 🙏 Thông thường, khi lên ó rồi thì ít ai mà có thời giờ để nhớ này, nhớ nọ! Mà chỉ có cảm đầu, cảm cổ mà tu.

UT: Từ hôm Thầy bảo con cứ giữ nguyên màn hình đen đứng im là "ngon lành" và con cũng làm theo lời Thầy, nhưng Trong màn hình đen đó thỉnh thoảng cũng xuất hiện 1 chấm trắng nhỏ. Con vẫn tiếp tục niệm trong tâm và hiện tượng vẫn như vậy. Hai ngày vừa qua không biết sao mà con cảm thấy ngứa khắp người, không phải ngứa dữ dội mà chỉ là thỉnh thoảng lại thấy có một chút ngứa chỗ này rồi lúc khác lại chỗ khác... nếu gãi chịu không gãi thì tự dưng cũng sẽ hết. Tối hôm qua, con vừa nằm xuống để chuẩn bị niệm, nhưng khi mới nhắm mắt lại là thấy ngay 1 chấm đỏ <Không đỏ lắm> vút qua, con phải ngược mắt lên về bên trái mới bắt kịp, nhưng nhanh quá chẳng còn nhìn thấy nữa...

Hôm nay sao con không thấy hiện tượng ngứa đó nữa...

Tibu: Bây giờ cái tâm thức nó đã yên lặng rồi (màu đen). Đây là lúc cổ mà vẽ cho ra cái vòng tròn trong không gian màu đen này. Vòng to đường kính 3 phân.

Sau khi ra cái viên cho rõ rồi. Bước kế tiếp là sơn nó thành cục màu đỏ. Đặc biệt, trong quá trình nó hiện ra, nó có thể có những biểu hiện như sau:

1. Tự động cái hình nó nhỏ lại: Trong trường hợp này thì cứ theo nó. Vì đề mục càng nhỏ thì sự tập trung càng mạnh mẽ.
2. Cái hình nó rõ ra: Hay lắm đó 🙏 cứ giữ cho nó càng rõ càng hay.
3. Phát hiện không gian có chiều sâu, kèm theo đề mục: Tuyệt vời, độ nhập định đã vững. Tâm thức đã ổn định.

Nên nhớ là làm với 70% sức lực mà thôi. Đừng có sa đà mà làm nhiều quá là mình bị mệt đó. 🙏🙏🙏Siêng năng thấy mà sợ luôn! 🙏

minhquang: Minh Quang thích tập Thiền từ lúc chưa lập gia đình, sau đó có tu tập Thiền theo phương pháp sổ tức. Tập Thiền theo cách trên khoảng 6 năm, nhưng bữa đực bữa cái, 02 năm gần đây tập thường xuyên mỗi ngày 2 buổi khoảng 1 tiếng/buổi, thấy tâm rất an, không nóng giận... nhưng hình như vẫn thấy thiếu thiếu cái gì đó. Minh Quang có tìm đọc trên internet 1 số trang web về Thiền Nguyên Thủy & đọc khá nhiều các bài – tập tin trên web hoasentrenda. Com. Nên nhờ các huynh tìm giùm đề mục.

Tibu: Chào Minh Quang, Minh Quang cho tibu hỏi tý xíu về tình trạng công phu nghe: Minh Quang tập cách này thì có hiện tượng gì như là nimita này nọ chưa? Hay là chỉ có hơi thở vào và ra? Khi tập thì Minh Quang có... pha những kinh nghiệm của các Tổ hay là Thầy được nói trong các sách Thiền, theo kiểu là: Không được thấy cái gì hết", hoặc là "Thấy này, thấy nọ là Ma cảnh"... Và có lần nào Minh Quang làm thử cái "An trú Chánh Niệm Đàng Trước Mặt" chưa?

minhquang: Chào huynh Tibu,

-Nếu theo đúng định nghĩa nimita là gì thì Minh Quang chưa có, chủ yếu thở vào/ra.

-Thấy trong lúc ngồi Thiền thì không có, nhưng cảm giác có người đứng gần trong lúc ngồi Thiền, cái này có 1 thời gian bị như vậy, Minh Quang mở to con mắt trần thì không thấy gì hết, bây giờ thì không có. Trong giấc mơ thì cũng có thấy (nếu còn nhớ được) 9

-An trú chánh niệm đàng trước mặt thì Minh Quang cũng thử trong 1 số buổi công phu, tập ngọn lửa mới có vài buổi thì thấy người nóng tính hơn lúc trước, đang tập thử cái bụng... tuy nhiên phải nhờ huynh tìm giùm đề mục để khỏi tu mò. Vài cái gạch đầu dòng để trả lời huynh, chúc huynh luôn khỏe mạnh để hướng dẫn được nhiều người tu tập.

Tibu: Hỏi để coi Huynh có tiến được tý xíu gì về cách Thiền nay không. Vì Huynh khó đi về hướng này lắm. Nghiệp sát nhiều nên tự mình đi thì rắc rối và khó đi lắm. Nhí đã tìm ra là: Pháp Môn Tịnh Độ Niệm Phật Và quán chăm đồ.

minhquang: Hôm trước sau vài ngày khi đọc bài viết của Hạ Vũ Tử xong, link:

<http://www.hoasentrenda.Com/smf/index.php?topic=943.msg7625#msg7625>

hoặc Đề Mục Tu > xin đề mục tu- Niệm Phật Quán Châm Đổ minh quang có gặp 1 trường hợp sau: khi đang niệm Phật quán châm đổ thì thấy 1 số hình ảnh xuất hiện trong cái màn tối đen trước mặt, minh quang cố giữ châm đổ và bỏ qua được 3 buổi công phu thì chợt nhớ cái câu của huynh Tibu: ... tui biết có nhiều cảnh giới khác hay hơn cảnh giới này..., sau khi đọc xong câu trên (lúc đó không nhớ đầy đủ câu đó lắm) thì chợt xung quanh mình đông đặc lại, im lặng tuyệt đối, tuy nhiên hình như vẫn nghe được tiếng động xung quang nhưng không ảnh hưởng đến bên trong khối đông đặc đó, minh quang đã qua tình trạng trên 1 lần khi ngồi Thiền ở trên chùa cách đây hơn 3 năm nhưng không xuất hiện lại cho đến kỳ này. Từ lúc đó đến hôm nay thì xảy ra tình trạng đông đặc đó 3 lần nhưng không đặc lắm, minh quang nhờ huynh Tibu hoặc các nhĩ giải thích giùm các thắc mắc bên dưới:

-khi rơi vào đông đặc đó thì tâm trạng rất thích thú, tâm vắng lặng, cơ thể từ lỗ tai trở xuống được bao bọc tình trạng im lặng tuyệt đối, chỉ có 2 lỗ tai hình như có nghe tiếng động xung quanh.

Tình trạng đã diễn tả là cái gì vậy? Tại sao vẫn còn nghe được?

Tibu: Khi đọc câu trên thì tâm thức nó đi vào cõi cao hơn, tức là "thanh tịnh hơn" nên hành giả có cảm giác đó. Nó vẫn còn nghe tiếng động. Nhưng hành giả đã có cảm giác "minh đứng bên ngoài" chứ không phải là như hồi xưa là "bên trong".

minhquang: sau đó minh quang cảm thấy hơi thở bị ít dần & ngộp thở. Tại sao có tình trạng này vậy? Làm như thế nào để tránh tình trạng ngộp thở.

Tibu: Tâm vắng lặng thì cảnh cũng vắng lặng. Hơi thở là cái... không vắng lặng trong trường hợp này! Nên tâm vắng lặng nó làm cho hơi thở nó... vắng lặng luôn 🙄🙄🙄 mà hơi thở nó mà vắng lặng thì nó thở ít lại! Hể mà hơi thở nó ít đi thì nó đụng tới "quyền lợi của bản ngã"

(Sự ngộp thở là biểu hiện của cái bản ngã hay là "tính tham sống" của hành giả đó)! 🏠.

minhquang: mình quang có khắc phục tình trạng bị ngộp thở bằng cách hít hơi vào & thở ra thật nhẹ nhàng, khi chú ý hơi thở thì lại mất dần tình trạng đông đặc & dần dần trở lại bình thường.

Tibu: Thi đúng, hành giả trở về lại hơi thở thì nó bớt "thanh tịnh". Do nó bớt "thanh tịnh" nên nó trở về bình thường. Như vậy, cách ở trên là: Tịnh Thiền Song Tu đó. (từ Tịnh Độ rồi qua Thiền bằng câu của Ngài Xá Lợi Phất).

Giải quyết:

1. Cứ ôm lấy Tịnh Độ: Khi nó thanh tịnh tuyệt đối thì ráng tiếp tục quán chăm đó.
2. Bước qua lãnh vực Thiền: giữ cái im lặng tuyệt đối và nhích vào tình trạng này từng tý một. Gọi "từng tý một" là: Mình cứ giữ nó ngay một trình độ thanh tịnh nào đó (vừa sức của mình) và giữ nó ở đó càng lâu càng tốt. Bữa tập kế tiếp thì mình nhích nó thanh tịnh thêm mộ tý nữa. Và giữ ở đó trong suốt buổi công phu. Và cứ như vậy "từng tý một" mà tiến tu. Chắc chắn nó sẽ hiện ra một linh ảnh nào đó đăng trước mặt. Hành giả cứ giữ linh ảnh đó. Và hỏi tibü tiếp

Tóm lại:

Tập hay lắm đó! Tâm bắt đầu có lực rồi đó. Cần thận những cái như là "sân hận trong sinh hoạt hằng ngày".

lotusdl: Thưa Thầy.

Bà chị của con ở Đà Lạt nhận đề mục (Tịnh độ) vào tháng 11 năm ngoái, gần đây, Trong 8 ngày liên tục chị nhận thấy phía trước mặt có 1 vòng tròn màu đen và sâu như cái giếng, chị nhìn sâu vào thì thấy có cây cối và có nhiều Nhà sư đi trong đó, chị cứ nhắm mắt niệm A DI Đà và thắc mắc không biết đó là cái gì, Chị nhờ con hỏi giùm Thầy đó là hiện tượng gì, xin thầy giải thích giúp Chị. Chị con không rành Internet, nên con sẽ in bài hướng dẫn của thầy cho chị đọc, Cảm ơn Thầy.

Tibu: Y chang như là Má của tibu: hiện tượng xí chỗ bên đó. Chỉ coi vậy mà tỉnh tấn ghê lắm đó. Đây là điềm lành

TinhNam Chào chú tibu ạ, từ ngày đêm nhận đề mục là quán chấm đỏ, con đã tập liền. tối trước khi quán và niệm a di đà phật thì đọc trước 1 chú đại bi. trong khi đọc chú đại bi thì đỉnh đầu của con nó cứ lâm râm như có con gì bò (lúc nào đọc chú cũng có cảm giác đó, như có ai xoa đầu vậy 😊), con không để ý mà cứ tiếp tục đọc, sau đó con quán chấm đỏ thì thấy 1 điềm nhỏ xíu xa lắc xa lơ, con niệm trong tâm nam mô a di đà phật thì cảm giác chữ nam nó dội tới cái điềm, sau đó dội thẳng vào ngay trên cái đỉnh đầu con. Có cái gì đó từ đỉnh đầu đi thẳng xuống phía sau đầu chừng 3 đốt ngón tay thì biến mất. Sau đó điềm đỏ cũng mất lun. Không biết có bị gì không. hic.. mong chú gỡ giùm con!!! 😊

Tibu: Làm cái này (đọc Đại Bi) mà nó lại ra cái kia (cảm giác trên đầu): Cận Định. Con chưa có trụ tâm được nên nó đi từ Chánh định, và sang Cận Định. Có nghĩa là tâm nó định (chấm nhỏ) rồi nó lại động (cảm giác trên đầu). Tập chưa quen. Vì tự con làm thêm cái Đại Bi (theo thói quen) nên nó lung tung cả lên. Con thử làm y chang như tài liệu mà chú soạn ra đó coi ra sao?

Điều chỉnh hơi thở

Điều chỉnh tư thế (thư giãn)

Rồi vào đề mục.

tudieude: Đề mục của tudieude là quán chấm đỏ to bằng đầu đũa, những khi tập thì thấy nó nhỏ xíu. Khoảng 3 ngày nay, trong lúc tập tudieude có thấy một cái chấm đỏ nhỏ như cái đầu mũi bút bi. Có lúc thì thấy chấm đỏ sáng mờ, lúc thì hơi rõ, lúc thì lóe lên một chút nhưng nó không sáng chói. Có lúc thì nó hơi đong đưa, lúc thì cố định. Khi đang tập mà nói chuyện 1 câu hoặc cử động nhẹ thì chấm đỏ vẫn không biến mất. Có khi đang thấy nó thì nghĩ đến chuyện đầu đầu (tập niệm) thì chấm đỏ biến mất, lúc đó nếu bị tiếng động làm cho giật mình thì thấy nó lại. Hoặc điều tức hơi thở thì cũng thấy lại. Trong vòng 15 giây nếu tudieude nhắm mắt lại và điều tức hơi thở thì cũng thấy chấm đỏ (như đầu bút bi) mà không cần niệm Phật. Rất

mong được thầy cùng các ACE cho nhận xét về tình trạng công phu hiện tại ạ. Xin cảm ơn bằng sự tinh tấn ạ 🙏

TB: Đôi khi mở mắt (không tập) mà vẫn thấy chấm đỏ hiện ra. Cũng nhỏ như đầu bút bi và sáng bình thường. Khi tập VTC mà nghĩ đến nó cũng có thấy nhưng biến nhanh lắm.

Tibu: Đề mục nó đã ra thì cứ một bước là 3 giây. Cứ thế mà tính. Biểu hiện của đề mục là biểu hiện tâm thức của hành giả: tibubiết lại theo thứ tự mà tudieude kể lại câu chuyện:

1. Nhỏ xíu: trình độ Chánh định rất là mạnh.
2. Chấm đỏ sáng mờ: Chánh định hơi mạnh hơn so với số (1)
3. Hơi rõ: Chánh định lại mạnh hơn so với (2)
4. Lúc thì lóe lên: Chánh định lại mạnh hơn nữa so với (3)
5. Hơi đông đưa: Còn ở Chánh Định nhưng có mức độ giao động nhẹ
6. Lúc thì cố định: Chánh định và tâm kiên cố.

Mở mắt mà vẫn còn thấy là Chánh Định đã hơi quen với đề mục rồi. Nguyên tắc là cứ nhắm mắt mà dợt cho nó nhuần nhuyễn cái đã.

Hay lắm đó. Mới dợt mà được như vậy rồi!

tudieude: Vì sao khi con thấy chấm đỏ rồi thì tập nó dừ người hơn là lúc chưa thấy chấm đỏ? (Tính thời gian bằng nhau).

Tibu: Là vì để ra được đề mục thì hệ thần kinh và luân xa Ajna (trung tâm năng lực thứ sáu nằm trên trán) phải dùng tinh khí của mình để mà chạy. Nên mình dừ người, thông thường là nghỉ mệt. Đợi cho nó hết mệt thì dợt tiếp.

tudieude: Chấm đỏ mà con thấy lúc như màu hoa hồng nhưng, lúc thì tươi sáng. Như vậy có thể nói là con đã có Định (Chánh Định) chưa ạ?

Tibu: Đề mục mà ra là có Chánh Định: Điều này đúng đến 100% Nhưng nó còn phải mạnh và vững nữa:

1. Mạnh: Là sáng chói.
2. Vững: Là máu đỏ và đề mục đứng im. Và cùng một cỡ (cự ly).

tudieude: Nếu có Định thì có thể so sánh với Sơ Thiên được không ạ?

Tibu: Đây là niềm tin kiên cố của hành giả mà nó ra. Nên khó có thể so sánh với các tầng lớp nhập định của Thiền Tông được.

tudieude: Con giữ chầm đở chưa được lâu và sáng. Nhưng sao lúc không niệm mà con vẫn thấy nó ạ? (Lúc tập có nhắm mắt).

Tibu: Chưa được lâu: Là chưa quen

Chưa được sáng: Tâm lực chưa có mạnh do chưa có quen.

Lúc nó gần quen thì chỉ tác ý là nó đã ra. Tuy nhiên, giai đoạn này thì nên vừa niệm vừa... để cho nó ra 🤔🤔🤔 Nên nhớ là con làm cho nó thật là thuần thực, nhuần nhuyễn cái đã đó nghe. 🤔🤔🤔

Người tu Tịnh độ thành Phật « on: February 24, 2010

củkhoaaisùng:

<http://www.hoasentrenda.com/smf/index.php?topic=2021.0>

Đọc bài này con lại thắc mắc (cũng vốn là câu hỏi của Ba con hồi Tết) là người tu Tịnh độ, sau khi tới quả vị Nhất Sanh Bử Xứ phát nguyện về các uế độ (tức thành Phật), thì còn có thể thành Phật ở những cõi giới nào nữa? Và vì có nhiều trường hợp là họ bị “muối hột vẹt” chứ chưa có phát tâm tu hành gì ráo trọi trước khi.. bị đưa về Tây Phương nên có phải chỉ một số NSBX phát nguyện và số còn lại thì thế nào ạ?

Tibu: Nhất Sanh Bử Xứ (NSBX) hay mọi trình độ tâm linh đều có mức độ sâu dày của nó cả. Ví dụ như khi ở Hạ Phẩm thì không thể thấy được cái gì ngoài cái màu đen thùi. Sở dĩ có chuyện này là do thói quen "cứ lo cho mình theo kiểu: Chết sống mặc bây! Tiền thầy bỏ túi. Do cái nhìn về phía mình nó chai cứng (vì tánh ích kỷ và chỉ lo cho chính mình) như vậy nên: Khi bị "ngâm hột vẹt muối" (ý là bị đem bỏ vào vùng Tình Thương ở Tịnh Độ) thì nó ngấm từ từ. Có người ở tình trạng này lâu ghê lắm.

Trung phẩm thì nó nhanh hơn Hạ Phẩm, vì: Những người này không có ích kỷ bằng những người ở Hạ Phẩm.

Thượng Phẩm thì nhanh lắm và tất nhiên là nhanh hơn những người ở Trung Phẩm vì ở chỗ là tính ích kỷ nó không còn bao nhiêu. Và biến cố quan trọng của những người này sẽ chữa luôn cái tật ích kỷ

khi bắt chợt nhớ tới những người bà con của mình còn đang bị ở trong vòng luân hồi. Sự hồi nhớ này nó mạnh đến độ mà làm cho người này bất tỉnh.

Mở ngoặc

Y như là hai vợ chồng ở trong cảnh nghèo đói, nhưng vì thèm tô phở mà đành lén đưa con đi ăn! Khi ăn về, miệng còn thơm mùi hành... thì mới biết là đưa bé bị lọt giếng chết!

Thì có lẽ, Sau khi đau khổ như điên như dại thì: Đây là tô phở cuối cùng hay đúng hơn là tính cách trốn con đi ăn lén của cặp vợ chồng này sẽ chấm dứt từ đây và kéo dài luôn cho tới khi họ nhập Niết Bàn!

Đóng ngoặc

Thì đây cũng vậy: NSBX đang yên ổn ngồi hoa sen vàng và do trình độ tâm linh càng ngày càng mạnh lên, người này có cái tầm nhìn càng xa hơn và càng rõ hơn. Và họ có thể thấy rằng trên Tịnh Độ nó có nhiều chi tiết hơn. Và đến khi họ có thể thấy được những cái tháp đằng sau lưng của Ngài A Di Đà. Và rồi cũng vì thấy nhiều người bay vào đó! Nên họ lấy làm lạ! Và khi nhập định vào hình ảnh đó thì họ mới phát hiện ra là bà con của chính mình đang "bị té giếng và chết như rạ" trong vòng luân hồi thì lấy gì mà ở yên cho được?

Tất nhiên, để cho trình độ tâm linh nó nhi tiền tự nhiên như vậy thì... rất là lâu.

Nhưng ngặt một nỗi là: Những Bồ Tát từ khắp nơi trong Liên Hoa Tạng bay về, bay qua, thì cũng có những vị ngựa mất mà dùng Tha Tâm Thông để nhắc nhở. Những người NSBX nào mà đã chín mùi thì... rụng như sung!

Vì thời gian tới trình độ NSBX nó rất là lâu nên khi đi độ thì:

1. Cũng chỉ gồm được một ít mà thôi. Và tạo thành hệ thống Cửu Huyền Thất Tổ và đội dịp thành Bạc Chánh Đẳng Chánh Giác vào một hành tinh nào đó trong vũ trụ.

2. Cũng như là Nhí: Với tính cách đụng đầu là về Tịnh Độ đó. Thì những Nhí này sẽ chơi với nhau và hội họp lại và cũng tạo một hệ Cửu Huyền Thất Tổ toàn là Nhí không mà thôi. Hệ thống này sẽ rất là nhiều phức tạp và sẽ cho ra những Bất Chánh Đẳng Chánh Giác

có tới nhiều lần Chuyển Pháp Luân.

Mở ngoặc:

Về chuyện này, nên nhớ là Đức Phật Thích Ca của mình là... bèo nhất: Ngài chỉ có một lần Quay Bánh Xe Pháp mà thôi. Còn những Vị Cổ Phật khác có tới nhiều lần Quay Bánh Xe Pháp

Đóng ngoặc.

Tóm lại:

Bài học Tịnh Độ là câu chuyện về sự tự dẹp bỏ tính ích kỷ.

Vì thật ra, những ai đã từng lăn lộn trong Phật Pháp thì sẽ thấy rằng: Không có một câu chú nào, một cái ấn nào hay là một pháp môn nào có thể triệt tiêu được cái tính ích kỷ!

Và tất nhiên: Nếu không do chính mình ra tay thì không có ai làm thay mình được cả. Hời hay xá quá! Là hay! 🤔🤔🤔

củkhoaisùng: Không hiểu sao lúc nào Chú cũng... điếm trúng tim đen của con vậy cà?! huhu hihihihhi Sẵn trợn con hỏi luôn, để bụng hoài nó... sinh ạ hehe. Chú giúp con cách đối trị với tâm ích kỷ vi tế, nghĩa là ngay từ lúc nó chỉ mới lờn vờn trên người và sau đó có khuynh hướng khuynh đảo khiến làm giảm phước báu của mình khi mình phát tâm nghĩ thiện và làm thiện ạ.

Tibu: Tuy nhiên khắp nơi đang làm đó chứ, hoasentrenda lại rõ hơn, khi rút ra kết luận từ kinh nghiệm thực chứng khi tu hành: Muốn Có Thì Phải Cho. Mà cái cho hay nhất là trao truyền phương pháp tu hành:

Đức Bồn Sư chủ trương là Pháp Thí và ít có đề ý đến Tài Thí.

Trang 6

Nét chính của Tịnh Độ

« on: April 04, 2010, 06:21:58 AM »

Tibu: Bà con coi có đề hiểu không nghe.

DucMinh hỏi Thầy về việc đi chùa « on: April 24, 2010

DucMinh: Thầy ơi, con hỏi Thầy việc này:

Con đã nhận đề mục từ Thầy và đang thực hành tu Tịnh Độ, quán chấm đỏ (tại nhà). Thỉnh thoảng con muốn về chùa nghe Pháp và sinh hoạt cùng các bạn thì có sao không Thầy? Tới đó con có nên hành Thiền nữa không hay chỉ nghe Pháp thôi (con đang tu Tịnh Độ theo Thầy)?

Tibu: Đi để rút kinh nghiệm, thì đi chớ sợ gì ai? Nói về hỏi:

Có nhiều hành giả thì chỉ hỏi chuyện mang tính cách "kiến thức phổ thông" còn những trở ngại khi tu hành thì lại im ru. Khi hỏi ra thì sợ bị chọc quê! Sợ bị chê là phạm giới! Sợ ánh mắt xa lạ của anh em khi mình phơi bày ra. Vướng vào cái đó rồi thì khó mà tiến tu được nữa lắm.

Là vì: Coi cái gì cũng không trúng quá 80%.

Tập cái gì cũng không thấy rõ, cứ như là có sương mù bao phủ hay vướng víu cái gì đó. Mà quy luật muôn thừa là người chỉ đường khi không có câu hỏi thì lấy gì mà trả lời? Và không được xâm phạm người khác bất hợp pháp.

DucMinh: DucMinh cũng trầy trượt mãi mà không ra được cái chấm chấm đỏ, cũng thử lợi dụng sự lưu ảnh trên võng mạc bằng việc

chiếu 1 cái LED rất mạnh vào mắt (tự chế ra đèn LED 1W, nhìn chói lòa luôn) nhưng được 1 lúc thì cái hình ảnh lưu trên võng mạc biến mất tiêu. Thấy không ổn nên DucMinh tìm cách tự vẽ ra thôi. DucMinh hay làm như vậy: Điều thân điều tức theo công thức Thầy chỉ, đọc sám hối trong tư tưởng "Nam mô cầu sám hối Bồ Tát Ma Ha Tát", quán hơi thở vào ra để cái tâm nó tĩnh, khi nó rơi vào cái trạng thái rỗng lặng thì quán cái bầu trời đen kịt trước mặt, cố gắng vẽ ra 1 cái hình tròn và sơn nó màu đỏ, lúc nó ra lúc nó không ra cứ kệ nó. Khi nó nhú ra thì cố duy trì nó và phóng niệm theo nó như công thức Thầy dạy. Khi cái bầu trời bị nhiễu (nhiều thứ linh tinh xuất hiện trong đó) thì lại quán hơi thở vào ra đến khi nó rơi vào trạng thái rỗng lặng thì lại quán bầu trời đen kịt và lại vẽ chấm đỏ và phóng niệm vào chấm đỏ. Sau buổi công phu thấy cái đầu nó đau lắm. Con làm vậy có ổn không? Mong Thầy và các huynh chỉ dạy thêm.

Tibu: Đèn LED màu đỏ 1W: Nhìn vào nó hư con mắt luôn đó.

Diễn tiến hư như sau:

1. hào quang bị nhiễu loạn trước,
2. kế đó là dây thần kinh,
3. nếu nhìn tiếp nữa thì cái thấy bị hư,
4. và sau cùng là con mắt mới bị mù.

Đề nghị:

1. Cái hình của Ngài A Di Đà trên hoasentrenda.
2. Cái đèn LED trên tivi thôi (hay là đốt nhang lên nhìn vào đó vài giây để môi cho nó biết là khi nhắm mắt là nhìn vào chỗ nào) và nhắm mắt tiếp tục mà nhìn vào chỗ đó.

Làm từ từ nhẹ nhàng thì nó ra. Còn ào ào, ầm ầm là không ra! Y như cảnh xô chỉ vào cây kim, nó có riêng cái kỹ thuật của nó. Mới làm thì chưa quen, đến khi quen rồi: Muốn tắt thì cũng hơi khó đó 🤔

Vào những bước đầu tiên, khi có thể thấy này thấy nọ: Thấy cái gì mà nó nằm ngoài chương trình tu học của mình, thì nên lôi cái thấy về cái mà mình đang tìm: Quán cái bài học của mình, đề lên cảnh đó. Ví dụ: Mình đang tìm cục đỏ. Nhưng nó ra cái ông ngồi xếp bằng. Không nên chê nó là:

- - Trật lất rồi anh Hai à!

Nhưng nên khuyến khích cái tâm mình bằng cách vui vẻ mà xác minh tình hình tu hành của mình như sau:

- - Hehehe! Em đang tìm cái chấm đỏ mà lại ra cái này, xin lỗi nghe: Lộn số điện thoại rồi! Thế là quán đề lên cái hình đó cái bài học của mình: Tức là cái "Chấm Đỏ". Làm với 75% sức lực của chính mình thì thôi. Nếu mà làm sa đà, thì nó tức ngực + Nhức Đầu. Tất cả những triệu chứng này đều do "cái chưa quen" mà ra. Giải quyết: Nên nghỉ một vài ngày, cho tới vài tuần, đến khi nó hết cái cảm giác này thì mới dợt lại.

Quán chấm đỏ = thiền? « on: April 20, 2010

amidaphat: Mỗi lần tập xong 2 con mắt đều bị đau chút, với lại chính giữa của 2 con mắt cũng đau và cái đầu bung bung. Nhiều khi nhắm mắt nhìn lại 1 điểm chính giữa làm 2 con mắt ching ching lại với nhau giống như bị lé zị. Vậy con làm đúng cách không ạ?

Tibu: tập nhiều quá đó. 70% sức lực là vừa đủ (chỉ là nâng nặng mà thôi) không có bung bung gì cả, và cũng ít khi đau. Tất nhiên là làm đúng, nhưng mà mạnh quá đó. Và dĩ nhiên là ngưng dợt vài ngày, cho nó bớt đau và bớt bung bung. thì mới dợt tiếp. Đọc bài này nè: <http://hoasentrenda.Com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>

Máy Tiện và Công Phu (Sốt ruột mà viết cho người Bạn ở xa) 23-04-2009

Có một người đem một thanh sắt vuông tới một người thợ thủ công và nhờ họ mài và dũa thế nào cho thanh sắt này thành tròn quay. Sau khi nghe lời đề nghị của khách hàng, thì ông thợ lè lưỡi, lắc đầu và nói là:

- - Làm lâu lắm ông ơi, phải cả chục năm sau thì mới làm xong, và tui phải làm 10 giờ trong một ngày và 7 ngày trong một tuần! Tiền công là 60 đô một giờ thì ông cứ theo đó mà tính coi là ông phải trả

bao nhiêu?

Và với con mắt đầy thiên vị, ông thợ thủ công xuống giọng xè (theo kiểu đọc truyện thật là hấp dẫn của Diệu Tâm):

- - Này đệ tử, sao con không tới nhờ thợ tiện nó làm cho nhanh và khỏe hơn! Chớ nếu mà con nhờ ta làm thì... từ nay cho tới ta thành Phật cũng chưa xong nữa đó. Muốn làm như vậy thì phải có phương tiện con à!

Thế là nhờ cao kiến của sư phụ "Thợ Thủ Công", người khách vác thanh sắt xuống nhờ Thợ Tiện họ làm. Vào xưởng tiện thì khác hàng cảm thấy yên tâm khi thấy những phương tiện hiện đại với mâm cặp, com pa, palmer, kiến an toàn, nón an toàn... Người khách tận mắt chứng kiến từng thanh sắt vuông vức được cặp vào mâm cặp và từng đường dao tiện, chỉ có ăn từng dăm một (một phần mười ly) mà chỉ vài giờ sau là những thanh sắt từ vuông đã biến thành tròn đúng y như kích thước, với độ bóng 11 tam giác đạt đúng tiêu chuẩn kỹ thuật được ra lò với sự tốn kém không là bao nhiêu!

Người khách nhìn không chớp mắt những thành phẩm này!

- - Cứ y như là phép lạ! Từ vuông thành tròn chỉ có mấy giờ đồng hồ! Hay quá là hay.

Nhưng khi thanh sắt của mình được thợ đưa vào mâm cặp chuẩn bị tiện thì Khách lại cao hứng nói với ông thợ tiện là có cách nào làm cho nhanh hơn không?

Thợ tiện trợn mắt nhìn khách hàng:

- - Như vậy là nhanh lắm rồi đó! Là vì cái sức chịu đựng của con dao này chỉ có chừng đó thôi. Còn nếu anh cho nó ăn nhiều hơn để mà làm cho nhanh hơn thì nó sẽ gãy dao, rồi hư bàn tiện, méo mâm cặp! Và kể đó là việc sửa chữa lại nguyên cả cái máy này luôn đó. Tuy đây là phương tiện tối tân nhất, nhưng đâu có phải là... muốn làm gì thì làm, hay là muốn làm sao thì cũng được đâu!

Đây là câu chuyện hư cấu về việc thay đổi thể trạng của một thanh sắt. Khi tu hành thì nên nhớ là đây là phương pháp thay đổi thể trạng của tâm thức. Khi tâm thức thay đổi thì dây thần kinh cũng phải thay

đổi theo: Não bộ giao động mạnh liệt hơn, tất cả giác quan đều tăng độ nhạy cảm hằng trăm triệu lần so với người bình thường. Do vậy mà khi tu tập điều cấm kỵ là... tự biên tự diễn: Tập bất kể ngày đêm, không cho thời gian để dây thần kinh thay đổi và theo kịp với nhịp độ tiến triển tâm linh. Nghiệp này là do nghiệp "Bất Hiếu" mà ra. Nghiệp này là ngẫu nhất: Nghiệp này là do nghiệp "Bất Hiếu" mà ra.

Nghiệp này là ngẫu nhất: Đầu tiên, nó truy cản không cho mình tiến tu. Nhưng vì tâm lực quá tinh tấn nên nó chặn hết được, và nó đổi chiến thuật: Nó xúi mình làm cho nhanh lên! Người tu sĩ nào bị cái này thì bị bệnh do tập nhiều quá! Triệu chứng là nóng lạnh bất thường (chỗ thì nóng, chỗ thì lạnh trên thân thể). Do tình trạng này kéo dài lâu rồi, nên mạch máu chỗ thì nở nang (vì nơi đó thì nóng), chỗ thì thu hẹp lại (vì nơi này lại lạnh). Do tình trạng co thắt không đều này mà nó bể và có hiện tượng xuất huyết.

Tất nhiên là nghĩ tập một thời gian là hết.

Nhưng nó làm cho mình sợ và hết muốn tập!

Trong trường hợp này thì hành giả cứ chú ý vào hơi thở (trong khi giải lao) thì nó bớt sợ và khi khỏe lại thì tập lại "bình thường" không cố gắng.

Phương pháp tự tập luyện:

Cũng y như là tập dợt bất cứ môn thể thao nào: Tu sĩ cũng phải lắng nghe cho được cái cảm giác của bản thân mình sau mỗi buổi tập:

Với:

Số 1 là nghỉ ngơi

Số 2 là nhẹ nhàn

Số 3 là đường được

Số 4 là được

Số 5 là hơi nặng nề

Số 6 là nặng nề

Số 7 là nặng nề

Số 8 là hơi nhiều

Số 9 là nhiều rồi (ngợp thở)

Số 10 là tối đa (tắt thở).

Dựa vào mười cảm giác này mà tu sĩ tự điều chỉnh cách tập của mình. Nguyên tắc mà thấy không ổn (cảm giác ghê ghê của buổi tu tập quá nhiều) thì cứ giữ tình trạng "Thấp hơn" hay "yếu hơn một tý" trong vòng từ một tuần cho tới... có khi cả 5, 6 năm để dây thần kinh có thời gian để thích ứng với những giao động tâm linh. Làm như vậy thì an toàn. An Toàn nhất là... hỏi người có nghề là nên nghỉ giải lao, hay là tập tiếp, và tập tới số mấy thì dừng.

Hết.

ngọc minh: Chú ơi, cho con xin phép hỏi chú chút ạ. Nếu theo Phật giáo Nguyên Thủy thì con niệm Á Rá Hãn còn theo Tịnh Độ thì niệm A Di Đà Phật và có thể quán chắm đồ. nhưng nếu con theo pháp môn bên Nguyên Thủy niệm Á Rá Hãn và vẫn quán chắm đồ thì có được không chú. Tịnh Độ là nhờ tha lực của Phật A Di Đà để cứu mình thế niệm Á Rá Hãn thì có phải cũng là nhờ tha lực của Phật để cứu mình không ạ.

Tibu: Không được, là vì râu ông này cắm cằm bà kia. Khi mới tu thì chưa đạt được tình trạng bình đẳng các Pháp, nên khi chế chiêu như vậy thì nó làm cho tâm lý bị trở ngại. Và kết quả là không đi tới đâu hết.

lomo: Lomo sau khi nhận đề mục (từ 5/3/2010) Tịnh độ - quán chắm đồ. Hơn tuần nay Lomo thực tập liên tục (ngày một thời, khoảng 40 phút), trong 3 ngày đầu quán tưởng chắm đồ: lúc được lúc không, trán nặng, trên đầu có cảm giác tê rần, tóc như rung lên thấy khó chịu.

Tibu: Như đã trình bày: Phương pháp nó tác dụng lẹ ghê lắm. Cho nên, thông thường là "không phải là hồi hành giả tu tập mau mau, tinh tấn! Mà toàn là rà thắng, bót ga lại không hà! 🤔🤔🤔 Tóc nó rung là dây thần kinh nó đang cập nhật hoá theo tình trạng Tâm Linh. Khó chịu là vì dây thần kinh đang tắt bật cũng có những điểm nối với nhau, hay là những dây chằng trong óc... do tình trạng Tâm Linh phát triển quá lẹ

lomo: 3 ngày sau đã quán tưởng được chấm đỏ lớn như mặt trời đỏ, nhưng không thấy rõ ràng (như thật)

Tibu: Như vậy là hay lắm rồi!

Nguyên tắc là: Hễ mà "có thấy" là nói là "có thấy" và đừng nên ép nó phải là như thế này, như thế kia (Ở đây là khái niệm: Như Thật).

Chấm đỏ to như mặt trời là hay lắm đó. Tới đây thì cũng bỏ hơi tay rồi, và nhớ... tự bơm mình lên:

- - Tới đây là hay lắm rồi đó, là vì kinh nói là:

"Cách đây hằng hà sa số thế giới về hướng Tây..." Có nghĩa là xa ghê lắm! Mà ở đây mình, nhờ phương pháp này, mà rà ra dài và thấy được cái đánh của Ngài là quá hay rồi. Và nhớ sách tấn mình bằng cách tạo cho mình cái vui vui trong tâm thức, và tự khen mình một cái là đã tu hành bước đầu có kết quả khả quan như vậy. Đừng có làm chuyện Đạo Đức giả là: O kià, mình đang tu cái Vô Ngã mà chưa chi đã khen mình rồi!

Mà nên hễ mà thấy hay là: Nhảy dựng lên y như là Tề Thiên Đại Thánh vừa gãi đầu và vừa nhảy cà tung cà tung khi Thầy dạy cho điều hay quá Hehehehe! Tức nhiên là chỉ tự khen, tự bơm mình lên và làm cho mình vui lên trong công phu. Chớ đừng có nhảy cà tung thiệt đó nghe! 🤪🤪🤪

lomo: có lúc thấy trước mặt bên góc phải có ngọn đèn màu vàng sáng rực rỡ (xuất hiện khoảng 3 giây rồi mất), rồi lại xuất hiện. đệ tử cố đưa vào giữa nhưng không được rồi biến mất luôn,

Tibu: Đây là tình trạng thường gặp khi hành giả đang loay hoay quán tưởng đề mục của mình mà nó chưa hiện ra:

Ngọn đèn này là do một người lảng giềng tốt bụng nào đó thấy được tình trạng cà ạch cà dui của mình trong vấn đề quán chưa ra đề mục, nên anh chàng... chen vào và cho mượn cái đèn của mình. Dĩ nhiên nguyên tắc là: Không nên dùng đồ cho mượn, mà chỉ nên dùng đồ của chính mình làm ra.

Như vậy, trong trường hợp này, thì chẳng cần tác ý theo kiểu nói chuyện với người lảng giềng này làm chi cho mất công! Mà chỉ cần cầm đầu, cầm cổ mà vẽ cho ra cái đề mục của mình. Và không cần

đếm xỉa gì tới cái ngọn đèn đó gì cả. Làm tới làm lui vài lần là họ tự động hiểu và sẽ đi chỗ khác chơi. Nhớ là đừng có tác ý nói chuyện gì với họ mà chỉ có làm cái chuyện của mình. Nhớ đó nghe.

lomo: có lúc lại thấy con đường đất rộng, chạy dài và hai bên đường cây cối rất đẹp. Đầu vẫn còn tê rân, cảm giác tóc vẫn còn rung.

Tibu: Tập cái này mà nó lại ra cái kia là "Cận Định" đó:

<http://hoasentrenda.Com/FrontPage/Nimita.htm>

Nimita? Ở Thật Giản Dị

02-3-2009

Nimita thường gọi là những hình ảnh mà thiền sinh khi nhắm mắt hay mở mắt và tập trung tư tưởng vào một đề mục, thường gặp trong lúc công phu.

Nimita trong hiện tượng của cận định (tâm gần nhập được chánh định): Hình ảnh này lúc đầu thường xuất hiện với 3 tính cách sau đây:

- ☐ Bất ngờ.
- ☐ Không báo trước.
- ☐ Và không theo một chủ đề nhất định nào.

Giao động tâm thức lúc này chỉ gồm 10 sát na tâm thức, với 7 sát na tâm thức căn bản và 3 tâm thức ở luồng tốc hành tâm (Javana): Chuẩn bị, thuận thứ, cận hành.

Khi đạt được sát na CHUẨN BỊ: Hành giả có những cảm giác ngay trên THÂN mình như sau:

Phình to ra, teo nhỏ lại, bị nghiêng, lúc lắc, tê rần từng luồng, nổ trong đầu (kèm theo một tia chớp sáng), ngủ gục (cả người hay từng phần).

Phân Tích:

Nimita ở cận định thường phản ánh trạng thái thô tâm của mình khi tâm đang lắng xuống do tác động của công phu, ở đây:

- ☐ Phình to ra: do tính cách tự cao, tự tôn, tự đại.
- ☐ Teo nhỏ lại: tự ti, mặc cảm.
- ☐ Bị nghiêng: thiên lệch khi phê bình, cũng có khi do ảnh hưởng của từ trường chỗ tu tập gây nên, Nếu bị vậy: cứ xoay 45° theo chiều kim đồng hồ để khỏi bị hao lực trong lúc công phu.
- ☐ Lúc lắc: Lắc xằng (khi như vậy, khi như thế kia).
- ☐ Tê rần từng luồng và nổ là do tác động của thô tâm sân hận.
- ☐ Ngủ là do thô tam si nên thường bị mê, nhưng cũng có khi do mệt gây ra. Ngủ ở đây là nói về trường hợp sau khi đã ngủ một giấc đã đời rồi mà khi tập mà vẫn bị ngủ thì cái này đích thị là do thô tâm si gây ra.

Sat na THUẬN THỨ: Tâm thức có những hình ảnh sau đây, tất nhiên là vì cận định nên hình ảnh cũng xuất hiện với 3 tính chất:

- ☐ *Bất ngờ.*
- ☐ *Không báo trước.*
- ☐ *Và không theo một chủ đề nhất định nào.*

Đối với những hành giả nào nhắm mắt sẽ thấy rõ hơn. Nếu mở mắt vẫn có thể thấy rõ trong màn đêm.

- ☐ *Một đốm màu xanh lơ.*
- ☐ *Một đốm có màu sắc lẫn lộn.*
- ☐ *Một đốm sáng màu đỏ hay cam.*
- ☐ *Hình như có một đèn pha chiếu từ bên trái hay bên phải kèm theo những dải màu sắc (đủ màu).*

Với sát na Thuận thứ: hình ảnh thường cho biết những nét chính của hào quang mình.

- ☐ *Đốm màu xanh lơ: người trầm tính thích đọc sách.*
- ☐ *Một đốm sáng màu đỏ hay cam: người nóng tính*
- ☐ *Một đốm có màu sắc lẫn lộn: Người ta có khuynh hướng thân quyền (vẽ bùa), tính tình bất nhất, đa nghi một cách tiêu cực (chỉ nghi ngờ vậy thôi chứ không cố gắng tìm hiểu).*
- ☐ *Hình như có một đèn pha.....: cũng đa nghi nhưng tích cực hơn.*

Đặc biệt những ai có..... tâm nhiều họ cảm nhận được hai cảm giác của 2 sát na Chuẩn bị và Thuận thứ. Có nghĩa là vừa có cảm giác ở thân thể mà lại có những hình ảnh nói trên.

Tiếp đến sát na CẬN HÀNH trong luồng Javana: Ở trình độ công phu này hành giả có thể gặp những hình ảnh sau:

Một con mắt trái, hoa rơi, người đứng hay ngồi lúc nhúc, nghe tiếng nói bên tai, mùi thơm, hôi, mùi phòng thí nghiệm.

Do tác động yên tĩnh của thô tâm sau một thời gian ngồi với một quan niệm “KHÔNG” nào đó hay một quan niệm buông xả hay buông bỏ (từ ba tháng trở đi tùy tùy theo nghiệp quả từng người), hệ thần kinh trở nên trong sạch và cảm nhận được những rung động rất là tế nhị của những thế giới vô hình.

Những hình ảnh này không mời mà xuất hiện là do sự cộng hưởng của một giai tần KHÔNG nào đó (Ý của Hai Lúa tui là: KHÔNG cũng có nhiều trình độ khác nhau!) Cũng như không thể nói là vọng tâm (vì trước khi đó mình không có một khởi niệm về nó thì dựa vào đâu mà kết luận: nó là vọng?)

Ba hình ảnh đầu tiên thuộc về thế giới của THA HÓA TỰ TẠI. Đặc biệt hình ảnh hoa rơi làm cho mình lầm tưởng đó là cảnh giới thuyết pháp của chư Phật được miêu tả trong các kinh Đại Thừa. Hai Lúa tui xin mạn phép chép lại một đoạn kinh Pháp Hoa cho các bạn nghiên cứu (câu 21-22 phẩm Tựa, trang 43), Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh lúc đó nói kinh Đại Thừa tên là Vô Lượng Nghĩa Xứ Giáo Bồ Tát Pháp Phật sở hộ niệm.

Khi ấy trời mưa hoa Mandala, hoa Maha Mandala... Hai lúa tui bị lọt bẫy ở nơi này khá lâu (1977-1983), Nghe tiếng nói hay ngửi được mùi là vì cái trạng thái KHÔNG của hành giả đã ổn định hơn trước, nên mới bắt được các tần số đó.

- ☐ *Hương: thường phát ra một mùi thơm như hoa*
- ☐ *Tha hóa tự tại: mùi thơm ngọt như bánh ngọt*
- ☐ *Quỷ thần: mùi khét hay mùi phòng thí nghiệm*
- ☐ *Hộ pháp Kim cang: thường phát ra một mùi trầm (mùi của loại trầm tốt)*

Nguy Hiêm:

Người hay thấy “sau một thời gian” hành giả có thể bị cảnh giới ảnh hưởng và làm tăng bản ngã vì hai lý do:

1. Khi đi hỏi thì không ai giải thích rõ ràng, làm cho mình suy diễn là chỉ có mình là đạt tới trình độ tâm linh đó thôi. Đặc biệt, ai mà thấy hoa rơi nhiều thường hay bỏ thí một cách rất là “ta đây”.
2. Phần đông là không ai thấy gì cả nên mình thường cho rằng: ta là tu hành tinh tấn hơn những người khác (là do lúc trước đó mình cũng như họ)

Do vậy, các thiền sư lỗi lạc thường định nghĩa THA HÓA TỰ TẠI là con của THIÊN MA!

Khi tụi mình ngồi như vậy với một tâm KHÔNG nào đó, một cách thụ động, sau một thời gian hệ thần kinh tạm ổn định ở trạng thái thô tâm và trở nên như một máy thu song, nên lúc đó mình tự nhiên thấy này thấy nọ. Do thấy này thấy nọ thành thử hành giả thường lầm lẫn đây là Huệ nhãn.

Xin thưa: đây không phải là Huệ nhãn. Tại sao?

1. Vì tụi mình không điều khiển được cái thấy này!

VD: trong khi thấy này nọ thử tác ý muốn thấy trên con đường dọc theo xóm của mình có bao nhiêu cái cây?

Xin thưa cái này nó không có khả năng đó.

Huệ nhãn thì thấy được liền.

2. Và nếu đã nói là huệ thì mình phải biết nguyên nhân tại sao những cảnh giới này xuất hiện và nguồn gốc của nó. Ngay khi mình thấy nó: chi tiết này rất quan trọng khi các bạn gặp những người tự xưng hay có những hành động chứng tỏ rằng “mình đã khai Huệ hay khai Huệ nhãn”. Người đã khai Huệ rồi thì không có cái trò đón mò và nói chuyện một cách “tâm lý như thầy bói”.

Họ nói ngắn gọn và chính xác.

Xin hẹn thư sau sẽ bàn về Chánh định có nghĩa là mình sẽ thấy gì ở sát na Chuyển tánh.

Nay vào sát na kế tiếp, CHUYỂN TÁNH: tâm lý hành giả được nhảy vọt và thăng cấp bằng cách:

1. Chuyển tánh công phu: thay vì ngồi hay nằm: với “tâm không” một cách thụ động như đã bàn vào bài trước đó với tất cả những hậu quả của nó. Nay hành giả cố gắng tạo một hình ảnh xuất hiện đằng trước mặt. Hình ảnh đó là đề mục thiền định do mình tự chọn hay do một thiền sư chọn cho mình.

2. Do cố gắng tạo một hình ảnh xuất hiện đằng trước mặt nên hành giả không còn ngồi hay nằm một cách thụ động nữa mà lại rất là tích cực – Do tính cách “Chuyển tính” (từ thụ động sang tích cực) này mà hành giả không còn thấy những cảnh giới trước đó nữa – cách này hoàn toàn hợp lý.

Điểm sai lầm thường gặp là:

1. Vì tiềm nhiễm tính cách KHÔNG của thể tính mà hành giả cố tình gạt bỏ hay xóa bỏ tất cả những hình ảnh ở trạng thái cận định để cố gắng vào cái KHÔNG: chính cách này sẽ làm hành giả rơi vào một tình trạng là:

- Không được gì cả:

Người đầu tiên rơi vào trên chính là ngài Ma Ha Ca Diếp. Tại sao? Vì lúc đó là huệ mà không có định.

Các bạn sẽ đụng những tu sĩ này ở những lý luận không rõ ràng, giải quyết thắc mắc không rõ nét và thực tế. Lời nói thường hay bị hiểu lầm.

Do đó các thiền sư lỗi lạc có định nghĩa tình trạng này như sau:

Huệ mà không có định là điên (vì tính cách hiểu lầm của những người nghe pháp, mà người thuyết pháp không có cách gì để kiểm tra họ được vì: tình trạng là (người thuyết pháp) không có “Chánh định”)

2. Sợ quá mà không tập nữa: vì không ai giải thích. Vì người ta nói là KHÔNG! Mà tại sao mình ngồi thì lại thấy tầm lum như vậy là có sai cái gì đó: thôi không tập nữa.

Kết luận: Và sau khi đã “Chuyên tánh” được rồi thì sẽ thấy đề mục ở đang hình nổi 3D.

Cũng nói thêm rằng: tất cả những linh ảnh biến hiện một cách không tự chủ ở trên đầu tự động biến mất. Nói một cách xác thực, nhờ vào tốc hành tâm Chuyên tánh mà mình có thể nhập chánh định trên đề mục được.

Do vậy mà để rút ngắn hơn nữa thời gian thành tựu: Hai Lúa tui thường xuyên đề nghị các bạn, ngay từ giai đoạn đầu, nên tập trung tư tưởng đằng trước mặt và cố tạo ra một hình ảnh từ một đề mục chọn sẵn là vậy đó.

Và tất nhiên sau đó là những cặp vé số Thanh tịnh hay An chỉ. Nếu cái thấp nhất là Sơ thiền thì cái cao nhất tất nhiên là Diệt thọ tưởng định.

Xin mời các bạn đến đó xem và thưởng thức cái tánh giải thoát mà đức Phật Thích Ca đã phát kiến ra, cách đây tròn 2500 năm.

Mến

lomo: Mấy ngày gần đây đệ tử tập nhẹ lại (70%), điều thân, điều tức - chỉ niệm Phật không quán tưởng chấm đỏ nhưng chợt thấy chấm đỏ sáng rực- nhỏ như đầu chấm, từ góc trái chạy vào giữa xoay theo vòng tròn ốc rồi biến mất (chỉ có một lần),

Tibu: Như đã trình bày: *Phương pháp nó lạ lắm, nên vấn đề là... rà thẳng, chớ ít khi khuyên là nên nhấn ga!* 🤔🤔🤔

lomo: từ đó đệ tử có cảm giác như luôn có chấm đỏ sáng rực trước mặt (không thấy rõ ràng) ngay cả khi lúc mở mắt đang đi lao động(đôi khi hơi sợ). Đầu và trán nhẹ hơn, tâm lý hình như có thay đổi: trầm ít thích nói chuyện nhưng không bản thân như trước đây và khi tập không còn ảo giác như có người thạc qua - lại hoặc đi phía sau lưng như trước đây nữa và có giấc mơ đẹp.

Tibu: Nên nhớ chỗ này, không nên tự đánh giá này nọ (theo kiểu này: Đây chỉ là ảo tưởng, đây chỉ là do trí tưởng tượng của mình!... Khi mà mình "Thấy Đề Mục"). Vì nguyên tắc bất di, bất dịch trong công phu là: Hễ mà thấy đề mục là cứ nói là "Thấy". Đừng có bao giờ mà đại dột đến độ mà kết án sự việc trên (cái thấy của mình) chỉ là do ảo giác, hoặc là do trí tưởng tượng của chính mình nó làm ra! Nhớ cho kỹ đó nghe.

lomo: Trên đây là sự cảm nhận qua mấy ngày thực tập, xin thầy và các huynh đệ chỉ dẫn thêm. đệ tử Lo mo xin cảm tạ ân điển của thầy và các chư huynh đệ.

Tibu: Chắc chắn đây là kết quả vượt xa mức dự trù của tibü. Như vậy, có nghĩa là đang đi đúng hướng và đúng đường. Chỉ cần điều

chính vụ: Việc mình, mình cứ làm. Và đừng có đá động gì đến "đồ cho mượn". tibü xin mua luôn bản quyền, có nghĩa là mua đứt hai chữ "Ân Điện" vì tibü không có dùng bất cứ cái thứ điện nào cả

củkhoaisùng: Tịnh Độ là pháp môn dành cho những người có đặc tính:

- Mạnh về Niềm tin và/hoặc
- Nặng về Nghiệp sát

Đối với tu sĩ do Nghiệp sát mà tu Tịnh độ thì có một số trước đây đã tu Thiền hay chỉ thích tu Thiền hay chưa có khái niệm về tu tập mấy thì làm sao để phát khởi cái ý niệm về “niềm tin” để bắt đầu tập ạ?

Tibü: Nó là một trở ngại vì rơi vào tờ giấy đã bị nhuộm màu trước rồi. Nên chỉ còn cách là làm một thói quen khác.

củkhoaisùng: Cách dụng tâm để quán thì như nhau; vậy ngã rẽ giữa Thiền và Tịnh là ở chỗ nào ạ?

Tibü: Ngã rẽ thì không có, **Tịnh độ chôm đồ của Thiền (cách vào Vô Sắc)** và biến mình thành tư tưởng (khi cái chấm hiện ra) để mà về bên đó cho lẹ (Cái chấm bị niềm tin nhuộm đỏ). Chớ không màn đến chuyện vào Vô Sắc để làm chuyện này chuyện nọ Như là Thiền Tông.

củkhoaisùng: Do có sự “vay mượn” như vậy nên ở mức độ nào thì khả năng... trật đường ray (như Chú lengoctao27 có nhắc) có thể xảy ra? Vì đôi khi con có cảm giác mình rớt vô cái kẽ hở này, khi mà con:

- Năng quán hơn năng niệm (có niệm nhưng không để ý đến tiếng niệm) hay
- Khi yếu quá tiếng niệm không phát ra nổi (dù là niệm thâm trong tâm) hay
- Khi chán chường quá không muốn niệm luôn (chỉ ngồi nhìn đờng trước mặt hay quán chấm đỏ thôi)

Tibü: Đó là chính xác những chuyện đang xảy ra trong một thói quen mà trước đó mình đã bị nhiễm. Cách làm là cứ làm đại: Theo

kiểu... Cứ nhìn cho ra đề mục và đồng thời cứ cố tạo ra cho được sự thân bằng giữa câu niệm và cách quán chừng nào hay chừng đó. **Lifefree:** chú tibü ơi sao con nhắm mắt niệm thì cỡ lần thứ 2, 3 thì đau ở trán, sau đó cái đau đó xuyên ra sau đầu luôn (cảm giác như vậy)

Tibü: Đau ở trán:

Nguyên nhân, khi nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn thì máu tự động tụ lại ngay cái trung tâm năng lực Ajna. Với hiện tượng hiển nhiên là: Chỗ đó có cảm giác là nặng. Sau đó do cứ làm hoài mà từ nặng nó thành ra đau, rồi cứ làm tiếp nữa thì nó đau lung tung.

Hiện tượng đau, vào những lúc đầu tiên, thì... ai cũng bị. Tại sao? Là vì khi nhập chánh định ngay đằng trước mặt thì máu nó dồn về phía đó (xoang trán). Thì chỗ đó lại bị căng tức và kể đó là bị đau, đồng thời: Do sự dồn máu về chỗ đó nên nó lại dọn dẹp những chỗ không hoàn thiện để tạo ra cái phòng cộng hưởng. Cái phòng này phải rất là sạch sẽ thì nó mới hoạt động được, để tạo ra cái màn tivi sau này.

Như vậy đây là một cơn đau... lành. Với điều kiện là đừng nên làm quá sức (Làm quá sức là nó đau thật sự luôn, là hết thiền định được luôn). Nhắc lại là 70% thành công lực mà thôi.

Lifefree: với lại mỗi lần nhắm mắt luôn thấy có 1 bóng hình trắng mờ ngời bán già hay kiết già gì đó ở phía trên ngay chỗ mí tóc, không biết là phải cận định không?

Tibü: là "Cận Định"

DucMinh: Tối nay con công phu theo công thức: điều tâm, điều thân, điều hơi thở, sám hối, điều đình với lực lượng trung gian và Hộ pháp, niệm Phật A Di Đà và cuối cùng là hồi hướng) khi mới công phu thì thấy có cảm giác buồn buồn bên lỗ tai trái, tai phải, có cảm giác ai đó giắt tóc trên trán phía bên trái. Đề mục thì lúc có lúc không, bầu trời đen trước mặt hay bị nhiễu bởi các hình ảnh linh tinh, được 1 lúc thì con ngủ thiếp đi, con không nhớ là tâm của con nó lạc đi đâu nữa, bất chợt có tiếng nổ lớn trong tâm con làm con choàng tỉnh giấc (con không nhớ âm thanh là gì nữa). Sau đó con công phu

lại và lại cũng thấy tóc trên trán bị giật giật nên con vào đây hỏi Thầy.

Tibu: Nó nổ y như lựu đạn nổ vậy đó: Cũng là "Cận Định"

TK_5410: Làm thế nào để nhận biết việc xuất tinh là do "lực lượng bên ngoài" hay do phản ứng tự nhiên của cơ thể.

Tibu: Lực lượng bên ngoài mà xuất hiện thì mình thấy ghê ghê. Còn bình thường thì có thu hút mình vào cái cảnh đó. Thông thường là từ bên ngoài thì cảnh vật xấu xí, trang tối tranh sáng. Còn bình thường thì nó sáng hơn và có sự hiện diện của một nét đẹp.

TK_5410: Khi nhắm mắt thì lúc nào cũng xuất hiện một vùng sáng ở trước, sau đó thì nhiều cảnh xuất hiện, Thấy nhiều người xung quanh trên đầu cười rồi biến mất.

Tibu: Nhiều người là Tha Hóa Tự Tại đó. Họ tự xuất hiện và tự biến mất mà không có hiện tượng gì để báo trước cả.

TK_5410: Không biết do bị cận hay sao mà con lúc nào cũng thấy trước mặt các hạt nhỏ li ti. Và nhất là khi ngủ dậy, khi mở mắt ra là một đám nhỏ li ti rất sáng trước mặt.

Tibu: Nó vẫn cứ là "Cận Định" là vì mình đâu có tính đến chuyện tìm cái này đâu? Do vậy mà "Ngoài chương trình tu hành" có nghĩa là "Cận Định".

TK_5410:

+ Trong đề mục gồm có hai phần niệm "A Di Đà Phật" và "Quán chẩm đỏ". Trong phần niệm "A Di Đà Phật" thì tâm con lúc nào cũng tự động niệm vì con niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" rất nhiều năm rồi, sáng ngủ dậy thì liền tự động niệm.

+ Còn về phần Quán khi con nhắm mắt thì một vùng sáng trước mặt nên xin Thầy chỉ làm cách nào để xuất hiện dấu chẩm đỏ, đôi lúc dấu chẩm đỏ cũng xuất hiện rồi chột mắt.

Tibu: Chưa có quen nên nó "khi có khi không"! Khi đã quen thì nó hiện ra dễ dàng hơn.

TK_5410: Cho con hỏi khi niệm Phật và có lúc không niệm mà trên bộ đầu có hiện tượng nhột là do sao Thầy. Và cơ thể cũng có hiện

tượng như vậy khi niệm Phật, khi vào các trang web tâm linh, hoặc tự nhiên lại có, cảm giác thì an lạc nhưng "cái đầu lại chưa thông".

Tibu: Cận Định là những cảm giác, hình ảnh, âm thanh, mùi hương xuất hiện với ba tính chất như sau:

1. Bất ngờ:

Bất chợt nó hiện ra

2. Không báo trước:

Khi không, khi không nó lại hiện ra và không có bất cứ hiện tượng gì báo trước cả. Gọi là "báo trước" là đầu tiên nó hiện cái mặt người rồi từ cái miệng của hình ảnh này mà phát ra tiếng nói. Có nghĩa là cái mặt người này, nó "báo trước" là sẽ phát ra tiếng nói.).

3. Không nằm trong chương trình tu học:

Mình tu cái này, mà nó lại ra cái kia. Hoặc là quán cái này mà nó lại ra cái gì khác chứ không phải là cái mà mình muốn nó hiện ra.

Từ ba điều kiện trên, áp dụng cho hiện tượng ở trên, thì có thể rút ra những nhận xét như sau:

1. Bất ngờ: Đầu bị nhột vô cớ.

2. Không báo trước: Tức là nó nhột là nó nhột, không có do nguyên nhân nào hết.

3. Ngoài chương trình tu tập:

Tức là mình rõ ràng là niệm Phật mà nó hiện ra cái ngoài chương trình đó là: Cái đầu nó nhột. Như vậy, do hội đủ ba điều kiện này mà mình gọi nó rất là đúng, không có trật một tý xíu nào cả, đó là: Cận Định.

DucMinh: Con hỏi Thầy như vậy: khi công phu được 1 lúc thì con thấy có cái đốm sáng nhỏ như cái đầu ngòi bút bi (đạo này con hay thấy cái đốm sáng này) con từ từ mở mắt ra và vẫn thấy nó ở trước mặt con chừng 1 m, nó tồn tại khoảng 10 giây đồng hồ, sau đó con nhắm mắt lại rồi công phu tiếp thì vẫn thấy nó, rồi con lại thấy (chỉ có mắt bên phải thấy) 1 cái gì đấy có từng ô, từng vảy rất nhỏ và rõ nét (giống như nhìn 1 tấm vải dưới kính hiển vi vậy) và có màu sắc giống như màu xanh trên cánh con chim công. đôi khi thấy có cái gì

như đèn pha xẹt qua xẹt lại.

Rồi con đi ngủ thì lại có 1 giấc mơ như vậy: có 1 vài chi tiết nữa nhưng con không nhớ rõ nên không ghi ra đây, sau chi tiết đó thì đến đoạn này: có 1 người nhà nấu trứng (giống như rán trứng vịt) trong 1 cái nồi nhưng trứng không đông cứng, con tới xem và rọi đèn vào cái nồi thì giống như rọi vào 1 cái hồ sâu không đáy con biết là có vấn đề ma quỷ gì đó không ổn nên con đi thông báo (hay là điện thoại) cho 1 vị nào đó (người này cũng biết về lĩnh vực tâm linh) về vấn đề này, con liên hệ qua 1 cái gì đó giống như đt và có nghe vị kia nhắc lại là “đang mệt”, rồi “nói rõ lên”, “trứng hay cái gì”.... Khi vị này hiểu rõ vấn đề rồi thì con nghe thấy vị này niệm “nam mô A Di Đà Phật (niệm rất nhanh) con quay lại chỗ nấu trứng thì thấy trứng trong nồi đã đông cứng và con ngửi thấy mùi trứng đã nấu chín (cảm giác như thật). sau tình tiết này thì con lại có cảm giác như có 1 thể lực nào đó như muốn đẩy con ra khỏi cơ thể, lực tác động vào lưng, sau đầu và về phía đầu. (con nằm nghiêng theo tư thế sư tử ngủ và có cái quạt gió thổi vào lưng) khi đó con rất bình tĩnh nhận ra tình trạng này và trong đầu con có tiếng niệm Aaa Diii Đaa Phật, sau đó bên ngoài phòng con có tiếng người nhà gọi 1 ai đó trong nhà nên con tỉnh giấc và cái cảm giác bị ai đó đẩy ra nó nhẹ dần rồi hết.

Con đọc lại các bài viết của Thầy thì con thấy con đang ở trạng thái cận định, con mong nhận được lời chỉ dạy của Thầy. Con cảm ơn **Tibu:** Đúng rồi đó: Nó là "Cận Định". Nguyên tắc là làm cho cái thấy nó biết cách nhìn đằng trước mặt thì mọi chuyện (đằng sau ót...) đều yên lành. Như vậy, nên áp dụng kỹ thuật sau đây.

1. khi tập thì mở mắt nhìn vào một điểm ngay đằng trước mặt, ngang với tầm nhìn, và niệm.

2. Khi nó có vẻ như là "vào được rồi" (ít vọng tâm, yên tâm hơn rồi)

3. Thì lúc này mới nhắm mắt lại 100% và dợt tiếp.

Cách làm này sẽ giúp cho hành giả tập được cái thói quen "tập trung tư tưởng ngay đằng trước mặt, ngang với tầm nhìn". Một khi đã có cái thói quen này rồi thì có thể sẽ một giấc mơ chính thức xác minh rằng mình đã bức phá và vượt ra khỏi cảnh "Cận Định"

Steelich: Dạ thưa chú, hôm qua con mới ngồi niệm phật trong tâm 3 tiếng, cố gắng giữ tập trung ở câu niệm Phật, thì một lần ngủi thấy mùi thuốc tẩy như loại trong phòng thí nghiệm. Hai hôm vừa rồi con tập cỡ 2 lần một ngày, một lần 1 tiếng. Nhưng theo chú con tập như vậy là đủ độ chưa, và con nên chú ý trước mặt hay chú ý câu niệm phật, vì nếu vẽ hình tròn trước mặt thì cái hình tròn dễ vỡ.

Tibu: "Cận Định" đó. Dùng kỹ thuật sau đây:

1. Mở mắt nhìn vào một điểm trước mặt
2. Niệm một thời gian cho nóng máy.
3. Từ từ nhắm mắt lại cho đến 100%

Kỹ thuật này nhằm dạy cho cái thấy nó biết thế nào là nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn ngay đằng trước mặt (An trú chánh niệm). Do chưa làm được nên "Cận Định" nó lại hiện ra. Muốn thử sức coi mình sẽ bị nhức đầu ra làm sao hả? Tập 70% sức của mình mà thôi. Không phải là "Cứ Ngồi Đờng" là được đâu.

minhquang: Trong các bài viết minhquang thấy các bạn thường tranh thủ lúc rảnh rỗi trong ngày (nhiều lúc chỉ có 1-2 phút) để quán chăm đồ, minhquang cũng tranh thủ vài lần như vậy nhưng sau khi chuyển qua làm việc tiếp tục thì thường bị nhức đầu nhẹ nhẹ & ngứa lòng bàn chân.

Tibu: Bị nhức đầu là vì quên làm cho thân thể mình nó hỷ lạc lên. Hoặc là đi từ đề mục qua công việc đột ngột quá. Ngứa chân thì "Cận Định" đó.

Steelich: Dạ cho con hỏi cái này một chút, con trước đây sau khi nhận đề mục quán chăm đồ về có hay ghé cái chùa gần nhà và đi vài chùa khác tụng kinh, nhưng chủ yếu là để hỏi họ coi cách nào bớt vọng niệm. Như vậy thì con có phạm tội vượt pháp không ạ, vì tuy không hề được quán đánh nhưng nhận đề mục về thì có tính là tội vượt pháp hay không?

Tibu: Câu trả lời là: Không bị.

Steelich: Theo chú nghĩ con có được quyền làm lễ quy y tam bảo hay không với một vị sư khác vì con đọc trong sách tịnh độ rằng nếu không quy y tam bảo thì không được về Cực Lạc.

Tibu: Quy y: là quay về và làm y chang.

Một khi mình quay về với chính mình và làm y chang theo cách tập thì đó là "quy y". Không còn cách nào khác. Ví dụ, như là Chính Ngài Bồ Sư Thích Ca Mâu Ni Phật làm lễ quy y cho mình mà khi về thay vì mình thích tu thì cứ thích tụ tập, thích ăn uống, thích tán láo, thích lung tung thì cũng không được gì mà còn mang tiếng là bôi lọ Thầy mình nữa. Ngược lại, chỉ có nghe qua cách tu tập nào đó mà mình làm đại, theo kiểu vừa làm vừa hỏi... như hiện giờ. Thì là mình đã quy y chính thức 100% rồi.

Steelich: Còn cái nữa là đọc anh Hạ Vũ Từ nói là hình như muốn quán ra hình Phật thì phải tam mật tương ưng với bốn tôn, vậy có nghĩa là mình phải làm phước giống như vị Phật đó phải không ạ. Nếu con muốn tam mật tương ưng với ngài A Di Đà thì con có phải làm theo giống như nguyện của ngài hay không, và nếu làm theo nguyện của ngài A Di Đà thì mình sẽ làm cụ thể là việc gì?

Tibu: Chương trình là mình nên hướng về cách làm cho cái tâm của mình nó đồng dạng với cái tâm của Ngài. Nhưng muốn làm được thì mình nên có vốn về công phu trước cái đã. Còn những việc thiện thì nên làm, và khi làm xong thì chính mình nên "cám ơn" họ.

hstd: hstd nhận được email thắc mắc về Quán Châm Đò: 1. Khi mình Niệm Phật thì tập trung nhìn ở trước trán hay là nhìn vào khoảng không gian ở đằng trước mặt khoảng nửa mét (50 cm)

2. Tập quán chiêm đò ở trong phòng có đèn sáng hay tối

3. Xin nói thêm về Công đức của việc Niệm Phật như cách của anh Hai Lúa?

Tibu: 1. Nhắm mắt 100% và nhìn vào không gian ở đằng trước mặt khoảng một với tay: 50 cm

2. Mời thì dợt trong phòng tối. Sau khi quen rồi thì ra được ngoài ánh sáng, kể đó là mở mắt sinh hoạt bình thường mà cũng thấy được các Ngài.

3. tự mình qua bên, và đem bà con của mình qua bên luôn.

lomo: mấy hôm lễ phật đản, ở quê của lomo trời có mưa rồi xuất hiện cầu vồng chỉ cách chỗ lomo đứng chừng vài trăm mét và chiếu thẳng

vào chánh điện của ngôi chùa gần nhà. Mới hôm qua khi niệm phật quán chấm đỏ, dù không tác ý nhưng tự nhiên cầu vòng xuất hiện, lo mo thấy phẩn khởi rồi vẽ nó thành vòng tròn và tâm là chấm đỏ rõ ràng màu sắc bóng bẩy. khi tập niệm chen vào thì nó mờ tối hết tập niệm chấm đỏ và cầu vòng lại sáng- không biết sao nhưng đệ tử thấy vui suốt ngày hôm nay.

Tibu: Tức cảnh sinh tình. Khi tâm lực nó đã mềm và nhất là chợt thấy được cảnh đẹp thì nó ăn vào tâm thức nên quán nó dễ hơn một tý.

thoanh: Thưa thầy và ACE!

Hôm nay có chư vị ngoại đạo ghé chùa, nhiều người cuốn theo, đệ có chút thắc mắc lần đầu hỏi, sửa tới sửa lui, mắc cỡ xóa mất cũng may chưa ai ngó tới. Hôm nay đệ xin gọn lại: Dùng câu niệm và chấm đỏ vượt qua được cảnh giới, qua được vài chướng ngại gọi là các hiện tượng cận định (nói theo chú Hai)... vào được chỗ định định lâu lâu hơn một tí.

Tibu: Cho tới đây thì đúng cách rồi đó.

thoanh: Sau đó mình xả... phải giảm tập trung, chỉ theo dõi nhẹ nhàng hơi thở để dễ ngủ... nhưng sau đó những hiện tượng cận định... ánh sáng, tiếng nói, hình ảnh, nổ... xuất hiện, kể cả khi đã ngủ... vậy là có gì sai không, xin giúp cách điều chỉnh

Tibu: Như vậy là chưa đúng lắm. Người nhà nghề là dợt như trên cho tới ngủ luôn. Làm như vậy thì tâm nó mới có cơ hội lọt vào Nhất Tâm Bất Loạn được.

Quán chấm đỏ hay là hoa sen? « on: June 19, 2010

camtri: Con có thể niệm phật quán hoa sen được không ạ, vì con quán chấm đỏ hoài mà không được mà con quán hoa sen thì được chút ít.....

Tibu: Quán chấm đỏ hay là hoa sen?

Trong hình các Đức Phật thì có một đặc điểm là:

1. Ở trên đỉnh đầu thông thường có một cục thịt to như là cái bánh bao (gọi là cái đảnh). Phần này chứa Trí Tuệ của Ngài.

2. Các Ngài hay ngồi hoặc là đứng trên hoa sen năm cánh, màu vàng. Phần này diễn tả trạng thái Ngũ Uẩn Giai Không.

Phân tích cách quán hoa sen:

a. Hoa sen năm cánh (Pháp Hoa):

Bây giờ, mình đi tìm Ngài bằng con đường hoa sen năm cánh thì tự động tâm mình phải ăn khớp với cái hình mình đang quán: Ở đây là hoa sen.

Có nghĩa là: Tâm của mình phải hướng về trạng thái Ngũ Uẩn Giai Không (Trạng Thái Trí Tuệ Bát Nhã, còn được gọi là "Không Trí"). Do vậy, tuy rằng là niệm Phật, nhưng kỳ thật là mình đang Thiền. Như vậy con đường này là con đường Tự Lực.

b. Hoa sen trong đầm, trong ao, trong hình chụp hoa sen thật:

Còn nếu mà mình quán hoa sen theo hình chụp ở Đồng Tháp Mười, hoặc là bất cứ cái hình hoa sen nào. Thì hoa này không phải là "Pháp Hoa" mà là hoa sen ở đầm lầy, hoa sen pha trà, hoa sen... thực tế.

Cách này không đi tới đâu cả (cao lắm là Tứ Thiền Hữu Sắc và có ngũ thông là hết cỡ thọ mạng).

Kết luận: Chỉ còn cách là quán Châm Đỏ mà thôi.

Và dĩ nhiên là nhắm mắt 100% và tập trung tư tưởng ngay đằng trước mặt, ngang với tầm nhìn. Rồi vẽ cho ra cái châm đỏ tức là cái đánh của Ngài A Di Đà Phật.

camtri: vậy con cảm ơn chú, con sẽ thay đổi cách quán của mình, Nhưng khi con nhắm mắt lại có gắng tập trung 1 điểm nhưng mà cái màu đen nó cứ rung rinh hoài, chắc do con căn cơ còn thấp kém, con sẽ cố gắng không bao giờ từ bỏ vì con một lòng phát nguyện 1 đời niệm Phật để đc vãng sinh Tây Phương

Tibu: Là do chưa quen đó.

camtri: cảm ơn chú tibubây giờ con quán gần đc rồi, khi con niệm Phật thấy không còn vọng tưởng nữa, nhưng khi thấy đc dấu châm nhỏ xíu thì liền biến mất con phải quán mặt của Ngài rồi con nhìn vào đánh của Ngài rồi đem dấu đỏ ấy ra, rồi từ từ con cũng quán đc nhưng chưa đc nhiều vì dấu châm đỏ biến mất, con định hỏi chú khi phát tâm tu thì không cần phải lập gia đình phải không chú, Năm nay

con 24 tuổi, và con ăn chay mỗi buổi sáng, các buổi còn lại thì ăn theo gia đình, Ngày rằm thì ăn chay nguyên 1 ngày như vậy có mang tội không chú

Tibu: Chấm đồ to như đầu dừa thì dễ quán hơn. Con lấy cái hình của Ngài rồi dùng con mắt thịt nhìn vài giây rồi nhắm mắt lại. Sau khi cái hình nó biến mất thì con dùng trí tưởng tượng của con mà cố mà vẽ cho nó ra lại. Đây mới đúng là "quán" đó. Cứ 3 giây đề mục hiện ra thì con gọi là một bước. Chơi vừa vừa, cỡ 70% sức của mình là ngon lành. Con coi bài này để biết nó ra làm sao.

<http://hoasentrenda.Com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>

Ăn chay hay mặn không thành vấn đề. Miễn là con ăn để mà sống. Không có cầu kỳ. Chẳng qua, đó là ý thích cá nhân. Và là dị ứng này nọ của từng người.

Thật ra khi tập dợt mà no quá (ăn nhiều quá), ngủ nhiều quá, nói nhiều quá, thức khuya nhiều quá đều bị cản trở. Nên điều hoà cuộc sống chừng nào hay chừng đó, thì mới tập được.

camtri: quả thật lúc quán con có cố gắng hết sức đến nỗi mà cảm giác rất là bức rức lòng ngực và khó thở muốn đứng lên liền, Nhưng lúc đó con hít thở từ từ đều lại rồi lại quán tiếp, thưa chú như vậy đã phát tâm tu hành làm các điều tốt thì không cần phải lập gia đình phải không chú

Tibu: Có cần lập gia đình hay không?

Thông thường là không. Là vì càng trang bị nhẹ chừng nào thì đi lẹ chừng đó.

Tuy nhiên, có khi cây muốn yên mà gió thì chẳng dừng thì cũng phải làm cái việc mà mình phải làm mà thôi. Tuy nhiên, khi sanh ra được một Nhí thì nó lại hay quá sức luôn đó chứ? Trung bình Nhí độ từ trong vòng 7 năm thì con số lên đến cả chục chục tỷ! Tức là tập từ 7 tuổi cho tới 14 tuổi thôi là có chừng đó người được chính tay Nhí đưa lên đó! Vì ở độ thân cũng được và khi có gia đình thì cũng xong nên phương pháp không hề bị chướng ngại trong vấn đề này.

Trang 5

QUỶ ĂN TINH! T.T « on: July 13, 2010

TinhNam: Chào thầy Tibu ạ, con quán chăm đồ niệm Phật, sau 2 tháng thì thấy có triệu chứng sau đây.

1. Con đã thấy được điểm đỏ nhỏ xíu xiu giống đèn laze vậy, nhưng không giữ được lâu và mất phải của con từ đó cứ mỗi lần tập trung dù không có căn mắt nhưng nó cứ giật dưới mi mắt hoài.

Tibu: Là do căng thẳng quá đó. Nên cho nó nghỉ một một vài ngày và sau đó là dợt lại với 70% thành công lực mà thôi.

TinhNam: Con hay tranh thủ nằm xuống ngủ là niệm Phật quán chăm đồ chút mới ngủ, dạo này còn nhớ được rõ những giấc mơ mình mơ nữa và có thể tác ý niệm Phật trong mơ.

Tibu: Tâm bắt đầu có lực, nên nó mạnh hơn và nó có thể diễn đạt lại cho dây thần kinh biết là khi mình ngủ thì linh hồn nó gặp hoặc là làm những gì?

TinhNam: Gần đây khoảng 1 tuần con có mấy giấc mơ hơi kì lạ:

- bữa đó đang ngủ mơ mà cứ y như thức ấy, con có cảm giác 1 con quỷ nó tới gần con, không thấy mặt, con tác ý nằm yên, nín thở niệm Phật. Nó tới gần đưa tay lên mũi con, nói là thằng này đầu mất rồi. Cứ thế 2 lần trong đêm con đều làm vậy, nó đều bỏ đi, nó bỏ đi xong thì con mới tác ý thở tiếp. Y như không mơ vậy.

Tibu: Đây là thói quen vào thời xa xưa của mình. Mình chơi theo cái cách là ở "Cận Định" và khi muốn cho nó thanh tịnh thì lại nín thở. Tất nhiên, là khi mình ít thanh tịnh thì quỷ nó tìm ra, nhưng khi mình "thanh tịnh hơn" thì quỷ nó hết tìm thấy mình mặc dù mình đang nằm ở đó. Tuy nhiên, khi mình gặp trường hợp tương tự thì nên vào đề mục và giữ cho nó ra lâu chừng nào thì tốt chừng đó. Và dĩ nhiên là chả có quỷ nào mà mò ra mình cả.

TinhNam: Từ 1 tháng nay, con không có xem cái gì bậy bạ, không tác ý dâm dục gì cả và cả trong mơ con nhớ rõ giấc mơ là cũng không mơ bậy. Mà sao khi thức dậy thì thấy bị mộng tinh, con cũng chả hiểu nữa. Mỗi lần vậy con rất bức vì nghe chú tibu nói là tinh lực phải để dành để có thể định được. Con chả biết sao nữa. Con sợ là có mấy con quỷ ăn tinh nó theo con quá! Mong chú giúp giùm!

Tibu: Không có chuyện quỷ ăn tinh đâu! Chưa tới đó đâu, nó chỉ có khi nào mình tập Thiền. Còn tập Tĩnh Độ thì được bảo kê do chính nguyên lực Ngài A Di Đà Phật. Chỉ có một trường hợp duy nhất là khi ngủ thì tiền liệt tuyến (bắp thịt nín tè) nó thư giãn ra nên mới có chuyện đó. Lần sau, khi thư giãn thì nên chờ chỗ đó lại.

Thầy cho con hỏi « on: July 13, 2010

ut: Trước đây, con có quán ra chấm đỏ nhưng thời gian gần đây con không thấy nữa, con không biết nếu kéo dài như thế có phải rơi vào tình trạng "ù lì" trong công phu không Thầy?

Tibu: Không là vì con còn yếu nên nó như vậy

ut: Con tập cũng còn cả xịch cả đụi lắm, nhưng khi thấy ai có vấn đề gì con liền hồi hướng cho người đó sau buổi công phu, con không biết làm như thế có "xi nhê" gì không Thầy?

Đạo này con hết thấy ngứa mà lại thấy ê ê trên đỉnh đầu. Hồi hướng là dợt cho ra trước, rồi mới hồi hướng. Hồi hướng sớm quá y như là mới biết bơi mà đòi cứu người. Nó cũng là hay như có khi mình bị họ lôi mình xuống. Do đó cho nên, theo luật bình thường là: Mình dợt cho mạnh đi đã, sau đó thì tha hồ mà dợt.

ut: Đạo này con hết thấy ngứa mà lại thấy ê ê trên đỉnh đầu.

Tibu: Thì nó là "Cận Định" mà, và đó cũng là thông báo về chuyện dây thần kinh đang cập nhật để theo cho kịp trình độ tiến triển tâm linh của con. Như vậy là tiếp tục giảm độ tập dợt để cho dây thần kinh có đủ thời giờ để củng cố.

tholam: Những ngày đầu mới ra đề mục chấm đỏ thì đề mục đạt trên 12 cái tích tắc, sau này nó tự nhiên chậm lại còn "khoảng 5 hay 6 tích tắc" và rất khó kéo dài, tại sao? cho dù đệ đã rất cố gắng.

Tibu: Thông thường là tu sĩ hay cố gắng lập lại kỷ lục vừa rồi, điều này đã vô tình tạo ra một cái gợn nhẹ của tâm thức khi khởi sự công phu. So sánh với lúc đầu thì tâm thức vì không biết gì hết nên nó... tỉnh bơ và làm đại một cái rất là tự nhiên. Nhưng sau đó thì hành giả lại cố gắng lập lại tình trạng công phu vừa rồi. Sự cố gắng này đã làm cho tâm thức bị lệch ngay từ đầu nên khó có thể làm nổi. Đó là lỗi rất

là thông thường khi mới tập dợt.

Như vậy phải làm sao?

Nên điều tâm trước cái đã: Tức là làm cho nó trở về tư thế tự nhiên của nó trước khi vào công phu chính. Như vậy, có khi chỉ loay hoay ở giai đoạn này mà thôi. Vì chỉ khi nào qua được giai đoạn điều tâm này thì mới có thể làm được một cái gì đó.

tholam: Ghi chú: Ngày đệ quán ra chấm đỏ nó biểu hiện như sau:

- Đang quán và niệm tự nhiên thấy toàn bộ thân thể nó mát lạnh, nó rất mát toàn thân, nó rất phephe,... rất khó tả, sau đó trước mặt nó xám xịt lại, một khoảng trời trong veo, xa thăm thẳm, xuất hiện chấm đỏ to bằng đầu đũa, đệ lập tức nhấn ga, gần như hét lên adidaphat nhưng hét ở trước trán, lúc này chấm đỏ tròn vo và rất đẹp, được khoảng "đoán độ thôi" 12 đến 14 tích tắc rồi mất chấm.

Tibu: mát lạnh, khinh an,... là những cảm giác của sự điều tâm đang đi dần tới mức độ hoàn chỉnh. Và dĩ nhiên là sau đó đề mục hiện ra ở trình độ Sơ Thiền. Và hết pin là vì nhiều nguyên nhân: Chưa quen, tinh khí chưa cung cấp kịp, phòng cộng hưởng (hệ thống xoang trán) chưa hoạt động được hết công suất.

tholam: Sau đó cái đầu của đệ nó đau, trời ơi nó đau kinh khủng, chưa bao giờ đau như thế, nó đau muốn nứt đôi cái đầu ra, nó đau đến gần 1 tuần mới ổn ổn, đệ sờ lên đỉnh đầu nó có một khe đi từ sau ooc sang phía trán, nó giống như mương nước dzậy, còn trước trán nó như lũng một cái lỗ dzay.

- Bây giờ chấm đỏ chỉ xuất hiện khoảng 5 hay 6 cái tích tắc rồi mất, có hôm nó không ra? tại sao?

Tibu: Và sau đó là sự cập nhật hoá của hệ thần kinh để theo kịp tình trạng công phu vừa rồi. Tức nhiên là Phước Đức cũng tăng trưởng đột suất. Phước đức này đang được xử sụng triệt để cho hệ thần kinh: Những hiện tượng như là đau đầu, nứt sọ, lũng trán... mà vẫn còn sống nhăn răng, chứng tỏ là phước đức cũng còn dư xăng 🤖 tuy rằng cũng ớn ớn nhưng đang ở vùng an toàn và dự đoán của phương pháp. Tức nhiên sao khi hoạt động với công suất lớn như vậy thì bất cứ cái gì đều cân thời gian nghỉ phép để có thời gian cũng cố, xây dựng, và

cập nhật hoá những chỗ còn yếu...

Từ lý do đó thì đề mục cũng chỉ xuất hiện cầm chừng mà thôi. Lý do, Phước Báu hoạt động và đã tự động chặn bớt lại những hiện tượng thái quá này. Như vậy thì chỉ cần nghỉ giải lao vài ngày, hay là vài tuần thì mọi chuyện sẽ trở lại ngon lành như xưa.

Lienhuong: Thì cũng là 2, đêm liền mình thấy đề mục chấm đỏ đứng yên cũng khoảng 4,5 giây gì đó, Nhưng lúc đó LH chỉ biết hành trì mà không tác ý gì... Đến đêm thứ 3, LH thấy 1 cục đỏ bằng quả trứng gà ta đứng yên một lúc, LH cũng thấy lạ lạ nhưng không tác ý gì thêm. Sau buổi tập LH ngồi suy nghĩ "ngộ ngộ, vui vui, hay là đây chính là phần thưởng mà Phật cho mình vì mấy ngày nay mình đã vượt qua thử thách....." ngồi nghĩ tới nghĩ lui, Tính ngày mai post bài lên hỏi và khoe với thầy là mình thấy chấm đỏ to như quả trứng. Nhưng cũng ngay lúc đó LH nảy ra ý "**ngủ ngờ**" (Sau này LH mới biết đây là điều tối kỵ) "Biết phải không hay là do mình ba chớp ba nháng, thấy bậy, khoe bậy thì kỳ lắm..."

Tibu: Cái vấn đề là ở "cái trốn của buổi công phu còn vang động trong thân thể". Trong tư thế này mà mình nói này nọ là người bị trước tiên hết là mình.

Ví dụ như là đề mục đã xuất hiện và mình chưa chắc ăn cho lắm. Và từ đó kết án nó là vọng! Thì người bị lộn xộn là chính mình.

Cách gỡ:

Vào lại cho được cái đề mục và khi nó đang xuất hiện hay là chỉ thoáng qua một sát na... thì mình tự cho điềm luôn:

- - Phải vậy chứ! Vì tui đang tập nên bắt buộc là nhờ vào đề mục. Mà đề mục đã ra thì đúng là trình độ tâm linh của tui. Bước kế tiếp là tạo được cái hỷ lạc do giữ cho lâu cái đề mục này.

Con phớt lờ chuyện vừa rồi, nhớ là đừng có đá động gì nó cả. Tình trạng này sẽ mai một đi rất là lẹ. Và mọi chuyện sẽ trở về bình thường.

lotus: Mong chú cho cháu lời khuyên và phương pháp tu tập phù hợp. Cháu rất cảm ơn chú Tibu

Tibu: có hai bước:

1. Nhi đã tìm ra rồi. Phương Pháp: Tịnh Độ Đề Mục là: Quán Chấm đở

2. Sau khi cảm giác là ấm áp cơ thể, hết sợ vô cơ.

Thì chuyển:

Qua Phương Pháp: Thiên

Đề Mục là: Quán Ngọn Lửa.

Khi hết cảm giác là sợ vô cơ thì nên thông báo lại Diễn Đàn để Nhi ra lại coi cho chắc ăn và từ đó là qua cách thứ nhì. 🙏 Chia vui cùng lotus 🙏

lotus: chú Tibu nói đúng ghê. Hồi trước con hay sợ vô cơ lắm. Sau một thời gian niệm Phật và Bồ Tát Quán Thế Âm thì con đỡ hơn. Có những lúc con ngồi niệm Quán Thế Âm Bồ Tát mà tâm tương đối khẩn thiết thì con thấy người ấm lên và dễ chịu. Có những lúc stress, lo lắng và mệt ghê (mà trong tình thế cấp bách), con chỉ biết niệm Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát thì con thấy khỏe lên và bình yên hơn ngay lập tức.

Vì thế con rất tin tưởng Bồ tát Quán Thế Âm lắm. Con muốn hỏi là vì con ngưỡng mộ Bồ Tát nên con hay niệm danh hiệu Bồ tát, vậy thì con nên chuyên tâm chỉ niệm A Di Đà Phật hay là con có thể niệm cả Bồ tát Quán Thế Âm?

Tibu: Con nên dợt về Tịnh Độ trong giai đoạn đầu. Mà Tịnh Độ thì nó có nhiều tác dụng lắm. Như là khi con hiểu sự vận hành của Tha Lực và con làm theo thì hào quang nó tự lành lại (trong điều kiện của con mà thôi: Nó chỉ rách sơ sơ, nên không có gì là quan trọng và nguy hiểm).

lotus: Duyên đến với Phật pháp của con đến trong một hoàn cảnh khá đặc biệt. Con tập khí công kiểu Bùi Long Thành bị "say khí" và con bị người huấn luyện cho "âm" hay cái gì đó nhập vào các huyết. Lần đó con tưởng chết nhưng may mắn gặp một vị ân nhân. Cô ấy tu tại gia và đã cứu sống con. Đây là lần đầu con trải nghiệm về những "năng lực đặc biệt" và "kinh nghiệm tâm linh". Sau này con rất quý

và tin tưởng cô ấy. Cô ấy là người hướng con đến tu Phật và có dạy bảo con nhưng con chưa lĩnh hội nổi.

Con cũng hơi ngại khi học hỏi vì nghĩ cô ấy còn phải lo toan cho cả gia đình + dành thời gian giúp đỡ mọi người (thực ra tính con cũng hay ngại ngùng).

Tibu: Chú mà là con thì chú cứ suy nghĩ tới cô ấy và hồi hướng công đức tu hành này về cô này.

lotus: Con muốn hỏi chú Tibu là liệu con nhận pháp từ chú và Hoa Sen Trên Đá có bị coi là "vượt pháp" không khi con có một vị ân nhân như vậy? Con hay tự suy nghĩ và tự làm theo ý mình nên dễ bị loanh quanh. Vậy con quyết định hỏi lại chú một lần cho chắc để tâm con được an. Con nghĩ nên hỏi thật luôn thì tốt hơn là cứ giữ. Tính con là hay để trong lòng lắm. Từ trước đến nay con cảm thấy hai người có thể để con yên tâm giải bày nhất là cô ân nhân của con và chú Tibu. Không hiểu sao con cảm thấy như vậy dù con chỉ mới biết chú qua diễn đàn.

Tibu: "Vượt pháp" thì không bị. Con coi lại, thì con thấy cách đi tu của con nó đang đi dần về trung tâm của vấn đề thực hành. Theo kiểu "nhất nghệ tinh, nhất thân vinh" công việc chính là an trú chánh niệm đằng trước mặt. Cái này mà làm được rồi thì coi như là căn bản đã xong

lotus: Con hiện giờ đã đỡ sợ vô có hơn rồi. Con sẽ tập và thông báo tình hình cho chú và Nhí.

Tibu: Cứ làm đều đều thì nó tiến nhanh ghê lắm đó. Và nên nhớ là chỉ làm với 70% thành công lực của con mà thôi.

lotus: Hiện giờ con đang thực hành bước một chú cho là niệm Phật quán chấm đỏ. Con chưa vừa niệm vừa quán được, con mới chỉ đang tập làm được từng việc một. Khi con "an trú chánh niệm trước mặt" thì con thấy cái màn nó cũng hơi tĩnh lặng một chút và có nền là những hạt nhỏ li ti, hơi có ánh sáng mờ mờ nếu con nhắm mắt bình thường (chứ không được toàn màu đen và sâu - đã có lúc con thấy như vậy nhưng mà chỉ 1-2 lần), có lúc thì ánh sáng dao động. Con chọn chú tâm vào một điểm thì được một vài giây cái điểm đó lại mờ

đi và biến mất và con lại làm lại. Khi con nhắm mắt thì dường như con thấy cái nhìn của mình hơi lệch làm con khó chọn cái vùng không gian ngay thẳng trước mặt. Con có cảm giác cái vùng con đang nhìn vào nó hơi lệch về một bên (thường là bên phải). Con tưởng tượng chấm đỏ nhưng chưa thấy hiện ra ạ.

Tibu: Như vậy là dị ứng về phương hướng, nên xoay 45 độ theo chiều kim đồng hồ và tập thử một tuần rồi coi nó còn lệch hay không. Nếu còn thì cứ quay tiếp theo chiều này. Nhưng cũng đừng có chú tâm (quá khó tính) coi nó có lệch gì hay không! Cứ làm đại, nếu thấy nó ngay giữa thì được rồi. Và đừng có thắc mắc là đúng hay chưa. Nếu không dễ tự nhiên: Thì cái bàn ngã nó chen vào và nó làm cho con quay vòng vòng mà không bao giờ có thể quán ngay giữa được. Tóm lại nó chỉ là tương đối.

lotus: Con đang chủ yếu tập niệm Phật ngân dài vào cao trong tâm. Con thấy cũng khó đấy ạ vì trước đây con quen niệm thành tiếng. Giờ niệm trong tâm con thấy cái tâm nó hơi "lỳ", thành ra con phải "ép" nó chút. Khi đó thì con nhanh mệt và con thấy đau ở trước ngực, xung quanh phần xương ức lồm vào ạ. Con cứ kệ và niệm nhưng vì hơi đau nên con cứ chú ý vào đó. Đến một lúc tự nhiên con cũng đỡ đau. Con sẽ theo dõi xem sắp tới còn đau nữa không ạ. Chú cho con hỏi là với con nên niệm A Di Đà Phật, A Mi Đà Phật hay A Mi Ta Bha ạ. Hiện giờ con vẫn đang niệm A Di Đà Phật.

Tibu: đau chỗ này là vì tập mạnh quá đó. Nên nghỉ một vài ngày và dợt ở mức độ 70% sức của mình mà thôi.

Cauchan: Kính thưa thầy

Buổi thứ ba: con chỉ thấy khoảng tối đen, có 2 lần đốm sáng (nhỏ như điểm chết ở màn hình LCD) hiện ra khoảng 1-2 giây là mất. Có lúc khoảng tối không đen mà hơi mờ mờ, lúc này tâm không tĩnh, như vậy có lẽ chỉ tĩnh tâm mới thấy khoảng tối thăm thẳm. Nếu có sai đâu thầy chỉ giúp con.

Tibu: Vừa rồi thì con vẫn còn ở "Cận Định".

1. Khi nhắm mắt 100% thì đợi cho cái nhìn nó đứng im cái đã.
2. Kế đó là vẽ cái viên của đề mục trước.

3. Rồi sau đó là mới tới giai đoạn sơn nó ra cái màu mình muốn.

Kỹ thuật:

1. Nó ra hiện cái gì thì... kệ nó. Con cứ một mạch vẽ đề lên đó cho nó ra cái đề mục của con. Không thêm đếm xỉa gì tới những cái không mời mà đến này!

2. Điều cần yếu là không thêm đề ý vào cái bề rộng của tầm nhìn mà chỉ chăm chú vào cái chỗ mà con vẽ mà thôi. Không thêm nhìn chung quanh coi nó ra cái gì?

3. Nhớ là 70% sức lực của mình mà thôi đó nghe.

Cauchan: Con xin được hỏi về việc tu: trong mấy buổi gần đây tự nhiên con thấy khoảng không trước mặt như thủng ra một khoảng có bờ mép hần hoi như bờ vực (nhưng thẳng về phía trước mặt) và khoảng đó trong và thăm thẳm xa về trước, theo hướng dẫn con cứ nhìn thẳng về điểm giữa đó niệm nhưng cái lực niệm như bị hút mất (cảm giác mất lực), đôi lúc khoảng giữa đó có một khoảng sáng (không có hình thù) cỡ khoảng 5 phân gì đó, lúc thì sáng trắng, lúc da cam, lúc đỏ bầm. Tập xong xả thiền con đi ngủ nhưng sáng dậy người nặng nề lắm. Cứ khi bắt đầu ngồi vào niệm thì mồ hôi túa ra như tắm (ướt hết một cái khăn choàng), còn bình thường nắng đợt này không cần quạt cũng không khó chịu gì cả.

Tibu: Hết pin đột xuất. Cái bờ vực nằm ngang chứng tỏ là con đã vào "Chánh Định". Đến đây thì hết pin. Cái sức nóng trên thân thể lúc khởi tập lại là đúng vì kundalini nó chạy để cung cấp năng lực cho buổi thiền định. Nhưng vấn đề là tại sao nó lại hết giữa chừng như vậy?

Đề nghị thứ nhất: là dùng thuốc cứu hơ Túc Tam Lý. Hoặc là theo đơn là: Hiệp cốc, Khúc Trì, Túc Tam Lý, Nội Quan. mỗi chỗ chỉ cần ba cái cảm giác nóng là đủ (có nghĩa là: ba lần nóng là ngon lành).

Đề nghị thứ hai: Uống thuốc bổ loại gì cũng được.

Đề nghị thứ ba: Phước báu đang gom góp lại thì đừng có phá nó đi bằng những cái sân si như vừa rồi. Nó làm tiêu hao năng lực của mình.

Cauchan: Vậy là con vẫn mạnh dạn tập tiếp, con nhận thấy là khi bắt đầu tĩnh thì xảy ra hiện tượng mở một khoảng trống trong đen sâu thăm thẳm, đôi lúc khoảng giữa đó có một khoảng sáng (không có hình thù). Con tập trung "vo" lại thì nó nhỏ cỡ bằng hạt ngô nhưng thời gian hiện ngắn khoảng 2 giây, lúc thì sáng trắng lúc sáng xanh như lửa hàn, lúc thì sáng da cam mờ chỉ có khoảng 1 -2 lần chớp đỏ. Sau công phu khi ngủ dậy thì hiện tượng mệt không còn. Con xin kể rõ hiện tượng như vậy, nếu có sai lầm nghiêm trọng thì thầy cảnh báo giùm con.

Tibu: Nguyên tắc là 70% thành công lực mà thôi. Kỹ thuật "vo lại" không bằng cách chăm chăm nhìn vào cái trung tâm của vùng sáng thì tự động nó nhỏ lại. Tuy nhiên là vì nó xuất hiện khi bắt đầu tĩnh nên đây là "Cận Định". Nguyên tắc để thoát là: Vẽ đè lên đó cái vòng tròn và kẻ đó là sơn nó ra cái màu mà mình muốn. Đề mục có thể di chuyển đi nơi khác, thì đừng có tốn sức mà lôi nó về. Mà chỉ cần lơ nó đi, và làm một cái khác ngay chỗ mà mình muốn.

Cauchan: Hôm kia con tập, trong lúc ngồi có một cảm giác rất lạ, mặc dù rất tĩnh nhưng liên tục như có một kẻ vô hình nào đó cứ xoa tan mọi thứ trước mắt. Cứ nhập nhèm như vậy đến hơn 30 phút, do vậy con phải xả thiền đi nghỉ. Đến sáng dậy thì thấy con chó nhà con bị đánh bả chết cứng đờ. Không biết hai việc có mối dây liên hệ nào không.

Tibu: Thông thường là không. Chỉ trừ trường hợp con chó nó quần quít mình một cách đặc biệt hơn mọi người trong nhà. Thì nó lại có: Hiện tượng bị xoa sạch là vì biến cố trong nhà có người chết. Nếu mà ở "Cận Định" lâu thì có thể thấy những thiên thần trong cái vòng màu đen bằng mắt thường trong cái phòng với ánh sáng mờ mờ, tranh tối, tranh sáng.

Cauchan: Qua ít ngày tập, bản thân con thấy nếu mình nhắm mắt nhẹ (buông tự nhiên), cơ thể thư giãn hoàn toàn, la lớn liên tục câu chú vào một điểm chính giữa trước, thì tự nhiên người như tan hẫng đi (giống khi ngủ giật mình hẫng như rơi xuống giếng, nhưng nó nhẹ

nhàng thư thái chứ không giật thót kiểu như vậy) trước mắt mở ra khoảng không gian trong đen;

Tibu: Tương đương với Tứ Thiên (phần nông). Bây giờ nên tìm cách ăn hay uống thuốc bổ vào. Để có sức mà đợt tiếp.

Cauchan: và cứ tiếp tục như vậy cùng với việc tạo ra (về) vào chính giữa khoảng không thì khối sáng hiện ra thường xuyên hơn và có vẻ lâu hơn chút ít, mặc dù màu mới chỉ nhờ nhờ tới vàng cam tối chứ chưa ra đỏ. Nếu cố tình (tác ý) thì nó biến mất ngay.

Tibu: Tại chưa quen, và cũng tại thiếu sức khỏe nên nó chưa chạy được như ý. Nhưng mà như vậy là đúng hướng và đúng đường rồi đó. Bây giờ thì nên chú ý tới 70% sức lực của mình mà thôi. Đừng phí sức. Khi nào đến lúc bức phá chạy nước rút thì sẽ có người thông báo.

lienhuong: Trong khi luyện tập nhất là khi ngồi, con hay có hiện tượng là mất cảm giác toàn thân, và như kiến bò quanh mặt, giống như kim châm cứ chích chích toàn thân,... theo con biết thì đây là hiện tượng cận định phải không thầy? khi nhận pháp của thầy con tập vài ngày là có hiện tượng này, mà hiện tượng cận định này lâu quá (vì con nhận pháp của thầy từ tháng 2/2010) con vẫn chưa gặp Phật thì có sao không thầy? có ảnh hưởng gì đến tiến trình tu tập của con không thầy?

Tibu: Cận Định như vậy... đâu có lâu đâu. Để chống lại hiện tượng ngứa, chích này nọ thì mình... chà, xoa những chỗ đó trước. Khi thân thể khỏe hơn. Như vậy chỉ cần đợt đều đều, đừng có quá sức của mình là ăn chắc.

Cauchan: Chính xác là như vậy, con bị từ nhỏ: thận mãn, đại tràng mãn, chảy máu dạ dày, thiếu khí cơ tim, hen suyễn, viêm gan... vì vậy mà con phải mày mò tìm cách tập luyện để giữ cho bản thân quanh năm không bị cảm cúm. Khi thấy phương pháp của thầy con mừng quá nhào vào liền. Kể cả khi ngồi hợp hay đi đường con cũng tranh thủ niệm xoáy qua vùng trên ấn đường ra phía trước nhưng chưa thấy điểm đỏ khi mở mắt (chỉ thấy là vùng quanh đầu mọi người có lẩn tẩn như hơi xăng).

Tibu: Gần thấy được hào quang đó.

Cauchan: Hôm qua con tập bài **Vạn thắng công** theo hướng dẫn của anh Hai Lúa đã tăng thời gian lên 30 phút. Nhưng con đại đột ngột tập ngay sau khi tập Vạn thắng công nên chỉ thấy khí huyết chạy rần rần sau gáy lên xuống trên đầu, không tập trung đưa ý ra trước được, trước mặt chỉ hiện các đường như khuông nhạc chạy lượn qua lượn lại giao nhau che cả tầm nhìn. Con xin hỏi là tập vạn thắng công nên vào thời điểm nào thì phù hợp nhất ạ.

Tibu: Như vậy là nó đúng lung tung hết rồi đó. Chỉ còn chờ cái sức khỏe nó khá hơn tý xíu là ngon lành liền. Ai cũng vậy. Không bị chuyện này thì cũng bị chuyện kia. Lúc nào cũng bị trầm trầm trật trệ tý xíu. Nguyên tắc là thư giãn và để ý tới cái hên không thể nào tưởng tượng được của mình và nhớ là nên đem nụ cười này vào các sinh hoạt bình thường trong đời sống.

DucMinh: Gần đây trong khi công phu, khi tập trung tư tưởng quán chiếu đồ con hay thấy như có 1 luồng ánh sáng màu vàng (có vẻ) phát ra từ phía trên trán, cái luồng sáng đó đi ra phía trước mặt và gom lại thành 1 cục hình tròn nhỏ dần bằng hòn bi ve, đồng thời màu vàng biến đổi dần thành màu đỏ, cái cục này tồn tại lững lờ trước mặt khoảng 1 - 3 giây rồi biến mất. Sau đó lại 1 luồng sáng khác đi ra và gom lại thành 1 cục màu đỏ, cứ như vậy khoảng 5 - 8 lần/ một buổi công phu. Con cứ nhắm vào nó mà niệm AAa Diii Đaaa Phậttt. Có những buổi công phu nó cũng có hiện tượng như vậy nhưng hình thù méo mó, màu sắc nhòe nhoẹt, tồn tại không lâu. Vậy cái cục đỏ của con có được tính là Chấm Đỏ không Thầy?

Tibu: Nguyên tắc chính tông công phu nó như thế này:

Mình đang làm cái này mà nó lại ra cái khác: Đó là "Cận Định"

Tuy nhiên, vì căn cứ vào màu sắc, độ rõ ràng của những hiện tượng "Cận Định" này mà hành giả có thể thẩm định là mình đang tiến tu hay là đang bị thực lùi.

Tiến tu: hình ảnh đẹp, từ tranh tối tranh sáng thì nay đã có màu sắc... rõ ràng hơn, sắc nét hơn và có chiều sâu hơn.

Thực lùi: mờ mờ ảo ảo, tranh tối tranh sáng...

Trong trường hợp này thì chỉ cần lơ nó bằng cách dụng tâm và vẽ đè lên những "cái lung tung, không mời mà tới này" cái đề mục của mình. Chớ đừng có nhìn nó và... chờ cho đề mục nó xuất hiện. Nên nhớ là 70% công lực của mình mà thôi. Làm mạnh quá là nó bị tức ngực đó nghe.

DVK: Trước đây, qua sách vở, tôi có tập môn "Khí công thiếu lâm nội kinh nhất chỉ thiên" và đã có vài lần nhập vào được "trạng thái khí công". Khi đó, đầu óc trống rỗng, cảm giác thân thể nở ra, nhận thấy rõ máu chạy rần rần dưới da, sáng khoái vô cùng tới mấy ngày sau đó, sức khỏe rất tốt. Sau đó, vì nhiều lý do khác nhau nên tôi không tiếp tục tập nữa và gần đây thì biết được pháp môn tu Tịnh Độ. Tôi nghe nói hiện tượng trên là bị "cảnh giới" có đúng không?

Tibu: Cách tập này dựa vào Đan Điền. Mà Đan Điền là không ai giống ai hết. Không có ai biết địa chỉ chính xác của nó. Rồi theo bài tập: cứ dồn khí xuống đó (một nơi mà chính người tập sau khi tìm hiểu thì chỉ có những huyết như là Khí Hải, Quang Nguyên, Mệnh Môn. Tới đây có ba thời điểm, kèm theo những kết quả là y:

1. Dồn không được cái gì hết thì cũng chẳng có gì xảy ra, và những hít thở này nó chỉ là hô hấp thông thường, hoặc là nếu kết hợp với cử động thì y như là tập thể dục.
2. Dồn được một cái gì đó thì thời gian đầu cảm giác khỏe hơn xưa.
3. Dồn tiếp thì sanh bệnh trĩ, đau bụng không nguyên nhân, bất tỉnh nhân sự.

Sau đó là hết tập.

Nguyên nhân là vị trí của Đan Điền chưa được xác định một cách chính xác. Nên khi cứ dồn một cách sai lầm như vậy thì, sau đó một thời gian, khí nó chạy bậy và sanh bệnh. Vạn Thắng Công, không quan tâm tới Đan Điền mà kỳ thật là khí vẫn cứ dồn về phía đó.

DVK: Hiện nay tôi đang tập pháp môn Tịnh Độ quán chắm đỏ nhưng khi tập chỉ thấy một vùng ánh sáng màu vàng vàng và không ra chắm đỏ, phải chăng là tôi tập chưa đúng?

Tibu: Nhắm mắt 100% dùng trí tưởng tượng vẽ cho ra cái vòng tròn to bằng đầu đũa. Kế đó là sơn nó ra màu đỏ. Không tác ý như vậy, mà ngồi nhắm mắt chờ thì nó ra như trên.

DVK: Tôi đọc trên diễn đàn có nói nếu tập VTC hỗ trợ thì việc quán đề mục sẽ trở nên dễ dàng hơn. Vậy nếu tôi tập môn "khí công thiếu lâm nội kinh nhất chỉ thiên" thay cho VTC (tôi chỉ tập phần dưỡng khí thôi - tức tĩnh công - mà không tập phần động công) thì có được không?

Tibu: Như đã trình bày ở trên, Đan Điền là cái hay. Nhưng vì không biết cách tìm cho ra vị trí thực sự của nó, nên khi dồn khí về đó thì khí bị dồn về một chỗ không phải là Đan Điền. Do cứ dồn về sai vị trí (không phải là Đan Điền của chính mình) mà khi kinh lực nó chạy thì nó sẽ chạy tầm bậy và sẽ gây bệnh như đã kể ở trên.

thiên y on July 20, 2010

Thưa Thầy,

Con gặp duyên được người e họ giới thiệu đến Thầy (Hoasentrenda). Con chưa tu tại chùa nào, chỉ luôn tâm niệm có một thế giới vô hình đang ngự trị quay con. Con luôn tâm nguyện tu tâm dưỡng tính để cuộc sống tâm linh được nhẹ nhàng hơn. Con chỉ thắp hương và cầu nguyện thôi. Thưa Thầy, con linh cảm trên đầu con có người bề trên độ mạng nên con luôn phát tâm sống thiện và tránh làm điều ác trong cuộc sống đời thường mưu sinh.

Tibu: Tu Đạo Phật nó đòi hỏi nên biết một số lý thuyết cũng như là một số điều cấm kỵ. Trong điều kiện tâm mình đã lành thì những lời cầu nguyện được phát từ tâm lành này đều được đáp ứng với một tỷ lệ rất là cao. Do vậy mà khi cầu nguyện thì các cõi giới thấp sẽ tới trước, và vì hành giả chưa biết hoặc là thấy được họ là những ai? Ở đâu?... Và nhất là cứ nhận đại làm Thầy! Và từ đó họ cứ theo mình hoài.

Việc đi theo này làm cản trở việc tu tập của chính mình. Nên nhớ: Đạo Phật không chấp nhận bất cứ sự xuất nhập của bất cứ ai vào thân thể của mình. Với chủ trương là "Tự thắp đuốc lên mà đi". Nên

không có chuyện dựa, không có chuyện lên đồng, không có chuyện "làm cho mình Thấy", không có chuyện nhập vào rồi đánh võ...

Nên đọc: Đức Phật và Phật Pháp Để biết một số căn bản của Đạo Phật.

thiên y: Con cũng đã từng được học Yoga căn bản, học thiền nhân điện (đã mở luân xa) và tập được 2 tháng với mong muốn tìm được sức khỏe. Do cuộc sống bận rộn, con đã bỏ tập 8 tháng rồi. Hiện sức khỏe và cuộc sống của con bình thường. Con phát tâm tu tâm và thờ cúng trong nhà, báo hiếu cha mẹ. Mỗi khi thấp hương, hay suy nghĩ về thế giới vô hình, con hay bị dựng da gà. Tâm trí con hơi tê tê.

Tibu: Chỉ cần cầu nguyện và nhớ tới mà đã dựng da gà hầy là tê tê thì đã có vấn đề, về việc các cõi giới thấp họ đi theo mình.

thiên y: Nay con muốn tìm mục đề tu. Con xin Thầy cho con lời khuyên và mục tu phù hợp.

Tibu: Như vậy để tránh tình trạng này: Nhí đã tìm ra, phương pháp là: Tịnh Độ. Đề mục là: Quán Chấm Đỏ. Nên nhớ khi tập là nhắm mắt 100% và nhìn đấng trước mặt và cố dùng trí tưởng tượng mà vẽ cho được cái Đảnh màu đỏ của Ngài (ở đây gọi là chấm đỏ) to như đầu dừa.

Một lần nữa:

Nhớ là vẽ bằng trí tưởng tượng, chớ đừng có nhắm mắt mà chờ thì những cõi thấp đó lại có dịp tiếp tục theo mình nữa đó nghe. Nhớ làm y chang như vậy đó nghe.

Trang 4

Xin Thầy giải thích Niệm Phật « on: September 22, 2010

tholam: Hơn 2 "hai" tuần nay, tuy là "được" nghỉ việc, nhưng cũng có quá nhiều việc như là: Thông tin buồn, vui, trông giữ xe cho khách rồi bị khách la lối, biểu môi... thôi thì đủ thứ truyện trên đời nó đến, kể cả là hụt hẫng một thời.... nhưng bù lại được công phu nhiều hơn, tâm an lạc nhiều hơn "đây là cái được".

Chấm đỏ thì hôm thấy rất lâu "trên 25 cái tích tắc", có hôm thì không

thấy gì cả, có khi vừa nhắm mắt, ép lưỡi lên nóc vòm hàm trên, ngậm miệng là thấy liền nhưng cũng chỉ vài cái tích tắc thôi. Nhưng có một điều em xin hỏi Thầy là: Trừ những lúc em ngủ quên thì không biết, còn lại bất cứ lúc nào, kể cả lúc đang nói chuyện với khách... em đều có cảm nhận, mà cảm nhận rất rõ là trên trán của em lúc nào cũng phát và phóng ra chữ ADI ĐÀPHẬT rất mạnh, nhiều lúc em cảm nhận như cái máy radio ấy. Thầy ơi! như vậy có ảnh hưởng gì không? Liệu cứ như vậy có khi nào "tha hóa tự tại" nó bám víu và làm cho cái vai, cổ của em nó nặng nặng và mệt mỏi không? Thầy giải thích giúp em nhé!

Tibu: Thông thường, cách công phu nó ăn như sau:

khi không tập mà ở được "Cận Định" thì khi tập nó vào "Sơ Thiền" khi không tập mà ở được "Sơ Thiền" thì khi tập nó vào "Nhị Thiền". Và cứ thế mà oánh là nó tới nơi hồi nào không hay luôn đó.

Giải thích câu: Khi không tập mà ở được "Sơ Thiền"

Có nghĩa là khi không tập (tức là mình đang làm cái gì đó) mà vừa mừng tượng được cái đề mục của mình nó có xuất hiện cứ vài giây. Điều này có nghĩa là mình đang ở Sơ Thiền. Và cứ theo cái đà vừa làm vừa mừng tượng này (Khi nào rảnh, hay là vào lúc nghỉ giải lao đó) thì mình có thể tự đánh giá tình trạng công phu.

Bàn chuyện ở lâu vào "Cận Định".

Chuyện Tha Hoá nó theo mình, nếu và chỉ nếu, mình cứ ngừng ngay chỗ này và không tiến tu được. Nhưng họ sẽ chẳng làm gì được mình, khi mình lại có những lúc sống với "Sơ Thiền" tuy chỉ trong vài giây. Là vì tuy rằng chỉ có vài giây (nhưng rất là vàng son này) nên đã đủ khẳng định là mình thuộc về mâm trên rồi! Vì vậy mà Tha Hoá Tự Tại không có thể nào với tới đây được. Và từ đó họ không đụng tới mình nữa.

lienhuong: Thưa thầy, con còn chưa hiểu mình nên tập trung vào hơi thở hay tiếng niệm thì quang trọng hơn.... Riêng con tập thì thấy như sau: có 2 cách

1/ Tập trung vào hơi thở và kết hợp với niệm Phật:

Hít vào:Á Á Á Á Á Á Á Á

Thở ra:Di Di Di Di

Hít vào:Đá Đá Đá....

Thở ra: Phạt Phạt Phạt....

(Mô Phạt con chỉ diễn tả cách niệm, chứ không có ý nói sai Hồng danh của người A Di Đà Phạt).

Cách này con lấy giọng cao (bắt chước các huynh trên diễn đàn), Thì đề mục ít xuất hiện, lâu lâu mới có một chút.....

2/Tập trung vào tiếng niệm:

Hít thở bình thường, đều đều, Nhẹ nhàng.... Tiếng niệm ngân dài, có hơi thì lên, không có hơi thì xuống (hihihi). Chú ý vào tiếng niệm, cách này con thấy mình rơi vào trạng thái.... (con không biết dùng từ đại khái là hơi nhập tâm mất cảm giác, đề mục chấm đỏ xuất hiện nhiều hơn.

Vậy theo thầy con nên làm cách nào là tốt nhất, xin thầy chỉ dạy

Tibu: Đúng 100%.

Chơi theo cú thứ hai. Là vì khi còn chú ý vào hơi thở (cách thứ nhất) thì đương nhiên bị thể xác nó lôi lại. Còn quên thể xác bằng cách chú ý vào cách niệm là khả năng nâng cao Tâm Linh ngon lành hơn nhiều. Con cứ làm theo cách thứ hai 🤪🤪🤪

lubutaba:

Phước Nhỏ: tui vô xê tập là kèm kẹp tư tưởng liền. Rồi xả từ từ. Tui thích gọi cách này là “Trầm Tư Mặc Tưởng” về cái đề mục

Ruabien: chơi theo kiểu này là lọt vô Cận Định ngay tức khắc...

Lubu: anh Nhỏ nói rõ hơn đi

Phước Nhỏ: Kèm kẹp khi vô xê tập thì vọng niệm ít có cơ hội chen vào. Và khi tới đỉnh thì nhẹ nhàng xả xuống từ từ để kiểm cái trạng thái tập nào là của mình. Rồi ghim ở đó. Ghim nhẹ nhàng theo kiểu trầm tư mặc tưởng vô người yêu, là cái đề mục. Theo kiểu “Nhớ người yêu”. Nhớ người yêu thì đâu có gồng đầu...

Lubu: tui nghe là tập theo kiểu này. Tập theo kiểu chiếc phản lực cơ nổ máy ra lạng ti từ chỗ đậu.... Rồi từ từ chạy ra phi đạo... Rồi dừng lại... Vẫn nổ máy... Rồi kèm cái thắng... Rồi gài lên hết ga... Rồi nhả thắng... Rồi vọt tới.... Lên rồi là nhẹ nhàng lướt sóng, bớt chân

ga ...

Phước Nhỏ: hành giả phải kiểm ra cách tập của mình

Lubu: tui thì khi tập cách này, khi tập cách kia. Hay có khi chẳng tập, nhưng rảnh một cái là tác ý về đề mục của mình. Liên tục

Ruabien: đúng là tán dóc... hahaha...

Rắn Con: Khoảng tháng 7 DL này cháu gái con, năm nay 10 tuổi có được cho đề mục niệm Phật quán chấm đỏ. Nó cũng bắt đầu tập từ đó. Tập lai rai, bữa có bữa không nhưng cũng đều đều. Hôm nào có nhắc nhở thì nó tập tốt lắm.

Cách đây 2 ngày nó có báo cáo là nó tập thấy chấm đỏ đứng yên, rõ và phát sáng, trong khi xung quanh là màu đen. Con có khen nó và bảo nó cố gắng tập trung vào chấm đỏ. Hôm nay nó bảo là đang tập mà sao cứ thấy và nghĩ về cái mặt ông Phật không hà. Nó nói là nó thấy cái mặt ông Phật nhắm mắt, có chấm đỏ sáng. Con có khen nó và nói nó chú ý giữ tiếng niệm thẳng vào mặt Phật đó.

Tibu: Nói nó cứ nhìn vào cái mặt và cứ nhìn như vậy cho tới khi nó sáng như mặt trời, và mặt trời là nó y như thế này nè: Rồi con dắt nó ra ngoài sân chỗ nào mà thấy cái mặt trời và chỉ cho nó thấy. Nếu không làm như vậy, thì nó sẽ vẽ cái hình đó y như là nó vẽ cái mặt trời trên giấy là ôm đầu máu cả đám đó nghe 🤔🤔🤔

Bước thứ hai:

Khi hiện tượng sáng như mặt trời đã ổn định thì con nhờ nó nhìn dần xuống phía ngực, rồi bụng... tóm lại từ từ nhìn dần xuống cả thân thể cho tới cái hoa sen. (Nhớ đừng có nói nó là bao nhiêu cánh gì cả, mà cứ kệ nó đi).

Bước thứ ba:

Nhìn vào hai bên khoảng phía dưới nữa thì sẽ thấy hai Ngài nữa, mỗi Ngài lại đứng trên hoa sen. Cả ba Ngài hợp thành một tam giác đều.

Bước thứ tư:

Cứ nhìn và làm cho cả ba Ngài sáng lên như ba cái mặt trời.

Tất nhiên là khi dợt như vậy thì cứ giữ câu niệm Phật.

Mệt thì nghỉ. Nhức đầu thì ngưng ngay, và nghỉ tập cho tới khi hết bị nhức đầu (hết 100%) thì tập tiếp lại

HHDL: Trong Đạo Phật có một câu chuyện ly kì về Nhân quả, đây chính là bài học mà con mang theo trong suốt cuộc đời tu học...

Thời Bách trượng Hoài Hải. có một ông già hàng ngày theo chúng và nghe Pháp... Ngài bách Trượng biết nhưng không nói gì... đến bữa nó chúng nghe pháp xong ra về hết chỉ còn một ông lão ở lại Tổ mới hỏi: Ông là người gì sao không cùng chúng đi ra???

Ông già trả lời: “con thật không phải người! ngày xưa con Tu tại núi này có 500 đệ tử, một hôm chúng hỏi con: tu hành thành cao tăng đắc đạo có còn bị nhân quả nữa không? Con mới trả lời “KHÔNG CÒN NHÂN QUẢ” thế là bị làm 500 kiếp chồn... nay nhờ Hòa thượng dùng chuyển ngữ độ giúp cho con”

Hòa thượng mới gật đầu: “ông cứ hỏi đi”

Ông lão: “tu hành thành cao tăng đắc đạo có còn bị NHÂN QUẢ nữa không?”

Hòa thượng nói “BẤT MUỘI NHÂN QUẢ!” bất muội = không còn mê lầm.

Nghe xong ông lão bỏ được thân chồn, và Hòa thượng cho đại chúng đem xác chồn đi thiêu cúng lễ như một vị tăng vừa qua đời.

Câu chuyện trên là một bài học sâu sắc cho chính bản thân con... nên trong quá trình tu học, con luôn luôn tâm niệm làm lành tránh ác... dù một niệm ác tuy nhỏ nhưng có thể đốt cháy cả rừng công đức...

Tibu: Phần đông, anh chị em mình đều rơi vào trường hợp sau:

Thế xác này chưa có chuẩn bị để mà làm chuyện tu hành (Bằng chứng là khi mình sanh ra, Ba và Má đâu có nói lại cho mình nghe bất cứ điều lành gì đâu?). Nhưng vì mình "nghe theo bạn bè xúi dại nên đeo bông thêm chuyện đi tu". Nên khi tu hành xong trong kiếp này, thì thân thể vẫn phải bị những cái ác nghiệp lớn chi phối như thường. Bệnh hoạn này nọ.

Thành thú vật như đoạn văn trên thì phải là dở lắm.

90% là do nguyên rủa Cha Mẹ về vấn đề ăn uống như: Sao lại đem thức ăn trẻ! Chỉ ở nhà nấu thức ăn mà sao đem ra lại ăn dở, nguội

lạnh... Đem thức ăn bị trộn tùm lum. 10% còn lại là không để ý đến công khó của Cha Mẹ và khi không vừa ý thì la mắng không thương tiếc. Khi Minh tu hành rất là ngẫu đời thì phần thưởng là có thể sống tiếp thêm một kiếp người nữa ngay trên thân xác này. Chi tiết này (trong kinh là lúc Đức Bồ Sư có hỏi Ngài Anan ba lần về chuyện sống dai thêm) chứng tỏ là có thể đẩy lui ác nghiệp thêm một kiếp nữa.

Ác nghiệp thì ai cũng làm, nhưng mình có thể đổi lại bằng Phật Sự: Độ Tử là cái có thể làm được. Nguyên tắc là vớt được 1 thì đổi được 10 người mình giết! Tội gì mà không làm?

HHDL: con làm độ tử nhưng làm xong không có cách nào để kiểm tra người con độ có thực sự được về tịnh độ hay chưa? Thầy có thể chỉ cho con thêm chuyện này ạ.

Tibu:

1. Giữ linh ảnh cho chắc ăn (1 tuần) là Nhí. Nhưng, tụi mình (già rồi) thì cứ giữ được chừng nào hay chừng đó. Đến khi cái ánh sáng nó chiếu về phía "Cái Thấy".
2. Làm cho linh ảnh nhỏ lại. Nhưng vẫn rõ, và càng sáng hơn nữa.
3. Áp dụng cách độ tử tại chỗ. Làm xong rồi coi nó nóng ở chỗ nào? Hay là đi với Nhí, làm xong nhờ Nhí kiểm tra.

HHDL: 1. Con quán Tam Tôn nhỏ cỡ 3 cái chấm (.) sáng trưng trong chấm ở trên có ngài A DI Đà còn hai chấm ở dưới... là hai vị Bồ Tát... con quán vì nhỏ quá nên ngợp... và đầu đau... trán như bung ra... con nghỉ ngơi một ngày và quán lại thì hết đau... hai ngày gần đây con vừa quán vừa nghe băng Thầy nói chuyện với Bồ đề... cả hai ngày đều có cảm giác giống nhau: rất kỳ lạ Thầy à... tới giờ con vẫn không diễn tả được... con rơi vào một trạng thái tập trung sao sao đó...

Tibu: Ừ 🙏🙏🙏 nó đó. Nhưng nhớ là làm 70% mà thôi. Làm quá, là nó đau đầu.

HHDL: Hôm chủ nhật con chạy xe xuống Tp HCM thăm thẳng con... tới 9 giờ tối thì về... đến đèo Bảo lộc hơn 12 giờ khuya... cả nhà ngủ hết còn mình con chạy xe... con vừa lên đèo vừa chơi... đoán

trước đoạn đường sắp qua cua nó sẽ rẽ bên phải, bên trái hay tiếp tục chạy thẳng... từ chân đèo lên đỉnh đèo con đoán đúng 100%... vì đoán trước nên chạy xe rất chắc chắn... như là thấy trước đường nên dễ chạy... chơi vậy có gì sai không Thầy?

Tibu: Không sao, vì đó là hành động bất vụ lợi 🤔🤔🤔. Nên chơi thêm chiêu này nè: Nhìn vào cái đầu của chính con, và nói nó "đừng có làm như vậy nữa" thì nó sẽ hết quấy rầy con liền 🤔🤔🤔 nên nhớ là 70% mà thôi đó nghe.

HHDL: Thầy ơi...

Con nói với cái đầu của con “bạn ơi, mình mến bạn lắm, bạn đừng làm như vậy nữa, đừng rụng tóc, đừng bạc tóc nữa... mình đang còn tu, bạn mà xuống dốc nhanh quá thì làm sao mình qua tới bến... bạn phải khỏe mạnh mới giúp đỡ mình tiếp tục tiến tu được”. Thế là kết quả bất ngờ... sáng nay con đưa cho các anh em LUBU xem hiện tượng lạ. tóc con nó đen lại từ hai chóp mai. Khắp nơi bạc trắng vậy mà hai chòm tóc mai nó đen thui từ chân tóc trở ra... anh em thấy mà ngạc nhiên, thích thú... Con cảm ơn Thầy ạ.

LPD: Cô Tuyết đã 2 lần quán thấy chấm đỏ tại đài Quan Âm của Tịnh Thất Quan Âm tại Hiệp An, Đức Trọng sau 1 ngày tu (vừa lạy, niệm, quán chấm đỏ). Nhờ các Nhí kiểm tra chấm đỏ mà cô Tuyết đã thấy. Cảm ơn các Nhí nha.

hstd: Nhí nhìn ra: Cô Tuyết quán ra được Chấm Đỏ rồi, nhưng cần làm cho Chấm Đỏ sáng và rõ lên 🤔🤔🤔

Tibu: Cho tibu thêm một ý nhỏ xiu nữa:

Mình đừng nên hành xác quá, vì thật ra là mình đi tìm hạnh phúc. Chớ không phải huấn luyện thành tu sĩ đặc công 🤔🤔🤔

Ginny: Con được nhận đề mục niệm phật quán chấm đỏ và bắt tay zô tập luôn cho đến hôm nay là khoảng 1 tháng rồi.

Nhưng chấm đỏ thì vẫn không thấy, mà con chỉ thấy có chấm trắng trắng sáng như ngôi sao không á, như vậy là sao thế ạ?

Tibu: Khi con nhắm mắt mà thấy: thì đó là Cận Định, con đọc lại bài này và để ý đến ba tính chất của hiện tượng "gần nhập được vào

Chánh Định" còn được gọi là "Cận Định" này nè:

<http://hoasentrenda.Com/FrontPage/Nimita.htm>

Ginny: Con cũng theo hướng dẫn thực hành tịnh độ và con tập thì khá là đều đặn, chỉ có những hôm nào con bị bệnh vì do uống thuốc vô là tự buồn ngủ luôn nên con không có tập được thôi.

Tibu: Nguyên tắc là dợt với 70% sức lực của mình mà thôi:

<http://hoasentrenda.Com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>

Ginny: Có nhiều hôm trong lúc tập, con vẫn đang suy nghĩ về chầm đở và trong đầu vẫn niệm nam mô a di đà phật, nhưng không biết từ lúc nào thì có những chuyện không vui xuất hiện trong đầu con, đa phần là chuyện quá khứ thôi, và con tự nhủ là chuyện quá khứ rồi thì mình quên nó đi. Thì lúc đó con lại thấy trong đầu rồi ời là rồi và rất nhưc đầu. Thế là cái hôm đó thì con sẽ không tập tiếp được nữa, có cách nào xử lý được chuyện đó không ạ?

Tibu: Rất là thực tế và bổ ích cho những người đi sau và cũng cho những người đi trước mà lại hay quên 🙄🙄🙄

Khi mình tập dợt theo kiểu tập trung tư tưởng ngay đằng trước mặt, ngang với tâm nhìn, thì tâm của mình nó có đồ để chơi, và nó an tịnh hơn những lúc mình đang sinh hoạt hằng ngày. Do sự an tịnh này mà mình mới thấy được cái "Tâm Thức" của mình thật ra nó chẳng có ngăn nắp gì cho lắm. Sự không ngăn nắp này nó cho mình nhận thấy được những cái dở của chính mình:

1. Cái "tự nói, tự cười" không mời mà đến này.
2. Những cảnh nhà vệ sinh dơ dáy, bị nghẹt (khi nằm mơ).

Nguyên tắc là:

Cứ bình tĩnh mà dợt tà tà, đừng có tự kết án mà lại rơi vào:

<http://hoasentrenda.com/BaiMoi/bm17-%20ULyTrongCongPhu.htm>

Ủ lý trong công phu

3-16-2009

Trước hết là xin cảm ơn người hỏi cái câu hỏi này, vì nó quá hay, do quá hay mà khi trả lời thì đụng mạnh đến nhân quả nên bị nó... chơi trước (điều này thì ai mà làm chuyện chỉ bày vớ vẩn thì... quá quen thuộc! Và coi như là chuyện bình thường):

Trái tim cà xịch cà đụi của đệ được Bác Sĩ đưa vào hai cái lò xo bằng kim loại titanium.

Vừa rồi loay hoay thế nào đó mà bị... tình điện nó giật một phát ngay chốc vào ngay cái chỗ hai cái lò xo này: Kết quả là dòng điện cung cấp cho trái tim (dòng điện này do dây thần kinh và mạch máu cung cấp) bị rối loạn!

Thế là sau khi bị giật một phát là... tình trạng "an thần" xảy ra:

Đệ ngủ chưa từng có (một ngày ngủ từ 12 giờ tới 14 giờ liên tục).

Mới hôm kia, đệ chống trả lại bằng "Chánh Định"! và nay đã làm xong: Tim trở lại bình thường.

Được như vậy cũng xuýt chết 🤔 vì trước khi tim nó về lại sự bình thường thì nó đập lạng quạng lắm:

Nó đập mạnh và nhẹ không có thứ tự gì hết:

Nhẹ thì nhẹ như tơ hồng, mạnh thì như là "động đất": Máu dồn bất ngờ lên đầu rất là mạnh. Nó hành hạ đệ trong vòng nửa giờ thì hết 🤔 Nay đã bình thường.

Ngày mai nghỉ làm, ở nhà, thì nó sẽ lấy lại sức, không sao hết. 🤔

Trở lại vấn đề: Tập tành, sao nó cứ ù lỳ!

Tóm tắt, những điều sẽ trình bày (ngày mai sẽ nói tiếp... chi tiết hơn):

A. Thói quen tu sĩ:

1. Đóng dấu tâm linh khi còn trốn ở "Cận Định" Có nghĩa là khi vừa mới ra cái bụi nhùi màu sắc mờ mờ, ảo ảo, xiu xiu, ềnh ềnh (củi lửa không nên thân).

2. Chai lỳ tâm thức (do máy móc)

B. Giải quyết:

3. Suy nghĩ dương tính trong tình trạng thâm tâm (tự bơm)

4. Tỷ lệ ""quyết tâm".

5. Tuyệt chiêu của Đại Đệ Tử của Đức Phật.

Viết ngày 12 tháng 3, 2009

Tình trạng bị ù lỳ trong công phu:

A. Thói quen tu sĩ:

Tu sĩ hay bất cứ nghề gì cũng bị cái thói quen nghề nghiệp nó làm cho tu sĩ, theo thời gian, mất đi cái cảm giác của "cái thửa ban đầu lưu luyến ấy", có nghĩa là: Thay vì vừa làm vừa thưởng thức thì lại làm một cách máy móc, theo phản xạ. Điều tai hại lúc nào cũng xảy ra, nếu tu sĩ không làm cho mình "vui số 10" (với số 0 là không vui gì hết, và số 10 là vui tối đa). Không có cái vui này thì cái tâm nó lại chạy theo thói quen "buôn bán, tính toán này nọ" liền!

Thói quen thâm căn cố đế:

Cái mặt chìm của cuộc sống là đi tìm hạnh phúc, không có cái này thì... ai mà dại dột làm việc đó chỉ cho mất công, và tốn thời giờ một cách vô ích như vậy?

Từ uống rượu, hút xì ke, đánh bạc, đi ăn vụng, ăn cao lương mỹ vị, uống máu, nhóm họp bạn bè, làm ăn... cái gì cũng không ngoài cái mục đích là đi tìm cái hạnh phúc.

Trong đó có cái tu tập, cái mà nó đòi hỏi "Con Người" phải đạt tiêu chuẩn hạnh phúc rất là cao cấp, và cực kỳ rõ ràng. Tuy nhiên, do thói quen đã nói ở trên: Hành giả sau 1 thời gian tu tập thì tự nhiên lòi ra những phản ứng phụ trong công phu, những phản ứng này phát xuất từ nghiệp sát.

1. Đóng dấu tâm linh khi còn trốn ở "Cận Định" Có nghĩa là khi vừa mới ra cái bụi nhùi màu sắc mờ mờ, ảo ảo, xiu xiu, ềnh ềnh (củi lửa không nên thân).

11. Trước hết là nên hiểu tình trạng "cận định" và tầm ảnh hưởng của nó:

Tâm ở Cận Định là một dạng công phu cao cấp ở Dục Giới (Tương đương với Tha Hoá Tự Tại). Đồng thời nó cũng là... tiếng nói của lương tâm (nếu tâm thức giao động ngay ở cái bản lề giữa Thô Tâm

và Vi Tế Tâm).

12. Kế đó là nên biết cái ưu điểm và cái khuyết điểm của nó:

Trong tư thế này mà kết luận bất cứ cái gì thì hành giả đều có thể tác dụng trực tiếp vào cái "Vô Thức".

Mà cái "Vô Thức" mà bị kích động... đúng thì nó lại bơm cho hành giả tiếp tục tiến tu.

Nhưng nếu mà nó bị... kết án thì nó sẽ cầm chân hành giả lại một thời gian rất là dài. Hư bột hư đường cũng là ở chỗ này đây!

Bơm à?

Ừ, nó có thể bơm hành giả khi hành giả "vui số 10". Còn "không vui được số 10", thì hành giả ráng sức mà tự bơm mình lên bằng cách là suy nghĩ về phước báu vô lậu này là: Ngồi xa lông mà cũng có đầy đủ pháp hành! (khỏi cần treo non lợi núi để tìm Milarepa) Ra ngoài đường thì tay bắt mặt mừng với Quan Thế Âm bằng xương bằng thịt!... Có gì thì... mét Quan Thế Âm và nhờ giải quyết!

Và nhớ là suy nghĩ về những chuyện này khi vừa công phu xong. Lúc này tâm lực nó đang còn ở tình trạng "Cận Định" với cái cách suy nghĩ về cái phước báu này thì qua lần công phu sau: nó có thể lên tinh thần và... bơm mình để có thể tiến tu.

Cầm chân được à?

Ừ, nó bị chính mình kết án là... đồ cù lần! Làm ăn không nên thân! Ông đã chết lên chết xuống và đưa tới tận miệng mà làm... cũng không xong!

Với câu kết án như vậy thì nó xuống tinh thần và lần sau là... chưa tập đã bị... khớp vía và do đó là... hết pin! Nó còn bị cái ký ức này kèm lại khi gặp trở ngại trong công phu.

Nó là cái "lương tâm" hay là cái "Vô Thức" đó! Cả hai cái mà nó rì lại là thua to.

2. Chai lý tâm thức:

Như trên đã nói là sau một thời gian tu tập thì buổi công phu biến thành phản xạ, hành giả làm... như máy, và mất hết cái "tình cảm" mà

mình có được vào những buổi đầu: Tâm thức trở nên "chai lỳ".
Do sự nhầm chán này mà tính cách linh động của đề mục lại không còn nữa.

21. Sự phát sinh:

211. Sở dĩ có tình trạng này là vì... trong vùng mình ở... chưa có ai tập hay hơn mình, tính cách "ta đây" nho nhỏ xuất hiện và mọi cố gắng trở nên vô nghĩa!

212. Hoặc là có người cùng tập với mình. Nhưng người này lại quá hay, quá chính xác, nên mặc cảm "thua thiệt" bắt đầu xuất hiện và do đó mà tâm thức trở nên ù lỳ và từ tình trạng này nó thành chai lỳ luôn!

Đây là tình trạng mà sách vở nói về "vi tế ngã" tức là: một hạt cát của cái gợn nhẹ về bản ngã này đã chặn đứng được nguyên bộ máy tâm linh!

213. Ngoài ra, vì chưa có ai hay hơn mình nên mình không cần cố gắng nữa! Và tự cho là "Nhất Thiên Hạ" rồi! Đây cũng là... có lý khi hành giả này: Nói về nghe thì họ có thể nghe từ tiếng iìi của sợi dây có dòng điện đi qua, cho tới tiếng kêu của "Trái Đất". Hay từng hành tinh một trên dãy Ngân Hà!

Nói về Thấy thì hào quang của họ từ nữa thước (lúc đầu tu tập) thì nay đã phủ trùm từ chỗ họ ở cho tới phân nữa Thái Bình Dương! Và dĩ nhiên là họ đã coi qua luôn được cái kiếp thứ 41 từ khuya rồi. Nói về ném thì hành giả có thể ném cả cái mùi của chính thân thể mình và ngay cả cái mùi... chưa đúng hay chưa chuẩn của một hệ thống hay là của một cái gì đó!

Nói về rờ thì đã từ lâu lắm rồi: Họ đã rờ được từng bộ phận trong thân thể của họ và cho tới... Mặt Trời và Mặt Trăng.

Làm được như vậy: Thì dĩ nhiên, câu nói "Trên Thế Giới này chưa ai làm được như con hết!" là... đúng!

B. Giải quyết:

Như vậy là... ai cũng bị! Nhỏ bị theo nhỏ, lớn bị theo lớn! Cách giải quyết là: Mình tu để làm cái gì? Tất nhiên là để cho mình "hạnh phúc" và cứ suy nghĩ về câu trả lời này thì... an toàn. Có nghĩa là lúc nào mình cũng vui và nhẹ nhàn là ngon lành.

Còn y như chưa tu, có nghĩa tâm nó cứ bơ bơ và hể mà có tý chuyện là mình cảm thấy được cái nặng nề... cái mệt mỏi và nhất hay "lên giọng" hơi cáu gắt... là có vấn đề!

3. Suy nghĩ dương tính trong tình trạng thâm tâm (tự bơm):

Cái phần này dành cho những người "hay kết án mình"! Phải hiểu là sự kết án này nó phát xuất từ:

31. Cái tình thương chân thành với thằng Bạn của mình.

32. Do mình cũng muốn phụ nó một tay để cho nó đỡ mệt.

Nhưng vì tập hoài không xong, nên mới sanh ra cái phản ứng trên.

Lời khuyên là: Nên để ý đến câu chuyện "Học đánh kiếm để trả thù cho gia đình".

Chuyện rằng:

Có gia đình nọ bị cướp vào và bị giết hết. May thay, còn lại bà mẹ và đứa con út. Mẹ nuôi con lớn lên và cho con đi học kiếm để phục thù.

Khi thanh niên này gặp được vị Thầy thì anh chàng hỏi rằng:

- - Học nhanh nhất thì trong bao nhiêu năm mới thành kiếm sĩ?

Thầy nhìn tướng người học trò, đo xương bả vai (theo truyền thống bí mật của Samurai), xong rồi mới gật gù trả lời:

- - 5 năm.

Học trò đề nghị là:

- - Nếu con học siêng năng và ngày đêm thao dợt thì bao nhiêu năm?

- - 10 năm thì xong.

Nếu con bỏ hết, ngay cả thời gian ngủ, nghỉ và tiết chế cả ăn và uống để dành cả thời giờ đó vào việc thao dợt thì bao nhiêu năm?

- - 15 năm có thể là xong, nhưng chắc rằng xong rồi thì hết làm gì được.

Và nhìn anh thanh niên này, Kiếm Sư nói lên khẩu quyết quan trọng như sau:

- - Nay anh bạn à, sở dĩ có chuyện trễ nải đến như vậy là vì anh bị phân tâm trong việc học.

Anh bạn phải mất đi 10 năm vì anh bị hai cái: cái thứ nhất là việc học kiếm, và cái thứ hai là việc trả thù.

Còn chuyện 15 năm là vì anh sẽ bị ba cái: cái thứ nhất là học kiếm, cái thứ hai là trả thù và cái thứ ba là không có đủ sức khỏe.

Lời khuyên của tui là anh cứ lo học kiếm và khi học là gác chuyện trả thù qua một bên. Khi nào xong thì tui sẽ nói cho anh bạn biết, và tui sẽ là người nhắc cho anh bạn nhớ lại là phải đi trả thù.

Kết quả: ba năm sau là anh chàng học xong.

4. Tỷ lệ "quyết tâm".

Ai cũng quyết tâm hết á! Có người làm được, và cũng có người lại không làm được. Tại sao?

Nguyên nhân sâu xa:

41. Trí óc thì biết đây là phương pháp đầy đủ và muốn thực hành, nhưng do thói quen lâu đời nên khó có thể quyết tâm được.

Thói quen này do đâu mà có?

Con Người chưa tu tập xong thì có ba phần: Tư tưởng, linh hồn và thể xác. Trong đó thể xác ảnh hưởng nặng nề nhất, kế đó là linh hồn và sau cùng là cái tư tưởng.

Thể xác thì... ở đây. Linh hồn thì có khả năng di động nhiều hơn, còn tư tưởng là cái hay trở về với những thói quen xa xưa của hành giả.

Có nghĩa là khi hành giả ngủ thì tư tưởng lại có thói quen lôi cái linh hồn về lại cõi mà nó hay ở.

Dùng thiên nhãn mà coi một hành giả, thì sẽ thấy được nguyên nhân

này liền:

Khi còn thức là "con người" nhưng khi đi ngủ thì linh hồn lại trở về cõi Atula, hay cõi linh vật (Rồng), hay là đi gặp lại những vị thầy mà mình đã tu tập với họ: Thông thường là những cõi của những "Điện Thần Nhân". Những hành giả này rất là khó mà quyết tâm.

Sau đây là những kinh nghiệm của những người, tuy rằng đang lâm vào tình trạng trên, nhưng vì có phước báu nên đã mò ra cách thức như sau:

41. Điều đình tâm thức:

Như đã nói ở trên, tâm của hành giả "chạy ngược chiều" với cái lòng mong muốn (áp dụng cho những hành giả có liên quan đến cái "Điện Thần Nhân"). Trong điều kiện này thì phải quay ngược 180 độ.

Nhưng làm như vậy là quá đột ngột nên tâm lý nó bị giao động rất là mạnh và không ổn định. Do tình trạng không ổn định này mà nó không thể yên tâm mà vào đề mục được. (tình trạng ngủ mê một khi sắp sửa vào đề mục). Nguyên tắc là làm từ từ.

Vào thời kỳ của Đức Phật Thích Ca thì Ngài cho thời gian là ba tháng. Những hành giả này làm cái gì trong ba tháng này?

Họ... hoan hỷ ở "Cận Định" nhưng lại kiểm soát không cho mình "lớn lối", và không cho mình "hờ tỵ là sân hận", "hờ tỵ là ghen tuông". Trong ba tháng vào quân trường này họ rơi hoàn toàn vào tình trạng "không phải là Tha Hoá Tự Tại" (do không cho mình "lớn lối") và "không phải là Atula" (do ngăn chận tình trạng ghen tuông và sân hận). Cũng trong ba tháng này họ cũng được nghe tin tức: Những người tu sĩ được quả vị này, được quả vị kia... việc này để bơm họ lên. Do sự chuẩn bị tâm lý được như vậy nên khi họ có, hay là gặp những triệu chứng như sau, thì họ biết là thời gian nhân ga tu hành đã đến:

411. Ra ngoài đường thì hay nghe những người khác gọi nhau sau

lưng mình. Chuyện kỳ lạ là họ vẫn cứ gọi nhau hoài đó chứ!
 Nhưng trong tình trạng "ba tháng quân trường" thì hành giả lại nghe tiếng gọi lại có tính cách "hướng về mình" và rất là chói tai.

412. Khi công phu vào "Cận Định" thì trong khi nhắm mắt nhìn cái đám sương mù, hay là màu sắc bụi nhùi, xoay xoay ngay đằng trước mặt (thông thường hành gia chỉ dừng ở ngay chỗ này thôi) thì đồng thời cũng có cảm giác là có cái gì đó nó đang ở sau lưng mình. Và hành giả biết là "cái đằng sau lưng là không đúng, và không tự nhiên".

Hai hiện tượng này nó phản ánh tình trạng níu kéo của các cảnh giới thuộc loại thói quen xa xưa của mình. Sau khi cứ bị đi, bị lại tình trạng trên, thì hành giả nên hỏi người có thiên nhãn xác nhận lại lần cuối, coi có đúng là như vậy không?

Nếu đúng, là hành giả nhấn ga tu hành vào cách "Nhập Chánh Định" vào đề mục. Song song vào đó, nên nhớ tác ý về tình trạng hỷ lạc khi đề mục đã xuất hiện ổn định (lâu từ 40 giây đồng hồ trở đi).

Mẹo vặt:

Trong khi đề mục chưa có xuất hiện mà hành giả cũng còn đang loay hoay với cái đám sương mù hay là đám màu sắc... thì hành giả nên bơm mình lên bằng cách suy nghĩ: Đây là cơ hội ngàn vàng do cố gắng cá nhân mà tui được như vậy đây! Tui đang đi trên con đường "Chánh Pháp" đây là kết quả của những "Phước Báo Vô Lượng" mà tui đã gieo trồng từ vô lượng kiếp cho tới nay. Đây đúng là thời thoát xác tu hành!

Và với tâm hoan hỷ như vậy, hành giả vào công phu và tìm cách vẽ bằng tư tưởng cho ra cái đề mục ngay đằng trước mặt mình.

Nếu chưa ra thì nên biết là từ Vô Lượng kiếp cho tới nay, hành giả chưa một lần đạt được tình trạng công phu theo kiểu này! Do đó mà nó mới... khó làm như vậy! Hiểu như vậy thì không nên kết án mình

là... dở, là... không ra gì! Mà vô tình lại rơi vào cái vòng lẩn quẩn của tình trạng ù lý trong công phu! Mà nên... bơm mình lên bằng cách nói cho mình nghe là:

Chẳng qua đây là thói quen! Mà thói quen thì làm riết thì nó... quen! Và khi nó đã quen thì nó làm được! Vấn đề chỉ còn là cố gắng cá nhân và nhớ là phải làm đều đều, một cách "trung đạo".

42. Nhập Chánh Định vào đề mục. Trong khi tu hành nước rút này:

421. Hành giả không được bước ra khỏi chương trình tu hành. Có nghĩa là phải kèm cái tâm của mình lại, và dán nó vào cái đề mục.

422. Hoặc là sau này (có thiên nhãn rồi), thì dán cái tâm vào cái điều mà mình muốn quán tưởng. Không cho nó chạy bậy. Điều này khó làm... trần ai luôn đó!

Nhưng sau khi bị mệt phờ râu, mệt gần chết, mệt là người... thì tâm thức đã bị khuấy phục và nó phải làm theo ý của mình. Đối với những người hay về cõi Linh Vật (Rồng) thì chỉ cần sám hối và tập vào Chánh Định! Loại hành giả này không thích sám hối đâu! Nhưng chỉ có cách này thì mới tiến được mà thôi. Hay nói cách khác đây chỉ là queo cua 90 độ mà thôi, nên tình trạng điều đình tâm thức nó không có nặng nề như hành giả Atula hay là hành giả "Điện Thần Nhân". (Đệ là hành giả "Điện Thần Nhân").

Một giấc mơ, hay là một linh ảnh chứng tỏ là hành giả đã giả từ được cảnh giới đó và ra đi: Các Bạn cứ tưởng tượng một vận động trường có thể chứa được vài tỷ người, và vài tỷ người này đồng thời vẫy tay chào hành giả. Trong khi đó là hành giả lại bay từ từ trên hư không! Cảnh tượng ngoạn mục và thanh tịnh không thể tả được. Lúc này mà ngủ quên trong chiến thắng là..."không có cái ngu nào bằng cái ngu này". Lúc này là lúc nhân ga tu hành và nhập cho vững chắc vào cái "Chánh Định trên một đề mục". Làm như vậy là khẳng định với chính mình là "không về lại thế giới này nữa đó!

5. Tuyệt chiêu của Đại Đệ Tử của Đức Phật.

Nói về những Ngài này, ít ai ngờ rằng những gian nan và khó khăn mà các Ngài phải tự chiến đấu với cái thói quen lâu đời của mình. Thật là ngoài sức tưởng tượng của bọn mình khi có thể tạm thời hình dung được hoàn cảnh cô đơn và tuyệt vọng của các Ngài khi đang phấn đấu và tự bức phá để tu hành!

Những Đại Đệ Tử này thật là xứng đáng và là những tấm gương không bao giờ phai mờ. Chỉ trong vòng một tuần thôi mà các Ngài đã chứng tỏ cho cái đám hậu sinh như bọn mình đây... phải... xanh mặt khi chỉ có đọc được phần tóm tắt về những khó khăn mà các Ngài đã phải trải qua trong thời kỳ chập chững vào Chánh Pháp. ài thứ nhất và cũng là Ngài lý đờn nhất, không ai khác hơn là Ngài Mục Kiền Liên: Đó là Ngài mà các tu sĩ sau này chế ra cái chuyện "ăn bánh bao có thịt chó" (Ấn Độ đâu có ăn... bánh bao!), mà bọn mình có thời kỳ "tin như sấm" đó.

51. Mục Kiền Liên:

Lý lịch cá nhân: mù mờ (vì đây là lúc Ngài còn đang tu hành.)

Phản ứng của tu sĩ, phản ứng này... chỉ có Đức Phật Thích Ca là người phát hiện ra khi Ngài ở Tứ Thiên và đi ăn xin: Ngài đã tỏ ra mất kiên nhẫn khi đứng trước cửa nhà ai đó! Trong dịp này Đức Phật đã dẫn dò Ngài là:

- - "Mỗi lần các thí chủ này trể nải về chuyện để bát cho ông thì ông nên nhớ cho tui điều này là: Không phải họ khinh ông, mà là họ đang bận làm chuyện gì đó mà thôi!". Chỉ một chi tiết nhỏ như vậy thôi mà Ngài Mục Kiền Liên đã nhận ra cái không hợp lý của chính mình! Đó là: Tại sao đã là Tứ Thiên rồi mà còn có tình trạng... mất kiên nhẫn?

Lời bàn:

Thật là tinh tế khi Ngài tìm ra điều này! Tứ Thiên có thể ví như là

Bác Sĩ. Và mất kiên nhẫn là phản ứng của người chưa tu, thì có thể ví như là "tình trạng mù chữ". Bác Sĩ và tình trạng mù chữ là hai hiện tượng không chấp nhận, và không thể nào đi đôi với nhau.

Hết lời bàn.

Ngài rà soát kỹ lưỡng hơn nữa trong một ngày và coi Ngài có làm gì sai trái không? Thì Ngài thấy là Ngài không phạm điều gì hết! Vả lại, Ngài lại tu hành xa Đức Phật nên không biết tính sao, và không biết hỏi ai! Và từ đó Ngài thấy rất là rõ cái gọn nhẹ của sự phật ý! Và chính sự phật ý này lại đưa đến sự mất kiên nhẫn, khi Ngài gặp điều gì không được như ý như là đứng đợi khi đi ăn xin.

Đây là cái gai! Nhưng nguyên nhân của cái gai thì Ngài lại mù tịt! Cô đơn và tuyệt vọng trong rừng, Ngài không tìm ra được đâu là cái khuyết điểm về cách tu hành của mình!

Ngài tự nhủ:

- - Thật là điên cái đầu! Mình giữ giới luật tới như vậy là cùng cực rồi! Tập tành như vậy là hết rồi! Đề mục rõ và không gian thanh tịnh như vậy là hết mức rồi! Nhưng ở đâu lại ra cái tình trạng "mất kiên nhẫn này" vậy ta! Tất nhiên, "hay gõ thì sẽ mở", "hãy tìm thì sẽ gặp" lại không sai trong trường hợp này: Ngài đã tìm ra được nguyên nhân của cái thời gian mà Ngài không kiểm soát được! Đó là lúc Ngài đi ngủ! Ngài tự nhủ:

- - À há! Do tình tạng không thể kiểm soát này mà sự mất kiên nhẫn cứ hành hạ mình!

Bởi vậy mà Đức Phật mới có cơ hội để thuyết pháp về cách tu hành để chống lại cơn buồn ngủ.

Trích dẫn

Còn Mahà Moggallàna thì không sử sách nói rõ rại sao Ngài lại chọn nơi ẩn tu xa xôi tận rừng núi, tại ngôi làng Kalla Vālaputta,

thuộc vương quốc Ma Kiệt Đà (Magadha). Ở đó, với một sự tinh tấn bất thối Ngài luôn luôn giữ tâm trong pháp thiền, ngay cả trong lúc đi kinh hành hay trong những oai nghi khác.

Mặc dù vậy, Ngài vẫn bị những cơn buồn ngủ nặng nề tràn ngập. Ngài không muốn đầu hàng những hôn trầm này. Nhưng Ngài vẫn bất lực, không thể giữ cho thân mình ngồi thẳng, và đầu vẫn ngục xuống. Có những lúc Ngài phải vận dụng toàn lực để mở rộng đôi mí mắt, không cho nó khép lại.

Đây là một trạng thái rất dễ hiểu. Bởi khí hậu vùng nhiệt đới oi bức, và bởi sau những năm dài du phương tâm đạo. Đại đức Mahà Moggallàna giờ đây thân thể phải mệt mỏi và những cơn buồn ngủ đến với Ngài là một sự tự nhiên.

Nhưng đức Thế Tôn, bằng đức tính chăm sóc của một bậc thầy đến hàng đệ tử, Phật dù biết vậy, vẫn không ngừng theo dõi mọi sinh hoạt của Mahà Moggallàna. Đức Phật tuy ở xa, nhưng với nhãn lực siêu phàm Ngài đã thấy rõ những trở ngại tu tập của người tân môn đồ đó, nên dùng Phật lực hiện ra trước mặt Mahà Moggallàna.

Khi Mahà Moggallàna thấy Phật đang đứng trước mặt mình, một phần lớn sự buồn ngủ, sự mệt nhọc tự nhiên bị biến mất. Bây giờ đức Thế Tôn mới hỏi Ngài:

- Phải chăng Mahà Moggallàna đang ngủ ngục?

- Bạch Thế Tôn! đúng vậy!

Phật bèn dạy tám phân pháp giải trừ chướng ngại hôn trầm (buồn ngủ) như sau:

1/ Này Mahà Moggallàna! Đừng nghĩ rằng có cơn buồn ngủ đang ở trong ông, rồi chú ý đến nó. Giữ tâm như thế cơn buồn ngủ sẽ biến mất.

2/ Nếu làm như vậy mà hôn trầm không đi mất thì ông nên nhớ lại những lời dạy của Như Lai và suy ngẫm. Khi ông nhớ đủ, rồi soi xét ý

nghĩa giải thoát thì hôn trầm sẽ biến mất.

3/ Nhưng nhớ đủ Phật ngôn như thế mà hôn trầm không biến mất, thì ông nên lập lại sự phân xét ấy một cách chi tiết hơn về các pháp hữu vi của Như Lai đã dạy, hôn trầm sẽ theo đó mà biến mất.

4/ Nhưng nếu hôn trầm cũng không biến mất thì ông đem tâm ý vào xúc giác, cọ mạnh đôi vành tai và xoa bóp tứ chi thì hôn trầm (hay cơn buồn ngủ) sẽ biến mất.

5/ Khi làm như vậy mà hôn trầm cũng không đi mất thì ông nên đổi oai nghi, để tâm và ý duyên vào động tác, như đứng dậy đi rửa mặt bằng nước mát, rồi phòng tâm mắt quan sát tất cả mười phương tám hướng. Đoạn ông nhìn lên bầu trời, quan sát mọi tinh tú, không gian, thì hôn trầm sẽ biến mất.

6/ Nhưng nếu làm như thế mà hôn trầm vẫn không biến mất thì ông nên chăm chú đến ánh sáng. Nếu ấy là ban ngày thì lấy ánh sáng mặt trời làm đề mục. Ban đêm thì lấy ánh sáng tinh tú (trăng, sao) làm đề mục. Đây là cách làm cho tinh thần xán lạn không bị ú ám, hôn trầm sẽ biến mất.

7/ Nhưng nếu dùng ánh sáng bên ngoài mà hôn trầm không biến mất thì ông quay lại soi xét nội tâm. Lấy nội tâm làm đề mục và cố gắng xem kỹ từng ý nghĩa, giống như lấy ánh sáng tinh thần để rọi thẳng vào tâm thức để thấy rõ từng chấp tư duy khác nhau, đừng để một thứ tư duy nào hiện lên trong đầu ông mà ông không biết, đồng thời ông đứng dậy đi kinh hành. Làm thế hôn trầm sẽ biến mất.

8/ Như thế mà hôn trầm vẫn không biến mất thì ông có thể nằm xuống, biết rõ mình đang nằm như một con sư tử: vai mặt ở dưới, vai trái ở trên, hai chân duỗi thẳng, kê lên nhau, giữ trong tâm một ý niệm mạnh mẽ là: "Ta phải biết mình toàn thân đang nằm như thế nào? Nếu thân thể ta mệt mỏi thì ta để cho nghỉ ngơi, nhưng ta không say đắm trong sự nghỉ ngơi ấy!" thì hôn trầm sẽ biến mất.

Tất nhiên, Ngài chiến thắng và làm xong trong 1 tuần.

Sau này Ngài sưu tra lại lý lịch của mình thì Ngài phát hiện ra mình đã là "Thiên Ma".

Như vậy, hành giả "Thiên Ma" sẽ phải vượt qua một cái núi Tu Di khó khăn đó là "Chống lại cơn buồn ngủ". Chỉ còn độc lộ này (con đường duy nhất) để mà thoát thân mà thôi! Vì hễ mà hành giả đi ngủ là thói quen làm Thiên Ma lại có dịp hoành hành và lấy lại sức đề rồi... làm cho hành giả mất kiên nhẫn, có nguy cơ dẫn đến sân hận và sau cùng là trở về an trú trong Tứ Thiên với khuyết tật sân hận này. Và dĩ nhiên là chôn đời trong vòng lần quần để làm đi, làm lại cái chuyện... Thiên Ma!

Vòng tròn khép kín đến vô tận. Ngài Mục Kiền Liên đã đập tan ngục tù này chỉ trong vòng có 7 ngày!

Trong cái chỗ giam người: Cực hình không cho ngủ là một trong cái dã man nhất: Nạn nhân bị điếc, bị nhức đầu, mệt mỏi cực kỳ, và sau cùng là ảo giác, rồi điên. Tất cả cực hình này chỉ xảy ra trong một thời gian ngắn.

52. Ngài Xá Lợi Phất:

Đại Đệ Tử thứ hai này của Đức Phật Thích Ca là Ngài Xá Lợi Phất. Nghe tới Ngài thì có ai ngờ là để có cái tài thuyết pháp tương đương với Đức Phật thì chính Ngài phải... tự thắng một cách cam go như thế nào!

Trong bài trích dẫn về chuyện ngủ gục của Ngài Mục Kiền Liên, nếu các Bạn đọc kỹ thì sẽ thấy cái đoạn giải thích rằng Ngài Mục Kiền Liên ngủ gục vì cái nóng oi ả của xứ Ấn Độ! Hiện tượng "lấy bụng ta, suy ra bụng người" là một trở ngại lớn nhất trên con đường tu hành. Với sự thông minh sẵn có, tu sĩ này dùng lý luận theo cái nhìn bình thường và giải thích rất là ngon lành, chẳng coi trước và xem sau gì cả.

Cái trở ngại này, Đức Phật gọi là "Thế Trí Biện Thông". Do "suy luận" nó nhảy vào và dùng sự nhận xét logic của nó để giải thích mọi sự việc. Tất nhiên, làm kiểu này thì kết quả sẽ là "gần đúng" và từ đó sẽ đẻ ra nhiều pháp môn "gần đúng". Do cái tình trạng na ná này mà Chánh Pháp bị tan tành đó là cái thảm họa lớn nhất! Còn cái thảm họa nhỏ hơn là khi hành giả nghe về "Vô Thường" thì cái "thế trí biện thông" nó nhảy vào và đưa ra hàng loạt kết luận: Vì tất cả là "Vô Thường" nên hiện tượng hiển nhiên là: Không có pháp nào để tu, không có quả vị nào để chứng!

Ngài xá Lợi Phát bị cái cú này!

Khi Ngài quán đề mục thì vừa lúc đề mục xuất hiện mờ mờ thì "thế trí biện thông" nhảy tót vào và định nghĩa:

- - Cái này đâu có phải là quán mà chỉ là trí tưởng tượng mà thôi!

Và khi đề mục mới xuất hiện và chỉ là mờ mờ. Thế trí biện thông lại xuất hiện:

- - Cái này đâu có phải là thấy, nếu mà là "thấy" thì nó phải là rõ như mình nhìn cái lá cây kia kìa! Cái này đúng là do tưởng tượng, nó chẳng có ăn nhập vào đâu cả! Và làm như vậy là... sai rồi!

Và Ngài làm bất cứ cách nào thì cái suy luận này cứ nhảy vào, rồi định nghĩa! Ác một cái là nó tự cho nó điểm bằng cách nhận xét, phê bình này nọ luôn! Không cần phải suy nghĩ dông dài! Ngài chỉ hét trong cái tâm của Ngài cái câu trừ danh:

"Tui không muốn thấy các sắc pháp này nữa! Vì tui biết còn có nhiều cảnh giới cao đẹp hơn, cũng như còn nhiều sự giải thoát cao hơn nữa! Tui còn rất nhiều việc phải làm!"

Với chiêu thức này, cùng với ngay lúc Ngài cảm nhận được sự hỷ lạc loan toả ra trong thân thể của Ngài khi Ngài chứng Sơ Thiền thì "thế trí biện thông" tạm thời lui binh. Quạt ngã Ngài không được, "thế trí biện thông" lui vào linh tính và làm cho Ngài có một trực giác rất là

bén nhậy: Ngài thuyết pháp rất là trúng ý của Đức Phật Thích Ca. Đến độ, Đức Thế Tôn đã nhiều lần xác định rằng:

- - Nếu mà tui có nói cho mấy ông nghe thì cũng đến cỡ này là hết! Xá Lợi Phất đã trình bày không sót một chi tiết, mấy ông nên theo đó mà làm. Và cứ thế, Ngài cứ một mạch sử dụng cái linh tính này. Tuy nhiên, cái linh tính đâu phải lúc nào cũng đúng đâu! Nếu nói về thuyết pháp thì Ngài Xá Lợi Phất siêu đẳng bao nhiêu thì ngược lại: Chuyện hướng dẫn những người khác tu hành, Ngài lại sơ hở bấy nhiêu. Cũng ví cái linh tính này mà Ngài bị hớ to!

Chuyện rằng:

<http://zencomp.Com/greatwisdom/uni/u-dp&pp/dp&pp08.htm>

Trích dẫn:

[...]

Đến năm lên mười tám, nhân dịp một tư tưởng luyện ái phát sanh có liên quan đến thân hình đẹp đẽ của mình, Sa-di Rahula (La Hầu La) lại được nghe một bài Pháp thâm diệu về sự phát triển tinh thần.

Ngày nọ thầy Sa-di theo Đức Phật trì bình. Phong độ oai nghiêm quý trọng của hai vị tu sĩ xem tựa hồ như thốt ngự tượng đồng dạc cùng đi với tượng con quý phái, như thiên nga của đức vua dắt con lội trên mặt hồ trong cung điện, như hổ chúa oai phong và hùng con lẫm liệt.

Cả hai Ngài đều có thân hình đẹp đẽ, cả hai đều thuộc dòng mã thượng và vương tôn, cả hai đều từ ngai vàng cất bước ra đi. Trong lúc chiêm ngưỡng dung nhan Đức Thế Tôn, Sa-di Rahula (La Hầu La) nghĩ rằng: "Ta cũng đẹp đẽ như Đức Thế Tôn, cha ta. Thân hình của Đức Phật vô cùng đẹp đẽ và thân hình ta cũng vậy. [16]"

Đức Phật đọc ngay tư tưởng bất thiện ấy. đang đi, Ngài dừng chân, quay lại dạy như sau:

"Bất luận hình dáng đẹp đẽ hay xấu xa, hay thế nào đi nữa, cũng phải được quan sát như vậy: Cái này không phải của ta (N'etam mama);

cái này không phải là ta (N'eso'ham' asami); cái này không phải là linh hồn của ta (Na me so atta) [17]"

Thầy Rahula cung kính bạch với Đức Phật có phải ta chỉ nên xem hình thể như thế ấy không. Đức Phật dạy rằng ta phải xem tất cả năm uẩn (khandha) [18] như thế ấy. Sau khi nghe lời giáo huấn của Đức Thế Tôn, Thầy Rahula xin phép không đi theo vào làng trì bình như mọi hôm. Thầy dừng lại dưới cội cây, ngồi tréo chân theo lối kiết già, thẳng mình và chú tâm hành thiền.

Đức Sariputta (Xá Lợi Phất), thầy tế độ của Sa-di Rahula (La Hầu La), lúc ấy không biết người đệ tử đang hành thiền về một đề mục mà Đức Phật vừa dạy, thấy thầy Rahula ngồi kiết già dưới cội cây thì khuyên nên chú tâm về pháp niệm hơi thở (Anapana Sati). Sa di Rahula lấy làm phân vân khó xử bởi vì Đức Phật dạy một đề mục và vị thầy tế độ lại dạy một đề mục hành thiền khác.

[...] Hết phần trích dẫn.

Thế là Ngài La Hầu La toát mồ hôi lạnh vì không biết tính sao?

Đây đều là hai sư phụ, nếu mà La Hầu La làm theo ý Ngài Xá Lợi Phất thì Ngài bị phạm lỗi là không thi hành lời khuyên của Đức Phật và ngược lại! Ngài bèn đi hỏi Đức Phật!

Cũng may La Hầu La là một Phật Tử đúng hiệu con nai tơ! (con ruột của Đức Phật, thì khi hỏi ba mình thì đâu có gì là ngại ngùng?), chớ nếu mà lại là một phật tử xoàng xoàng và do cái tính hay ngại ngùng khi đặt câu hỏi và rồi cứ ngồi đó nhắm mắt mà nghĩ tới chuyện đời thì hậu quả sẽ không biết ra sao!

Vì không có thể khai triển cái năng lực quán tưởng (còn gọi là: Thực hành chánh định trên một đề mục) nên Ngài Xá Lợi Phất đã không có đủ phương tiện để độ những đệ tử của mình lên Tu Đà Hàm được! Mà Ngài chỉ dừng lại ở trạng thái "Nhập Lưu" hay là Tu Đà Hườn mà thôi. Trong khi đó thì Ngài Mục Kiền Liên là đệ cho tới A La

Hán luôn.

Kết Luận:

Bài này tới đây là hết.

Nhưng chắc chắn sẽ không bao giờ hết được! Vì mỗi hành giả là một sự đặc biệt. Tuy nhiên, có thể tự mò ra những khiếm khuyết của mình qua những ví dụ trên. Vì thật ra, là ít có ai mà không bị pha trộn lẫn! Thông thường là "Hành giả Thế Trí Biện Thông" lại rất là nhiều.

Còn những trường hợp đặc biệt như là hành giả Thiên Ma thì đệ chưa có gặp ai cả.

Hết.

Mà nên mềm dẻo, từ từ điều đình với cái tâm thức của mình theo kiểu:

- - Em tập hay lắm rồi đó, đây là những cơn đau lành! Những đồng rác nho nhỏ đã có mặt từ lâu rồi chứ không phải là nó mới có đây! Mình dọn nó bằng cách dọt tà tà và đều đều. Kiến tha lâu đầy tổ... Và không quên làm cho mình vui lên và tự hào là vợ được cách tu hành hay đến như vậy. Và tự cảm thấy cái vui nó nhen nhúm trong người. Và khi nó đã vui được là nó không có nhưc đầu, không có phải đối phó gì nhiều cho lắm. Và cứ thế mà nó nín thở... qua sông.

3. Khi nó đã qua được sông rồi thì lại nằm mơ những cái căn phòng trống trơn, nhà xây có nền móng bằng bê tông cốt thép, Nhà vệ sinh sạch sẽ, trong suốt ở ngay giữa chợ mà mình lại vào đó, và lại ị tỉnh bơ 🤔😏😏

4. Từ các cảnh ối mưa, ra ngay cả cút và chùi quẹt đàm dãi một cách bừa bãi! Qua các cảnh mưa ối ra khói, ra ánh sáng...

Thì mình biết là mình đã... nín thở qua sông được kha khá rồi đó.

Ginny: Tình hình là từ hôm qua đến hôm nay trong lòng con cứ cảm thấy cứ bất an làm sao ah chú. Hic cái sự bất an trong lòng đó khiến cho con khó chịu lắm lắm. Con không hiểu cái sự bất an này là từ đâu, nhưng con hay bị kiêu thế này lắm chú, tức là cứ hay lo lắng cho

người khác, nhưng ngay bản thân con cũng không biết con đang thực sự lo cho ai, hay là lo cho tất cả ng thân của con nữa.

Tibu: Mình chưa có điều đình với cái tâm thức của chính mình đó. Nên nó chạy bậy bạ như trên.

1. Muốn cứu người chết đuối thì việc trước tiên là phải biết bơi.
2. Trong khi học bơi thì cũng là lúc mình "lập tâm cứu người".
3. Khi hội đủ điều kiện là làm thôi.

Ginny: Đã thế trong những lúc con lái xe trên đường, trong đầu con luôn kín những suy nghĩ về vấn đề tai nạn và chết chóc. Chẳng hạn như là lúc con chạy ngang qua 1 cái ngã tư, thì tự nhiên trong đầu con lại hiện ra chuyện con bị đụng xe ngay đó rồi đến hình ảnh trong bệnh viện, rồi người thân khóc lóc, con cũng không biết tả cái suy nghĩ trong đầu con lúc đó ra sao nữa, nhưng đại loại là thế đó chú. Nhưng chỉ những lúc con đi ngoài đường thì trong đầu con mới suy nghĩ đến những điều đó. Còn lúc con ở nhà hay ở trường hay đang học hay đang làm việc thì đều không.

Nhưng thật thì con không muốn nghĩ đến những chuyện đó đâu vì nó làm con cảm thấy không vui chút nào, nhưng tự nhiên nó có như thế, bản thân con không hiểu tại sao lại như thế nữa cả chú.

Tibu: Chuyện nghĩ rằng mình bị tai nạn và dừng lại ở đó là cần thiết vì đó là sự cảnh giác. Khi lái xe thì tibu lúc nào cũng suy nghĩ đến chuyện xe trước nó thắng gấp. Chuyện xe bên kia nó leo lề qua và tông vào xe mình. Chuyện chó chạy băng qua đường.

Chớ tibu không hề nghĩ tới chuyện sẽ đi chợ mua đồ... Hoắc là gặp người đó và sẽ nói chuyện này chuyện nọ... Tuy nhiên, cứ bị vợ la hoài vì chuyện vượt đèn đỏ, mỗi khi có người anh em lubu nhớ tới tibu. Nhưng đến khi lại suy diễn tới chuyện sẽ nằm nhà thương thì đó là "Phóng tâm" nó lại làm mình mất đi sự chú ý: Như vậy là không hay và dễ gây ra tai nạn.

Ginny: Với lại như thế có bị ảnh hưởng đến việc tu tập của con không chú?

Tibu: Tâm của người chưa tu được ví như là con cá sống trong nước. Khi có một phương pháp tu thì vào ngay giai đoạn đầu, con cá tư

tường đó bị phương pháp tu hành nó câu lên khỏi mặt nước. Nên nó đẩy dựa này nọ. Cách giải quyết là: Cứ dợt đại thì một thời gian sau nó sẽ xui lơ cho mà coi.

Xin thầy cho con được hỏi « on: October 09, 2010

lienhuong: Thưa thầy hai tháng gần đây con tập dợt không đều, (*vì bị bệnh tật liên miên, có khi con ráng tập thì thấy nhức đầu nên biết mình đã quá 70% sức lực rồi nên không dám tập...). Chấm đồ rất mờ, có chỉ thoáng qua trong sát na.... nhưng con không nản chí hể khỏe là con tập liền....

Và con chợt phát hiện ra là cứ mỗi lần con nằm tập (vì con có ít thời gian để ngồi) là nó ho, đàm nhớt ở đầu ở cổ họng nó đưa lên làm con ho gần chết, không tài nào tập được, đàm thì ít, mà không hiểu nhớt ở đâu cứ đưa lên.... Có bữa ho quá, mệt quá con thiếp đi rồi ngủ hồi nào không hay.... Ngộ một điều là nằm chơi, xem tivi, nói chuyện thì không sao, và ban ngày thì cũng không ho.... mà hể bắt đầu tập, điều thân hít thở xong.... niệm được vài niệm là ho....

Tibu: Cách chữa: Ăn một trái cóc sau đó là cột sợi chỉ vào cái hột, rồi ráng nuốt trọn cái hột nó vào rồi lại kéo cái hột nó ra, làm đi làm lại ba lần trước khi tập là nó... hết. Nếu nó không hết thì nó chết 🤔🤔
 🤔🤔 Chuyện rằng: Hồi xa xưa, do chê bà con niệm Phật là đồ cà chớn, rồi không dợt! Nên tới phiên mình dợt thì nghiệp nó không cho.

lienhuong: Nghe lời khuyên của chị em đi trước con, con đọc thầm trong tâm: Con tên tuổi.... Nguyên cầu các oan gia trái chủ đừng quấy phá tôi nguyện cùng tôi tu tập để sớm thành Phật Đạo. Nam Mô Cầu sám hối Bồ Tát Ma Ha Tát. Có bữa thì đỡ đỡ, nhưng có bữa cũng không.

Tibu: Tất nhiên, là thầy có nói với con thì cũng chỉ là dùng cách sám hối. Nhưng thay vì con dùng thuốc cảm cúm để chữa bệnh thì con lại nhè ngay loại thuốc "Ung Thư" mà uống nên có lúc nó được, có lúc nó lại không. Con nên tự sám hối bằng cách là từ tốn niệm cái nhẹ nhất:

1. Nam Mô Quan Thế Âm Bồ Tát (với ý đồ là sám hối, nếu sau vài

niệm (bốn năm niệm) mà con lại cảm nhận là nó không có ổn. Thì con lại thay đổi

2. Nam Mô A Di Đà Phật (với sự tác ý là sám hối những tội mà mình đã vì tập tễ mà làm). Nếu nó "chưa vào" thì cứ thay thế

3. Nam Mô Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật (với sự tác ý là sám hối những tội do cá nhân mà mình đã làm).

4. Sau cùng nếu "chưa vào" hay là "chưa an tâm" thì mới dùng câu Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nếu mà cũng chưa được thì nhắm mắt đi ngủ đi vì có khi thân thể mình chưa có tập được vì đang "Bổ Túc Hồ Sơ" hay là đang củng cố hệ thần kinh để rồi sau đó mới có thể tiến tu. Sau khi nó cũng cố xong thì hết ho! Hê hê hê 😊😊

lienhuong: Những hôm khỏe ngồi tập thì dù không thấy chấm đỏ, hoặc thấy thoáng qua, nhưng tình trạng cận định gần như suốt buổi tập (trung bình khoảng 30 phút).

Tibu: Con nên làm cho mình vui lên vì "Cận Định" là cấp độ Tha Hóa Tự Tại, là cõi tiên cao nhất Dục Giới! Là ngẫu lắm đó 🤪 Ai mà tu lên tới đây đều ăn mừng, chỉ riêng có Hoa Sen Trên Đá là... chê nó thôi! Con nên khuyến khích tâm thức mình và vui lên để mới có đủ pin để tiến tu. Không có sự khuyến khích và vui lên như vậy thì tu hành nó thành "Trách Nhiệm" Và từ Trách Nhiệm nó qua Danh Dự và từ đó: Thay vì tu cho vui thì càng khổ để hơn nữa! mà quá khổ, quá nghiêm trang đến độ không còn tính khôi hài thì hết tu!

lienhuong: Mới đây trong lúc lên con tim và huyết áp, lở tai bên trái con nó nghe u, u, bùng bùng, một âm thanh kỳ lắm. (Nhưng từ hồi nào giờ dù huyết áp và tim lên cao vẫn không có). Con linh cảm là con bị làm sao đó. Trong khi lòng con cứ quyết tâm tu tập mà con cứ bị bệnh, bị ho... mà đi bác sỹ, khám, siêu âm... thì con đâu có bị bệnh nặng nề gì lắm đâu, Nên bác sỹ đâu dám cho thuốc mạnh....

Cứ như vậy, tu tập không đều đặn, đề mục của con cũng mờ và biến mất, Con rất buồn khi thấy tiến trình tu tập của con bị tuột lại, nhưng sức khỏe cứ như vậy hoài,... Lúc trước con nằm tập đề mục đỏ và rất sáng, Ngày nào được tập và thấy chấm đỏ thì nguyên ngày đó con rất

vui, còn ngày nào tập không thấy chấm đỏ là con hơi buồn, còn ngày nào ho, mệt, bệnh không tập được là con thấy như mình có lỗi, và không được vui....

Tibu: tiếng í í là Vô Thức bên bán cầu trái (xí lộn, tibu dù người quá nên nói lộn, nay nói lại): bên bán cầu phải, nó hoạt động đó, không có gì là ghê rợn lắm đâu. Có nghĩa là nhờ nó ý ý nên linh tính nó càng bén nhạy hơn.

vominh23: có chứ, lơ là là tuột lệ lắm, ví như đẩy quả pháo hồi kháng chiến ấy, đẩy lên đỉnh thì mới thắng giặc hè hè 😊 mình cũng đẩy mà bắn là bắn giặc vô minh, sảy chân một phát là 🤡

Tibu: Bàn như vậy thì cũng đúng, nhưng khi tập thì nó lại lưu vào bộ nhớ của chính mình. Vì chỉ có những lúc dợt như vậy thì tâm thức mới được nghỉ ngơi.

Ví dụ: vẽ một vòng tròn và đặt tên cái vòng tròn này là: khi chưa tập. Trò chơi là cứ mỗi lần mình nghĩ ra một chuyện thì mình chấm một cái:

1. Công chuyện hằng ngày
2. Cơm áo
3. ngoại giao
4. lương lậu
5. hơn thua
6. lệ hơn, chậm hơn
7. Thua lỗ, lời lắm.
8. con cái, vợ chồng, bồ đào.
9. quà tặng

Sơ sơ là đầu óc bị chi phối bởi 9 cái này.

Bây giờ lại lấy tờ giấy khác đặt tên là: Khi tu tập.

1. đề mục.

Như vậy có phải là khi tu tập thì đầu óc chỉ bị một cái và như vậy nó được nghỉ ngơi hơn.

Kể đó là nên chú ý tới cái biết của cái óc: Cái nào mà đẹp, mà yên lành là tự động nó nhớ. Ví dụ như: Khi đói thì ai cũng nói về những món ăn mà mình đã ăn qua. Khi khổ thì lại kể chuyện hồi xưa, hồi còn thơ ấu! Như vậy, tất cả nó còn đó. Và trong đó, cái đẹp nhất lúc nào cũng là sự thành thoi, vô tư lự. Và cũng là cái mà cái óc của mình nó bám vào đó nhiều nhất. Nhiều đến độ là nó lưu lại bộ nhớ của chính mình, nằm yên đó và chờ dịp thuận tiện là xuất hiện trở lại! Và bởi vì lý do đó mới có cái chuyện người này là thương căn, tu sĩ nọ là hạ căn.

Do vậy, khi chết thì chỉ còn giữ cái công phu là chính. Còn những cái chuyện lubu khác đều sẽ đi vào quên lãng. Vì cũng là lý do đó mà trong khi sống có những lúc mình quên tập thì những kinh nghiệm tâm linh này nó nằm yên đó, không mất đi đâu cả và chờ khi có dịp là sẽ sống lại để tiếp tục tu hành y như hồi xa xưa. Cũng vì lý do năm yên như trên, khi mình thấy là mình cả xịch cả đui trong việc tu hành thì mình cũng hiểu là: Chuyện này mình chưa có làm nhiều như những người kia mà thôi. Ai mà làm nhiều thì nó quen tay, chứ không có gì là kỳ bí cả.

vominh23: Dạ mấy bữa vừa qua đệ tử bị tuột định:-SS hic hic, không thấy chấm đỏ luôn...

Tibu: Đó là chuyện bình thường khi tập dợt này nọ. Tâm thức như một bắp thịt khi tập dợt thì no; mệt và cần nghỉ mệt. Sự nghỉ mệt này còn giúp cho hệ thần kinh (rất cần thiết) nó có thời giờ để cũng cố lại. Do đó, khi mà nó đã đủ rồi thì nó tuột định. Mình cho nó nghỉ mệt vài ngày thì khi dợt lại: Nó lại ngon lành hơn.

vominh23: Cái rồi hôm qua đệ tử lại ráng sức liều mình lăn lộn rớt mồ hôi cũng lăn lại được cận định hic hic... Mệt ghê hồn... Cái rồi hôm nay, sau khi chở con em đi mua đồ về, đệ tử lại thấy "chuối chuối" vào tịnh thất liều mình lăn xả, sau khi hồi hướng xong, đệ tử liền phóng liên, sau một hồi lâu thì thấy chấm đỏ mờ mờ ảo ảo có lúc lại không tròn:-SS hic hic sợ dục giới quá:-SS

Tibu: Dợt như vậy là ngon lành, nhưng nên nhớ là hệ thần kinh rất cần thời gian để cũng cố qua những cuộc giải lao ngắn hạn.

vominh23: Chú Tibu hay các Nhí cho con hỏi con trật rày rồi sao? Lỡ trật rày con nên làm sao. Khi con chú tâm vào cái khoảng đó thì mắt con giật khí thể luôn phóng niệm thì rất có lực... nhưng có điều hồng phải chăm đồ... hic hic.

Tibu: Không bị lệch mà vì hết pin. Nghỉ khỏe vài ba hôm, và chơi tiếp là ngon lành lại thôi

sutrămnăm: Cách đây ít hôm STN trong lúc nằm nhắm mắt niệm Phật quán chăm đồ vào buổi trưa thì STN có ngửi thấy mùi hương thơm như có ai đốt nhang thơm trong nhà nhưng nhà STN không có bàn thờ và chỉ có STN ở mà thôi và mùi hương này còn phảng phất trong mũi STN đến cả ngày hôm sau. Đó có phải là trạng thái cận định trong biểu đồ mà anh Tibu đã dạy và STN may mắn gặp nhánh Hộ Pháp không (ông Hộ pháp thì không thấy đâu cả. hehe!

Tibu: Đại khái tu sĩ có thể cảm nhận được mùi hương như sau:

Mùi trầm ---> Hộ Pháp.

Mùi ngọt ---> Tha Hóa.

Mùi phòng thí nghiệm ---> Thần

Mùi khét ---> Quỷ.

Tất nhiên là do sự cộng hưởng của tâm thức mình mà mình bị bắt ngờ như vậy.

sutrămnăm: Trước khi bắt đầu quán chăm đồ thì STN đã bắt ấn hộ thân theo chỉ dẫn trong tài liệu đầy đủ đọc OM DRI - DIM và làm 7 lần.....)

Tibu: Đây là chế và độ 🤔🤔🤔. Tịnh độ không cần hộ thân.

Mà sutrămnăm tự chế cho chắc ăn! Nên khi sutrămnăm tập dợt trước khán giả và thế giới vô hình... Họ hiểu rằng: sutrămnăm đang chơi Thiên hoặc là Mật. Nên họ tới, và họ coi mình làm ăn ra sao! Thế là mùi hương của họ ảnh hưởng tới mình. Trình bày như vậy xong rồi, tibú lại phân tích: Mùi hương thơm là một sự tiến bộ trong tâm linh. Do vậy mà không lo.

Giải quyết: Cứ y chang các cách tập của Tịnh Độ mà chơi thì rồi sẽ không còn gì theo mình nữa

sutrămnăm: Đây có phải Hà SA của mấy cha nội THA HÓA TỰ TẠI không vậy?

Tibu: Hà sa là mở mắt ra và thấy lăm tằm quanh chỗ ngồi của mình. Những lăm tằm này y như cát ở sông nên gọi là "Hà" (sông) và "Sa" (cát).

sutrămnăm: Và Con mắt trái của Tha hóa tự tại là sao?

Tibu: Khi vào Tha Hoá Tự Tại thì hành giả thường thấy:

Cái ghế mà không có ai ngồi,

Con mắt trái,

Vòng tròn.

Về các nhân vật thì đầu tiên là: Nhiều người đứng ngồi lung tung khắp không gian (khi họ kéo tới) mà ai cũng tưởng là Phật nhưng vì khi nhìn phía dưới thì lại không thấy hoa sen năm cánh, nên mới biết là Tha Hoá Tự Tại. Kế đó là người trong veo y như là người gương nhưng nét đẹp thì lại thô, không có gì là sắc sảo cho lắm.

Kế đó là những cô gái mắt xếch y như những hình trang trí trên hộp bánh Trung Thu.

Cảnh hoa rơi: Hoa nhiều lắm: Hết đôi này, qua đôi kia là cảnh của Tha Hóa Tự Tại.

sutrămnăm: STN từ ngày mang cái chấm trắng vào đời mình thì cuộc sống cũng có nhiều thay đổi. Đi đến đâu cũng thấy nó hiện diện sờ sờ trước mặt. Vào quán ngồi nhấm nháp ly cà phê buổi sáng, bất chợt nhìn lên tấm lịch treo tường là lại thấy nó lờn vờn trên tấm bìa của cuốn lịch. Được rồi! Mày có ngon thì chờ đó đi! Lát nữa về nhà tao sẽ lôi mày ra tô màu đỏ đậm luôn cho mày biết thế nào là lễ độ. Hình như nó hiểu được ý nghĩ của STN nên nó biến mất liền sau khi chớp lên 1 cái chọc què.

Vào restroom xả cái bầu tâm sự, STN cũng tranh thủ nhấm mắt quán nhanh xem sao. Cái chấm hiện ra tròn vo đẹp đẽ giữa 1 cái màn ti vi đen bóng. Hà Hà. Quá đã nhe! STN xoa tay mừng thầm: Đắc đạo tới nơi rồi! Tối nay mày làm ơn đứng yên zây nhen! Phình to to ra 1 chút rồi để tao chọn màu đỏ nào vừa ý tô cho mày thiệt nổi đình nổi đám ghen! Để xem đỏ tương ớt, đỏ BỐC ĐỒ, đỏ nào đẹp ta?? Thôi!

đỏ BQCC ĐỎ cho nó sang hé! Mày ráng đứng yên đúng 12 giây để tao tô xong rồi hãy biến nhen. Ráng giúp tao bao nhiêu đó thôi để tao làm báo cáo lên diễn đàn xin cấp trên kiểm tra để nhận cái visa vô chánh định mới đi công tác xa được. không có cái visa này thì cứ ngồi nhà quê cầm câu bắt con nhái bầu wài.....

Hí hửng về nhà sau giờ làm việc, STN hăm hờ nắm mắt công phu thì cái chấm trắng bắt đầu giở quẻ. nó không chịu đứng im mà cứ nhảy chachacha trước mắt STN lên, Xuống, phải, Trái, Xoay tròn... Có lúc chạy tới trước mắt STN đứng chọc quẻ rồi sang số de lùi 1 phát thẳng băng đi về nơi xa rồi mất dạng luôn làm STN chỉ còn biết gào lên như ca sĩ John lennon: DON'T LET ME DOWN!

STN chán wá bảo với cái chấm rằng: Thôi! mày Biến luôn đi!

Có lẽ Cái chấm tội nghiệp cho STN nên từ vô cực chạy thẳng tới trước mặt cười rồi hỏi rằng: CHƠI NỮA KHÔNG?

STN nổi trận lôi đình: Rồi mày biết tao! HÃY ĐỢI ĐẤY! Lần sau ông sẽ bắt được mày luộc chín đỏ luôn khỏi tốn sơn.HaHa

Tibu: Cách hợp lý là quán từng bước một:

1. Quán cho nó ra chấm trắng trước cái đã.
 2. Kế đó là vẽ cái vòng tròn to như đầu dừa.
- Sau khi vòng tròn nó ra được rồi.
3. Thì mới sơn cho nó ra màu đỏ lá cờ.

Thắc mắc về việc Độ tử « on: November 22, 2010

suấmnăm: Xin anh Tibu và các Bồ Tát Nhí giải thích thêm cho STN sáng tỏ thêm về việc độ tử cho Cửu huyền Thất Tổ. Cụ thể nhất là trường hợp của STN tuần lễ trước có nhờ các Bồ tát Nhí độ tử cho Cửu Huyền thất Tổ của STN và đặc biệt là mẹ của STN đã mất từ năm 2003. Sau đó STN đã nhận được tin báo trong mục Chia vui của các Bồ tát Nhí là đã đưa cả Cửu Huyền Thất Tổ của STN lên đến Thượng Phẩm Thượng Sanh của cõi Cực Lạc rồi.

STN rất vui mừng và kể lại cho gia đình nghe. Tuy nhiên khi ông anh lớn hỏi STN thêm chi tiết là: Vậy là mày chắc má mình đang ở trên đó tu rồi phải không? Are you sure? thì... hehe! STN cũng chỉ biết

gãi cầm vuốt râu trầm ngâm giải thích theo SỰ CHỨNG ĐẮC CỦA MỘT HÀNH GIẢ ĐANG Ở TRÌNH ĐỘ CẬN ĐỊNH là: Nếu má chưa đi đầu thai thì chắc chắn đang ngồi trên hoa sen tu ở trên đó rồi! Anh yên tâm.

Ông anh của STN lại hỏi thêm 1 câu nữa là: Ủ! Mà Cửu Huyền Thất Tổ của nhà mình tính làm sao vậy? gồm những ai? Tao cũng nghe nói hoài mà cũng chỉ hiểu lơ mờ lăm. mày rành không? STN cũng chỉ trả lời 1 câu vờ vịt cho xong là: Gồm có cha mẹ, ông bà nội, ông bà cố nội, ông sơ, ông sớ, ông sờ gì đó và các vị có liên quan..... Thế thôi!

Nếu các vị đó đã đi đầu thai thì thôi ngược lại ai mà không có đơn vị gốc còn HANH Ở RAO ở bên ngoài là mấy Bồ tát Nhí ở trên diễn đàn mà tui nhờ họ Độ tử sẽ Gom Bi hết đưa về Tây Phương Cực Lạc tu thoát luân hồi luôn rồi.

STN chỉ biết giải thích như vậy là tạm xong nhưng thú thật là...

HeheHe! Có cái gì đó nó không ổn lắm nên lại chui vào trong diễn đàn học hỏi thêm.

Tibu: Không ổn là đúng 100%. Nguyên nhân là do mình chưa có thấy tận mắt.

suotrămnăm: STN thì tin tưởng công việc độ tử của các Bồ Tát Nhí đến 100 /100. Do vậy nên STN đã ghi danh độ tử cho gia đình, cho bạn bè trên mục Độ tử và sẽ tiếp tục nhờ cá Bồ Tát Nhí trong tương lai.

Người bạn quen của STN vừa mới mất tháng trước (bị đột quy chết ngay trên xe cấp cứu trước khi đến kịp bệnh viện) và sau đó STN nghe vợ anh ta kể lại rằng vài ngày sau anh ta về nhà mỗi ngày mà gia đình rất nhiều người thấy. Có khi hóa thành con bướm theo chân đưa con trai đi học về. STN biết được nên đã xin các Bồ Tát nhí độ tử giúp và đã nhận được thông báo trong mục chia vui. STN chưa kịp thông báo cho vợ người bạn ấy biết thì ba hôm sau tình cờ gặp lại vợ anh ta. Chị ấy có nói với STN rằng: Sao 2 bữa rồi không thấy ông về nữa! Chị ấy có ý định nhờ người cầu hồn anh ấy về để hỏi xem anh ta có điều gì oan ức muốn nói lại không nhưng STN đã xác quyết là anh

ấy sẽ không trở lại nữa đâu sau khi đã cho chị ấy biết việc làm của mình trên diễn đàn và STN còn mở trang web này cho chị ấy xem phần độ tử có thư trả lời của các Nhí.

Cái không ổn trong bài viết Thắc mắc về việc độ tử là do chính cách giải thích của STN không được trôi chảy vì sức tu tập còn yếu kém và kiến thức rất hạn chế nên viết bài này chỉ có ý định là được anh TiBu hay các Bồ tát Nhí trả lời cho 1 bài Hồi Đáp thật dài để học tập và có thêm tư liệu bổ sung. nếu có điều sơ suất xin anh hoan hỷ bỏ qua và nếu anh có thời gian thì viết thêm 1 bài giảng dài thêm để STN và những người đi sau học tập thêm ở buổi sơ cơ.

Tibu: Đọc vài đoạn này để biết khái niệm:

<http://www.hoasentrenda.com/smf/index.php?topic=733.0>

... nghĩa là 2000 người này liên tục đóng vai là cha, là cháu, là vợ, là chồng, là ông ngoại, là ông nội, là hàng xóm, là con chó, là con gà, là con cọp, là con chim... họ chơi với nhau lâu đời nên là cửu huyền thất tổ ...

Như vậy chuyện cửu huyền thất tổ này lại căn cứ vào tính cách nhân quả với nhau từ rất là xa xưa. Nó khác rất là xa cái chuyện cửu huyền thất tổ theo gia phả, theo giòng họ. Do vậy mà có khi chỉ cần một lần độ cửu huyền thất tổ là đủ rồi. Nhưng đa số là cứ độ dài dài.

Chuyện cầu hồn:

1. Sự chính xác khi hỏi và đáp:

Khi họ vào thể xác thì họ đọc được những kiến thức của mình đối với câu chuyện, do vậy mà họ có thể biết được vài chi tiết.

2. Họ là ai?

Là những linh hồn khác nhập vào thân xác, tuyệt nhiên ít khi nào là người gia đình (99% là không đúng)

3. Ý đồ gì?

Kiểm ăn, họ ăn tinh khí của người tình nguyện cho nhập. Khi họ xuất ra thì người tình nguyện bị nhập này mệt lắm lắm nguyên nhân: Hao tinh khí.

4. Nguy hiểm gì không?

Vì họ đang thiếu một thể xác, nên khi nhập được rồi thì họ có được

một thể xác.

Điều này làm họ thích thú và cứ đi theo người này hoài và hề có cơ hội là nhập vào để kiếm ăn (họ ăn tinh khí).

Nên chăng?

Không nên làm!

Thử nghĩ: Ngu gì mà kêu người lạ vào nhà ở với mình? Đó là cái nhà còn đây là Thân thể của mình. Minh tình nguyện mời họ vào nhưng đến khi mời họ đi mà họ không chịu đi, thì hút gió không kêu liền! Và chẳng có hay ho gì khi mình phải vất thêm một người sống chung trong thân thể của mình! Khi họ ở luôn, thì mới biết cái khờ dại của mình thì cũng đã trễ. Do vậy mà đừng có ngu và dại dột mà làm chuyện này. Vì người nhập vào 99% là không đúng.

ut: Con có một người em con của bà cô cũng bị người người khác nhập vào. Vào buổi sáng sớm, trưa và 6 giờ tối là em đó bắt đầu trợn mắt, nghiêng răng, người đỏ lên và chửi bới ghê lắm. Người ta bảo em bị 3 vong nhập vào: 1 em bé, 1 người đàn ông 32 tuổi và 1 con quỷ. Em ăn nhiều không tương! Gia đình cô con dẫn em đi chữa đủ kiểu nhưng đã 7 năm trôi qua mà không hết.

Khi qua con nhập, em nhìn tượng Phật Quan Âm Bồ Tát em cũng thích lắm và con đã khuyên em niệm Phật nhưng cũng không dễ đổi với em.

Làm sao để em bình thường như trước được Thầy.

Tibu: Cách hay nhất vẫn là: Trong nhà phải có một người tu hành thật sự. Nguyên tắc chính là cho đối tượng tập vào chánh định. Chỉ có cách này mới có thể không cho tình trạng tái đi tái lại trong gia đình. Theo phản ứng thông thường thì cho ăn bí đỏ

QUÁN CHẤM ĐỎ « on: November 23, 2010

sutrămnăm: TN hiện nay vẫn tiến hành quán đề mục chấm đỏ đều đặn mỗi ngày vài lần. Có lúc STN khi nhắm mắt thì thấy ngoài cái chấm trắng đã trở thành quen thuộc do hằng ngày tập dợt lại có thêm 1 chấm trắng nữa (tạm gọi là chấm trắng ảo) xuất hiện đâu đó bất ngờ trên màn đen mà cái chấm ảo này còn có phần to hơn và sáng hơn cái

chấm nhỏ mà mình thường quán (nhìn theo đường thẳng từ điểm giữa 2 chân mày) hoặc đôi khi có 2 chấm trắng nằm cạnh nhau 1 lúc rồi mới nhập lại một như bình thường. Hoặc có lúc có 1 cái chấm trắng xoay tít như cái chong chóng (có 2 cánh) 1 hồi rồi mới nhập vào cái chấm cũ. Xin hỏi anh Tibu là tất cả những hiện tượng này có phải là do cái tâm của STN không lành nên mới như vậy chăng? nếu đúng thì xin anh chỉ cho cách đối trị. Cảm ơn anh

Tibu: Tâm lành thì nó mới hiện ra. Còn tâm lăng xăng thì nó không có ra đâu. Ở đây là do tâm lực chưa có mạnh nên nó chạy lung tung. Sutramnăm nên chia công đoạn tập dợt thành từng khúc nhỏ, từng bước nhỏ. Và cứ theo chương trình đã soạn sẵn này mà làm tới tới thì rồi nó cũng phải theo ý mình.

Tự làm cho mình vui lên vì đang có thời giờ tu hành để được thoát khổ. Tự cảm nhận là mình có niềm vui và Phước Vô Lậu đã chín mùi rồi, nên hôm nay mới có thời giờ mà tập dợt.

1. thư giãn thân thể từ đầu ngón chân, qua hậu môn và cho tới chân tóc

2. hơi thở: cứ hít vào và thở ra là cho nó hiện ra một con số: 1 --->

12. Làm cho ba chu kỳ

3. Vào đề mục:

Vẽ vòng tròn nhỏ bằng mút đũa

Sơn cho nó ra màu đỏ

(có thể mở mắt ra nhìn vào đốm nhang hay đèn LED để mỗi cái màu đỏ. Sau đó là sơn cho nó ra màu đỏ.

4. giữ đề mục càng lâu càng tốt. Sau đó là làm cho mình vui lên.

5. xả thiền +hồi hướng

tranluan: Tại cái cách như chú nói thì cháu đã có thử rồi (nhìn vào đèn led) và ra được chấm đỏ rất sáng nhưng qua nhiều thử nghiệm khác nhau với các hình ảnh và các nguồn sáng khác, cháu cảm nhận nó chỉ như là sự lưu ảnh hay ánh sáng vào nhãn căn và được chiếu lại chứ không thuần túy từ ý thức tạo ra. Nó cũng giống ta nghe một âm thanh trong một thời gian dài sau đó có cảm giác vẫn nghe văng vẳng bên tai mặc dù không còn nghe nữa. Cháu nghĩ đó cũng chỉ là do

màng nhĩ vẫn còn rung với tần số cũ. Cháu có đọc một bài lâu rồi của chú, chú có nói nếu có an trú chánh niệm vào các bộ phận trên cơ thể hay ngũ căn thì giới lắm chỉ đạt được tới Cận Định. Vậy không biết có mâu thuẫn gì với an trú chánh niệm đang trước mặt như chú nói không? Mong chú giải thích cho cháu hiểu về vấn đề này?

Tibu: Nguyên tắc của hành động dùng lưu ảnh trong võng mô là để xác định vị trí mà đề mục sẽ xuất hiện. Sau khi biết vị trí của nó rồi thì động tác thứ hai là dùng trí tưởng tượng mà vẽ cho nó ra cái đề mục. Phần này lại có hai động tác:

- Động tác thứ nhất là vẽ cho ra cái viền
- Động tác thứ hai là sơn màu cho đề mục.

Tuy nhiên, cách trên là chỉ để trình bày cho có thứ lớp. Do vậy mà chẳng có ai cấm cái chuyện dùng trí tưởng tượng mà vẽ cho ra đề mục với cả màu sắc luôn.

Gì thì gì, thì cũng dùng trí tưởng tượng mà vẽ cho ra cái đề mục. Và nên biết đây chỉ là i tờ, tờ i, ti. Có nghĩa là chấp chừng biết đi, hoặc là bập bẹ đánh vần để học cái ngôn ngữ tâm linh vô cùng phức tạp sau này.

Nói một cách khác:

Khi dợt thiền định thì các trung tâm năng lực có khuynh hướng biến thành cái máy tiêu thanh và dĩ nhiên là nó cứ tiêu lung tung thứ.

Nhưng khi học tập thiền định thì người học không có vụ để cho các trung tâm năng lực này muốn làm gì thì làm mà lại phải vận dụng tâm trí để có tự phát ra một giao động hợp với thể trạng của mình (tức là tạo ra đề mục thích ứng). Việc này giúp người học thiền này làm chủ dần dần cái tâm của mình. Từ mức độ làm chủ này thì mới có thể thăng hoa trong các trình độ thiền định được. Và dĩ nhiên để làm cho ra đề mục thì nó bắt mình không nên làm một số việc như là nói xạo, không có hiểu, chưa kể đến chuyện ganh ghét, tức giận...

tranluan: Cháu xin phép hỏi thêm:

Cháu niệm Phật một thời gian thì thấy trước ngực (tương ứng với luân xa tim) bắt đầu rung và thời gian sau đó một số vị trí trên cơ thể cũng có độ rung như vậy. Phải chăng các âm thanh của tiếng niệm

Phật tạo được sự cộng hưởng với các tần số của luân xa? Việc khai mở các luân xa và nhập chánh định có quan hệ như thế nào?

Tibu: Như vậy hiện tượng chỉ tới lui phần "Cận Định".

Khi làm cho ra đề mục, rồi hẩn niệm thì: Tất cả "Cận Định" đều tự biến mất. Chỉ còn cái niệm và đề mục mà thôi. Lúc này mới gia nhập vào dân niệm Phật được.

ut: Gia đình con theo đạo Phật "truyền thống", tụng kinh, niệm Phật, còn con học quán chấm đỏ. Khi chồng con mời Thầy về An vị Phật. Con cũng theo nghi thức của Thầy chỉ bảo nhưng khi chấp tay quỳ trước bàn thờ Phật thì con quán chấm đỏ. Lúc con về nhà mẹ con mọi người trong nhà đọc chú đại bi hay kinh Địa Tạng Vương Bồ Tát thì con ngồi trước bàn thờ Phật cũng quán chấm đỏ. Thầy cho con hỏi con quán chấm đỏ trong những trường hợp như vậy có ổn không Thầy?

Tibu: Ổn dư xăng luôn đó. Là vì khi người khác tụng kinh mà nương vào đó mà mình nhập chánh định thì lời kinh có dịp được đưa tới cái đánh của Ngài A Di Đà. Cho nên khi tụng kinh mà trong nhóm đó lại có người nhập chánh định được thì lợi vô cùng.

ut: Con đang thắc mắc trước đây khi con tập quán chấm đỏ, con thường thấy những chấm trắng xuất hiện, rồi những chấm trắng này biến mất, rồi thấy xuất hiện chấm đỏ (.) khoảng 3 giây, và khi con rầy la con mình thì người con bị tê lên.

Tibu: Tê người là vì khi giận thì cơ thể nó "biết" nên phản ứng nó là như vậy đó.

ut: Còn bây giờ khi con quán chấm đỏ con thấy 1 màn đen đứng im trước,

Tibu: So sánh với trình độ bên trên thì tâm của con nó đứng im nhiều hơn, thể hiện ở cái màn đen và đứng im.

ut: nếu tập trung thì xuất hiện 1 vòng tròn có màu sắc hồng nhạt và khi con rầy la con mình thì chẳng thấy bị tê nữa. Con không biết việc tu tập của con có bị thụt lùi không Thầy?

Tibu: Vì sức im lặng này mà cái cảm giác tê người ở trên nó bị không chế ngon lành hơn! 🙏 Cho nên, tuy rằng vòng tròn màu hồng

nó có yếu hơn ở trên, nhưng nhờ vào cái mức độ im lặng nó sâu hơn nên con không còn cảm nhận được cái cảm giác tê như lúc trước nữa.

Tu hay lắm đó nghe 🤔🤔🤔

sutrāṃnāṃ: Xin hỏi anh Tibu: Thay vì vẽ vòng tròn và tô màu đỏ đè lên cái chấm trắng thì STN có thể tưởng tượng ra nguyên 1 quả banh bi da màu đỏ (3 D luôn cho sống động 1 chút) nhưng thu nhỏ lại cỡ bằng viên bi thủy tinh để chồng lên dấu chấm luôn có được không

Tibu: Nói vậy thôi chớ, khi làm cho được cái 3D thì khó thấy mờ luôn 🤔 Là vì hiện tượng 3D chỉ xuất hiện sau khi mình đã vào được chánh định mà thôi. Do đó chương trình là làm từng bước một: 2D trước, giữ 2D cho lâu thì 3D sẽ ra sau đó.

sutrāṃnāṃ: Có lúc nằm quán xong nghỉ mệt STN lại nhắm mắt quán hình Phật A Di Đà (theo hình vẽ trong lịch) đứng trong màn tivi sè tay tiếp dẫn còn STN ngồi trên Hoa sen bay lên. Đây chỉ là sản phẩm của tưởng tượng do niềm ao ước mà thôi

Tibu: Đây cũng là cách tự tạo ra một tình trạng "Gấu nó rượt". Với lòng ưa thích về quê hương. Còn một cách nữa là nên để ý tới những tai nạn dẫn đến chuyện chết người, rồi từ đó đặt mình vào tình hình khẩn cấp đó! Cái này "Gấu nó rượt" mạnh hơn 🤔

sutrāṃnāṃ: nhưng trước đây STN khi lần đầu tiên đọc xong kinh A Di Đà và quyển Niệm Phật Thập Yếu của thầy Thích thiện Tâm STN cũng đã từng tưởng tượng 1 cách tự phát như vậy nhiều lần rồi nhưng ngày đó tâm đạo chưa mạnh như bây giờ vì vướng bận gia đình. Xin hỏi anh quán như vậy (đơn thuần là cho đầu óc thư giãn thôi) có ảnh hưởng gì đến công phu quán chấm đỏ không vậy?

Tibu: Đã gọi là "gấu nó rượt" mà! Làm được quá đi chớ! 🤔 mình chơi đủ cách để mà có hứng để có lý do được về bên là ngon lành. Nhưng có điều là sau khi cảm thấy "có hứng" thì nên quay về chương trình tập dợt thì nó có lý hơn.

vợ con Xin đổi sang niệm Quan Thế Âm « on: November 25, 2010

HHDL: hôm rồi vợ con thú thiết là: quán chấm đồ thì vợ con làm được, còn niệm A Di Đà thì vợ con không quen, vì từ nhỏ tới giờ cả nhà con chuyên niệm Danh hiệu Quan Thế Âm, và Ngài Quan Thế Âm trở nên quán thân thiết khó đổi sang danh hiệu khác. Vợ con xin Thầy cho vợ con quán Chấm đồ và niệm Danh Hiệu Quan Thế Âm. xin Thầy chỉ dạy cho vợ con.

Tibu: Trên danh của Ngài Quan Thế Âm là Ngài A Di Đà. Nên việc thay đổi cách niệm cũng không có gì là không hợp lý. Do vậy mà cứ niệm y như vợ con thích thì cũng được.

HHDL: mấy hôm nay vợ con liên lục năm mơ thấy: vợ chồng con ly tán... như hôm qua; vợ con bần thần cả ngày: vì năm mơ thấy chiến tranh loạn lạc, cả nhà chạy đến một ngôi chùa ở vùng xa để tránh chiến tranh.

Tibu: Ác mộng thì đừng người là cái chắc. Có người lại cực kỳ nhạy cảm về quê hương của mình từ kiếp trước. Như là Bé Hạt Tiêu nhà mình, hễ mà có chuyện gì xảy ra ở Trung Hoa là y như rằng Bé Hạt Tiêu lại nằm mơ! Chuyện này tương tự như ca Bé Hạt Tiêu.

Thầy chỉ giúp con « on: December 08, 2010

ut: Thời gian gần đây có bị cái suy nghĩ kỳ quặt mà con muốn chấm dứt nó nhưng không biết bằng cách nào mong Thầy chỉ giúp con. Khi nằm công phu niệm Phật trước đây con quán chấm đồ ngang tầm nhìn trước mặt và tập trung vào đó dễ dàng, nhưng gần 1 tuần nay cái tư tưởng hay nghĩ đằng sau lưng mới lạ chứ. Con biết đó là điều không nên và cố tập trung nghĩ ở đằng trước mặt... chấm đồ... đằng trước mặt nhưng hơi bị khó tập trung. Khi con không khống chế được tư tưởng của mình đi đúng hướng thì con ngưng không tập nữa. Thầy chỉ giúp con làm sao có thể loại bỏ tư tưởng đằng sau lưng không Thầy.

Tibu: Thủ thuật:

1. Mở mắt ra nhìn vào một điểm ngang với tầm nhìn ngay đằng trước mặt.
2. Và cứ từng tý một, nhắm mắt từ từ vào cho tới khi nhắm được

100%.

Tập trung đằng trước mặt. Nếu không được thì lại mở mắt ra và làm lại từ (1) cho tới (2).

Lập đi lập lại nhiều lần thì nó sẽ quen, và con sẽ tập lại dễ dàng như từ đầu mà thôi.

Lý do: Đôi khi mệt quá nó đâm ra chạy bậy. Và đôi khi mệt quá, và biết rằng tập trung tư tưởng đằng sau là trật nên nó cứ chạy về phía đằng sau. 🤔🤔🤔

ut: Vì sao cái tư tưởng lại "thích" làm ngược với mình vậy Thầy? Có phải vì nó biết cái yếu điểm của mình là sợ trật nên nó tiến tới không Thầy?

Tibu: Y như là mệt quá mình té vậy đó mà. 🤔

Hữu tình lai hạ chủng « on: November 27, 2010

HHDL: Thầy giảng cho chúng con nghe về: "hữu tình lai hạ chủng" trong Pháp bảo đàn kinh. Theo như ý câu này thì việc hạ chủng là do các Tổ truyền từ Tổ xuống các đệ tử và liên tiếp như vậy; và Tổ lưu ý các học trò là chỉ truyền cho các chúng hữu tình, còn chúng vô tình thì không truyền.

Còn theo bài giảng của Thầy:

"Các Ngài Bồ Tát thứ dữ này với bi nguyện quá to lớn: Các Ngài tan biến và đi vào tạo thành các chủng tử Bồ Đề nằm trong tâm thức của các chúng hữu tình! Với mục đích là âm thầm kích động cho đến khi nào những chúng hữu tình này... thành Phật. Thật là điều không thể suy nghĩ và bàn luận được".

ý lời giảng thì các chủng tử này đã nằm sẵn trong mỗi chúng sanh, và các Ngài âm thầm kích động cho đến khi chúng hữu tình này Thành Phật... Vậy thì việc lai hạ chủng thực chất là việc kích động các chủng tử bồ đề đã có sẵn. việc kích động có thể có 3 trường hợp:

1. do Thầy chỉ cho Học trò biết.
2. do Học trò tự trực nhận ra và được Thầy xác nhận.
3. do tự các các vị Bồ Tát trong mỗi chủng tử âm thầm kích động....

bài này hay quá...

xin Thầy chỉ dạy cho chúng con được lợi lạc thêm ạ.

Tibu: Ủ, nó cũng có những cái lạ. Và suy cho cùng thì không hiểu do đâu mà có cái năng lực cản ngược này! Ai cũng biết ở chỗ nào cũng có nguyên tử! Và hai trái bom nguyên tử đã được nổ. Theo lý thuyết thì cái nhân này bị bẻ ra làm hai thì đúng hai cái nhân bên cạnh và cứ như vậy mà tính tới tới thì tuy nó nổ bên Nhật thì đúng ra là nó đã loan dần cho cả Trái Đất luôn rồi! Đó là sức nổ nguyên tử. Nay lại bàn về sự loan truyền của Đạo Giải Thoát: Ngay từ đầu nó còn mạnh hơn gấp hơn 500 lần vụ nổ nguyên tử: Từ Đức Phật nó loan ra ngay từ lần đầu tiên là 1250 Ngài A La Hán.

Ấy vậy mà chẳng được bao nhiêu!

Từ hiện tượng thực tế ở trên, nay HSTD lại tung tin đồn rằng chuyện này đang xảy ra:

"Các Ngài Bồ Tát thứ dữ này với bi nguyện quá to lớn: Các Ngài tan biến và đi vào tạo thành các chúng tử Bồ Đề nằm trong tâm thức của các chúng hữu tình! Với mục đích là âm thầm kích động cho đến khi nào những chúng hữu tình này... thành Phật. Thật là điều không thể suy nghĩ và bàn luận được".

Sở dĩ HSTD dám nghĩ ra điều này là vì hai yếu tố nghịch chiều được bàn ra khi các Ngài nhập diệt (nhập Niết Bàn):

1. Khi Nhập Diệt thì các Ngài có bị tan biến mất tiêu vào "hư không" không?

---> Câu trả lời là "Không"

2. Nếu là "Không" thì các Ngài có còn tái sinh lại hay không?

---> Câu trả lời vẫn là "Không"

Không tan biến và đồng thời là không còn tái sinh thì các Ngài làm cái gì? Dĩ nhiên các Ngài vẫn còn làm công việc là đem cái Trí Tuệ của các Ngài vào cái trí thông minh của các chúng hữu tình. Muốn thỏa hai điều kiện nhập Diệt ở trên, thì hiện tượng này lại hợp lý nhất:

"Các Ngài Bồ Tát thứ dữ này với bi nguyện quá to lớn: Các Ngài tan biến và đi vào tạo thành các chúng tử Bồ Đề nằm trong tâm thức của

các chúng hữu tình! Với mục đích là âm thầm kích động cho đến khi nào những chúng hữu tình này... thành Phật. Thật là điều không thể suy nghĩ và bàn luận được".

HHDL: Thầy ơi...

Vì Thầy không muốn con làm người máy nên đã để con tự tìm câu trả lời... con suy nghĩ mãi, suy nghĩ mãi... kết hợp những điều Thầy giảng và suy nghĩ... thế là kiến thức sau đây xuất hiện... nếu sai xin Thầy hoặc các anh chị điều chỉnh cho con, chứ con cứ ôm mãi cái sai sẽ là một điều tai hại cho bản thân mình...

Câu hỏi: Hiện tại các vị Bồ tát thứ dữ hiện giờ đang ở đâu?

Các Nhu liệu sau con lấy trong bài giảng của Thầy để chứng minh:

1. Khi Nhập Diệt thì các Ngài có bị tan biến mất tiêu vào "hư không" không?

---> Câu trả lời là "Không"

2. Nếu là "Không" thì các Ngài có còn tái sinh lại hay không?

---> Câu trả lời vẫn là "Không"

3. Sau cái Ánh Sáng thì mới là Niết Bàn, còn khi thấy Ánh Sáng rất là mạnh này chỉ là hình ảnh gần tới Niết Bàn mà thôi.

4. Dĩ nhiên các Ngài vẫn còn làm công việc là đem cái Trí Tuệ của các Ngài vào cái trí thông minh của các chúng hữu tình.

Rút ra kết luận:

1. Các ngài ở trong Tâm Thức của mỗi Chúng sinh.

2. vì các Ngài không vào Niết bàn cũng không tái sinh nên: các Ngài hiện diện trong vùng Ánh Sáng, thanh tịnh và sáng chói trong tâm thức này.

Câu hỏi: làm thế nào để tiếp cận được các Ngài?

Nhu Liệu cần:

1. Như vậy hiện tượng ánh sáng xuất hiện là vì hành giả đã có đủ điều kiện để vào rồi:

11. Ác nghiệp vừa sạch sẽ ---> đưa đến sự thanh tịnh ---> Vì không bị cái gì chi phối nữa nên ---> Ánh Sáng xuất hiện và hành giả có điều kiện vào Niết Bàn.

Rút ra kết luận:

Muốn Tiếp cận được các Ngài thì điều kiện là: Phải sạch ác nghiệp; bản ngã phải xẹp xuống; phải thanh tịnh. (biện pháp để sạch ác nghiệp nhanh nhất là niệm Phật A DI Đà và quán chấm đỏ)
 Và công phu để tiếp cận các Ngài là: “Khi áp dụng công thức Diệt Thọ Tưởng Định và ngay khi đó thể xác hết khả năng sống thì Ánh Sáng lại hiện ra và Hành Giả vào Vô Dư Niết Bàn.”

Kết Luận toàn bài:

Cô Vân đang chờ các anh chị em LUBU ngay tại chỗ này. Vùng ánh sáng trắng, cửa ngõ trước khi vào Niết Bàn. Bên trên là bài tập của con... Xin Thầy chấm bài làm giùm con.

Tibu: Đúng 100%

Vô Lượng Thọ (1) « on: December 13, 2010

Tibu: Hôm nay, tibu lại cố gắng bàn về cụm từ Vô Lượng Thọ. Người chưa qua được bên Tây Phương nhiều lần (như ăn cơm bữa) thì cùng không thể nào bàn về cụm từ được gọi là cực kỳ bí hiểm này: Vô Lượng Thọ

Nôm na, Vô Lượng là một con số rất là lớn, tibu có đọc trong lịch Tam Tông Miếu hồi xa xưa thì đại khái là con số này gồm: con số 1 và sau đó là hơn một trăm con số 0. Tức là "Nhiều ghê lắm lận", đếm không xuê! Cả tỷ tỷ tỷ tỷ... tỷ luôn đó!

Còn chữ "Thọ" thì có thể hiểu là "Tuổi Thọ" hoặc là "Thọ Nhận" (Bồ lão Giác Tánh, lão giúp tibu cái phần này nghe 🙏🙏🙏).

Hay một cái, là hiểu theo kiểu nào cũng đúng, và cũng được hết. Có nghĩa là "Tuổi Thọ" cũng được và "Thọ Nhận" cũng đúng luôn!

Những kinh nghiệm chính mà các Nhị khi đi qua đó bằng cách niệm Phật:

Các Nhị tường thuật lại là:

Con thấy cái chấm đỏ.

Kể đó con nhìn hơi xéo xuống thì con thấy cái mái tóc quăn của Ngài.

Kể đó là con thấy cả cái mặt của Ngài và sau cùng là toàn thân của Ngài.

Sau cùng thì con thấy còn hai Ngài nữa lại đứng hai bên. Ba Ngài này hợp lại thành cái "Tam Giác Đều"

Nhân xét của tibu:

Đây là tiến trình ngược mà người niệm Phật sẽ chứng nghiệm khi qua được bên đó. Cái Thấy đầu tiên là ngay cái đánh (Châm Đổ) và sau đó là mái tóc, rồi xuống dần tới mặt Ngài...

<http://hoasentrenda.Com/BaiMoi/bm15-CachNiemPhat.htm>

Cách Niệm Phật - Tịnh Độ

2-19-2009

Chào các Bạn mê Tịnh Độ:-)

Nguyên tắc hoạt động của Tha Lực trong Tịnh Độ.

Khi đệ chết lần thứ nhất và qua được bên đó thì đệ mới biết được nguyên tắc của cái gọi là Tha Lực.

Xuất phát của Phật Lực:

Ngài A Di Đà Phật phát ra một luồng hào quang rất là mạnh từ đánh (phần thịt màu đỏ trên đầu của Ngài) của Ngài.

Phân tích luồng năng lực này:

Trong nhiều kinh Đại Thừa có diễn tả về cung cách phóng quang của chư Phật:

Trích từ "KINH ĐẠI ĐÀ RA NI MẬT PHÁP TRUNG NHẤT TỰ TÂM CHÚ"

[...]

Ngài nhập nơi đánh Tam muội của tất cả Như Lai tối thượng đại Chuyển Luân Vương, liền ở giữa chạng mảy phóng một đại hào quang, hào quang kia chiếu khắp mười phương thế giới hết thấy các

Phật sát, trong ấy chúng sanh nào gặp được ánh hào quang thấy đều vui mừng. Hào quang kia chiếu khắp rồi, trở về đến chỗ Phật nhiều quanh ba vòng rồi nhập vào đánh của đức Như Lai [...]

Đại khái là như vậy, có nghĩa là luồng hào quang xuất phát từ trung tâm năng lực Ajna (từ điểm giữa của chân mày kéo thẳng lên một khoảng cách dài bằng đốt giữa của ngón giữa). Và bay ra, rồi vòng về lại và nhập vào đánh.

Như vậy, có thể nói là năng lực (hay hào quang) này có hai phần:

Phần 1: *Xuất phát từ trung tâm năng lực Ajna và phóng thẳng ra.*

Người có thần nhãn (thấy được hào quang bằng mắt thịt) có thể thấy được rất là rõ cái phần này khi nhìn một tu sĩ Tứ Thiên Hữu Sắc đang sử dụng Thiên Nhãn (danh từ của bọn lu bu: Màn ti vi) để quán xét này nọ. Người này thấy ngay từ trung tâm năng lực của tu sĩ này phóng ra một tia laser màu vàng rực, đồng thời người này cũng hiểu là tu sĩ đang sử dụng tinh khí của chính họ để làm chuyện này, do vậy mà sau khi quán này nọ xong thì tinh khí cũng bị mất đi phần nào: Người mà dùng màn ti vi nhiều quá thì cũng xanh xao vàng vọt như những tay ăn chơi hạng nặng.

Cái lợi:

Cái gì đồng dạng là tự động cộng hưởng đó là định luật tự nhiên của vũ trụ. Do vậy mà khi quán thì năng lực này cũng cộng hưởng với nhau! Ví dụ như, ngay lúc này thì có 40 tu sĩ đang quán này nọ thì khi chính mình vào cách quán thì 40 người kia cùng cộng hưởng với mình để mà tự động trợ lực với nhau, mình vẫn bị mệt nhưng hiệu xuất rất là cao. Lần hồi, do tâm mình nó càng nhạy cảm nên khi quán mình cũng cảm nhận được sự cộng hưởng này tạm gọi là "năng lực gia trì" của Thập Phương Chư Phật. Một khi đã gia nhập vào đây rồi thì hành giả lúc nào cũng ở trong tư thế quán, và có thể gọi là khi họ

nhìn bằng mắt thịt thì cũng là lúc họ nhìn qua Thiên Nhân. Thiên nhân là mắt thịt, mắt thịt là thiên nhân.

Chú ý quan trọng: Từ khi lên đến Tứ Thiên thì hành giả mới tác ý về hiện tượng "năng lực gia trì", thì mới được an toàn. Còn mới tập quán mà đã để ý tới năng lực gia trì thì rất là dễ bị Tha Hóa Tự Tại chi phối.

Đặc biệt trong Tịnh Độ:

Khi tu sĩ độ tử thì động tác dễ làm nhất là: Quán Tam Tôn (tính từ bên trái qua bên phải là: Ngài Quan Thế Âm, Ngài A Di Đà, Và Ngài Đại Thế Chí). Khi linh ảnh đã xuất hiện thì các Ngài tự động độ người này. Tu sĩ chỉ cần theo dõi coi người này ở vào phẩm nào vậy thôi.

Lời bàn:

Khi tu sĩ tập trung tư tưởng và quán cho ra Tam Tôn thì có thể nói là tu sĩ chính là cái kinh hội tụ để hội tụ lại cái tha lực mà Ngài A Di Đà đã phóng ra từ đánh của Ngài vào đối tượng hữu duyên. Khi đã hội tụ lại được rồi thì cái tha lực tự động làm việc.

Và dĩ nhiên đó cũng là sự sử dụng của cái phần "phóng đi" của Ngài A Di Đà.

Nay bàn tiếp về phần năng lực quay về.

Phần 2: *Sau khi lực phóng quang này đi hết đà, thì hào quang tự quay về với cái đánh của Ngài A Di Đà.*

Phần quay trở về này, được lợi dụng tối đa để cho những tu sĩ chưa được thấy Ngài A Di Đà. Thật vậy, khi mà tu sĩ làm một cách nào đó để biến mình thành ra được một tư tưởng thì tu sĩ này có thể nương

vào cái lực quay trở về kia mà có thể về lại ngay cái đánh của Ngài và do đó mà có thể thấy được Ngài một cách lạ nhất.

Kỹ thuật niệm Phật:

Lật sách tu của Tiểu Thừa thì có nói đến cách nhập vào cõi Vô Sắc. Kỹ thuật là quán một ngôi sao nhỏ như dấu chấm ở trong cái ngoặc này (.). Như đã biết, Vô Sắc là cõi của tư tưởng. Và dĩ nhiên là nếu hành giả vào được cách nhập định này thì đương nhiên hành giả đã biến thành "tư tưởng". Nắm được bí quyết này thì Tịnh Độ nằm trong tầm tay.

Nay lại bàn tiếp về "âm thanh" của năng lực quay về này của Ngài A Di Đà Phật.

Vì năng lực này là tư tưởng nên nó cũng có âm thanh là "A Di Đà Phật".

Nhưng vì đây là Ngài nói cho tất cả các Thế Giới của Uế Độ nghe nên Ngài không thể nói là A Di Đà Phật! A Di Đà Phật! được! Mà phải là:

AAAAaaaaaaa....

DIIIIIiiiiiiiiiiiiiiii....

ĐÀÀÀÀÀààààààà....

PHẦẦẦậậậậ.....

Do vậy mà khi hành giả niệm như trên (từng tiếng một và kéo dài) và đồng thời quán cho ra cái chấm đỏ là vô tình được cộng hưởng với tiếng kêu gọi của Ngài và thỏa điều kiện (biến mình thành một tư tưởng) để có thể xuôi buồm thuận gió mà về lại đánh của Ngài và do đó mà có thể gặp Ngài một cách dễ dàng.

Đặc biệt: Cách này rất là khó làm nên tâm hành giả tạm ngưng những cuộc "nội chiến" về Tham Sân Si để chỉ lo chú ý vào công cuộc biến chính mình ra cho được thành một tư tưởng để có thể trở về với Ngài A Di Đà.

Do vậy mà danh từ bộn lubu có nói không ngoa rằng:

Chơi Tịnh Độ y như là em bé nắm chéo áo của ba để đi coi hát bóng (xine). Em bé này không cần biết luật đi đường, không cần đọc bản đồ, không cần có tiền, không cần gì hết. Chân thì cứ nhảy chân xáo, tay thì cầm cà rem, nhưng khi tới nơi thì cà rem vẫn ăn và xi nê vẫn cứ được coi!

Vì hành giả đi về để thăm một vị Phật thì đâu có ai dành đường, hay khen chê, hay chen lấn gì đâu? Nên phần hộ thân trong công phu cũng không cần thiết.

Đặc Biệt:

Không có ai cấm cho những người Thiên Chúa Giáo lại dùng ý trên để có thể gặp Đức Mẹ qua cách niệm:

AAAaaaaaa....

Vêêêêê....

Maaaaaa....

Riiiiiiiiii....

AAaaaaa....

Khi đọc như vậy thì hành giả quán 1 chấm màu trắng nhỏ như dấu chấm trong ngoặc (.) hay là quán từng hột của vòng mân côi, sau khi ra nguyên vòng mân côi rồi thì quán cái chấm nhỏ và có màu trắng (.).

Hết

Cái Thấy này lại ngược chiều với cái thấy khi tu Thiền và Mật Tông:
Những tu sĩ này sẽ kể lại là:

Đầu tiên là hoa sen năm cánh, rất là chắc chắn màu vàng.

Kế đó là bàn chân của Pháp Thân của Ngài Bồ Tát (hay là của Đức Phật nào đó).

Kế đó là đầu gối

Rồi bụng

Rồi ngực

Rồi cổ

Rồi cái mặt

Sau cùng là cái đánh.

Tiến trình này được gọi là tiến trình thuận.

Là vì phải qua cái trạng thái ngũ uẩn giai không, biểu hiện bằng hình ảnh hoa sen năm cánh (trạng thái Vô Ngã).

Kế đó là do bị nguyên hoặc là Đại Nguyên được đọc trong trạng thái Vô Ngã này, thì Pháp Thân mới hiện ra từ từ, theo thứ tự từ dưới lên trên. Thứ tự này luôn nhắc nhở hành giả nên chú ý vào những người còn ở Địa Ngục. Vốn là nơi mà khi đọc chữ Phật (hay đúng hơn là âm thanh gần đúng như là Phừ, pựt,...) thì dân chúng ở dưới đó lại hiểu là "Cứ Đánh Hội Đồng Tui Thoải Mái".

Và người ta đem người này nhúng nước sôi, cán mỏng ra, nhét vào cái cối và đã cho như luân... Nên nhớ là sự chết chỉ xảy ra ở cối người mà thôi, còn ở chỗ đó (địa ngục) thì không bị chết và khi bị hành hạ lại đau đớn tột cùng chỉ số!

Âm hưởng này làm cho những Nhị nhà mình lơ lơ, lãng lãng, ngu ngu, khờ khờ là vì vậy đó!

Thiện Đức: Cho con hỏi chú là việc hợp thành tam giác đều này có ý nghĩa gì ạ? Tam giác đều này thì ngài A Di Đà ở trước hay ở sau 2 vị bồ tát ạ?

Tibu: Ba vị nằm trong một mặt phẳng thẳng đứng so với tầm nhìn. Nhưng sau đó, do tâm lực mạnh hơn nên Đức Phật đứng xa hơn và hai vị Bồ Tát đứng gần tầm nhìn hơn.

Thiện Đức: Sao cái âm hưởng nó lại khiến cho các vị Nhị bị thế ạ? Có phải do nghiệp lực của họ nặng quá nên ảnh hưởng đến mình?!

Tibu: HSTD có ba Nhị là dân từ Địa Ngục mới tái sanh lên, do bị hành hình như vậy nên đầu óc không được bình thường, tuy nhiên đây là những tu sĩ cừ khôi nhất.

Thiện Đức: Tại sao chỉ có sự thấy Phật A Di Đà xa hơn mà không phải là: Cả ba vị đều xa hơn?

Tibu: Lúc đầu, khi tâm lực yếu thì hình có dạng bằng phẳng (2D). Sau Khi dợt một thời gian thì định lực tăng lên nên hình có dạng là hình nổi (3D). Trong tâm linh khoảng cách là một vấn đề: Thông thường là nó diễn tả mức độ tu chứng của mình, tức là mình còn cách xa mục tiêu. Cũng như là cao độ: lại diễn tả trình độ tu chứng: Theo dạng, Đức Phật cao hơn hai vị Bồ Tát. Và chắc chắn lại cao hơn mình (vốn là toạ độ gốc của "Cái Thấy"). Thực tế, mình sẽ thấy các Ngài ở phía trên cao cái tầm nhìn và ở góc độ là +45 độ cho tới +60 độ.

Tịnh Tu Tiếp Yếu « on: August 24, 2010

Huenhan:

Tịnh Tu Tiếp Yếu

Cư sĩ Hạ Liên Cư soạn

Lời Nói Đầu

Một pháp Tịnh tông dễ hành, khó tin. Nếu chẳng nghiên cứu biển giáo, sẽ chẳng thể nào hiểu được đôi chút bến bờ. Tuy kinh Hoa Nghiêm lấy mười nguyện để dẫn về, ngài Thiên Thân dùng năm phép niệm làm cửa [để vào], kẻ học hỏi nông cạn đời Mạt Pháp chẳng dễ gì tiến nhập. Ất cần phải đọc kỹ Đại kinh (Vô Lượng Thọ Kinh) thì mới biết đại lược cương yếu. Nhưng người tu Tịnh nghiệp hiện thời, phần lớn chỉ trì Tiểu Bản (A Di Đà Kinh), đối với Tiểu Bản lại chỉ trì bản Tản dịch[1]. Người có thể trì bản Đường dịch[2], tụng Đại kinh

thật chẳng dễ thấy. Do vậy, người tự xưng tu tập Tịnh nghiệp thì lắm, kẻ trọn đủ tín sâu nguyện thiết lại hiếm hoi! Tín nguyện chưa sâu, mà muốn được thọ dụng chân thật cũng chẳng khó lắm ư?

Tibu: Ngài dùng danh từ đao to buá lớn và khen cái này, chê nhẹ nhàng cái kia. Đó là cách nhập đề phổ thông.

Huenhan: Năm Canh Thìn (1940), trong khi bị bệnh, tôi phát nguyện kính cần biên tập kinh văn, thuận theo ý chư Tổ để tạo thành khóa tụng đơn giản, ngộ hầu dẫn dắt hàng sơ cơ dựa trên ba nghiệp cảm ứng giữa mình và người để bao gồm cả tán thán, quán tưởng, phát nguyện, hết thấy trong khi lễ bái, vọng tưởng chẳng dễ xen vào trong ấy, chánh niệm tự được hiện tiền, ít tốn thời gian, hiệu quả thật lắm.

Tibu: Chỉ tụng thôi mà được tới chừng đó lận à?

Tibu thì có nhận xét là:

Những chuyện trên đó chỉ là bánh vẽ! Nhìn qua bất cứ cách học nào trên thế giới đều phải cần có việc thực hành.

Bác sĩ: Chỉ cần đọc to tiếng là thành được sao?

Thọ hồ: Bộ chỉ cần đọc to tiếng là xong ngay được à?

Những chuyện thế gian, là những chuyện mà mình nắm bắt rất là dễ dàng mà mình làm còn chưa được mà quý vị tin được rằng chỉ cần tụng to tiếng và chỉ có như vậy thôi thì... thành Phật được à?

Không thể nào có ai mà khi tụng kinh (đọc lớn tiếng) mà có thể đạt được nhiều như vậy? Thiết tưởng việc tụng lớn tiếng sẽ dẫn tới việc đương nhiên là thuộc cái đoạn mà người đó cứ đọc đi, đọc lại hoài.

Và sau khi đã thuộc thì lúc đó vọng tưởng cứ việc hiện ra thoải mái và dẫu vẫn hoàn dẫu.

Huenhan: Do vậy, từ khi ấn hành đến nay, đã in bốn lượt, người thọ trì hưởng lợi ích, trước sau đều cùng mong ngóng. Ít thời gian, đỡ tốn sức, hành giả đều khen tiện lợi. Nếu có thể thuận theo kinh văn để vận tâm, tu tập lâu ngày thuần thực thì sẽ đối với lý “tánh tu bất nhị, cảnh trí như một” sẽ chẳng đợi nghiên cứu, tìm tòi, tự sanh lòng tin hiểu.

Tibu: Chữ Nếu ở chỗ này là vô duyên hết sức: Là vì trong vài đoạn tới đây, quý vị sẽ thấy tình trạng đọc kinh lớn tiếng này nó tác dụng như thế nào! Ý da! Còn vụ đã in đi, in lại tới 4 lần trong vòng 70 năm nữa chứ! Tai họa! Tai họa!

Huenhan: Lại đọc Đại kinh, đối với pháp môn Tịnh Độ, sẽ như thuận nước bơi thuyền, căng buồm mau đến. Nhưng đối với mỗi điều, hãy đều nên chú tâm vào kinh văn, pháp ngữ, và muôn phần dùng miệng tụng leo leo, ý rẻ rúng, đến nỗi trở thành khinh mạn.

Tibu: Cái này thì không thể hiểu ý của Ngài đang nói về cái gì? Đoán mò vậy: Khi tụng thì nên để ý đến ý nghĩa của lời kinh, chứ đừng có tụng cho dù là tới 10 000 lần (vạn) mà cứ tụng vẹt (tụng như kết nói, chẳng hiểu gì cả)!

Huenhan: Hãy nên chú trọng thành kính, kiên thành, cung kính, như thân cận từ quang thì mới hợp tông chỉ bốn pháp tu, năm phép niệm của Thiên Thân Bồ Tát, mới tự đạt được lợi ích ngấm ngấm đời chuyên chẳng hay chẳng biết

Tibu: Tức là Ngài cũng đã có dặn là: Cứ tụng, và tự nhiên người tụng trở thành này nọ: Đến độ mà chính người này cũng không hay biết gì hết!

Lời bàn: Thành này, thành nọ mà mình không hay biết gì cả thì tức nhiên là "Không Thành Ra Được Cái Gì Hết" tức là Vô Minh vẫn là Vô Minh đó nghe!

Huenhan: Nếu không thích sự giản lược thì đã có nghi thức Ngũ Niệm dành cho Đại Kinh, hiện sắp hoàn thành bản thảo để xin ý kiến đóng góp của các phương, hồng kịp ngày viên mãn của pháp hội Liên Hợp Phổ Biến Kỳ Thọ lần này. Tôi gắng vâng theo lời thỉnh của đồng tu thiện tín mà đề mấy lời, hồng ghi lại duyên khởi vậy.

Tibu: Đoạn này có nghĩa là: Nếu không thích cách tụng kinh đơn giản này, thì đã có nghi thức tụng kinh dài hơn.

Huenhan: Tịnh tông học nhân Vận Thành Hạ Liên Cư viết tại Hoan Hỷ Niệm Phật Trai tại chỗ cư ngụ nơi Yên Kinh

Tibu: Và đây là nơi Ngài viết tài liệu này.

Ấy tới đây thì ai cũng tưởng là ngon lành lắm vì Ngài có nhấn mạnh

đến chuyện là khi đọc thì chú ý đến cái ý nghĩa của câu văn trong câu kinh chớ đừng bao giờ là "tụng vẹt" Có nghĩa là bề ngoài thì lại ê... a xôm trò lắm! Nhưng khi coi kỹ lại thì:... Ôi Xương Tan! Nói có sách, mách có chứng! Đây nè bà con:

Huenhan: Hương Tấn

Giới định chân hương,
Kiền thành tu cúng dường,
Phổ linh văn huân,
Thiện căn giai tăng thượng.
Hương khí tâm quang,
Tất biến mãn thập phương.
Thành cảm Phật từ
Gia hộ hằng cát tường.

Nam mô Hương Vân Cái Bồ Tát Ma Ha Tát (3 lần)

Tibu: Thật là lạ lùng khi kinh nói rất là rõ là:

Giới Định Hương thì mới có thể... cảm thông được đến Chư Phật! Còn ngoài ra thì không có cái gì làm được chuyện này cả. Ấy thế mà từ năm 1940 cho đến năm 2010 còn có người cứ sao chép và phổ biến cái chuyện tụng niệm này! 70 năm trôi qua, tính là hết 3 thế hệ chẳng có ai làm trò trống gì được hết! Và chỉ là những người thuần túy... thuộc kinh mà thôi!

Đúng là: Pháp Phật thua lệ làng (nói trại từ câu: Phép Vua thua lệ làng). Sao mà trên thế gian còn có nhiều người ngu đến như vậy kia chớ! Mấy cha nội này ngồi xa lông bàn chuyện Phật Pháp! Tibu thấy rằng: Cư sĩ này sỡ dĩ có quyền ăn nói là vì có cả một cái băng các Thầy Chùa ủng hộ cha nội này: Cái băng Thầy Chùa này đã bị Thiền Sư Việt Nam có tên là Quảng Trí, trong bài: Luận Về Chư Chấn" dũa te tua!

Bà con nhấp chuột vào đây để đọc nè:

<http://www.buddhanet.net/budsas/uni/u-vbud/vbpha073.htm>

Luận về "chư chấn"

Quảng Trí Thiền Sư

Giới thiệu: Bài này trích từ quyển sách "Thập Mục Ngưu Đồ Tụng" của ngài Quảng Trí Thiền Sư viết vào năm 1719, triều vua Lê Dụ Tông, luận giải về các bài tụng tranh chẵn trâu. Quyển sách này được ông Trần Đình Sơn dịch sang tiếng Việt và xuất bản tại Sài Gòn năm 1991.

Hết thầy mê tín đều được sinh từ "kiến", dẫm vào thì như rừng rậm, chìm vào thì như biển sâu. Cũng như loài tầm làm kén, nơi đẹp là chỗ buộc ràng. Tựa như loài thiêu thân bay vào đèn, chỗ sáng là chỗ chôn xác.

Cho nên bậc tiên đạt bảo rằng:

- "Kẻ lẳng tử bỏ nhà đáng thương thay. Người lữ hành cô đơn sống trong cảnh lạc loài đối lạnh, mới biết đủ nỗi khổ của kẻ cùng đường, không có cách gì cứu được." Những kiến giải ấy thật là đáng trách. Đây là chỉ mong nghe theo lời Phật mà lại nương tựa vào sự dẫn dắt của ma.

Nay tôi xin thuyết phá rõ ràng, mà thuyết phá ắt bị người ghét. Người xưa có bảo: Lời nói phải thì không tránh khỏi bị cắt lưỡi. Nên tôi chỉ lược nêu trong đám tăng chúng bản xứ, họ gồm 5 loại đọa, 5 loại trụ, cộng lại **10 loại người chưa chịu chẵn** vậy.

Loại thứ nhất là loại do cuồng vọng, tung tóe mà không chịu chẵn. Sao vậy? Trong kinh có dạy: "Có một loài ma chuyên thích trí tuệ ngông cuồng, không chịu giữ giới tu hành". Họ nắm lấy một cách sai lầm những lời lẽ có tính cách tương tự ở kinh điển mà bảo rằng: - "Phiền não tức bồ đề; dâm, nộ, si là phạm hạnh". Theo lời mà sinh ra kiến giải, theo sự giải thích mà phát ra độc hại. Họ có tâm ý phóng

túng, lời lẽ ngông cuồng, tội thực không kể hết. Cứ nói chuyện giải thoát ở cửa miệng, thì thừa và giới luật đều mất, đều chẳng tu hành. Hoà Thượng Vĩnh Minh có dạy rằng:

- "Khi tập khí (thói quen đã huân tập từ nhiều đời kiếp, tất cả những cái đã xông ướp, thấm nhiễm vào người) bị nghiệp cảnh sai khiến, thì hiện hành sao khỏi sự trói buộc của duyên?" Cũng như bảo rằng:

- "Ngàn ngày học tập lý giải, không bằng một ngày tu trì giới luật". Sao lại tham cái hư danh của lý sự để phải trầm luân đọa lạc một cách oan uổng? Đó là bọn sửa càn, thật đáng thương thay! Những người này tức là những người chưa chịu chẵn.

Loại thứ hai, rơi vào sự chi li mà không chịu chẵn. Sao vậy? Tổ sư dạy:

- "Có nhiều người thông minh học hết giáo điển, ghi nhớ chương cú, chấp vào cái giả danh của pháp thân (thân chân thật của chư Phật tức là pháp tính hay lý thể tuyệt đối), phân tích ra mọi loại danh tướng, thêm thắt chỗ này, bổ sung chỗ nọ. Quanh năm suốt tháng chỉ cố tranh kiến giải của mình mà chẳng tu hành thật sự". Vì thế nên biết: Đứa bé đói qua hàng thịt, nhìn thấy mà nhai ngồm ngoàm, chỉ tăng lòng thèm khát chứ không cứu được bụng đói. Những người như thế chỉ làm khách thiền ngoài miệng, tuy ghi chú chương cú nhưng trong lòng ngã mạn, khinh chê mọi người. Đây là hạnh thô bỉ nhất trong tăng chúng, huống chi là không có công hạnh thật sự! Như thế chỉ tăng thêm khẩu nghiệp, thực quả đáng thương! Hạng người này cũng không chịu chẵn.

Hạng thứ ba, bị rơi vào si mê cái "Không" mà chẳng chịu chẵn. Sao vậy? Người xưa có dạy: Kẻ học đạo mới thấy sơ về cái "Không" của các pháp, nghe người khác tụng kinh, niệm Phật, lễ bái, làm các pháp tu hành, bèn bảo rằng: "Pháp tách rời danh tự, nếu chấp vào danh giả và thuyết tạm thì càng tăng thêm sự hư vọng". Hạng người như thế lòng và miệng trái ngược nhau.

Há chẳng thấy kinh Lăng Nghiêm dạy rằng:

- "Nếu trong định kia mà các thiện nam tử thấy rằng các uẩn (Sắc: vật chất hình tướng; Thọ: sự cảm thọ; Tưởng: sự nghĩ tưởng; Hành: sự vận hành và Thức: cái nhận biết.) tiêu mất, thọ uẩn rõ ràng, tự cho mình đã đủ, tức có phần ngã mạn lớn, ma nhập vào tâm phủ".

Họ còn bảo rằng:

- "Một niệm vượt qua ba tầng kỳ kiếp" (thời gian của vạn kiếp vũ trụ, rất dài lâu không thể tính được). Để rồi trong lòng xem thường mười phương chư Phật, hướng chi các bậc thấp như hàng Thanh Văn, Duyên Giác. Họ không chịu lễ bái thấp miếu, khinh mạn kinh tượng, cho đấy chỉ là vàng, đồng, đất, gỗ, rồi bảo rằng:

- "Nhục thân chân thường thì không tự cung kính mà lại sùng bái gỗ đất!" Như thế thật là điên đảo, làm nghi ngờ sai lạc cho người sau.

Nên biết rằng:

- "Chấp Không, phá tướng đều là quyền thuộc của Ma." Cho dù có bảo là Không, sống cũng Không, chết cũng Không, nhưng còn cái Không của Đại Diêm Vương làm sao như thế được? Thật đáng thương! Những người này chấp vào "Không" mà chẳng chịu chán.

Hạng thứ tư, rơi vào tùy duyên mà không chịu chán. Sao vậy? Họ bảo rằng người xưa có dạy:

- "Theo duyên mà làm tiêu nghiệp cũ, tùy thời mà mặc áo quần thì hãy thuận theo lẽ trời mà vạn hạnh tự đầy đủ, nhấc chân, bỏ chân, cái gì không phải là tịnh nghiệp đâu mà phải làm bao nhiêu chuyện?"

Họ lại bảo:

- "Có bậc Tiên đức bảo rằng: “Tức Tâm là Phật”, cần chi vào việc tu hành?"

Bọn như thế cũng như con chó đuổi theo cục đất vậy, không biết rằng đó chỉ là lời nói tạm một lúc của các bậc Tổ Sư, vì bệnh mà cho thuốc. Nên biết rằng: theo duyên thuận thời, không phải là không làm gì cả. Đây là nhận lầm Tổ cơ (tức cái mấu chốt do chư Tổ bày đặt ra để tùy căn cơ, trình độ mà dạy bảo), tưởng đá là ngọc vậy, thật đáng

thương xót. Cũng vì kiến giải sai lầm như thế mà hạng người này không chịu chừa.

Hạng thứ năm, bị rơi vào hạng ý lại quyền thế mà không chịu chừa. Sao vậy? Do họ không biết liêm sỉ, chạy theo danh lợi, quên đạo đức, bỏ bê giới luật, bỏ đi phép tắc, mang lấy tình riêng mà ra vậy. Thế rồi họ lại chê người chân chính tu hành là hạng bỉ lậu, khen ngợi bọn tự đắc ngông nghênh là hạng lỗi lạc. Do đó không biết hổ thẹn gì, chỉ cứ lo nịnh hót quyền thế, ý lại chôn giấu sang để mưu lấy danh lợi. Bọn này không thể hiện được gốc đạo; chìm đắm trong sông ái, biển dục, đành chịu sự trầm trụy. Một ngày kia họa đến, phước hết; trời, người đều ghét; làm lụy đến Thầy, bạn. Hạng người này cũng không chịu chừa.

Hạng thứ sáu, là thân tuy xuất gia mà chẳng chịu an tâm học đạo. Họ thuận theo cái Không của các pháp, chỉ mong giữ lấy cái thân huyền ảo, làm bộ làm dáng bị đọa lạc mà chẳng chịu chừa. Sao vậy? Hoà Thượng Thiên Như dạy:

- "Gần đây có bọn người xuất gia, tuy bảo rằng bỏ thế tục nhưng thói quen tục lụy vẫn không chừa." Họ bảo rằng thoát khỏi trần ai, nhưng họ thì: Duyên trần không dứt bỏ, Kinh giáo không biết, tham thiền chẳng hay, vượn tâm rong ruid, ngựa ý bồn ba (ám chỉ tâm ý điên đảo, phóng túng không định tĩnh của chúng ta như loài vượn, loài ngựa). Họ nhóm lại từng bầy, qua ngày đoạn tháng. Như thế chẳng những uổng phí của cúng dường mà còn mai một tâm linh của chính họ. Đến khi nhắm mắt xuôi tay biết đi về đâu? Quả thực là muốn vào "cửa Không" mà trở nên sống hư chết lửng. Bọn người như thế là bọn vì cơm áo, vì sự yên ổn mà ra đi xuất gia, thiệt đáng thương xót.

Há chẳng biết kinh Bửu Tích dạy rằng:

- "Cái ngục tham dục vẫn thường bị phiền não trôi buột." Cái ham dơ bẩn thường bị trùng bọ rúc rĩa, tựa như nhà xí có năm loài không sạch, chẳng khác gì cái bị rách có chín lỗ (ý nói về thể xác) thường

chảy ra. Rắn độc sân hận nổi lên hòng hại người mà làm tổn tuệ mạng. Con quỷ ngu si vì nắm lấy thân kiến mà nuốt cái thân trí, như bọn giặc ác mà người đời đều ghét, như loài chó chết mà người hiền vứt bỏ. Không cứng rắn, giống như cây chuối, bọt nước, vô thường như ánh chớp tia lửa. Tuy ăn uống chẳng bao nhiêu mà tạo thành oan trái, mỗi khi được cúng dường lại không biết báo đáp lại. Điều đáng trách không phải là ít, thực khó nói cho hết. Nếu không xét lỗi làm sâu xa này rồi cứ chấp chặt cái bánh vẽ một cách mê muội, thì không thể nào tiến tu được, tức: Trí tuệ, đức hạnh đều thiếu kém, lý sự đều tiêu tan.

Trước hết cần phải biết cái ác, biết các điều sai thì lựa dục mới tiêu được. Nếu đối trị hết từ gốc, thì cái chân nguyên tự hiện ra. Phàm hạng người như thế vì bên trong không có sự chiếu sáng của trí, lại bỏ gốc nắm ngọn, sáng chiều chạy theo bọn bị động, làm hỗn loạn nguồn chân, vẫn đục dòng tính. Hạng người như thế thì không chịu chặn.

Hạng thứ bảy, chạy theo việc người, càng ngày càng tinh chuyên mà không chịu chặn. Vì sao?

Kính Pháp Cú dạy:

- "Như tờ giấy bao hương, như sợi dây cột cá vược." Phàm vật vốn tịnh nhưng vì duyên mà khởi thành tội phước. Có bạn hiền minh thì đạo nghĩa càng ngày càng tăng tiến. Bạn bè ngu ác thì tai ương càng ngày càng tụ tập. Giống như giấy sạch gần hương mà thơm, gần vật dơ mà bị hôi hám. Lâu dần thành thói quen đều không tự biết.

Tiên Đức có bảo:

- "Thôi, thôi, thôi, hãy tu cho sớm. Khi trời khô tạnh không chịu đi, lại đợi cho đến lúc mưa xối xả!" Bọn người này thuận theo bánh xe nghiệp, đem chôn mất gốc Đạo, mà không chịu chặn.

Hạng thứ tám, dùng Phật Pháp để làm việc đời, rồi lười biếng chẳng chịu chặn. Vì sao? Chỉ vì tài trí không đủ, kiến thức không có mà ra

như vậy.

Hoà thượng Phật Trí Cốc dạy:

- "Ngựa hay rong chạy thì không dám giữ chân lại, chỉ còn cách gõ dây cương mà chế ngự. Ý thức trôi chảy lung tung thì không thể nương vào duyên và sức mạnh của sự tỉnh thức được." Than ôi! Dùng Phật Pháp mà làm việc đời, quả thực là bọn ngoắt đuôi mà xin thương hại, là kẻ không thức tỉnh. Bọn người này thì không chịu chặn.

Hạng thứ chín, thì lười biếng, uể oải, cầu an mà không chịu chặn. Vì sao? Chỉ vì họ tự mang, tự bỏ mà ra như thế.

Bậc Tiên đức có bảo:

- "Cái dung lượng tài năng của con người thì có lớn, có bé, nên không thể dạy được."

Nên bảo rằng:

- "Cái nhỏ không thể ôm cái lớn được; dây gàu ngắn thì không thể lấy nước ở sâu." Chim cú ban đêm nhìn thấy loài trùng nhỏ nhất rất rõ, nhưng ban ngày mắt lại mờ tối, không thể thấy gò núi, không phân định gì được. Người như vậy tự cho mình là đủ nên chẳng còn mong cầu gì xa hơn. Sống chẳng có ích gì cho đương thời, chết cũng chẳng để tiếng tăm cho hậu thế. Hạng người như thế thì không chịu chặn.

Hạng thứ mười, là bọn cờ bạc hư hỏng tụ tập với nhau mà chẳng chịu chặn. Sao vậy? Họ chỉ mong cái lợi trước mắt mà mưu kế cầu thả.

Họ lại còn bảo rằng:

- "Cầu đạo thì quá xa vời, chẳng bằng cầu cái lợi thiết thực." Do vậy mà họ quen thói phù hoa, so đo nhỏ nhặt, không tính được cho trọn năm, hướng chi là lo chuyện sinh tử! Việc học đạo càng ngày càng suy, việc tu tập càng lâu càng bỏ phế, tông môn ngày càng hư hỏng. Hạng người như thế thì không chịu chặn.

Mười hạng người kể trên, tuy gọi là xuất gia mà chưa bỏ hẳn việc đời: mang lấy thân nam tử mà không có cái chí của bậc trượng phu. Vì thế Tổ Quy Sơn dạy:

- "Tiếc thay một đời luống qua, gặp việc thì quay vào vách!" Suốt ngày cứ lãng xãng, tối lại thì mê mết, ngã xuống chẳng biết chôn ở đâu. Họ ngồi trong ngục tối, không đạt được yếu chỉ "tức sự, tức lý", mà cứ niệm suông câu phá bình, phá chấp. Người trí thì sâu xa biết bao nhiêu, kẻ ngu thì chỉ bắt chước bề ngoài mà cứ mong thành tựu việc lớn một cách nhanh chóng thì thực là khó vạy.

Vì thế, tôi nay xin quảng dẫn tám tấm lòng thâm sâu của chư Phật, chư Tổ mà trình bày rõ ràng đại ý của kinh luận, mong phá bỏ cái chấp cũ, sửa đổi cái sai lầm trước, cùng nhau theo đuổi dấu tích để lại của các bậc Thánh đời trước, cùng nhau lấy sắc chỉ từ bi của bậc Giác Vương, không để hư cái trí của mình, không phụ tứ ân, cùng bước vào cử giải thoát cùng tiến trên con đường thực hành thành tựu của chư Phật, làm viên mãn trí bồ đề, chận lối tà, mở rộng đường trí, làm vững gốc tín mà nhổ gai chấp, vượt khỏi bến khổ của ba cõi, nhập vào biển nguyện của Phổ Hiền, vượt khỏi sự phiêu đảng của pháp giới, tiến lên thành lớn Niết Bàn.

Ngưỡng mong chư Phật, chứng cho lòng thành nhỏ nhất này, mong được phổ biến. Nay kính dâng tập sách (Thập Mục Ngưu Đồ Tụng Luận Giải).

Quảng Trí Thiền Sư, 1719
(Trần Đình Sơn dịch, 1991)

Về chuyện này, tibù có đọc đâu đó là:

Ngay bên Trung Hoa, cũng có Thiền Sư (tên gì thì tibù lại quên) gọi bọn này là:

- - Bọn đầu trượt đuôi mù kia...

Đủ hiểu tình hình bên đó nó thế thảm như thế nào rồi!

Huenhan: Nhất tâm quán lễ, Sa Bà giáo chủ, cửu giới đạo sư, Như Lai Thế Tôn, ư ngũ trước thế, bát tướng thành đạo, hưng đại bi, mẫn hữu tình, diễn từ biện, thụ pháp nhãn, đồ ác thú, khai thiện môn, tuyên thuyết dị hành nan tín chi pháp, đương lai nhất thiết hàm linh, giai y thử pháp nhi đắc độ thoát, đại ân đại đức, Bồ Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Tibu: Ngắn gọn: Mấy cha nội này nhất tâm chưa mà đòi quán và kể đó là lễ búa xua con cào cào vậy nè trời!

Dài dòng: Mấy cha nội đui mù và điếc kia! Chỉ là những người bị bệnh như vậy thì mới không hiểu rằng, Kinh đã ghi rất là rõ là: Nhất Tâm Quán Lễ mà sao mà vừa dứt câu là lễ bái ào ào vậy! Mấy cha nội coi thường lời Phật dạy như vậy là tận cùng chỉ số rồi!

Mấy cha nội có biết rằng là: Muốn Nhất Tâm để mà có thể quán một cái gì đó thì tu sĩ phải nhập Chánh Định lên tới trình độ Tứ Thiền Hữu Sắc! Để từ trình độ này, thì tu sĩ mới có thể quán ra các Ngài được không?

Mấy cha nội giỡn mặt các Ngài vừa vừa thôi! Làm như vậy khi hết phước và chết đi thì đọa Địa Ngục còn nhanh hơn tên bắn nữa đó nghe.

Nhìn lên bàn thờ, cũng may là các Ngài bị khoá chân vào thế Kiết Già! Nếu không, các Ngài đã bung chân ra và đạp mấy cha nội ngã lăn chiêng hết rồi!

Về cái tội là đem kinh Phật không lo thực hành mà lại xúm nhau lại tụng lại cho các Ngài nghe! Không những vậy mà còn xúm nhau lại làm sai hoàn toàn lời dạy của Đức Bồ Sư! Và còn tự xưng là Phật Tử!

Huenhan: Nam mô Bồ Sư Thích Ca Mâu Ni Phật (3 lần, 1 lạy)

Tibu: Và dĩ nhiên, chỉ có cha nội nào mà ngu hơn con chó mới là chỉ lạy khi gặp được Vị Ta Bà Giáo Chủ!

Giải thích câu: Ngu hơn con chó.

Tibu không có chữ ai cả mà chỉ ghi nhận sự kiện: Khi gặp chủ nhà thì con chó nó quất đuôi, mừng rỡ... Nhưng vì nó chẳng tìm hiểu về chủ nhà, nên chó vẫn cứ là chó! Áp dụng vào chuyện tu hành: Khi

quán ra được linh ảnh các Đức Phật mà chỉ để lạy thôi thì chẳng được gì!

Mà đầu tiên là phải hỏi cách tu.

Sau này, khi đã tu hành ngon lành thì mới phân thân đi lạy các Ngài! Thì lúc này mới đủ tâm lực để thọ nhận những ấn chứng của từng Ngài một được (Nên nhớ là phân thân trong khắp Liên Hoa Tạng luôn đó).

Mấy cha nội này suy bụng ta ra bụng người vừa vừa thôi chớ! Mấy bố cứ tưởng là Đức Bồ Sư tu hành lên tới đó thì lại rất cần người tới lạy khơi khơi vậy à! Khởi nói, chắc chắn các Ngài cần nhất là người tới hỏi phương pháp tu hành. Và dĩ nhiên, hỏi xong là làm!

Vì cũng trong Kinh: Ngài đã nói đi, nói lại là:

- - "Ông nào y pháp phụng hành thì ông đó là người thương tui nhất" Để ý không có cái chữ lạy, bái và ngay cả chữ "Tụng" nào hết luôn đó nghe!

lubutaba: Các vị ấy chuyển cái Tâm không được nên chuyển cái miệng. Không vào được hang để bắt cọp thì đành phải đánh trống khua chiêng. Vì dụng Tâm không được nên dụng cái miệng, cái thân. Và chế ra nghi thức, nghi lễ để khóa lấp cái không làm được. Và hy vọng mong manh là chuyển được cái Tâm. Việc này không chỉ xảy ra với Tịnh. Mà ở Thiên và Mật cũng vậy.

Tội mình đều biết cái Tâm (Ông Chủ) nó xử cái miệng cái thân, thì làm sao lấy cái miệng, cái thân mà chuyển được cái Tâm. Phải là cái Tâm tự nó chuyển lấy nó vậy. Không làm vậy thì phương pháp của Ông Phật cứ nằm lì ở Tầng Kinh Các và càng ngày càng bị hiểu sai lạc. HSTD làm chuyện Đội Đá Vá Trời, nói năng quỵt tẹt, quay 180° không phải với tất cả mọi người mà chỉ với 1 số ít hữu duyên. Do vậy mà nhiều bạn ghé qua nhưng không kham nổi đành phải bỏ đi ... Tuy thông cảm với họ, vì có còn hơn không.

Nhưng Phật Giáo VN nhiễm nặng nề Phật Giáo Tàu.

Mà Phật Giáo Dân Gian Tàu pha trộn với Lão Giáo Dân Gian Tàu mà ra. Nên nghi thức cúng bái, lễ lạy cứ búa xua cả lên. Phong tục tập quán này là tự nhiên cho phổ thông quần chúng. Nhưng lại phát

triển lộn lộn và tạo ra 1 tầng lớp tu sĩ quyền lực trên tâm thức dân gian. Thời đại hoàng kim La Mã cũng lọt vào tình trạng này trước khi sụp đổ. Thử nghĩ

Happy Life: Chú Tibu ơi, con có một điều vẫn không hiểu được. Xin chú giải đáp giúp con với. Con đọc được bài viết của chú. Nhưng sao con thấy trong kinh sách của Đức Phật, có ghi câu này: "*Người nào trì tụng kinh này sẽ được...*"

Tibu: Chú không tin gì lắm về chuyện này đâu, là vì:

Nhân quả của đọc kinh là ---> thuộc nằm lòng bài kinh.

Đọc thuộc xong rồi thì nghe giảng, đọc sách của những Ngài giỏi hơn,... Về vụ này thì chú lại nhận thấy: Làm như vậy thì đi đến chuyện hiểu kinh theo ý của mình. Chuyện này tưởng là ngon lành nhưng nó lại không có ký lô nào khi so sánh với việc thực hành những kinh nghiệm về tâm linh mà các Ngài đã cô đọng qua các bài kinh.

Happy Life: Trong khi con cũng đọc được câu: "Người nào biết làm theo pháp môn của tui là thương tui nhất" (Con copy của chú đó hehe). Vậy Đọc kinh có phải là 1 pháp môn không chú. Và ý nghĩa 2 câu đó có mâu thuẫn gì không ạ.

Tibu: Như vậy, pháp môn đọc kinh chưa đủ sức để đi tới nơi đó đâu. Y như là chỉ mới đọc tờ quảng cáo về chuyện du lịch này nọ với vài ba tấm hình tượng trưng. Chuyện thực hành là để ba cái kiến thức đã được đọc qua một bên. Và ba lô trên vai, khăn gói lên đường đi truy lùng kẻ thù và tiêu diệt tận gốc rễ của nó. Khi làm như vậy thì mới biết "Thế nào là lễ độ", "Thế nào là khó ghê lắm"

Rõ hơn:

Khi đọc câu quen thuộc:

Hương Linh đã quy y Tăng

Hương Linh đã quy y Pháp

Hương Linh đã quy y Phật.

Thì thời gian hoàn thành chưa tới hai phút. Và chả có ai làm được ba câu đó cả, kể cả người vừa đọc xong.

Chớ có biết đâu rằng để làm được câu thứ nhất, tu sĩ trú danh này

phải nhập vào một cách vững chắc vào trình độ Tứ Thiên Hữu Sắc. Dùng màn tivi (Thiên Nhân Thông) đi tìm cho ra Hương Linh. Xong rồi xuất hiện trước Hương Linh đó. Và dùng Tha Tâm Thông để nói chuyện với Hương Linh này. Khi Hương Linh này chịu nghe theo, vì sự hợp lý của lời nói. Và kể đó là làm theo thì lúc đó mới xong cái câu đầu tiên: Hương Linh đã quy y Tăng.

Thời gian để làm được chuyện này: Cả chục năm tính từ lúc tu sĩ khởi tu! Đó là nhanh ghê lắm đó, còn không thì miệt mài trong cả triệu kiếp (Nhí thì nhanh hơn chỉ cần trên dưới ba năm là làm tạm rồi).

Trang 3

Tịnh độ « on: December 17, 2010

Rắc Con: Chú ơi, con thấy chú có nói trong bài "anh chưa chết đâu em!" là Xứ của ông Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật là Đông Phương Tịnh Độ. Xứ của ông A Di Đà thì chắc chắn là Tây Phương rồi. Vậy có Nam Phương, Bắc Phương hèm chú? Mình là Nam Thiện Bộ Châu. Ông Gotama nhà mình cũng là 1 ông Phật quá tài ba. Xứ này người ta kiu là gì thế chú? Ở xứ mình thì tùy theo mỗi người mà tu Thiên, Tịnh, Mật. Còn xứ người ta hình như chỉ chơi 1 món à phải hèm chú?

Tibu: Chính xác là thế giới được bàn trong kinh Hoa Nghiêm. Nghĩa là Liên Hoa Tạng thì mới hiểu được sơ sơ cái gì là cái gì. Đọc thử vài hàng để biết nó gồm những gì và đại khái nó to như thế nào.

<http://www.quangduc.com/kinhdien/212hoanghiem02.html> =

KINH HOA NGHIÊM - PHẨM NHƯ LAI HIỆN TƯỚNG

Tất nhiên, nơi nào cũng có nhiều phương pháp như nhau, khi đi vào chi tiết.

Nhưng mà từ Trái Đất mà mình muốn đi về hướng nào đó. Thì mình dùng phương pháp niệm Phật (tức là niệm tên vị Phật đó) mà tới.

Thắc mắc về cái Thấy khi niệm Phật quán chăm đồ với cái Thấy khi nhập Thiền? « on: December 10, 2010

bongsen: ... cháu mạo muội xin hỏi trường hợp hành giả quán chăm đồ rồi thấy được cảnh Phật, Tây Phương... có tương đương với khả năng Nhập Định dùng Thiền Nhân (hay Thần Thông gì đó) với các Pháp môn khác như Thiền, Mật... hay không? Hay là mình vẫn còn trong trạng thái Tưởng uẩn... hay là cũng tương đương nhập Định vào các tầng Thiền và thân mình cũng đang ở Tây Phương rồi... (🙄🙄)

Tibu: Khó mà so sánh gì được lắm! Là vì cái thấy này (khi tu tới Tây Phương Tịnh Độ) có được từ niềm tin và khi Các Ngài hiện ra thì cái Thấy này lại thấy các Ngài theo thứ tự là từ trên đánh xuống dưới cái hoa sen năm cánh. Còn cái Thấy của Thiền và Mật thì lại thấy từ dưới (hoa sen năm cánh) lên trên (lên tới Pháp Thân của các Ngài)! Do cái sự khác nhau này mà khi chết và vào đó được thì nó lại có những cái lạ và không thể nghĩ bàn được.

Thể hiện ở danh hiệu của Ngài với hai cụm từ là: Vô Lượng Quang, và Vô Lượng Thọ! Thông thường thì ai cũng có thể hiểu được cụm từ Vô Lượng Quang (ánh sáng nhiều ghê lắm) Hay có thể diễn tả là "ánh sáng mạnh ghê lắm", nhưng sẽ khó mà diễn tả được cái cụm từ thứ hai: Vô Lượng Thọ!

bongsen: Trước đây con đã quen niệm Phật hồng danh 6 chữ và đã có cảm giác thanh tịnh (con thường theo dõi tiếng niệm cho đến lúc thật chậm và tư tưởng vắng lặng) có những lúc con lọt vào trạng thái ngưng ý thức (mọi thứ diễn ra trước mắt giống như chiếu phim xi nê vậy). Đến đây con thường thất niệm, mất cảm giác thân thể, ngộp ngộp... nên chưa biết cách vượt qua như thế nào cả...?

Tibu: Dùng cách này là mình đang chú ý vào cái đề mục đang đi động: Đó là câu niệm. Do vậy mà cái tâm nó không bao giờ có thể đứng yên được. Khi tập lâu năm thì: Những cảm giác theo kiểu "không mời mà đến" nó hiện ra lung tung không thể nào làm chủ được. Nên chỉ là "Cận Định".

Rõ hơn là: Dợt cái này (theo dõi câu niệm). Mà nó ra cái kia: Mất cảm giác thân thể, ngộp ngộp, ngưng ý thức,... Là "Cận Định"

bongsen: Còn về cái thấy bằng luân xa 6 (huyệt ấn đường), thì chỉ là trạng thái một khối mờ ảo lằng xằng... con đã cố gắng và quán được nó là hình tròn... như thu nhỏ và cho màu sắc đỏ vào thật là khó khăn...!!!

Tibu: Sai vị trí rồi, đúng ngay chỗ là: Cao hơn Huyệt Ấn Đường 1 thốn thì mới là Trung Tâm Năng Lực của "Cái Thấy" được gọi là Trung tâm năng lực Ajna.

bongsen: Hiện con cũng có trì một số câu thần chú: Tịnh pháp giới, Chuẩn đề, và Lục tự chân ngôn... Con muốn hỏi phương tiện như vậy thì có trở ngại hay hỗ trợ cho mình tu tập không ạ? Hay chỉ cần hành trì pháp tu Niệm Phật... là đủ???

Tibu: Làm một cái chưa được thì làm nhiều cái để làm gì?

bongsen: Dạ đúng rồi Thầy!

Vì trước giờ con chưa được ai hướng dẫn niệm Phật và tập trung vào một điểm trên đề mục nên con niệm Phật mà tâm luôn lằng xằng, khí lực trong người cứ chạy lộn tưng phèo lên cả... Con sợ quá nên cũng tham khảo tập khí công, điều vận khí theo các vòng tiểu châu thiên... mà cũng chỉ dừng lại ở trạng thái thanh thanh tịnh tịnh... Cho con hỏi thêm là tại sao khi niệm Phật quán chắm đỏ thì nhìn... trong tâm nhìn chánh định đảnh trước mặt... Mà tại sao cái thấy thì Thầy lại bảo phải dùng năng lực Ajna cao hơn cả huyệt ấn đường vậy Thầy? Hay là mình tập một thời gian thì nó tự động được như vậy?

Tibu: <http://hoasentrenda.com/FrontPage/TuNhu.htm>

Tự Nhủ

01-08-2009

Jan 14, 1999

Chào Các Bạn.

Nên tự nhủ như sau: Đã từ vô lượng kiếp cho đến ba bốn chục năm

nay: Ta đã bị 6 căn và 5 uẩn đánh lừa và đã gây ra không biết bao nhiêu là mê lầm và đã làm ta phải chìm đắm trong biển luân hồi và sinh tử. Ngày nay ta đã biết, và kể từ nay: Ta không bị các người lừa nữa. Ta phải điều khiển và chỉ huy các người. Từ nay trở đi ta không bàn đến những định nghĩa như:

Chân lý là gì? Sự Thật là gì? Hay quay cuồng vào những câu hỏi: Con người từ đâu mà có? Thượng Đế ai sinh? mà phải sáng suốt nhận xét con đường, lối đi để đến chỗ dập tắt đau khổ.

Dù các Bậc Chánh Đẳng Chánh Giác có xuất hiện ở đời này hay không thì một Chân Lý không hề thay đổi, hay đúng hơn một định luật Vũ Trụ bất biến:

Tất cả các Pháp đều có 3 đặc tính: Giả tạm, Khôn quân và Vô Ngã.

Có 8 sợi dây trói buộc mà ta nên tránh:

1. Mù quáng.
2. Không thích gần Thiện Trí Thức.
3. Không thông Giáo Lý.
4. Vô Minh.
5. Ngờ Vực.
6. Vi phạm giới cấm thủ.
7. Si mê tình dục.
8. Chấp Ngã.

Tất nhiên cũng không quên cái thông lọng của Tham Dục: Thoả mãn và tham dục nối nhau. Cái tâm theo chỗ đòi hỏi được thoả mãn làm nhân cho sự tái sinh gồm: Ái dục, ý chí muốn sống, thích giàu có và phồn vinh hơn. Ta đừng có tưởng rằng chất độc Tham Sân Si đến đời nay đã giảm đi nồng độ rồi; mà phải biết rằng: Chúng đã từng đánh gục ta với những đòn hiểm hóc bằng cách tạo ra những ảo giác như thật. Và vì thế mà chúng đã kéo dài đau thương trong cuộc sống chúng ta trong hàng tỷ tỷ kiếp!

Do đó cho nên:

1. Phạt Pháp khó tìm.
2. Được làm Người là một chuyện hy hữu.
3. Tu thành công lại là một chuyện càng hiếm hoi nữa.

Nguyên nhân của những lần ta tu hành thất bại là: Phóng dật và làm biếng rồi lao vào những môi trường cũ để tạo ra nhân duyên cho những thói quen cũ sống lại và tác yêu, tác quái trong ta. Với những lý do và kinh nghiệm trên, ta phải công khai phòng thủ và công khai tấn công vào màn Vô Minh bằng cách:

Giới:

Giai đoạn 1: Ăn chay, làm lành, bàn luận, dịch sách để thông Giáo Lý.

Định:

Giai Đoạn 2:

Thực tập đề vào cho bằng được Chánh Định. Khi rảnh rồi, chú ý vào trung tâm năng lực Ajna (từ huyệt My tâm đến chân tóc lấy 1/3 khoảng cách kể từ dưới đi lên) hay từ huyệt My Tâm đo thẳng lên một thốn hay tác (kích thước để xác định huyệt đạo trong sách Châm Cứu) để duy trì tình trạng Cận Định một bước cần thiết để vào Chánh Định

Giai Đoạn 3:

Lúc đề mục đã xuất hiện dễ dàng đằng trước mặt (Chánh Định) thì khi rảnh là quán đề mục liền: Như trong khi hớt tóc, đi xe bus, chờ đợi....

Giai đoạn 4:

Giữ Giới Luật một cách kiên cố, không thêm nói chuyện tầm phào nữa. Vì giới càng cao thì độ nhập định càng sâu, và lâu: Đời này yên ổn, đời sau thân xác to đẹp và nhiều bạn tốt, sống lâu.

Huệ:

Giai đoạn 5:

Khi đã vào Diệt Thọ Tướng Định rồi thì khi rảnh là trụ tâm vào trình độ An Chỉ. Tất nhiên nếu tập mà căng thẳng, sợ hãi quá thì niệm rằng: *Nhân đã lành thì quả phải lành* để trấn áp cơn sợ hãi. Và tu tiếp. Nếu vì một nguyên nhân nào mà chịu đựng không nổi nữa (vì

Nghiệp nó đập quá tàn bạo) niệm câu: *Thân Tứ Đại này coi như bỏ, Cầu chánh pháp đời sau!* Và bám chết công phu, Nhất định không nhả.

Tóm tắt những chiêu vừa kể trên là: Kỷ luật Bản Thân, Kiểm Tra Tư Tưởng Liên Tục, Thiền Định.

Một lời khuyên:

Trên đường tu hành đừng có bao giờ dùng sức mạnh tư tưởng mà xác quyết người này, người kia không cách gì tiến tu được vì vô tình chính mình đã cản họ lại và tất nhiên đến khi mình gặp khó khăn thì mình cũng bị chặn lại.

Kết Luận:

Liều mạng chơi như vậy rồi, khi có nhân duyên đến là xây cốc để chuẩn bị những bước kế tiếp.

Hoặc là đi luôn.

Hoặc là tìm phương tiện thiện xảo để giúp đỡ bạn bè.

Mến.

bongsen: Về việc trì chú, quả thật là con có niềm tin để được tha lực gia trì... giúp mình giải nghiệp, tu tinh tấn... Nhưng nghe Thầy nói vậy nghĩa là ở trình độ sơ cơ như con thì không cần thiết hỏi Thầy?

Tibu: Tha lực là từ ngoài đi tới. Suy nghĩ về cái này:

1. Nghe tiếng gõ cửa thì mở cửa và đồng thời mời vào nhà luôn!
2. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! mở cửa và đồng thời mời vào nhà luôn!
3. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Chờ xác nhận, rồi mở cửa và đồng thời mời vào nhà luôn!
4. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Chờ xác nhận, hỏi tới đây có việc gì? Mở cửa và đồng thời mời vào nhà luôn!
5. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Chờ xác nhận, hỏi tới đây có việc gì? Mở hé cửa và đồng thời mời vào nhà luôn!
6. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Chờ xác nhận, hỏi tới đây có việc

gi? Mở hé cửa, xác nhận là người quen và đồng thời mời vào nhà luôn!

7. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Chờ xác nhận, hỏi tới đây có việc gì? Mở hé cửa, xác nhận là người quen, nhìn quanh coi đằng sau có người lạ không? Sau khi xác nhận là người quen thì mời vào nhà luôn!

8. Nghe tiếng gõ cửa thì hỏi ai đó! Nhìn vào chỗ để súng, đứng thủ thế, chờ xác nhận, hỏi tới đây có việc gì? Mở hé cửa, xác nhận là người quen, nhìn quanh coi đằng sau có người lạ không? Sau khi xác nhận là người quen thì mời vào nhà luôn!

Cách nào an toàn hơn?

Vào nhà mình thôi mà mình còn làm như vậy!

Tại sao mình nhận tha lực một cách vô tội vạ như vậy? Biết nó là thứ thiệt hay là dân trộm (tinh khí thần) chuyên nghiệp? Là vì, một khi nó đã vào nhà anh và tụi nó đã ĐIỀU KHIỂN ĐƯỢC ANH RỒI thì anh thua

NIẾT BÀN TIỂU THỪA VÀ TÂY PHƯƠNG CỤC LẠC

« on: December 21, 2010, 02:09:07 PM »

sutrămnăm: Khi Đức Phật Thích Ca thuyết pháp xong kinh A Di Đà thì có rất đông những đệ tử của Ngài lui ra khỏi Pháp Hội (có nhiều vị đã chứng đắc quả vị A La Hán) và không tin nhận pháp môn này và cõi Tây Phương Cực Lạc vì cho rằng Pháp môn gì dễ tu như vậy? Chỉ 10 niệm A Di Đà trước lúc tắt thở là về Tây Phương khỏi đọa lạc ngay?? Lại còn thần thông thấy, nghe biết đủ thứ hết...

Trong khi các vị cao đồ này tu theo giáo pháp của Đức Thích Ca đổ mồ hôi, sôi con mắt, muốn sút quần luôn (cái này là STN phóng tác thêm nha! haha!) mới chứng đắc được A la hán.

Trong đó ông ĐỆ NHẤT THÂN THÔNG MỤC KIẾN LIÊN là vị đại đệ tử chứng đắc thần thông giỏi nhất trong số đệ tử của Phật Thích Ca cũng nghi ngờ luôn. Ông ta liền âm thầm sử dụng thần thông để đi

dò tìm thử xem cội TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC của ông A DI ĐÀ đó ở đâu. nhưng bay hoài bay mãi, kiếm mãi mãi luôn thì ngài MỤC KIẾN LIÊN lại lạc vào Quốc Độ của Đức TU DI QUANG VƯƠNG PHẬT (nhân dân trong Quốc Độ này thân thể cao lớn như núi TU DI) gặp lúc PHẬT TU DI đang thuyết pháp. Ông Mục kiến liên mệt đừ đừ đậu ngay trên cái bình bát của 1 vị đệ tử trông giống như con ruồi vì thân hình ông quá nhỏ bé. Vị đệ tử này liền thưa lại với ĐỨC PHẬT TU DI VƯƠNG sự tình thì PHẬT TU DI VƯƠNG bảo rằng: Đó là ông MỤC KIẾN LIÊN học trò của PHẬT THÍCH CA đấy. Ông MỤC KIẾN LIÊN nghe rõ tên mình nên vội hóa thân người to lớn cho bằng các vị ở bên nước ấy và đánh lễ PHẬT TU DI VƯƠNG nêu rõ lý do tại sao và xin PHẬT TU DI VƯƠNG dẫn độ về cội TA BÀ giùm.

Tibu: Bàn về xuất hồn thì có hai cách:

1. Một cách là từ thể xác mình, nó phứt ra một thể xác khác và thể xác thứ hai này có thể đi đây đi đó, hay có thể rủ nhau mà đi coi xi nê không mất tiền cũng được luôn. Tuy nhiên cách này chỉ áp dụng cho khoảng cách ngắn. Còn khoảng cách dài như là **12 giờ với vận tốc của tư tưởng** thì dùng cách thứ nhất này [cách số (1) ở trên] là đi lạc liên.
2. Cách thứ hai: Là xuất hồn bằng luân Bhavanga. Cách này dùng cho tu sĩ ở Tứ Thiên Hữu Sắc. Tu sĩ phối sử dụng thiên nhãn nhìn ra nơi mình muốn đến. Kế đó là tác ý vào chỗ đó. Cách này chính xác khỏi chê vào đâu luôn.

sutrămnăm: theo như vậy thì:

Thần thông của 1 vị A LA HÁN là hữu hạn chứ không phải vô hạn phải không?

Tibu: Bàn về tầm ảnh hưởng của một Tâm Lực của A La Hán, Bồ Tát và Chư Phật thì Đức Bổn Sư có cảnh cáo là sẽ dẫn đến chuyện sân hận, và nếu mà cứ làm như vậy hoài (như so sánh này nọ) thì sẽ bị điên. Chuyện người này thấy ra như vậy, người kia lại thấy như

thế kia. Nó xảy ra trên bất cứ lãnh vực nào, chớ không kể gì là chuyện của các tu sĩ trứ danh này. Thông thường thì không có gì đáng nói (vì tất cả đều nhìn ra cùng một kết quả duy nhất). Nhưng khi đụng vào biệt nghiệp thì chuyện treó cẳng ngỗng cứ vẫn xảy ra như thường! 🤔

Đơn cử một ví dụ:

Khi chọn đề mục cho một tu sĩ thì hay gặp chuyện này lắm lận. Người này nhìn ra Thiền, người kia nhìn ra là Tịnh. Thì phải cần một người giỏi hơn để quyết định. Không phải là hai Thiền Sư kia coi đỡ, coi trật mà do biệt nghiệp đối với nhau giữa các Thiền Sư và người nhờ coi. Như là lúc trước do chung sống với nhau mà Thiền Sư thứ nhất biết rõ người được coi có nhiều nghiệp sát, nên kết luận là Tịnh Độ. Còn đối với Thiền Sư thứ hai lại thấy người này cũng lành lẽ, biết ứng phó hợp lý nên chọn là Thiền!

Mặt khác do cách sống (do việc làm ăn) với thói quen theo kiểu nói có nhưng thật ra là không và nói không nhưng thật ra lại là có của người được coi mà nó ra chuyện khó khăn này.

Không nhìn ra được chừng này vấn đề và khi kết quả được đưa ra thì vội vàng quyết định là Thiền Sư này đỡ, còn Thiền Sư kia quá hay! Thì người không có tu, khi nghe như vậy rồi làm chuyện khen chê: Chính người này sẽ bị điên.

suṭṛāṃṇam: Chứng đắc quả vị A LA HÁN rồi muốn NGHỈ HƯU LUÔN là nhập vào cái NIẾT BÀN TIÊU THỪA CHÍNH LÀ Ở

ĐÂY CHÚ GÌ 🤔

Tibu: Bàn về Niết Bàn thì chỉ có một cái à! Không có Niết Bàn của Tiêu Thừa và Niết Bàn của Đại Thừa đâu. Vì tiêu chuẩn là "Vô Ngã" nên ở đâu cũng đồng giá!

suṭṛāṃṇam: Nếu đúng là như vậy thì theo STN suy nghĩ là ông A LA HÁN đó chỉ có đủ sức đi lại thấy biết trong 1 TAM THIÊN ĐẠI THIÊN THẾ GIỚI TA BÀ này thôi giống như mình ở VIỆT NAM thì đi du lịch trong VN thì ok nhưng không ra nước ngoài được nên chẳng biết gì nhiều về chuyện xứ người, đúng không?

Tibu: Lại bàn về chuyện thấy này, thấy nọ của các Ngài A La Hán:

Cũng không đúng, vì có những vị A La Hán lại không nhìn ra được cái gì hết vì Ngài không có thần thông! Đúng hơn là: Ngài này lại không có cơ hội để dùng đến thần thông, nên Ngài này không hề thấy Tam Thiên Đại Thiên Thế Giới.

sutrămnăm: Từ TRỜI PHI TƯỚNG PHI PHI TƯỚNG đi xuống TRỜI PHẠM THIÊN theo như vậy thì các chư THIÊN của các TRỜI trên thần thông vẫn cao hơn các chư THIÊN của TRỜI dưới mặc dầu cùng chứng đắc NGŨ THÔNG: THA TÂM THÔNG, THẦN TỨC THÔNG, THIÊN NHÃN, THIÊN NHĨ... **PHẢI VẬY KHÔNG?**

Tibu: Thần Thông tính theo kiểu chính thống thì chỉ có từ mức độ nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn vào trình độ Tứ Thiên Hữu Sắc trở lên mà thôi.

Thực hiện như vậy thì thần thông này đi đúng với định nghĩa như sau:

- a. Thần thông là một phương pháp tu rất là cao cường. **Lười biếng, phạm giới là mất hết.**
- b. Thần thông là con dao hai lưỡi. Nếu ai mà **lạm dụng thì sẽ bị mất hết.**
- c. Thần thông được dùng mà không có lạm dụng là: Biết Ta, biết Người, bên trong và bên ngoài.
- d. Tuy vậy, thần thông vẫn có thể bị **biệt nghiệp che** không cho tu sĩ này thấy đúng như thường.
- e. Thần thông là một phương tiện để giúp cho Bạn Bè tu hành tới gần với Chân Lý.
- f. Thần thông không dính dáng gì đến nhân quả (theo kiểu can thiệp này nọ...) Nếu mà cứ chen vào thì hành giả bị hao tổn: bệnh hoạn dài dài.

sutrămnăm: STN có đọc 1 bài viết gần đây của anh Tibu có kể lại là khi cá NHÍ độ tử cho các vong linh thì có 1 số cá biệt muốn "TỐI LUÔN BÁC TÀI" MÊ THÍCH VÙNG ÁNH SÁNG TỬ ĐẸP nào đó thì không chịu theo sự hướng dẫn của các NHÍ mà đi vào trong đó

luôn và các NHÍ không tìm ra nữa vì họ nhập vào thành ánh sáng luôn.sau đó thì họ sẽ ra sao vậy? thành A LA HÁN tự tại ung dung tự tại với cái thần thông và mớ kiến thức hữu hạn như ông MUC KIẾN LIÊN chẳng? Hay là gì khác nữa? NIẾT BÀN TIÊU THỪA là ở chỗ này chứ gì? NHƯ VẬY THÌ CÁC VỊ NÀY SẼ KHÔNG THẤY ĐƯỢC CÔI TÂY PHƯƠNG NỮA? vì sao các NHÍ không ngăn cản họ được vậy? STN này gặp trường hợp này không chừng MỪNG WÁ cũng dám xón xác bước vô là CHẾT CHA! HEHE!

Tibu: Ánh sáng là khái niệm thật là tương đối, không chính xác gì cho lắm đâu.

Nhưng nếu được độ lên Tây Phương Cực Lạc rồi và ló quó làm sao đó mà thấy được Ánh Sáng (viết hoa) là tự động đi vào thôi! Vì ở đây nó mới là cái Niết Bàn đó (đã cầu chứng tạo tòa). Còn khi cận tử nghiệp ở Đà Lạt mà thấy cái ánh sáng này thì nghi ngờ lắm! Vì khái niệm sáng chói chưa có cầu chứng tại tòa mà có khi là đồ giả!

suțrămnăm: Như vậy từ BỒ TÁT SƠ ĐỊA lên đến BỒ TÁT THẬP ĐỊA thì thần thông vẫn có sai lệch rất nhiều và hơn hẳn các vị A LA HÁN nhiều lần phải không anh tibu? Mặc dầu tất cả đều đủ cả LỤC THÔNG

Tibu: So sánh A La Hán với Bồ Tát thì khó làm lắm, vì trình độ (do đại nguyện) khác nhau. Ở thế giới Tâm Linh có nhiều trình độ Tâm Linh, và chuyện này hay xảy ra.

Trình độ "Cận Định":

Thì ừ ớ nhiều lắm. Không có gì là bảo kê, ai muốn làm gì thì làm, không thể phối hợp... Ví như là **chuyện người này không có làm cái gì hết! mà người kia cứ nói là mình có làm**. Với trình độ chưa đâu vào đâu này, không chính xác, mạnh ai nấy làm, không có tiêu chuẩn, ai muốn ra sao thì ra! Thì dĩ nhiên: Không thể nào có thể sản xuất ra Bồ Tát được.

Trình độ Tứ Thiên Hữu Sắc:

Rõ ràng, đâu ra đó, không có đoán mò, không có hiểu ý ngầm, độ chính xác rất là cao! Trừ khi biệt nghiệp nó che, ngoài ra là chính xác thấy mà sợ luôn! Trình độ này thì mới có Bồ Tát.

Lại bàn về Bồ Tát thì sách vở lại nói theo chiều thuận và khẳng định là Sơ địa thì yếu hơn Thập địa.

Nhưng thực tế thì tu sĩ tu thành trình độ Thập Địa trước (có nghĩa là Tu sĩ thực hiện bằng mọi giá để leo lên được Trình độ Tứ Thiện Hữu Sắc đắc Ngũ Thông và lọt vào Thánh Quả để nếm mùi Chân Lý (Trên hào quang, ngay ngực có chữ Vạn) và với bi nguyện thì các Ngài đi tìm cái khó hơn để mà độ người.

Do vậy mà chiều tu đi xuống là phương cách tu của Bồ Tát. Để cuối cùng là được gặp Ngài Địa Tạng. Và sau cùng là vào cái Sự Sự Vô Ngại.

sutrămnăm: 12 GIỜ VẠN TỐC TƯ TƯỞNG là sao vậy? Nó có giống như 12 giờ đồng hồ bình thường không?

Tibu: Từ Mặt Trời, ánh sáng phải mất đi một giây để tới Trái Đất. Nhưng khi mình suy nghĩ về Mặt Trời thì nó lại tới đó liền. Nhưng từ Trái Đất mà tới Tây Phương Tịnh Độ thì phải mất đi khoảng 2 phút thì mới tới được nơi đó: Như vậy là nó xa tới bao nhiêu? 🤔🤔🤔 Bé Hạt Tiêu di chuyển từ Trái Đất lên Liên Hoa Tạng thì phải mất 12 giờ đồng hồ mới tới nơi được.

sutrămnăm: Còn 1 chi tiết mà anh quên trả lời là vì sao các Bồ tát Nhị trong lúc độ tử không cảnh báo với thân thức người được độ để họ đừng vội bước vào vùng ánh sáng đó.

Tibu: Bóng đèn của mình chỉ là 1.5 volt mà đi cắm vào dòng điện cả tỷ Volt thì chỉ có tiêu mất xác mà thôi. Thực tế mình chưa đủ sức thì không cách gì mà mình thấy được cái Ánh Sáng này. Trong Tâm Linh: Không có đủ trình độ thì không thể thấy được.

sutrămnăm: Và khi đã tan ra thành ánh sáng thì họ sẽ cảm thụ điều gì sau khi đã nhập Niết bàn? STN còn lơ mờ wá!? 🤔

Tibu: y như Bé Hạt Tiêu, Ngộ Đạo bằng cách xuất hồn đó. Cảm nhận một lực đẩy ra. Đồng thời một lực hút vào. Lực đẩy ra tức là Ánh Sáng không có chấp nhận Linh Hồn và Tư Tưởng. Lực hút vào là hút vào cái Niết Bàn. Mà vào luôn Niết Bàn (Vô Dư Niết Bàn) thì tibu chưa có vào được nên không biết nó ra làm sao mà nói 🤔🤔🤔 Nhưng vào Diệt Thọ Tướng Định (Hữu Dư Niết Bàn) thì có vào rồi.

ttvi: Chú nói cho tui con biết về Hữu Dư Niết Bàn được không chú? Con cảm ơn chú lắm... 🙏🙏🙏

Tibu: Vào **Niết Bàn** rồi nhưng **còn dư sức** để sống tiếp phần còn lại của kiếp này. Khi đó tâm thức thể hiện tình trạng "thành sở bất tại". (nôm na: Tui ở tất cả mọi nơi, tui không có ở nơi này). Nên khi tác ý về cái gì ---> Thì tu sĩ trở thành cái đó. Cô Vân tác ý về cái mừng của Cô: Cô biết chỗ nào nó lũng, chỗ nào bị sòn, sút chỉ...

Tác ý về con vật nào thì ---> Tu sĩ lại là con vật đó... Với đầy đủ sự hiểu biết về đối tượng đó. Tibu tác ý về bà xả: Tibu cảm nhận được nguyên hệ thống tư tưởng của bà: Những tư tưởng này y như là những con xoáy, con lốc và di chuyển bất kỳ và có khuynh hướng đụng nhau, choãi nhau. Gây nên sự mất lực.

Hỏi về Phóng Quang? « on: December 23, 2010

Thiện Đức: Nếu như ngài phóng quang từ đánh của ngài ra trước mặt thì theo con nghĩ là hào quang sẽ đi ra phương trước mặt, còn phương bên trái, phải, và phía sau thì lại không. Vậy thì sao gọi là phóng quang khắp mười phương thế giới? hay là sự thực hiện phóng quang 10 phương này có liên quan đến "nhập nơi đánh Tam muội của tất cả Như Lai"?

Tibu: Hỏi hay lắm đó nghe 🙏 Có tới hai cái thấy:

1. Cái Thấy của Đức Phật ở "Chánh Định":

Khi nhập chánh định thì Tâm Thức ở Chân Như và cái đề mục lúc nào cũng hiện ra đằng trước mặt "Cho dù đó là Thập Phương Chư Phật". Và kể đó là việc phóng quang từ Trung Tâm Năng Lực Ajna.

2. Cái Thấy từ các chúng hữu tình ở "Cận Định":

Trong khi đó, nếu thấy từ "Cận Định" thì sẽ thấy là Ngài phóng quang khắp 10 phương: có nghĩa là Ngài ở trong tâm của khối cầu Ánh Sáng. Và Ánh Sáng này chiếu khắp 10 phương Chư Phật.

Thắc mắc « on: December 20, 2010

TTTM: TTTM đã nhận được đề mục Niệm Phật quán chấm đỏ và đang thực hành nhưng có 1 số vấn đề không được hiểu lắm xin

HSTD giúp mình với. Thầy Tibu viết là an trú chánh niệm đang trước mặt tức là mình nhìn tập trung hoàn toàn về 1 điểm hay là chỉ nhìn về đằng trước mà tập trung suy nghĩ về cái điểm đó?

Tibu: Làm như vậy nè 🙏

1. Nhắm mắt 100%
2. Đợi cho cái nhìn nó ổn định, tức là nó chịu nhìn vào chỉ 1 chỗ.
3. Vẽ cái viền màu đỏ trước, có vị trí là cách 1 với tay.
4. Sơn cái vòng tròn đỏ thành màu đỏ

Ghi chú:

- a. Cái viền có thể bằng trái banh cù (3 cm). Cho tới đầu đũa (3 mm)
- b. Càng lớn (3 cm) thì càng dễ làm. Càng nhỏ (3 mm) thì càng khó làm.
- c. Khi sơn thì nên học thuộc lòng cái màu mà mình muốn: Ở đây là màu đỏ.

Khi sinh hoạt hằng ngày thì chỗ nào có màu đỏ thì nhìn vào đó để cho bộ óc nó học, nó nhớ.

TTTM: TTTM thì đang nhìn tập trung về 1 điểm và niệm Phật, nhưng cứ nhìn lâu thì 2 con mắt cứ bị giật giật làm he hé mắt ra hoài, không biết là nhắm chặt thêm hay có cách nào làm cho nó không bị giật giật không?

Tibu: Thư giãn thân thể (điều thân cho ngon lành) thì nó sẽ quen.

TTTM: Thêm nữa là cứ làm như thế được một hồi thì nhìn thấy các dải màu tím tím mờ mờ nó cứ thu lại rồi biến mất,

Tibu: Nguyên tắc là:

Hễ mà đang tập cái này (cái chấm đỏ) mà nó lại ra cái kia (dải tím tím) thì đích thị là hiện tượng "Cận Định". Nguyên tắc để mà thoát được là nhìn vào một điểm đang trước mặt. Vừa niệm liên tục cái tên của đề mục mà mình định tìm

TTTM: mà sao trong bài viết của thầy thì lại đề là không gian đen, và mình cũng chưa nhìn thấy 1 điểm được chỉ có tập trung nhìn thôi à, TTTM làm như vậy có đúng không? Nếu sai thì HSTD hướng dẫn cho TTTM với.

Tibu: Không gian màu đen nó xuất hiện sau khi đề mục hiện ra. Có nghĩa là đừng có coi cái không gian nó có màu đen hay chưa? Mà cứ kệ nó, công việc hiện giờ là nhìn vào chỗ mà đề mục nó sẽ xuất hiện. Và nên nhớ là không cần đếm xỉa gì đến cái không gian chung quanh cái chỗ đó. 🙏🙏🙏 Nhận xét: Mới sơ rở mà đã "Cận Định" rồi thì Nhập Chánh Định đâu có còn bao xa nữa đâu. Nên nhớ là cứ làm đại. Và chỉ làm tới 70% sức khỏe của mình thôi. Không nên làm quá sức.

sutrāmnām: STN nằm quán chấm đỏ trên cái chiếu trải xuống nền nhà. lấy cái gối lót đầu nằm nhìn thẳng lên trần nhà và tư thế mà mình cảm thấy thoải mái nhất là hai chân dang ra, 2 gót chân cách nhau khoảng 2 tấc rưỡi (nếu nhìn từ trên xuống thì giống như người đi chằng hăng kiểu ông Charlot! hehe!).

Hai cánh tay buông dài xuống 2 bên và hai bàn tay lại úp xuống mặt chiếu. STN cũng làm y chang theo bài vở của anh nhắm mắt hít vào thở ra là số 1 hiện ra trong tivi đến số 12 và làm 3 chu kỳ như vậy!

Rồi tuần tự niệm Phật từng chữ trong tâm.....

Sau 1 hồi khoảng 15 phút thì STN thường thấy bắp chuối giật giật, mông giật nhẹ hoặc là ngón tay trở bên phải cục cựa qua lại có lúc nó chỏi lên 1 chút. Hiện tượng này là tự nhiên của cơ bắp hay là có CHA NỘI nào phá đám vậy anh TiBu 🙏🙏? nếu có cái "vụ" này thì anh Tibu chỉ STN cách "thương lượng hữu hảo" với các CHA đó nha! hehe! (CHẮC PHẢI RỦ MÁY CHẢ ĐI NHẬU HÒA GIẢI 🙏)

Tibu: Không bị gì. Khi mình mệt thì trước khi thư giãn hẳn luôn, bắp thịt nó run run giật giật vậy thôi. 🙏 Muốn trị nó thì:

- Gồng lại khúc nào nó giật giật đó.
- Kế đó là, vào lúc thở dài ra thì buông thả bắp thịt, buông thả ra y như là sợi dây đang kéo căng và bị cắt đứt đột ngột vậy đó.
- Làm đi, làm lại nhiều lần thì chỗ đó nó mới chịu hiểu mình muốn cái gì 🙏🙏🙏

sutrāmnām: khi nhắm mắt thì STN nhìn vào chấm trắng ở giữa màn tivi đen nhưng khi hiện tượng cận định đến thì giữa cái đồng hồ màu và bụi nhụi này rõ ràng là màn tivi bị lệch lạc. Có nghĩa là chấm

trắng vẫn không xê dịch nhiều mà cái màn tivi giống như bị hẹp lại theo chiều ngang làm cho mình có cảm giác như nhìn chấm trắng đó ở sát cạnh tivi vậy và phải chăm chú nhìn chấm trắng 1 hồi khá lâu thì màn tivi mới giãn ra trở về với chu vi ban đầu của nó (lúc màn tivi lệch STN có mở mắt ra nhìn thẳng lên trần nhà để xác định điểm ngắm cho chắc chắn vị trí rồi từ từ nhắm mắt lại nhunnh màn tivi vẫn bị lệch).

Tibu: Nguyên tắc là đừng có để ý tới màn tivi mà chỉ dồn sức để vẽ cho ra cái đóm màu đỏ.

Nguyên tắc là như sau:

a. Làm to trước ($d=3\text{cm}$) dễ làm hơn.

b. Sau đó thì làm cho nó nhỏ lại (đầu đũa và nhỏ hơn) khó làm lắm.

sutrămnăm: Khi đi ra đường ban ngày rồi vào nhà hay từ chỗ có ánh sáng hơn bước vào chỗ có bóng râm STN mới phát hiện là ở con mắt bên trái của mình có vấn đề là có 2 chấm sáng nó cách nhau cỡ vài milimet nhấp nháy một hồi rồi mới hết. sáng nay STN lái xe vào quán uống cafe, khi đọc báo thì thấy 2 chấm sáng nó nhấp nháy 1 hồi rồi hết. Hèn gì trong lúc nhắm mắt quán STN vẫn thường thấy ngoài cái chấm trắng do mình quán, vẫn có 1 cái chấm trắng xoay tít như cái chong chóng nhấp nháy 1 hồi rồi mới nhập vào cái chấm trắng mình hay quán. Theo anh TiBu thì đây có phải là bệnh của con mắt trái không? vì STN thỉnh thoảng cũng nhìn thấy cái vệt đen đen nhỏ thôi vật vờ trước mắt mà nếu là thợ hàn điện lâu ngày thì con mắt nó hay bị vậy đó. Cái này là dân cơ khí thì anh Tibu chắc biết. STN cũng có mấy năm làm thợ tiện trong xưởng nên cũng có ảnh hưởng mặc dầu mắt STN vẫn còn khá, đọc báo chữ nhỏ chưa cần phải đeo kính. Chỉ bị lão nhẹ thôi. CON MẮT TRÁI TRONG CẬN ĐỊNH mà anh Tibu chỉ cthì STN không thấy đâu mà chỉ thấy CON MẮT TRÁI của STN nó có vấn đề. HAY TA LÀ THIÊN MA CHĂNG? hehe!-

Tibu: Khi mình nhìn lên, rồi nhìn xuống mà có khi thấy một cục màu đen nó cũng chạy lên, chạy xuống (nó chạy chậm hơn). Thì do thức khuya, và sợ (là vì có một lúc tibu sợ vô cùng, nên nó cũng hiện ra cái cục màu đen này). Chỉ cần nghỉ (nhắm mắt nhiều hơn thường lệ)

thì nó tự biến mất. Nguyên tắc khi thiền mà nó ra hai cái thì mình biết cái nào của mình. Mình giữ lại cái của mình và đừng để ý gì đến cái kia. Có nghĩa là: Đừng có lôi nó vào để nhập với cái kia. Mà cứ kệ cha nó, công việc của mình là giữ đứa con của mình mà thôi. Còn con người khác thì kệ nó.

DVK: Xin anh Tibu và các huynh đệ cho biết quán Chấm đỏ và Linh ảnh của Đức Phật A Di Đà có sự khác biệt nào không? Vì quán chấm đỏ khó quá nên nếu chuyển từ quán chấm đỏ sang giữ Linh ảnh Phật thì có vấn đề gì không?

Tibu: Thông thường thì làm không nổi. Vì khi quán Linh Ảnh của Ngài thì tâm thức lại quán theo chiều: Từ dưới lên trên. Có nghĩa là "Bằng con đường tự lực". Mà hễ người Tịnh Độ, do nghiệp sát rất là nhiều, nhiều đến độ là: Hễ mà ló đầu ra bằng con đường tự lực là nó chặn, nó chắn, nó đưa ảo giác ra cho mình thấy.

Trong đám lubu đã có người tu đến Thượng Phẩm Thượng Sanh rồi (hồi đó tu sĩ này đạt đến trường hợp thân thể phát ra ánh sáng luôn đó). Nhưng vì tưởng rằng như vậy là đủ, nên tự ý băng qua Thiên và Mật: Bây giờ nó quậy cho te tua.

Sau lần chết thứ nhất: Tibu qua được bên đó và trở về với những kinh nghiệm bản thân. Nếu DVK thấy rằng sức mình có thể phá được vòng vây này thì cứ thử coi ra sao! 🤔🤔🤔

Tuy nhiên, tibü xin phép được nói lại:

Học lóm từ những kiến thức này và tự chọn cho mình một cách tu, là con đường khó đi: Chỉ có những tu sĩ đã để lại một toàn thân xá lợi thì mới có đầy đủ kinh nghiệm để tự giải quyết, và có đủ sức tự tiên tu mà thôi. Toàn thân xá lợi là cái xác chết của tu sĩ, xác này không bị ướp mà vẫn không hư thối. Ngoài trường hợp này ra thì không nên thí nghiệm.

DVK: ...Bữa trước đệ đọc trên Diễn đàn thấy nói về vấn đề phân thân của tu sĩ khi đạt đến một trình độ nào đó, vậy xin cho đệ hỏi là chuyện gì sẽ xảy ra đối với hóa thân của tu sĩ đó nếu tu sĩ đó phạm giới và bị tuột định, phải chăng là các hóa thân sẽ tự động mất đi khi tu sĩ bị tuột định?

Tibu: Vì một nguyên nhân gì đó như là tu sĩ chết chẳng hạn thì hoá thân cũng vẫn làm việc độc lập. Cũng có thể sẽ hợp nhau lại để về lại linh ảnh chính của Ngài Quan Thế Âm. Ngay cả lúc bị khủng: Hoá Thân vẫn hoạt động độc lập và tiếp tục bỏ ông thiện nghiệp này cho tu sĩ trú danh này.

ut: Thầy ơi, khi công phu thì con niệm Phật theo cách Thầy chỉ dẫn nhưng khi đi đường hoặc làm việc nhà... con lại niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Con không biết niệm như vậy có được không hay đổi lại cũng cách niệm quán chăm đồ <mà không quán được chăm đồ> trong các trường hợp trên.

Tibu: Cứ làm theo cách của con là đúng 100%, là vì khi làm công việc thì không có thể quán được, nên cách hay nhất là giữ niệm đề không cho cái tâm nó vọng.

ut: Trước đây, con hay đọc kinh sám hối nhưng từ khi nhận đề mục của Thầy con không đọc kinh sám hối nữa mà sám hối theo hướng dẫn của Thầy "khi nào cảm thấy sao sao ấy... thì sám hối" con nghĩ "làm đại" cho ra chăm đồ trước, vậy có được không Thầy?

Tibu: Được vì lúc đó con cần sám hối. Còn làm theo công thức thì tâm nó chai lỳ, và sẽ dẫn đến chuyện mất nhạy cảm.

ut: Mấy hôm trước, cái đầu con có hiện tượng giống như là tiếng chuông ai đó đánh mà tiếng vọng vào trong đầu mình bon... rồi hết rồi lại bon... nó cứ lặp đi lặp lại như vậy chỉ có ngủ là không bị như vậy.

Tibu: Khi con suy nghĩ nhiều vấn đề quá thì con nên tự nói là: Thôi, chuyện đâu còn đó. Chớ suy nghĩ nhiều như vậy không có lợi gì đâu. Và con đi về câu niệm Phật chậm rãi. Làm như vậy cho tâm con nó yên lại cái đã. Tâm con đã yên, mà con còn nghe tiếng chuông thì mới là đúng.

Còn khi cái tâm nó chạy quá mà con lại nghe: Thì lại do nhiều chuyện quá mà nó kêu đó.

vietnamese: Lúc con niệm Phật quán chăm đồ thì phía trên cái nhìn của 2 con mắt con (giữa 2 chân mày lên chừng 2-3 cm) là 1 điểm rất sáng cỡ đầu đũa nhưng rất sáng, xung quanh còn có hào quang đường

kính rộng khoảng 3-4 cm. Kỳ lạ là lúc nào nó cũng ở đó rất cố định và cứ nhắm mắt lại niệm Phật là thấy, nhưng nếu con hướng cái nhìn của con lên để thấy rõ thì lại không được, giống như 1 người giữ cái đầu của mình, rọi đèn pin bên trái mình phải nhìn trong khi hướng nhìn của mình là trực diện vậy đó, nghĩa là biết nó rất sáng vậy đó nhưng không thấy rõ được. Con nghĩ là con không nhìn thấy nó được là vì nó nằm ngay trán của con mà chỗ đó con lại không có con mắt nên không thấy được.

Tibu: Nguyên tắc là mình đừng có cho nó hiện ra những cái ngoài chương trình tu tập. Mình quán chăm đồ thì mình chỉ chấp nhận cái chăm đồ mà thôi. Ngoài ra thì dùng chiêu quán đề mục đề lên nó. Không có mất thời giờ với những cái không mời mà đến đó. Nó chỉ tổ kèm mình lại ở "Cận Định" mà thôi.

vietnamese: Lúc con công phu niệm Phật hằng ngày, khi con đọc bài niệm hương (Nguyện đem lòng thành kính...) thì con hay nhắm mắt lại, lúc đó lại xuất hiện một quả cầu đen nhưng vòng ngoài lại màu hơi tím, giống như 2 vòng tròn 1 cái nằm ngoài 1 cái nằm trong, đoạn giữa của 2 vòng tròn này rất sáng và nó xuất hiện chếch lên phía trên bên trái so với hướng nhìn trực diện của con.

Tibu: Râu ria và tốn thời giờ, con chỉ cô đọng lại với chương trình tu tập chính.

Là vì chính Đức Bổn Sư đã nói là:

- - Ông nào tập theo cách của tui là ông đó thương tui nhất!

Nghệ như vậy, thì con hiểu là những chuyện bận áo tràng, thấp nhang, đốt trầm, xưng tán, tụng hô vạn tuế (theo kiểu khen thưởng ông Thầy) đều là những động tác thừa.

Do vậy mình chỉ cầm đầu cầm cổ mà dợt cái công phu chính của mình và không cần để ý đến những phần râu ria! Vì chỉ tốn thời giờ mà thôi.

vietnamese: Khi đi ngủ con hay tập niệm Phật quán chăm đồ trước khi ngủ, nhưng khi lên giường thì vợ con hay ôm con mới chịu ngủ vì thói quen của cô ấy là vậy, bình thường thì con vẫn để vậy và niệm Phật như vậy có trở ngại gì không ạ?

Tibu: Tốt quá đi chứ, bả mà càng ôm mình thì mình lòi bả lên càng dễ. Chả sao cả, chỉ có điều là mình đừng có tư tưởng là ôm cô bé hàng xóm là ngon lành! 🤔🤔🤔

vietnamese: Cận định là một trạng thái không thể tránh khỏi của người tu hành phải không thầy? Điều quan trọng là mình biết nó là cận định mà vượt qua thì sẽ thành tựu, không biết con nghĩ vậy có đúng không ạ? Theo hướng dẫn của chú Tibu em đã tạo ra được chấm đỏ. Xin chú chỉ dẫn thêm. Đúng 100%! Muốn vượt qua nó là quán đề lên nó cái đề mục của chính mình.

winpro7694: Theo hướng dẫn của chú Tibu em đã tạo ra được chấm đỏ. Xin chú chỉ dẫn thêm.

Tibu: Em giữ cho tới khi nó phát sáng, và em cứ giữ nó như vậy ngay cả khi những tia sáng này nó chiếu về "Cái Thấy".

Danh Thanh: Khi niệm A DI ĐÀ PHẬT thì niệm từng chữ một và kéo dài ra (AAAAaa; DIdididi) cho đến chữ PHẬT, hay là niệm từng chữ một và lặp lại chữ đó (A...A...a...a...; Di ...Di...di..) cho đến chữ PHẬT.

Tibu: Làm sao đó mà hợp với mình là ngon lành.

Danh Thanh: Có phải là do nghiệp quá nặng nên không quán được chấm đỏ hả chú

Tibu: Câu hỏi này hay đó nghe: Do tâm chưa yên nên đề mục không có điều kiện để ra. Những loạn động có thể xảy ra như sau:

- a. Tính tình: Sân, hận, tham, ghen, buồn.
- b. Tiếp xúc: Ăn nhiều quá, ngủ nhiều quá, tiếp xúc với người khác nhiều quá, nói xạo,
- c. Môi trường: Chỗ tập bị tiếng ồn đột ngột nhiều quá.

Có thể được. Con được biết thầy Thích Trí Tịnh khuyên niệm là A MI ĐÀ PHẬT, vậy nếu con niệm A MI ĐÀ PHẬT theo cách của chú thì con có gặp được phật hay không?

Tibu: Có thể được

Danh Thanh: Niệm A MI ĐÀ PHẬT mà lên xuống giọng trầm bổng có bị tha hóa tự tại chi phối không?

Tibu: Đọc bằng miệng: Không được gì cả.

Danh Thanh: Tại sao con tập vạn thắng công thì con hay bị đi cầu tiêu chảy nhiều lần trong ngày.

Tibu: Do ẹo qua, ẹo lại nhiều quá nên nhu động ruột hoạt động nhiều: Nên bị "ây chĩa" 🤢. Nghĩ vài ngày, cho hệ thần kinh có thời gian ổn định lại thì nó sẽ bình thường lại thôi.

Thanh Thanh: Có phải niệm danh hiệu Phật A Di Đà mà thay bằng một danh hiệu Bồ Tát khác thì không được vãng sanh Cực Lạc không? Vì có tài liệu cho rằng niệm danh hiệu khác, không phải danh hiệu A Di Đà Phật bị xem là tạp hạnh chứ không là chánh hạnh. Tôi hoang mang quá. Mấy hôm nay không còn hân hoan niệm danh hiệu Quan Thế Âm Bồ Tát nữa. Xin các thầy giúp tôi có được niềm tin.

Tibu: Chắc chắn không có gì xảy ra đâu. Vì đây là "Công Ty Độ Tử" mà nên gặp ai cũng được hết.

bongsen: Nếu mười phương pháp giới đều có chư Phật, vậy mười phương pháp giới có thể có chư Bồ Tát, chư Thiện tri thức... cho đến có phải 10 phương pháp giới đều có chúng sanh hay không ạ?

Tibu: Phe thiện lúc nào cũng nhiều hơn phe ác (chúng hữu tình). Tuy là nhiều như vậy, nhưng khi độ thì cũng bỏ hơi tay đó! Thế giới Tâm Linh không có chuyện... quan liêu như mình tưởng đâu! Ai cũng có việc làm, và lúc nào cũng lằng xằng làm này làm nọ

chơn thành: Theo phương pháp tu tập pháp môn Tịnh Độ, phần hồi hướng công đức, mình có hồi hướng công đức cho rất nhiều người từ chư Phật Bồ Tát mười phương đến Quỷ Thần... và cha mẹ hiện tiền. Con công phu vẫn còn trầy trật, cà xịch cà đui một cái bầu trời đen ngòm, công đức chắc là bé như hạt bụi nên con tham lam suy nghĩ thế này...

tudieude: Trước đây tudieude có hỏi thầy những câu hỏi tương tự như của Chơn Thành đây, nay tudieude xin phép thầy được post lên để reply những thắc mắc của bạn:

tudieude: Con tu Tịnh Độ mà dùng câu chú hồi hướng của Mật Tông trong bài hồi hướng có đúng không ạ?

Phuoc Nguyen: được mà! Chỉ sửa lại cho hợp với pháp môn mình là êm. Nó là bài từ A Tỳ lên đó

tudieude: *Mình hồi hướng cho cõi thấp thì đọc xù xì, cõi cao là trong tâm đúng không thầy?*

Phuoc Nguyen: *đúng 100%*

chơn thành: 1. Chư Phật, Bồ Tát, Thầy Tổ hay chư Thiên chư Tiên thì chắc là không cần hồi hướng cũng được do công đức nhiều rồi (mặc dầu con luôn nhớ đến công ơn chư Phật, Thầy Tổ đã giúp con gặp được Pháp) Grin Grin Cheesy Con nghĩ vậy đúng không Chú Huh

2. Ba con thì không có lấy gì là thích Phật giáo cho lắm, có thể nói là luôn tranh luận về những khía cạnh xấu của Phật Giáo. Con mong cho Ba sớm ngày hiểu và tu tập để được nhiều lợi lạc. Còn mẹ con thì tu lâu rồi, ăn chay trường được hơn 10 năm thì phải, nhưng khi con nói về Pháp tu của Chú thì mẹ không tin... Vì vậy nên sau mỗi thời công phu con chỉ hồi hướng cho cha, mẹ được nhiều sức khỏe và mau mau tu tập, sớm ngày thành tựu. Cái phương pháp này là Chú Thuận chỉ cho con. Con muốn hỏi là mình có cách nào hay hơn nữa để giúp cho Ba, Mẹ không Chú

tudieude:

tudieude: *Hồi hướng cho ba mẹ khi ba mẹ đang ngủ thì trong tâm hay xù xì ạ?*

Phuoc Nguyen: *trong tâm! Hồi rất là hay là vì các ngài tự động ăn theo mình, và mình tới đâu thì các Ngài tới đó! Nên hồi hướng cho cõi trên*

tudieude: *các ngài ăn theo mình là ba mẹ phải không ạ?*

Phuoc Nguyen: *đúng 100%*

tudieude: *Vậy là không cần hồi hướng cho ba mẹ, chỉ cần hồi hướng về cõi Phật thì ba mẹ mình cũng nhận đc sự hồi hướng phải không ạ?*

Phuoc Nguyen: *không được. Khi hồi hướng cho Chư Phật, là mình nộp bài tu hành cho các Ngài chấm. Và các Ngài sẽ ngầm hướng dẫn mình tu hành. Như vậy là nó khác với khi hồi hướng trực tiếp về Cha hay Mẹ. Là mình thân tặng công đức của mình cho các Ngài*

tudieude: *dạ, con hiểu rồi.*

chơn thành: 3. Con sợ mình bị nghiệp sát nhiều quá, mà không hồi hướng công đức tu tập cho chư Thiên Ma,.. Quỷ Thần,.. hay những chúng sanh mà con đã dùng thân mạng của họ để nuôi sống mình thì không biết có sao không chú Huh

4. Đến phần xin thì con xin nhiều lắm, còn nhiều hơn những gì Chú ghi trong phần hướng dẫn luôn

tudieude:

tudieude: Khi đọc câu hồi hướng này thì đọc trong tâm hay xù xì ạ: *Nguyện xin hồi hướng công đức tu hành (Pháp môn...) đến: Chúng sanh mà đệ tử dùng thân mạng của họ để nuôi sống đệ tử. Những chúng sanh mà đệ tử vô tình giết hại kiếp này, kiếp trước, vô lượng kiếp trước. Nguyện xin tất cả đồng tăng trưởng phước đức, tội chướng nghiệp chướng kiếp này, kiếp trước, vô lượng kiếp trước đều được tiêu trừ và được vãng sanh Tịch Tĩnh Thế Giới.*

Phuoc Nguyen: xù xì trước cái đã, sau này đề mục có ra ba chớp ba nhún (lâu lâu nó ra vài giây) thì đọc trong tâm.

tudieude: câu thần chú hồi hướng cũng đọc xù xì luôn phải không thầy?

Phuoc Nguyen: là vì lúc đầu mình đọc cho cõi trung giới nghe (xù xì). Sau này thì mình có tâm lực nên mình sẽ đọc trong tâm và hướng về những nghiệp sát. Câu thần chú luôn chớ cũng một cách đọc

tudieude: con hay bị lẫn lộn lắm. Có khi thì đọc câu thần chú trong tâm, có khi lại đọc xù xì

Phuoc Nguyen: không sao.

tudieude: có khi đang đọc lại quên không biết được bao nhiêu lần rồi. Cho nên có khi đọc câu thần chú trên 21 lần, có khi chưa được 21 lần. Có khi đang đọc chú lại nghĩ đến chuyện gì đâu rồi quên đọc luôn, lúc nhớ lại thì không biết đã đọc được bao nhiêu lần rồi, vậy có sao không ạ?

Phuoc Nguyen: không

tudieude: Con cảm ơn thầy!

timchansu: ... có một lần con đọc trên diễn đàn và thấy thầy dạy rằng: có thể dùng đèn led màu đỏ để môi và nhờ vào hiện tượng lưu

xạ ánh sáng mà hình dung được chấm đỏ 2D, nghe vậy con làm ngay... con làm ngay một cái đèn LED màu đỏ nằm chính giữa miếng mêca màu đen và bắt đầu tập đốt. Con để đèn led ở cách xa con một xấp tay, cao ngang bằng với trung tâm ajna và bắt đầu mở mắt nhìn chăm chăm vào cái đèn led không chớp mắt khoảng 3p...

Tibu: Làm như vậy cũng được, nhưng con đừng nhìn lâu quá: 3 phút thì nhiều quá, chỉ nên vài giây thôi. Có nghĩa là liếc nhẹ vào cái hình mẫu và cố gắng tập vẽ cho nó ra. Nếu thấy khó thì mở mắt ra liếc mỗi thêm một cái nữa rồi nhắm mắt và làm tiếp 🤔🤔🤔

timchansu: hai hôm nay con vào công phu với đèn led, nó xảy ra trường hợp này: khi chấm đỏ 2d xuất hiện khoảng 10s thì nó biến thành chấm đỏ 3d khoảng 2-3s thì nó lại thành 2d rồi 2-3s thì nó lại thành 3d, nó cứ như vậy khoảng 30s rồi thì mất luôn. con hông biết như thế nào mà mỗi khi con niệm a di đà phật trong lúc công phu thì tâm con nó lại "động" và chấm đỏ lại biến mất, con có cảm giác là không niệm adida phật thì con dễ công phu hơn. thầy giải thích hiện tượng này nhe thầy. hai ngày qua con sống rất là vui, có khi ban ngày trong lúc con có cảm giác là "lân lân" và con nhắm mắt lại thì chấm đỏ 3d cũng hiện ra luôn, nó cũng chỉ xuất hiện từ 2-3 giây thôi.

Tibu: Do con chưa tập như vậy lần nào nên con chưa quen đó mà! Yếu tố dễ mà nó hiện ra lâu hơn là... tập đều đều (70% sức lực của mình thì ngưng), và nhớ là làm cho vui số 10.

Làm như vậy mà nó không ra thì nghỉ cho khỏe vài ngày.

Nghỉ khỏe rồi mà làm cũng cà ạch cà đụi thì xiết bù lon, giữ giới luật cho ngon lành, thư giãn cho ngon lành và nhớ là vui vẫn cứ số 10 thì sau đó một thời gian nó cũng sẽ ra.

Dieu Ngan: Thi thoảng con có chỉ cho mẹ con niệm phật quán chấm đỏ. Nhưng mẹ con chỉ làm qua loa đại khái, hoặc không chịu làm theo, vì mẹ con theo đạo thánh mẫu, vẫn còn đi hầu đồng và sự hiểu biết về đạo Phật chưa nhiều.. Tới hôm qua thì con lại chỉ cho mẹ con niệm phật quán chấm đỏ, với kỹ thuật niệm trong tâm như chú chỉ dạy. Con nghĩ là cũng chỉ nói chơi chơi vậy thôi.

Nhưng tối hôm qua, khi mẹ con niệm Phật quán chấm đố thì chấm đố phát sáng và biến thành hình tròn màu trắng, đỏ, rất sáng, rõ (hình chữ mà mẹ con thấy ở trên chùa nhưng mẹ con không vẽ lại được), sau đó hình tròn đó biến thành chữ Vạn, mờ mờ. Lúc đó mẹ con cầm râu chuối con cho mượn (râu chuối do cô T làm, con được chú M tặng). Lúc đó mẹ con đang bệnh và nghĩ là chỉ làm thế để cho đỡ bệnh thôi.

Con rất lo lắng, vì không biết chuyện gì đúng, sai xảy ra với mẹ con, và có nguy hiểm không, vì hình như con chưa xin đề mục tu cho mẹ. (con cứ nhớ mang máng là xin rồi, nhưng vừa xong con search lại trên diễn đàn thì không thấy mục nào con xin đề mục tu cho mẹ cả). Và vì mẹ con vẫn thờ điện, vẫn hầu đồng, hiểu biết về đạo Phật thì không có nhiều.

Tibu: Không bị gì đâu. Nó là kết quả của sự hồi hướng của con cho Mẹ đó. Con chỉ cần hỏi Mẹ là:

- - Mẹ có thấy đẹp và vui không? Con mong rằng Mẹ cứ vui là được rồi.

Con không nên nói thêm gì hơn nữa.

Hằng ngày con cứ âm thầm hồi hướng cho Mẹ.

Một đôi khi con có cảm giác là sân hận và đôi khi lại sợ hãi: Con nên biết là cả hai cảm giác đó là do bên kia họ giận và sợ nên nó ảnh hưởng đến con.

Phản ứng: Là con cứ tỉnh bơ và tập dợt bình thường theo cái tâm lành của con 🙏🙏🙏

lá chuối: Hồi trước tới giờ con hay niệm A Di Đà Phật thầm trong đầu, riết rồi thành quen, (đọc ở đây rồi con mới biết niệm của mình không có lực). Có nhiều lúc con nằm im nhắm mắt, suy nghĩ về chuyện này chuyện nọ thì con phát hiện ra vẫn có một "dòng chảy" (từ này con mượn ở đâu đó con không nhớ) của tiếng niệm Phật bên cạnh những suy nghĩ kia. Như vậy là con bị ảo giác hay là gì vậy chú?

Tibu: Vì con chưa biết tập trung tư tưởng ngay đằng trước mặt, ngang với tầm nhìn và nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn

nên cũng khó mà biết cái gì nó làm cho con biết cái niệm này. Phương pháp tự tìm là cứ coi cái tính tình của mình khi sinh hoạt bình thường. Nhất là cái tính kiên nhẫn và biết lắng nghe phía bên kia nói những gì.

Kết quả:

Nếu không có sự kiên nhẫn, như là chê người phía bên kia như là: Chấp quá! Vọng quá! Kẹt rồi mà không biết!... Mà sau khi nhận xét như vậy rồi thì... thôi. Thì đó là Tha Hoá Tự Tại nó làm cho mình niệm đó.

lá chuối: Mới gần đây con niệm thêm Ngũ bộ chú thì có vài lần tay con bị "làm cho" những cử động như múa, một lần như bắt ấn (ngón trỏ và ngón út thẳng lên, hai ngón giữa co xuống, ngón cái thẳng giữ hai ngón giữa ở đốt xương đầu), giữ như vậy tới khi con niệm xong và lạy Phật hồi hướng. Còn một kiểu nữa con bị vài lần, đọc trong bài của chú con thấy giống như ấn Liên Hoa. Tìm hiểu những bài trong này con hơi ớn ớn, không biết người ở cảnh giới nào....

Tibu: Hehehe, nó đó, chính nó đó.

Con chờ Nhí chọn cho con phương pháp tu và dợt thử coi ra sao nghe. Bây giờ cho tới đó thì con nghỉ giải lao đi.

sangthe: 1) Niệm A Di Đà Phật

- Các tổ Việt Nam xưa nay đều niệm vậy. Và đều chứng đắc.

2) Niệm A Mi Đà Phật

- Vì Hoa Niệm (A Mi To Fo) Tây Niệm (A Mi Ta Ba) nên phải niệm từ Mi mới đúng. Và có 1 thầy Hòa Thượng thấy tình trạng khi niệm chư Di khoảng 50000 đến 60000 thì bị trọ lưỡi. Còn Mi thì không và khi thầy ấy đi ngoài trời thì thấy trên trời hiện ra chữ A Mi. Nên sau này thầy đó niệm là A Mi Da Phat.

Tibu: Đau một cái là:

Không có cái nào đúng hết. Là vì theo kinh thì chỉ có 10 niệm là xong rồi.

Vì tập sai ý của kinh nên mới ra nông nổi này.

50 000 niệm và cứ 4 niệm là hai giây, thì bỏ ra hằng ngày là 7 giờ niệm liên tục.

Đây là siêng năng thì có.

Bàn về cách niệm:

Vì nếu niệm bằng miệng y như nói chuyện thì không cách gì mà làm được từ ngày này qua ngày kia. Và chỉ có ồn nhà vậy thôi.

Nếu niệm nho nhỏ trong miệng (xù xì) thì còn dễ thở hơn. Nhưng kết quả chỉ là cho các cồi cô hồn họ nghe mà thôi.

Hai cách niệm này thì làm sao mà liên lạc được với Ngài A Di Đà Phật?

Bàn về Độ Tử:

Nếu độ tử bằng cách này thì tỷ lệ nóng đầu là bao nhiêu?

Lại đặt ra hai trường hợp:

1. Người chết ở gần người niệm. Thì cứ tới nơi mà hộ niệm: Vậy tỷ lệ về A Di Đà là bao nhiêu?

2. Người chết ở xa chỗ người niệm thì làm sao để hộ niệm?

Không thể có chuyện là khi đặt vấn đề nghiêm chỉnh này thì lại xảy ra tình trạng người này lại chỉ người kia, theo kiểu là:

Hồi đời Đường có cư sĩ....

Hồi cách đây ba tháng có người được độ và nóng đầu....

Công phu « on: May 26, 2010

TK_5410: Con quên hỏi tại sao mỗi khi con nhắm mắt công phu con đều thấy linh ảnh ba con. Con đã nhờ các Nhị đưa ba con lên trên tu tập rồi. Nhờ Thầy giải thích và các Nhị kiểm tra lại giúp.

Tibu: là vì cái tâm mình nó nhớ đó mà. Không có gì mà phải lo.

TK_5410: Vì công việc nên con có sử dụng bia, có khi mất một tuần con mới tập lại được. Khi con tập thì vùng không gian trước mặt có lúc thì toàn màu đỏ, có lúc thì toàn màu vàng. Vùng không gian trước mặt như lỗ hổng, có các màng, con thấy hết cảnh này đến cảnh khác.

Tibu: Nó là "Cận Định".

TK_5410: Hiện tượng các bài hát nhạc con nghe được thì thường xuyên tự động hát trong đầu con, nhất là mới sáng vừa ngủ dậy, những lúc con rảnh, con không làm chủ được.

Tibu: Bài hát trong đầu, chứng tỏ là "khuyneh hướng vui" nên nó mới hát. Còn nó cầu nhàu là khuyneh hướng sân hận. Khuyneh hướng vui là được rồi! Tuy nhiên, muốn ngon lành thì niệm đề lên nó. Làm chừng vài lần là đầu lại vào đó liền.

TK_5410: Trong đầu con cảm nhận được bất chợt 3-4 lần luồng hơi nóng.

Tibu: Lại "Cận Định"

TK_5410: Có bữa con tập thì thấy trước mặt các chấm đen bay lòng vòng rồi biến mất.

Tibu: Mở mắt mà thấy chấm đen bay lòng vòng lên xuống theo cái nhìn của mình (nó di chuyển chậm hơn) thì do làm việc bằng con mắt nhiều quá đó. Hoặc là thức khuya nhiều quá. Nên tìm cách cho con mắt nó nghỉ giải lao thì sẽ đỡ hơn. Làm cho con mắt nghỉ giải lao một tý bằng cách này nè:

1. Nhắm nghiền con mắt lại, và giữ nó như vậy trong vòng 3 giây.
2. Sau đó vẫn giữ y như vậy đồng thời nhướng mắt như là muốn mở mắt vậy (nhưng mí mắt vẫn giữ khít lại với nhau).

Làm bốn chu kỳ.

TK_5410: Còn chấm đỏ thì xuất hiện được 0.5 - 1 s rồi mất.

Khi con tập xong thì giữa trán nó nhột.

Tibu: Đây là tuyệt vời, công phu nó đang chấp chừng những bước đầu tiên rồi đó 🙏🙏🙏

TK_5410: Thầy cho con hỏi hiện tượng, khi con nhắm mắt các cảnh vật, hình ảnh về con người, cây cối.... nó cứ lần lượt xuất hiện, hết cảnh này rồi đến cảnh khác, có khi nào đó là tiền kiếp của con không Thầy.

Tibu: Không thể nào mà trúng được. Nhưng nếu mà cứ cảnh đó mà cứ tái diễn hoài thì nó chứng tỏ rằng mình có một đầu óc "Trung Thành với cái gì đó". Nếu xét thấy được điểm này thì mới có thể nói đến chuyện mình có thể thấy một hình ảnh về tiền kiếp.

George là một người Mỹ, anh chàng này cứ thấy một cảnh chàng vạng tối hoài thôi. Khi anh chàng kể chuyện, thì tibu lại thấy anh chàng làm thợ rèn trong cái xóm đó: Anh chàng đang rèn kiếm Nhật.

Và tibu có hỏi về cách làm kiếp thì kỳ lạ là anh chàng thao thao bất tuyệt về kỹ thuật làm kiếp Nhật! hehehe. Đó tiền kiếp đó. Bạn bè hồi xa xưa, hồi còn ở bên Nhật: Gặp nhau là thương nhau ghê lắm, bất đồng ngôn ngữ nhưng chỉ cần nghe giọng nói, nhìn anh chàng này là tibu phê liên thôi 🤔🤔🤔

TK_5410: Con hay cảm nhận được cảm giác mát mẻ trong người, những luồng tê rần rần, và ở bộ phận sinh dục thường có những luồng tê rần rần, trước khi con tập "niệm Phật quán chấm đỏ" thường hay xuất tinh, nhưng bây giờ con tập "niệm Phật quán chấm đỏ - an trú chánh niệm ngay đằng trước mặt", thì thấy đã bớt nhưng lâu lâu vẫn còn xuất tinh. Khi con nhìn ra ánh sáng thấy rất rõ những hạt trắng li ti cứ lượn vòng.

Tibu: Thư giãn sâu quá, có khi mình thư giãn được luôn cái tiền liệt tuyến nên tình trạng xuất tinh (XT) có thể xảy ra và không có bị giấc mơ chi phối. Còn nó nhiều quá thì tự động nó bị, trong tình trạng này thì hay nằm mơ. Bị xuất tinh do cảnh giới nó theo thì có những giấc mơ như sau:

- - Bà già khú đế nhưng lại có tiếng cười vang dội, khi nghe như vậy thì bị XT.

- - Bà già khú đế chỉ cần đụng vào bất cứ chỗ nào trên thân thể của bất cứ ai thì trong giấc mơ đó mình cũng bị XT.

- - Bà già khú đế chỉ cần nheo mắt nhìn mình là bị XT.

Đại khái như vậy: Đó là Chư Bộ Da (Quý ăn xác chết nó tìm ra mình và đòi mình). Và ở bộ phận sinh dục thường có những luồng tê rần rần.

Là vì hồi xa xưa cứ hay dợt cách "Thâu Liễm tinh khí" cho nên khi dợt vào kiếp này thì thói quen này lại xảy ra. Nguyên tắc là thư giãn thân thể và nhìn chăm bắm vào đằng trước mặt thì sau một thời gian nó sẽ quên cái cảm giác này.

tabàtâmstur: Hôm nay là ngày thứ nhì của "**chương trình là nghỉ giải lao cho nó bớt sức ép ở số 6**" của tbts. Sáng nay thời Thiền chỉ còn 50 phút thay vì từ 70 - 90 phút như mọi khi, tbts thấy nhẹ nhàng, thoải mái đến cuối thời thì bắt đầu gom được khá hơn những đám

mây trắng mờ mờ vào thành cái chầm trắng khoảng 2,5 mls rồi lại biến mất và cứ lặp lại như vậy nhiều lần cho đến hết giờ.

Tuy chưa có gì rõ ràng cả nhưng tbts vẫn cảm thấy hưng phấn trong tâm vì có lẽ tâm bắt đầu có tí lực? Và lại đây là sự chủ động gồm cái đám bụi nhụi này lại theo đúng bài bản?

Cả tuần nay, từ khi sang năm mới tbts đã bắt đầu nhìn thấy chầm trắng tròn khoảng 2,5 mls và chỉ xuất hiện tối đa là 2s mà thôi, không ờ vào điểm tập trung thường ngày và xuất hiện ngay cả khi tập Vạn Thắng Công. Nhưng đặc biệt đêm qua khi tập VTCông thì chầm trắng đã xuất hiện rất lâu (khoảng vài phút).

Nhưng chiều nay thì tuyệt vời! Vào thời Thiền phụ (vì Thiền nằm, tbts còn đang tập Thiền nằm để thể vào những thời Thiền Ngồi sau này), thời này chỉ có 30 phút, và vào những phút cuối cùng thì

Chầm trắng đã xuất hiện, đặc điểm: Viên vàng, rõ nét, tròn đều, khoảng 2,5 s, ngay giữa thấp hơn tầm nhìn tí, khoảng gần với tay, ánh sáng dịu dàng rõ cảm giác tâm linh, cường độ sáng không đủ làm chói mắt nhưng phải nói là sáng trưng bao quanh bởi không gian vàng vàng như ánh sáng vàng của đèn chống sương mù trong những vùng bị sương mù phủ đặc...

Chỉ tiếc là đúng lúc ấy thì nhà lại ồn ào tiếng điện thoại v.v... tbts đã cố gắng chống mắt và bình tĩnh để giữ nhưng chỉ được 2s ngắn ngủi mà thôi.... và lại, đây là lần đầu tiên kinh nghiệm sự xuất hiện của đề mục nên thật bất ngờ và ngoạn mục, dường như trong phút chốc tất cả những tế bào rung động như nhảy lên vui mừng khó mà kiềm chế được hehehe.....!!!

Tuy tbts biết rằng nó chưa đủ để được gọi là "bài học vỡ lòng" nhưng vẫn cứ thấy vui lắm, cũng báo cho huynh biết là huynh đã bắt đúng mạch và cho đúng thuốc hehehe.... Bước kế tiếp có phải tbts vẫn phải quán tiếp cho ra lại chầm trắng ấy giữ cho lâu và tô màu đỏ lên phải không? Có điều gì cần nhắc nhở xin Huynh chỉ tiếp nhé?

Cảm ơn huynh Tibu nhiều nhiều.

P/s: tbts thường nghe các huynh tỉ trên đây dùng nhóm từ "**tu xịt khới**". Nếu "**tu bốc khới**" thì có thể hiểu được tạm tạm, nhưng tu xịt

khói thì không làm sao hiểu được. Vì phải nóng lắm mới có thể bốc khói mà còn xịt khói thì cơ thể làm sao chịu nổi? Nếu mà lỡ quá đánh thức con rắn lửa, nó mà bò lên (coil up) chui vào tuyến Yên, Tàng rồi đốt sạch hệ thần kinh thì không khùng cũng tiêu đời dzai hehehe...

Nếu không gì trở ngại xin Huynh nói thêm về đề tài này nhé, tiện xin Huynh ghi lại chi tiết thời khóa biểu tu của các tu sĩ bất phàm mà Huynh thường dùng những từ thân thương và bình dân mà gọi là "đám lubu" v.v...

Tibu: Ông anh ơi là ông anh! Ông anh mà ở gần tibú là lạnh ngay cái ôm và cái hun liền thôi đó nghe 🤔🤔🤔 Đúng là cũng còn trẻ chán khi mà đề mục nó ló dạng ra như vậy. Tuy là 2 giây, nhưng cũng đủ để lại dấu ấn ngàn thu. Bức tường Vô Minh bị lung lay tận gốc rồi! Và dĩ nhiên chiến thuật là cứ thế mà oánh. Tuy nhiên trong lúc dưỡng sức cho số 6 (luân xa thứ 6). Nên ông anh cứ từ từ mà tiến nghe.

Dấu hiệu giảm áp suất:

Một khi áp xuất ở số 6 nó hết thiết tình luôn, có nghĩa là không còn nặng nặng nữa trong vòng hai ba ngày liên tục thì ông anh nên thận trọng lên tay ga giùm tibú.

Rú ga dọt luôn:

Và nó không có nặng nặng gì nữa cả thì ông anh tập tới luôn bác Tài.

Vô Lượng Thọ (2) « on: December 15, 2010

Tibu: Cũng nói thêm cho rõ là trong số các Nhị trong HSTD thì có ba Nhị là dân từ Địa Ngục đầu thai lên làm Người. Do vậy, sau khi bị hành hạ quá mức ở Địa Ngục nên khi đầu thai làm Người thì bị tình trạng ngu ngu, khờ khờ, quên quên, lằng lằng như đã nói ở bài trước. Nay lại bàn tiếp về Cụm từ Vô Lượng Thọ:

Sau khi biết sơ sơ về chuyện gì xảy ra khi những tu sĩ đã thấy được các Đức Phật. Pháp môn Tịnh Độ còn được cái đặc sắc là có thể độ tử bằng câu niệm Phật.

Chuyện này chỉ được ghi lại tóm tắt qua kinh sách và khi đọc thì bà

con cô bác chỉ biết rằng hễ mà đem được lên trên thì hết chuyện. Thì cũng đúng thôi! Nhưng mà chuyện đòi nó lại không đơn giản như mình tưởng. Cũng nhờ vào khối lượng đưa về Tây Phương Cực Lạc nhiều như vậy nên khi theo dõi kỹ những vị này, các Nhị lại cung cấp tin tức rất là lạ về những sinh hoạt trên đó, dĩ nhiên ở đây các Nhị chỉ bàn về những cư dân ở quả vị: Thượng Phẩm Thượng Sanh.

Chuyện rằng:

Cứ lâu lâu người nhà Bé Hạt Tiêu được nghe Bé thông báo:

- - Bà Cố lại thành cá và sẽ lên lại A Di Đà Phật, tuần sau.

Hoặc là:

- - Ông Cố và Bà Cố vừa mới lên lại, sau khi làm cá vài tuần trước.

Và dĩ nhiên câu hỏi của gia đình Bé Hạt Tiêu là:

- - Sao kỳ vậy chú!

- - Thì nó là như vậy chớ biết làm sao bây giờ!

Nhưng ở đâu thì trả lời theo kiểu như vậy thì được nhắm mắt chấp nhận! Chớ nhè ngay cái Hoasentrenda mà trả lời theo kiểu như vậy thì làm gì mà có người chấp nhận được! Hôm nay, trong người tibù cũng khỏe nên cũng trình bày lại cái chuyện tại sao này cho bà con cùng nghe.

Vô Lượng Thọ hiểu theo kiểu "tuổi thọ".

Thoạt nhìn vào "Vô Lượng Thọ" thì người ta hay thân tặng cái tuổi thọ này cho Ngài A Di Đà Phật. Mà quên rằng Phật đâu cần tuổi thọ, là vì đã là siêu thế gian rồi thì cần gì cái tuổi thọ này!

Chớ không có thể nào biết rằng: Vô Lượng Thọ là một hiện tượng dành cho những cư dân ở trên đó. Đặc biệt là những vị ở Thượng Phẩm Thượng Sanh.

Nhắc lại một số ý trên cõi Tịnh Độ:

a. Đây là một cái tù được thành lập do Tình Thương của Ngài A Di Đà.

Có nghĩa là đi vào cũng bằng tình thương và đi ra cũng là do tình

thương. Không có ai gát cổng, xét giấy tờ...

b. Từ Hạ Phẩm đến Thượng Phẩm Trung Sanh: Người dân ở đây chỉ lo tu tập để được nâng cấp.

Đặc biệt:

Có một số trường hợp nhỏ do tự nhiên hồi tưởng được đến người nhà nên lại về lại được nơi mình chết. Gọi nôm na là "trốn trại" về.

Khi về như vậy thì phước báu không có nhiều, công phu chưa đủ mạnh nên: Linh hồn "trốn trại" chỉ đủ sức nằm vào ngay chỗ mình chết hay là chui vào thân thể (đã hư hỏng) mà xiủ luôn tại đó.

Khi lên Thượng Phẩm Thượng Sanh thì Vị này lại chú tâm hơn nữa để kiện toàn những công đoạn cuối cùng để bước ra khỏi Hoa Sen và tiến tới bước vào quả vị Nhất Sanh Bồ Xứ

(Vốn là những Đại Bồ Tát với khả năng Nhập Thai Biết, Xuất Thai Biết, và một số Ngài lại biết cả kỹ thuật Đoạt Xá - là kỹ thuật chiếm đoạt thể xác của một chúng sanh bằng cách: Trước hết là độ linh hồn này về Tịnh Độ - Và sau đó ở lại trần thế bằng thân thể của chúng sanh này mà không cần phải qua đường sanh đẻ).

Như vậy, công đoạn cuối cùng của Thượng Phẩm Thượng Sanh gồm những việc thực tập chuyện độ tử, và... đoạt xá:

Hiện tượng xảy ra tương tự như sau:

Với công phu tương đối chín mùi, phước đức nhiều hơn. Nên khi chợt nhớ đến những hành động vụn vặt như là bắt tôm, bắt cá: Và khi các Ngài thấy xót xa cho những sinh vật mà mình đã giết, thì những Ngài này lại đi vào xuống và dùng kỹ thuật đoạt xá và chết thể mạng cho sinh vật này.

Vì các Ngài đã tu đến quả vị Thượng Phẩm Thượng Sanh nên các Ngài sau khi chịu nghiệp sát xong thì lại về lại cõi Tịnh Độ cũng với quả vị Thượng Phẩm Thượng Sanh.

Đây được tính là "Một lần Thọ".

Dĩ nhiên các Ngài làm liên liên hoặc là làm rồi nghỉ giải lao, rồi lại làm tiếp cho tới

Vô Lượng Thọ.

Tóm lại: Với cái cách là đảo lộn cái tầm nhìn khi vào Tịnh Độ, nên những Ngài thuộc vào Thượng Phẩm Thượng Sanh lại có cái chuyện là từ Trú Xứ là Thượng Phẩm Thượng Sanh, các Ngài này lại nằm mơ xuống cõi Ta Bà để mà:

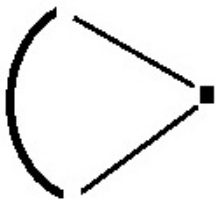
1. Dợt tay nghề về Đoạt Xá.
2. Dợt tay nghề về Độ Tử
3. Dợt tay nghề về Nhập Thai Biết, và Xuất Thai Biết.
4. Đồng thời là các Ngài này lại được dịp vừa chơi, vừa được trả nghiệp sát.

Và đây cũng là bí mật lớn nhất của cõi Tịnh Độ. Vì quy trình này quá trứ danh nên các Đức Phật khác cũng "Copy và Paste" về lãnh thổ của mình. Và dĩ nhiên bản quyền này thuộc về Ngài A Di Đà Phật. HSTD chủ trương học từ bản chính nên khuyến khích Bà Con Cô Bác nơi này cùng quy về Tây Phương Tịnh Độ để gọi là có nhau và hy vọng là còn sức để chơi tiếp cái trò chơi lớn này.

Ut: Thầy ơi, để đạt quả vị Thượng Phẩm Thượng Sanh các Ngài đã tu và cách tu của các Ngài trên đó có giống như mình ở dưới này không Thầy?

Tibu: Ở trên đó được nhiều lợi điểm lắm. Các Ngài giỏi hộ trì các Ngài yếu hơn bằng các như sau:

Xem hình:

Các Ngài giỏi thì ngồi theo vòng cung và các Ngài yếu hơn lại ngồi ngay cái hình khối. Nhờ sức hộ tụ này mà các Ngài tu yếu được tiếp sức để tu dễ dàng hơn.

Ut: Thầy cho con hỏi thêm tí: Sau khi chịu nghiệp sát xong các Ngài tự về lại được cõi Tịnh Độ với quả vị Thượng Phẩm Thượng Sanh hay nhờ các Nhị?

Tibu: Phước đức thì nhiều, và các Ngài càng ngày càng trả được hết nghiệp sát. Do đó các Ngài tự về lại y như là mình tỉnh dậy sau giấc mơ vậy đó.

Thiện Đức: Cho con hỏi nếu như họ trốn trại như vậy thì tương lai của họ thế nào ah? làm sao họ về lại Tịnh Độ?

Tibu: Đây có thể gọi là tai nạn của cư dân trên đó. Bây giờ thì Nhị sẽ đem lên lại. Còn không, thì cũng lắm chuyện ghê lắm. Tuy nhiên vì là cư dân trên đó thì dù gì cũng được cái thiện duyên là sẽ được các Bồ Tát tìm ra và đưa lên lại trên đó.

Tudieude: Thầy giải thích thêm cho con rõ ý nghĩa của từ Cực Lạc ạ. Tây Phương thì con hiểu là đi về hướng Tây rồi. Còn Cực Lạc thì sao ạ? Khi tới được cõi Tịnh Độ thì mình được Cực Lạc hay là sao khi mình tu thành Nhất Sanh Bồ Xứ để chơi trò chơi lớn thì mới gọi là Cực Lạc? Hay là trong trường hợp nào khác thì được gọi là Cực Lạc ạ?

Tibu: Cực Lạc là cũng đúng là vì:

Ngay từ Hạ Phẩm Hạ Sanh cho tới Thượng Phẩm Hạ Sanh: Cư dân ở đây được gói trong hoa sen tám cánh. Nhưng họ chưa mở mắt tâm thức ra được, nên chỉ thấy đen thui. Tuy nhiên, cảm giác thì ấm, và yên bình. Đây là cái đặc ân của cõi A Di Đà. Những người này có thể ví như hột vẹt muối: Họ chìm đắm trong tình thương. Và y như muối, họ bị cái tình thương ngấm từ từ tận xương tủy.

Kể đó là vì họ kinh nghiệm được chuyện hể mà càng ngồi im, thì âm thanh niệm Phật càng rền, và càng mạnh, ánh sáng do đó mà càng sáng" Dĩ nhiên sự yên tâm sáng khoái càng tăng: Những cư dân này đang tiến dần lên từ Hạ Phẩm Trung Sanh cho tới Thượng phẩm Trung Sanh. So sánh với lúc trước: Sự yên tĩnh này càng mạnh. Do đó cái vui lân lân, cái mà lúc trước còn ở tình trạng khi có, khi không thì nay đã hiện hữu.

Từ khi lên đây, những cư dân này lại thấy xa thật là xa hình dáng của

Ngài A Di Đà. Hình ảnh có sức quyến rũ kỳ lạ. Vì vậy mà hễ mà càng ngắm thì hình ảnh càng rõ, càng gần, càng đẹp, càng to lớn! Và cứ như vậy mà họ tiến tu trong thanh bình.

Lâu lâu lại được các Chư Vi Bồ Tát áo quần còn khét mùi ác nghiệp từ khắp các chiến trường đi về trao truyền những kinh nghiệm sống qua những bài thuyết trình rất là thực tế và cực kỳ sống động (vì khi các Ngài này trình bày thì màn tivi đồng thời chiếu phim cho các cư dân này coi luôn!

Cực Lạc hết biết luôn đó.

Ttvi: Cho con hỏi là đối với các linh hồn được độ về Thượng Phẩm Thượng Sanh thì có những linh hồn khi còn sống đã có tu rồi và khi chết thì tiếp tục tu thôi. Nhưng còn các linh hồn mà họ không có tu, hay những người trước khi chết thuộc loại chẳng ăn trần quần nay gặp được duyên lành nào đó mà được độ về Thượng Phẩm Thượng Sanh, hay những người theo tôn giáo khác thì họ sẽ làm gì khi ngồi trong cái hoa sen ở cảnh giới đó (TPTS) và có khi nào mà họ vẫn không chịu tu (do vô minh) không chú? Nếu có thì trường hợp gì sẽ xảy ra với họ vậy chú?

Tibu: Thực tế khi họ sống thì có thể thấy được cái tính hùng hồn, ăn nói chắc nịch như thế này, như thế kia. Nhưng khi chuyện chết của chính mình xảy ra thì họ không biết đường đâu mà mò. Tibu và các Nhị đã thấy những vị Tăng Thống lớn quá trong cõi Trung Giới, miêng thì lâm bầm:

- - Sao kỳ vậy nè! Chuyện gì xảy ra cho tôi?

Nhị xuất hiện nói rằng là:

- - Bác đã chết rồi! Để con đưa bác đi.

Nhưng vẫn cứ đứng đó mà chần chờ, không biết nên đi theo hay là làm gì!

Chúng tỏ chuyện mình đọc sách, tìm hiểu qua các bài diễn thuyết này nọ đều là vô bổ khi chính mình rơi vào thực tế.

Do đó mà khi Nhị chiếu phim cho coi ở trên đó nó ra sao thì chỉ có một số rất là ít vì chưa làm xong công việc nên mới ở lại mà thôi. còn cho dù là chức vụ gì, Vô Thần, Đa Thần, Nhất Thần, gì gì mà sau khi

coi cuốn phim mà Nhị chiếu ra là đi ngay thôi. Và ở đâu thì phải theo phong tục chỗ đó: Nước mình khi mua cái gì khan hiếm là chen lấn,... Nhưng khi qua các nước văn minh thì đâu có ai chen lấn đâu? Họ xếp hàng. Mình cũng làm vậy. Do đó khi bị rơi vào nơi nào thì phong tục nơi đó tự động ảnh hưởng mình. Khỏi có lo.

Ttvi: "...Và khi các Ngài thấy xót xa cho những sinh vật mà mình đã giết, thì những Ngài này lại đi vèo xuống và dùng kỹ thuật đoạt xá và chết thể mạng cho sinh vật này..."

Chú ơi, chiêu này có áp dụng cho con người không vậy chú?

Tibu: Chuyện gì mà không có xảy ra trên cõi đời này chứ.

TLT: nếu vậy cõi A Di Đà là "cõi tư tưởng" phải không ạ hay có cả hai (1-linh hồn và tư tưởng, 2 -Tư tưởng)?

Tibu: Đúng 100%

Trước hết là: Mình dùng cái tư tưởng để đến đó.

Kế đó là: Mình hê cái linh hồn mình lên đó luôn: Bằng thủ thuật là thấy linh ảnh của Ngài A Di Đà (là bước đầu tiên), kế đó là thấy cả Hai Ngài Bồ Tát kia luôn (bên trái của Ngài A Di Đà là Ngài Đại Thế Chí, và bên phải lại là Ngài Quan Thế Âm).

TLT: Ở cõi này, Ng nào chưa tu thì "linh hồn" vẫn còn để tu tập và ở trong "khách sạn năm sao Hoa Sen". Khi ng này tu tập thì quả vị họ tăng dần lên..và họ học độ tử, đoạt xá được... vì họ còn linh hồn (có linh hồn+tư tưởng

--> Thân Thể, Linh Hồn và Tư Tưởng- khi đoạt xá phải không ạ?

Tibu: Đúng vậy, các cư dân ở đây gồm hai cái linh hồn và tư tưởng. Và dĩ nhiên họ dùng cái này để tác pháp (làm việc).

TLT: ... *Vốn liếng khi ở trần thế chỉ có ba cái: Thân Thể, Linh Hồn và Tư Tưởng. Mà khi vào Nhà Chúa thì bị lột hết thì chỉ "còn cái Vô Ngã"....*

Như vậy cũng sẽ có những vị ở ngoài, và cũng thương chúng sinh và cũng... đoạt xá. Khi tu thì "đi lên". Có nghĩa là: Xác không => Linh hồn không => tư tưởng không. Nhưng khi các vị "đi xuống" để cứu chúng sinh thì tư tưởng -> linh hồn và tư tưởng-> linh hồn và tư tưởng và thân xác. Nhưng mà trong cõi này (hay cõi Phật khác):Tu

tưởng-> có (cõi A Di Đà) nhưng linh hồn – không thì họ có cần xuống cõi thấp hơn để... đoạt linh hồn?-> có linh hồn rồi mới đoạt xá được?

Tibu: Ở đâu cũng làm theo kiểu này.

1. Tức là đến đó bằng tư tưởng ---> Thấy cục đồ
2. Sau đó là dùng cách nhìn rộng ra và di chuyển tầm nhìn hơi xuống một tý ---> Thấy được Vị Phật mà mình niệm Danh Hiệu + sau đó là Hai vị Bồ Tát đứng ở vị trí tương tự như ở cõi Tây Phương Cực Lạc.
3. Tiếp tục hoàn thiện phương pháp tu để rồi độ tử. Và tùy theo tâm lực mà được học thêm phương pháp đoạt xá (phương pháp này đòi hỏi tâm lực rất là mạnh thì mới làm được.

TLT: Hay các vị “hô biến” 1 cái thì thành linh hồn +tư tưởng rồi tiến hành đi xuống đoạt xá luôn hả Chú?

Tibu: Không có hô biến mà là dùng phương pháp quán để hoàn thành phương pháp tu hành. Trong tâm linh, có hai cách làm cho cái tâm của mình nó thay đổi.

1. Là mình đi làm việc thiện như là cứu người bất vụ lợi (phương pháp này chậm lắm) Vì khi làm như vậy thì hay sinh ra cái tính "ta đây", "người thuộc mâm trên", "Người ban ơn"... Để loại trừ cái này: Chỉ có cách là vừa cho, và vừa lạy người mà mình cho thì mới có chuyện tiến triển tâm linh mà thôi.
2. Là mình quán để có thể tiếp xúc với linh ảnh: Cái này coi vậy mà nó thay đổi rất là mạnh. Khi đề mục nó hiện ra thì: Tự nhiên cái nhìn cũng khác, cách ăn nói cũng khác, cách suy nghĩ nó khác, nhất là cái nhận định nó thay đổi nhiều ghê lắm. Tuy nhiên, ở đây cũng có vấn đề "Ta đây này nọ nữa". Nhưng nó chỉ xảy ra khi mình ngưng tập dợt nữa chừng mà thôi.
3. Đặc biệt: Với biệt nghiệp quá nặng thì công phu sẽ tạm dừng và lui vào hậu trường (tức là phần linh hồn vẫn có thể làm được một vài việc gì đó mà thôi) trong khi thể xác ở ngoài này lại bị biệt nghiệp nó hành hạ.

Bongsen: Con xin hỏi Thầy, mình niệm Phật đến mức độ nào thì làm chủ (kiểm soát, nhận biết) thân tâm (suy nghĩ)... Lúc ngủ không bị mơ màng màng, hành vi tội lỗi...

Tibu: Nhất tâm bất loạn là giai đoạn đầu.

Bongsen: Và hiện tượng tự niệm Phật trong giấc ngủ, hoặc ngủ dậy thấy mình vẫn niệm Phật là thế nào hả Thầy?

Tibu: Đây là Nhất Tâm Bất Loạn.

<http://www.hoasentrenda.com/TinhDo/TayPhuong.htm>

Nhất Tâm "Bất Loạn"

1) "Khi thành Phật mới Nhất Tâm Bất Loạn"

HL: Ý của đệ là: tình trạng này mạnh nhất là vì đây là sự Nhất Tâm của một Đức Phật mà!

2) "Về Tịnh Độ thì lại có những kỹ thuật để vào tình trạng Nhất Tâm Bất Loạn lạ nhất"

Lạ nhất là vì khi mình dồn sức để chỉ còn có tiếng niệm Phật với một tâm lực khá mạnh (tình trạng bắn mạnh câu niệm ra ngay đằng trước mặt và vào chỉ có một điểm). thì vô tình mình bị lọt vào dòng tư tưởng của Đức A Di Đà Phật. Nên mình nương vào dòng tư Tưởng này của Ngài mà mình có thể qua cõi Tịnh Độ.

Dòng tư tưởng này do Ngài phóng ra từ cái đánh và đi vào cái uể độ rồi quay trở về lại cũng ngay cái đánh của chính Ngài. Hiện tượng này Huynh có thể tìm thấy trong rất nhiều các kinh sách Đại Thừa. Thông thường là: Đức Phật nhập Định rồi thì hào quang từ đánh của Ngài phát ra và bay ba vòng theo chiều bên phải và lại quay trở về và vào cái đánh của Ngài.

3) "Đệ tập thử thì biết rằng đây là tình trạng Nhất Tâm Bất Loạn"

Thật ra mỗi người khi chấp chững với con đường Tịnh Độ, họ đều có một tình trạng nhất tâm riêng của họ với một cường độ khác nhau. Do vậy mà khi một hành giả nào mà tập được một tình trạng như thế nào đó, thì đệ thật tình cũng không có biết. Nhưng khi đệ tập lại đúng cái cách của hành giả đó thì thấy rằng đây cũng có thể gọi là một tình trạng "Nhất Tâm Bất Loạn" thì đệ mới nói lại câu trên.

Tây Phương Cực Lạc

Theo kinh nghiệm của đệ thì khi vào Tây Phương Cực Lạc thì cái phần trước mặt của Phật A Di Đà Phật lại dễ vào hơn cái phần đằng sau lưng của Ngài. Vì cái phần đằng trước này là những Ngài chưa tu xong, các Ngài còn bị Hoa Sen tám cánh (nếu nhìn từ trên cao nhìn xuống theo chiều thẳng đứng), và Hoa sen năm cánh (nếu nhìn ngang) và ngay đằng trước mặt các Ngài chi phối.

Mở Ngoắc:

Hoa sen trên đó có hai vị trí để nhìn: từ trên nhìn xuống thì Hoa Sen lại có tám cánh vốn là Bát Chánh Đạo. Và nếu nhìn ngang ở vị trí ngay đằng trước mặt thì Hoa sen lại có hình năm cánh đó là Ngũ Uẩn Giai Không. Tất nhiên vì người được độ đối với Ngũ Uẩn họ lại *Giai_Hữu_Quá_Nặng* nên Hoa Sen, trong điều kiện này bị nặng ngay trung tâm, nên lại... khép lại tạo thành tình trạng Hạ Phẩm Hạ Sanh. Và dĩ nhiên là khi Ngũ Uẩn hơi hơi giai không thì Hoa Sen sẽ hở ra một tý Tạo thành tình trạng Hạ Phẩm Trung Sanh... vv. và vv Đóng ngoắc.

Cái phần đằng sau lưng của Ngài là cái phần không gian có chứa những Bảo Tháp. Vốn là nơi các Nhất Sanh Bồ Xứ đăng ký trở về độ Bạn Bè. Những Bảo Tháp là những ngõ vào của những thế giới uế độ. Nên muốn ra đằng sau lưng Ngài A Di Đà thì phải ở trạng thái Thượng Phẩm Thượng Sanh và phải phát nguyện thì mới vào được vùng đó. Nay lại trở qua cung trời Sắc Cứu Cánh. Sắc Cứu Cánh lại không xa hơn Tây Phương Cực Lạc nhưng lại đòi hỏi ở trạng thái

tâm hành giả phải thanh tịnh hơn và trộn lẫn kinh nghiệm của những lần mình vào Diệt Thọ Tướng Định. Do vậy mà muốn vào thì phải mất nhiều thời giờ hơn. Tất nhiên: cái phần Sắc Cứu Cánh và cái cảnh đằng sau lưng Ngài A Di Đà thì có phần tương đương nhau. Có nghĩa là qua Tây Phương rồi, nhưng khi muốn ra đằng sau lưng Ngài A Di Đà Phật thì cũng phải khá chật vật mới có thể nhớ lại những Đại Nguyên và phát tâm đọc Đại Nguyên.

Tuy rằng đây là hai vấn đề thật là đơn giản nhưng khi đến Tây Phương Cực Lạc thì có người lại... quên và chỉ thích đi đều bước (như Sinh Viên Sĩ Quan của Trường Võ Bị đi dạo phố Đà Lạt) và ngắm cảnh. Do vậy mà lâu lâu lại có những Bồ Tát từ các uế độ xuất hiện ở bên đó và nhắc nhở các Ngài rằng: Còn rất nhiều thế giới đang cần đến mấy ông, Tui nghĩ mấy ông nên phát nguyện độ sanh. Một cảnh cũng khá đặc biệt là khi từ Thượng Phẩm thượng sanh mà qua dạng Nhất Sanh Bồ Xứ, hầu như tất cả các Ngài đó đều trải qua một trạng thái bất tỉnh. Trạng thái bất tỉnh này cũng tương đương với trạng thái nhập Diệt Thọ Tướng Định. Và sau đó là các Tân Nhất Sanh Bồ Xứ này bay vào các Bảo Tháp và bắt đầu cuộc hành trình độ sanh bằng cách: Nhập Thai Biết, Xuất Thai Biết.

Bongsen: Con nằm xuống niệm Phật, hành Pháp thì rất hay bị hôn trầm và nhanh chóng rơi vào giấc ngủ như vậy...

Tibu: Làm việc cả ngày thì tới khi tu tập thì do mệt quá mà ngủ thì có gì là tội với lỗi! Vả lại do vừa mới vào nhất niệm thì thần kinh do bị mệt quá mà nó đi ngủ luôn. Thì cứ tỉnh bơ, vì linh hồn nó tiếp tục dợt! Là vì mình ngủ với tư tưởng cuối cùng là "niệm Phật mà".

Nói một cách khác: Tức là mình tập chết với cái niệm Phật đó. Sau này, sẽ thấy chuyện này. Với điều kiện là đừng có kết án cái thói quen này. Làm như vậy, thì tâm thức bị rối loạn:

Tại sao? Nè nha:

Mình niệm Phật nhưng do mệt quá mà ngủ.

Nhưng thật ra cái linh hồn vẫn tiếp tục niệm!

Do mình không biết nên khi thức dậy thì mình nói với chính mình là

sai rồi! Tại sao lại ngủ như vậy mà "Không chịu niệm Phật liên tục"? Mà thật ra là cái linh hồn nó niệm cả đêm mà mình đâu có biết. Và sáng ra thì bị kết án là: "Đồ lười, lo ăn và ngủ không hà!"

Thì tâm thức nó bị chỗi và hết đường đi!

Do vậy mà mình chẳng có được lợi gì đâu.

Định nghĩa hôn trầm: Nhưng nếu đã ngủ cả ngày rồi, thức dậy với cảm nhận là ngủ đã đời rồi. Mà khi tập thì lại buồn ngủ thì đây mới gọi là hôn trầm. Thông thường do tâm si mà ra.

HHDL: Tu Tịnh độ có chiều đi lên và chiều đi xuống không vậy Thầy. ví dụ đi lên là Thượng phẩm Thượng sanh còn đi xuống là Nhất Sanh Bỏ Xứ... vậy thì đang thượng Phẩm thượng sanh mà xuống làm cá; "Đoạt xá" một tuần thì cũng phải có cách đi xuống đúng luật chứ ạ... nếu không thì là trốn trại rồi...

Tibu: hehehehe 🤔

Thượng Phẩm Thượng Sanh vào giai đoạn cuối thì dợt những khả năng trên: Đoạt Xá, Độ Tử,... Sau khi bất tỉnh (Tương đương với Diệt Thọ Tướng Định) thì mới đi đứng được trên cõi Tịnh Độ. Khi chợt nhớ lại quê hương của mình thì lúc này mới là Nhất Sanh Bỏ Xứ, các Ngài đi ra đằng sau Ngài A Di Đà Phật và tùy vào lời nguyện mà các Ngài bay vào những cái tháp (tượng trưng cho các cõi mà Ngài đi đến đó để độ chúng sanh)

bờm: Một người đang tu theo phương pháp An trú chánh niệm đằng trước mặt và một người không tu chỉ cả, khi mất và được Nhị độ lên tầng số 9, có chi khác nhau không Thầy?

Tibu: Khác nhau nhiều lắm chứ con 🤔

1. Linh hồn của người đã tu dễ tróc ra khỏi thân thể hơn.
2. Khi người có tu đối diện với Nhị thì ít bị hụt hẫng, sợ hãi (vì linh hồn, ít nhiều gì, cũng đã quen với cái cảm giác của cái "chân không" rồi. Trong khi đó linh hồn người chưa tu thì có cảm giác khi đối diện Nhị là y như là đứng trước một cái vực vậy đó ---> sợ hãi.
3. Nhị là ánh sáng nên người đã tu thì ít ngỡ ngàng hơn. Còn người chưa tu thì bị chói mắt ---> lo sợ.

bờm: Và một người đang tu Tịnh Độ với tâm lực là Thượng Phẩm Thượng Sanh (TPTS): khi người này mất thì có tự lên được TPTS?

Tibu: Con thấy là:

Do phương pháp tu hành không cần để ý tới tư thế nên khi thân thể nằm sòng soài trên mặt đất thì phản ứng tự nhiên câu niệm vẫn được linh hồn nó niệm, và do nó tróc ra khỏi thân thể dễ hơn thì, nếu muốn, linh hồn vẫn có thể giữ được cái tư thế quen thuộc và tiếp tục giữ được câu niệm.

Và vì là TPTS nên Ngài xuất hiện liền (do tâm lực) và Ngài lại đẹp hơn nhiều (so với linh ảnh khi còn sống) nên chuyện leo lên Hoa Sen Năm Cánh chỉ là chuyện lên xe taxi mà thôi.

bờm: khi người này ngủ, linh hồn có tự lên TPTS và có chuyện đi trả cái nghiệp sát trong khi đang ngủ?

Tibu: Với ô dù của Ngài thì ít khi đi trả nghiệp sát lắm, Cảnh giới của tu sĩ ở quả vị TPTS thì ít nhất là thấy được cái mặt của Đức Phật cho nên thông thường là tu sĩ hay bị thôi miên do nét đẹp của Ngài, do tình trạng bị thôi miên này mà vẫn cứ bị cái ô dù của Ngài che chở. Chỉ một đôi khi, do mệt mỏi, mà có vài ác mộng. Nhưng với cái giá chót là cục đồ (ý là cái đảnh của Ngài A Di Đà Phật) đã xuất hiện thì ít khi bị ác mộng lắm rồi.

bờm: tại đời này, người TPTS có thể đạt Quả Vị Nhất Sanh Bồ Xứ?

Tibu: Câu trả lời là được chứ! Vì khi tiếp tục niệm nữa thì cái cảm giác bị lạnh sẽ xuất hiện, nếu không sợ thì cứ tới luôn bác tài là nó qua tình trạng bất tỉnh và sau đó là Nhất Sanh Bồ Xứ.

bờm: nếu có thì khi mất có cần phải lên Tịnh Độ để theo đúng quy trình rồi mới đầu thai lại?

Tibu: Những tu sĩ dạng này có ba dạng:

1. Một dạng lên tiếp trên đó để tu vì tò mò coi trên đó có gì lạ hơn không? Hoặc là để đi vào những hệ thống vũ trụ (những cái tháp đăng sau lưng của Ngài A Di Đà Phật) để mà có thể về lại cái quê hương xa xưa của mình.

2. Một dạng thì đi luôn vào Ánh Sáng của Chân Như.

3. Một dạng là xin nhận nơi này làm quê hương thì đã có sẵn chỗ để mà thực hiện chuyện Nhập Thai Biết, và Xuất Thai Biết rồi! 🙏🙏

steelich: Dạ, nếu giả sử người tu Tịnh Độ ra được tam tôn rồi mà bị tai nạn chết giữa chừng như đụng xe, không kịp nhập định trước khi chết, thì người đó có được vãng sanh không ạ? Nếu người chứng DTTĐ mà không chứng A La Hán thì lỡ bị tai nạn, không kịp nhập định thì có nhập niết bàn được không ạ?

Tibu: Thật ra hai chuyện này hiếm khi đi chung được với nhau 🙏 Là vì dễ leo tới đây thì phước báu nhiều ghê lắm, dù muốn hay không: tu sĩ dạng này được thấy Phật như cơm bữa. Mà hễ chuyện thấy Phật đã xảy ra thì tu sĩ tất nhiên thấy được luôn sự biểu hiện của linh ảnh. Có nghĩa là: Nếu tu sĩ phạm giới thì nét mặt lại tỏ vẻ từ nghiêm trang cho tới giận dữ (đó là tối thiểu, y như là những bức ảnh, tượng mà Nhị đã an vị. Nhưng ở đây đâu phải là tượng hay là ảnh gì đâu mà là hoá thân của một Đức Phật! Không lẽ Ngài lại không thêm nhắc cho học trò yêu quý này một câu:

- - Coi chừng bị như vậy nè con! (kể đó là màn tivi xoẹt ra và diễn tiến sự việc nó hiện ra với hình nổi đã đành mà còn kèm theo âm thanh nổi năm sáu chiều luôn đó chứ).

Nói là học trò yêu quý là vì đâu dễ gì tìm ra ở mỗi ngã tư được một người tu sĩ như vậy? 🙏🙏🙏

Tudieude: Thầy cho con hỏi:

- Những người tu thành Nhất Sanh Bồ Xứ thì có thể phân thân, độ tử như các Nhị không ạ? Có thể đi tìm Kim Cang Vương Hộ Pháp không?

- Quả vị Nhất Sanh Bồ Xứ có phải là Thánh Tăng chưa ạ?

Tibu: Nhất Sanh Bồ Xứ là Bồ Tát Thập Địa, Ngài có thể xuất thai biết và nhập thai biết. Tất nhiên là Kim Cang Vương Hộ Pháp tự động xuất hiện luôn. Là vì ba cái thứ lô môm (hộ pháp từ ngàn xưa là Rồng, Rắn Rùa, Voi, Chim,...) Thì cũng đã theo người này và đã tu tập trên đó luôn rồi 🙏🙏🙏. Do đó khi Ngài thi hành lời nguyện thì Hộ Pháp Kim Cang tự xuất hiện.

Trang 2

Chăm đồ của con « on: January 27, 2011

Dieu Ngan: Chú ơi sáng nay con thấy cái chăm đồ của con nó (phát sáng?) giống như cái đèn đỏ giao thông ý, nhưng nhỏ = o. Nó hiện ra tầm 1s, hihi, nhưng con thấy rất vui. Àh, tối hôm qua con cảm ơn thầy ạ. Vì con chợt nhớ ra "lúc chú giận thì chú cố gắng khoá chân tay lại và bắt chú ngồi im" nên con sẽ cố gắng khoá mồm khoá miệng lại và bắt nó im. Được bao nhiêu hay bấy nhiêu vậy. 🙏🙏🙏

Tibu: Cảm ơn con 🙏 Như vậy tai họa sẽ ít xảy ra cho gia đình. 🙏

Xin Thầy dẫn đường cho con về

« on: January 22, 2011, 12:31:01 PM »

lienhuong: Thưa Thầy, Tết này là đúng một năm con biết HSTD, nhưng cho đến giờ con vẫn chưa tu tập được thành quả gì đáng kể, uống công thầy dạy dỗ, con cũng xấu hổ lắm, con đường cầu đạo của con thật là chông gai.

Nay con quyết định trình bày một việc, con đã đi lạc đường, xin Thầy xem xét giúp đỡ con. Gần 10 năm theo tà đạo, nào là xin phép làm ăn, giải hạn, giải xui... tốn hao rất nhiều tiền của, và sau đó là bái giặc làm thầy, dạy "ngồi thiền, tu đạo". Con bị khổng chế để cống nạp tiền của nhiều năm, có đôi khi con tỉnh giấc và muốn thoát ra, nhưng không thoát được, mãi đến tết năm rồi tình cờ biết HSTD, mà rất hữu duyên là vì mỗi đêm khi thấp nhang con hay khấn nguyện: “nguyện cho con gặp được minh sư để người dạy dỗ con tu học...”.

Rồi con đã biết HSTD và gặp Thầy, lúc này con ra sức hỏi hết những thắc mắc, uẩn khúc.... và rồi con đã có "đủ dũng khí", để bỏ tà đạo quay về với Chánh Đạo. Con cắt đứt mọi liên quan đến bà Thầy kia, mất miếng ăn, con mời bèo bớ nên bà ta không buông tha con, bà ta trục con về bằng mọi cách, con bệnh tim, huyết áp mà uống thuốc thế nào cũng không hết, hồi đầu con cũng không biết tưởng do mình bệnh, nhưng sao con thấy kỳ, hàng tháng cứ đúng ngày, đúng giờ là

con bị hành, đau đớn dữ dội, huyết áp, nhịp tim tăng cao, thuốc uống không hết, con cầm lấy xâu chuỗi lên ráng niệm Phật thì từ từ êm, nhưng thật tình niệm không nổi... cứ như vậy kéo dài gần một tuần....

Con đã nhận Pháp của Thầy, hồi đầu tập dợt ngon lắm, nhưng khi bà Thầy kia biết con đã bỏ bà ta, thế là con bị bả dập te tua, toi tả, không tập dợt (quán chấm đồ) nổi luôn. Người nhà con hồi đầu không tin, nhưng sau đó phải tin, vì cứ đúng ngày là con bị dập, lúc đó Thầy bị bệnh vắng mặt hơi lâu trên diễn đàn. Bế tất quá con đi tìm Hòa Thượng Thích Giác Hạnh (người hàng yêu phục ma nổi tiếng ở Việt Nam hiện nay) nhờ ông cứu giúp con, cực khổ lắm con mới gặp được ông, nhưng ông từ chối và nói: "Thầy chỉ trị ma thôi, chứ cái này con bị bùa ngải, tà đạo trù ếm Thầy không chữa được, con nên đi tìm ông thầy tà đạo nào cao hơn nó để chữa". Thất vọng con ra về, nhưng lòng con nhất quyết không đi tìm thầy tà để chữa vì con nghĩ "Sợ tà đạo quá rồi, không khéo tránh vỏ dưa, lại gặp vỏ dừa".

Thấy con bị hành hạ, không làm ăn gì được, người nhà ai cũng nóng ruột. Câu ruột của con có ông Ba vợ năm nay 80 tuổi làm Thầy ở Châu Đốc, chuyên trị bệnh tà mà, bùa ngải... nhiều lần khuyên con đi xuống chữa, nhưng con không đi, một lần về thăm má con (ở Biên Hòa) gần nơi bà Thầy đó. Đánh hơi thấy con về mà không lên bã, bã gọi điện.... làm đủ cách nhưng con không lên, và đêm đó con bị hành tưởng chết... cái gì nó bóp bụng con đau đớn không thể tả được, ngẹt thở..... nhằm lúc đó Cậu con về, thấy vậy gia đình quyết định đưa con về Châu Đốc chữa bệnh....

Vấn đề là ở đây:

Sau khi cúng tổ một đĩa trái cây, không đòi tiền bạc gì cả, Thầy năm nay 80 tuổi cuộc sống rất thanh bần, trước kia là sư bên Khất Sỹ, ở trong một cái hang trên núi (con có đến cái hang đó, bây giờ là cái am nhỏ), sau đó về tại gia, bốc thuốc nam chữa bệnh... Bàn thờ: thờ Phật Thích Ca, dưới là Diêu Trì Thánh Mẫu, cửu Huyền Thất Tổ, hai bên thờ bà Tổ Cô, mặt sau thờ Tổ sư Đạt Ma. và Hải Thượng Lân

Ông.... Thấy thế con cũng an tâm, cậu con cũng động viên con "Ông tu theo Phật, mấy cứ yên tâm..." Sau khi bắt mạch và nhìn con, ông nói con bị 3 vấn đề:

1/Bị bệnh căn hành, cứu huyền thất tổ trước kia có người từng làm thầy, nay muốn con phải làm Thầy để cứu nhân độ thế, hồi hướng công đức cho cứu huyền.... (Cái này đúng sai con không biết)

2/Bị một vong chết bất đắc kỳ tử trong họ nay đã là Binh tướng hay theo, muốn cúng đòi ăn (Chuyện này đúng, bác ruột con trước kia là sỹ quan hải quân cộng hòa, về thăm nhà bị xe nhà binh Mỹ cán chết rất thê thảm)

3/Bị bà thầy kia luyện Thiên Linh Cái lúc nào cũng có con quỷ một mắt theo bám sát con, con làm gì nghĩ gì nó cũng biết,

Từ đó con mới te tua thế này, cúng đọc thần chú, cầm tấm khăn màu vàng quất vào người con mấy cái xong, ông cho:

- một tấm khăn vàng dành quấn lên cổ, và một tấm vải vẽ bùa, vẽ chữ gì con cũng không biết. (Ông nói đây là sắc ấn để sau này con hành đạo cứu người) và một cuốn sổ có 6 chữ bùa: trị tà, định tâm, phán hạch, phán ung nhọt.....

- một dây niệt, loại dây vải mà có khúc chì dành con nít khó nuôi hay đeo, dùng để ngăn không cho con Thiên linh cái kia vào người con Con tỏ ý không muốn làm Thầy, mà chỉ muốn trị bệnh thôi, vì con ý thức được con đã nhận Pháp của Thầy, con không muốn nhận thầy nào nữa, nhưng ông nói: "Trái chín trên cành, thì phải rụng, dù con không muốn, nhưng cơ duyên tới thì con phải làm thôi, con phải làm Thầy vì con có số Lục chi sư....". Lúc đó con nghĩ: thật lòng con chỉ muốn chữa bệnh thôi, còn cứu người thì.... ừ cứu chứ, ai cần giúp thì mình đều giúp mà, nhưng không có ý làm Thầy bà gì cả.

Rồi ra về, thời gian qua thì thật con yên ổn hẳn, bà thầy kia không còn hoành hành con nữa, con cứ ngày ngày tập dợt quán chắm đồ, nhưng chắm đồ bây giờ biến mất, tập dợt trầy trắt, không đâu vào đâu, lạ là sao con rất tập trung, độ tập trung cao, mất cảm giác toàn thân, cận định cao độ..... nhưng chắm đồ thì lúc có lúc không, mà không nhiều hơn có. Từ đó đến nay đã 6 tháng.... mãi đến khi Thầy

bảo con đọc bài "ù Lý trong công phu " và đọc một số bài thầy viết trên diễn đàn thì trời ơi con mới hiểu thì ra vị Thầy ở CHẤU ĐỐC là thế giới của ATULA, của những vị thần..... Vì ông có nói với con rằng "Các vị sẽ về dạy con trong giấc ngủ, họ sẽ dạy con đánh võ (để trị ma), dạy con học thuốc chữa bệnh, dẫn con đi thăm nơi ở của Phật hoặc địa ngục.... nhưng không được kể với ai....." Lúc đó ông nói thế, con tưởng là Bồ Tát, hay chư Thiên, Hộ Pháp gì đó chứ..... Bây giờ hiểu ra thì ô thôi, con đâu có muốn theo Atula, con muốn theo Thầy học pháp của Phật thôi, nhất định theo Phật về Tây Phương không theo cảnh giới nào cả, cũng may là con chưa học được gì bên kia ngoài việc lấy ra xem được 2 lần mấy chữ bùa, vẽ vẽ thử một chút rồi đem dẹp.....

Thầy ơi, con đã quyết định nói với Thầy từ khi phát hiện ra mình đã vô tình vì đi chữa bệnh mà đã lạc vào thế giới ATULA, nhưng không biết nói làm sao, sợ huynh đệ HSTD cười, nhưng nay **con xin sám hối trước Thầy và huynh đệ**, mặc dù con không biết và không cố ý, Nhưng con đi sai đường, và có lẽ vì gửi mấy món đồ kia mà làm cho con tu quáng chầm đở không tiến bộ, và trầy trật mãi. Xin Thầy giúp cho con, vì thật tình con cũng sợ bây giờ mà bỏ sợi niệt, bùa hộ thân của ông Thầy kia ra thì, bà Thầy ác đạo kia lại trù dập con tiếp, nên bây giờ tiến thoái lưỡng nan, quyết định nhờ Thầy giúp đỡ con. Nói ra với Thầy và mấy huynh đệ mà con nhẹ cả người và rơi nước mắt, mong thầy cứu con.

Tibu: Đi ngay vào vấn đề thì: Đây là sự giao thoa của nhiều cảnh giới trên một hệ thần kinh.

Nhận xét:

Hệ thần kinh này có khuynh hướng không chấp nhận cái chuyện biến cái thân thể này thành một cái chung cư. Tức là muốn thoát ra khỏi sự kềm kẹp này. Hệ thần kinh này đã từng cố gắng làm đi làm lại nhiều lần rồi. Và đây cũng lại muốn cố gắng làm thêm một lần nữa.

Giải quyết:

1. Điều đình với tâm thức (tức là suy nghĩ, để thấy được cái tai hại

của vấn đề):

11. Đây chỉ là thói quen hướng ngoại (theo kiểu nhờ vả các cõi), thích đi đường tắt (thích thần thông, thích làm Thầy với những thần thông).

12. Chưa biết được ý chính của Phật Giáo là: Tự Thấp Đuốc Lên Mà Đi.

13. Chưa biết được những tai hại, nguy hiểm khi bị nhập và bị cử động này nọ. Như:

- - Xuất tinh khi về già ---> bệnh trầm trọng ---> hoảng sợ khi chết ---> từ đó mà dọa vào cảnh khổ như:

- - Bệnh thiếu năng trí tuệ (down syndrome) có thể xảy ra cho mình vào những kiếp tới đây.

- - Và ở đâu cũng bị dân chúng ở đó chê ghét, dèm pha, chọc quê... Và sau cùng là "nói chẳng ai tin".

2. Thay đổi tầng số tâm thức, khi làm như vậy thì cơ hội thoát khỏi cái vòng lẩn quẩn này rất là lớn:

21. Bằng cách niệm (nhắm mắt 100% và niệm):

- - Niệm A Di Đà Phật với giọng nói bình thường của chính mình, khoảng 5 phút.

- - Vẫn giữ giọng niệm bình thường ở trên và từ từ ngân từng âm niệm cho dài (sơ sơ thôi). Mắt vẫn nhìn vào đấng trước mặt và điều chỉnh cho cái nhìn chỉ vào có một điểm duy nhất (to bằng đầu đũa).

Chiến thuật cho cách niệm này (Vết dầu loàn):

Từng tuần một: Duy trì cách niệm này từng tuần một.

Có nghĩa là:

Niệm bình thường như nói với giọng bình thường của mình (trong vòng một tuần).

Kế đó là hơi ngân dài cái âm niệm một tý (cũng trong vòng một tuần)
Nhích từng tý: Sau một tuần thì bắt đầu ngân dài tiếng niệm hơn một tý.

Bước từng bước: Làm cho chắc ăn, kỹ lưỡng, và theo sát chương trình tu tập này. (Có nghĩa là không có đọc gì hết ngoài việc nhào

vào là dợt y như trên)!

Rõ ràng hơn là: Không thấp nhang, không xưng niệm, không tụng kinh, không gõ mõ,... mà chỉ lo dợt theo công thức ở trên mà thôi. Nguyên ý của tibu là: Không có tự ý thêm hay là tự ý bớt cái gì hết. Không có chế độ cái gì nữa cả. Mà chỉ làm theo cách ở trên.

22. Bằng cách nhìn (đây là ăn thêm, hiện giờ chỉ cần biết cách niệm là được rồi):

- - Nhắm mắt 100%

- - Tập trung tư tưởng ngay đằng trước mặt, ngang với tầm nhìn và nhập chánh định trên một đề mục chọn sẵn

Chú ý: Khi màu vàng hiện ra ngay chỗ tập trung là đã đi được một bước đầu tiên rồi.

lienhuong: Con niệm trong tâm hay ra thành tiếng ạ.

Tibu: Niệm trong tâm.

lienhuong: Nằm, ngồi gì ở đâu cũng được hay phải ngồi ngay bàn thờ Phật. VÀ làm bất cứ lúc nào bao lâu cũng được hả Thầy.

Tibu: Nơi chốn không quan trọng. Chỉ cần làm được là tốt lắm rồi.

lienhuong: Thưa Thầy con muốn đọc câu nguyện, và sám hối trước khi vào tập có được không Thầy.

Tibu: Sức lực đâu có bao nhiêu đâu mà làm theo nghi thức này nọ làm gì? Chỉ cần tập trung làm như vậy là đủ đừ người rồi.

lienhuong: Thầy nói đúng, 2 hôm nay con không rời câu niệm Phật, trong sinh hoạt bình thường việc gì cần tập trung thì thôi, nhưng khi định lại là con niệm, con niệm trong tâm, giọng bình thường như người đi bộ: 1.2.12.1.2. nhưng con mệt lắm, cảm giác con kiệt sức, không nói chuyện nổi.

Đêm đầu tiên: khi nằm ngay ngắn, tay duỗi thẳng, con bắt đầu niệm, con ho, và sau đó là miệng con giật giật, giật qua trái, giật qua phải, giật lên rồi giật xuống, Tay phải con giật, rồi tay trái, rồi 2bàn chân, Nhưng giật nhiều và liên tục là miệng. Con vẫn bám vào đằng trước và chính giữa một vòng tròn bằng đầu đũa,... rồi con ngủ luôn.

Đêm thứ hai: (đêm qua) chuẩn bị lên nằm tập là con thấy mệt lắm, con thở không nổi, đem máy ra đo thì: huyết áp, tim bình thường,

Nhưng sao con mệt lắm, nhưng con ráng niệm, những niệm đầu với con rất khó nhọc, vì con không có hơi, niệm một chút thì bình thường, Nhưng hiện tượng bắt đầu giống như hôm qua: miệng giật... Con thoáng sợ, Nhưng trấn tĩnh, "không sao, thầy dạy, mình làm theo thầy, chắc chắn không sao", bên trái đầu con thoáng đau một chút rồi thôi, con niệm tiếp và vẫn bám vào điểm trước mặt, con thấy có đốm sáng trắng xuất hiện rồi tắt, Nhiều lần như vậy, miệng con giật mạnh... và con quyết định ngưng tập, con mở mắt rồi mà miệng vẫn còn giật một chút mới ngưng, con chạy lại máy định viết bài hỏi Thầy rồi mới tập tiếp, Nhưng mạng không online được, con nằm xuống và có ý định ngủ. nhưng vì thói quen nên con tập tiếp, Thì miệng cũng giật tiếp, đàm kéo lên hơi khó thở, nên không niệm nữa và con ngủ thiếp đi,

Sáng nay là sáng ngày thứ ba, con mệt lắm, sự mệt tăng lên hơn hai ngày trước. hiện tại bây giờ con cũng muốn mệt muốn dứt hơi, không biết tại sao nữa, Xin THẦY chỉ dạy con nên tập tiếp thế nào, Tại sao con có hiện tượng giật kia vậy Thầy? giờ con phải làm sao xin Thầy dạy con. Con Cảm ơn thầy.

Tibu: Tibu đã nói là sức khỏe không có bao nhiêu mà: Có nghĩa là hể mà dợt là nó đừ. Như vậy thì nên nghỉ mệt cho nó khỏe lại. Và khi khỏe rồi thì lại dợt tiếp.

Đây là chính cống cái "tự lực của chính mình đó" do đó cho nên, nó rã rời thân thể ghê lắm. Tuy nhiên mới có hai ngày mà đã mon men đến "Cận Định" rồi thì lẹ ghê rợn luôn đó 🤔 Mệt là vì chẳng còn ai hỗ trợ mình theo kiểu hình nộm nữa đó. Và đây là sức tu của chính mình đó. Như vậy là đúng hướng rồi. Và chỉ còn là nghĩ mệt: Đi ngủ bình thường như chưa tập gì hết (làm như vậy để cho dây thần kinh nó theo kịp). Và khi khỏe lại thì lại dợt tiếp. Chỉ còn thời gian mà thôi.

lienhuong: Luôn tiện Thầy cho con hỏi là: Tết này theo phong tục nhà con là 30 tết rước ông bà, làm 2 mâm cơm, một cúng ngay giữa nhà rước ông bà, Cửu Huyền Thất tổ về ăn tết, một mâm cúng ngoài sân cho vong linh, chiến sỹ., mà cúng thì phải mời, rồi van vái, nên

con cũng sợ, con trong tình trạng này thì có nên cúng không Thầy, Xin Thầy chỉ dạy, vì bây giờ dù việc nhỏ con cũng xin ý của Thầy thì mới dám làm. Con cảm ơn Thầy

Tibu: Thì làm cho có làm mà thôi. Không cần chú tâm gì hết. Làm cho có lệ. Niệm trong lúc cúng thì làm như là đọc báo vậy. Nhớ là đừng có đi vào công thức khấn nguyện mà con đã quen làm, mà chỉ cần gói gọn trong câu niệm Phật, niệm Phật (ba niệm) là cắm nhang xong rồi con đi chỗ khác và làm chuyện khác. Sờ dĩ làm như vậy là vì sức khỏe đang yếu.

lienhuong: Thầy ơi, con vừa tập xong vội viết bài báo cáo với Thầy để mai bận quá không báo cáo được (tết mà Thầy hihhi) 🤪 Con phát hiện ra ra hình như trong sinh hoạt gia đình bình thường con cũng không được nói nhiều, Nói chút chừng 5 phút là con mệt... nên con dành sức để tối tập...

Đêm nay trước khi vào tập tâm lý con rất thoải mái, Nhào vô là tập liền không đốt nhang, khấn vái gì cả... Con niệm và niệm đều, đều có khi vọng tưởng chen vào: ngày mai đi chợ mua gì? Nói chung là cơm áo gạo tiền, Thì tiếng con niệm nhanh một chút, vọng tưởng biến mất, cứ vậy... đằng trước mặt vòng tròn đen bằng đầu đũa quay quay vòng vòng rồi lớn dần, lớn dần, cứ vậy nhiên lần và rồi con có một cảm giác rất dễ chịu đây là cảm giác mà từ trước đến giờ con chưa có khi tập, (Thầy với các huynh đệ đừng cười có sao thì con kể lại vậy), Niệm thì vẫn đều nhẹ và có cảm giác "ồ dễ chịu quá, đã quá, như lạc vào thế giới Bồ Tát vậy", rồi bất giác con cũng thoáng sợ (thoáng thôi)" có khi nào đây là cảnh giới gì không trời", (nhưng nhớ lời Thầy không được chế chiêu nên cũng không dám đọc câu của Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi) Rồi cũng tự con thoáng nghĩ "mình đang niệm Phật mà, Niệm chắc, Niệm đều, Niệm không sai, Thì sợ gì" và con cứ niệm, và tận hưởng cảm giác thoải mái 🤪, con không thấy tê chân, mỏi gì cả... Và tự nhiên trong đầu con cứ phát ra chấm đỏ, chấm đỏ.... và hình như chấm đỏ có xuất hiện hay sao đó Thầy ơi, mà còn nhỏ và hơi lọt, con thấy không rõ (Thầy đừng la con, con không cố ý, xin thầy dạy con sẽ điều chỉnh lại)... và cứ như vậy đến khi tự nhiên

con mở mắt ra nhẹ nhàng, con dùng từ tự nhiên là bởi gì con chưa muốn hết tập, chưa mỏi. Mắt mở rồi, mà người còn cứng ngắt như khúc cây, tiếng niệm vẫn chưa thảng lại, gần 3 phút sau xe mới thảng được, rồi con xả...

Con có cần hỏi hướng không Thầy, Xin Thầy dạy con tiếp, Ngồi viết bài cho Thầy mà con vẫn thấy khỏe (hôm nay con ngồi lâu nhất kể từ khi tập đến nay) 🙏. Hồng biết mai có mệt không đây 🙏. Xin Thầy dạy con tiếp. Con Cảm ơn Thầy

Tibu: Con đánh y chang theo kiểu này thì phải thắng lợi mà thôi. Tuy nhiên, vì chi tiết là thân thể bị cứng ngắt như khúc gỗ: Là dấu hiệu của cái ngưỡng của sức chịu đựng của thân thể của con đó. Con điều chỉnh tác xạ ở chỗ là dợt sơ sơ hơn nữa. Có nghĩa là ít hơn nữa. Nếu con muốn dợt tiếp. Nhưng theo cái kinh nghiệm thì con nên nghỉ mệt trong giai đoạn ăn Tết. Tức là cho cái tâm nó nghỉ phép. Chỉ là niệm Phật chơi chơi y như hồi chưa biết tập dợt là gì cả đó. Tránh đừng có vào những nơi có nghi lễ này nọ như lên đồng...

Trong khi nghỉ mệt, con nên suy nghĩ về cái cảm giác thoải mái mà con đã được trong lần tập dợt này. Hello! Bà Con Cô Bác 🙏 tibu xin thay mặt hstd cảm ơn những sự hồi hướng này nọ cho lienhuong và cứ Hộ Đô Ta! Mà đẩy nhau cùng tiến tu. 🙏🙏🙏 Tất nhiên, nếu không có sự can đảm của lienhuong thì anh em mình là công cóc hết 🙏🙏🙏

lienhuong: Thầy làm con xúc động muốn rơi nước mắt. Con quyết không phụ lòng Thầy và các huynh đệ dành cho con.

Con chưa hiểu từ: điều chỉnh tác xạ, Xin thầy giải nghĩa giúp con. Thầy cho con không nghỉ phép được không Thầy, Tết nhưng con vẫn dành thời gian tập được, giờ con thấy ghiền tập

Tibu: Điều chỉnh tác xạ là danh từ nhà binh trong khi dùng pháo để yểm trợ. Một người ở xa (khẩu pháo) được người ở ngay mặt trận điều chỉnh cho trúng mục tiêu. Do đó, chỉ có ý là con nên dợt ít lại hơn một tý nữa (vì tình trạng cứng người ---> do tập trung quá mức vào câu niệm Phật đó) Để tránh tình trạng này thì con nên thư giãn hơn nữa cái thân thể của con.

Con cứ tập vừa vừa mà thôi (nhớ là vừa vừa thôi đó nghe). để đây

thần kinh nó theo kịp nhịp tiến tu. Bà Con Cô Bác sẽ chữa hồi hướng về phía con.

lienhuong: Những ngày giáp tết (28,29,30) mặc dù bận rộn nhưng con vẫn dành thời gian để tập, Nhưng không được như ý, cái xác mình nó mệt quá thì ý chí mình cũng thua luôn Thầy ơi, con niệm nhưng giọng con bị ngọng, không thể nào phát âm chữ Phật cho rõ được, con cố gắng thế nào nó cũng chỉ là Phựt, Phựt, chứ không Phật được, sao niệm trong tâm mà vẫn bị ngọng vậy Thầy?

Tibu: Hehehe 🤪🤪 Là vì cái gốc là dân Địa Ngục nên khi nó mệt thì nó lại theo thói quen dùng lại âm thanh mà con thường niệm ở dưới đó 🤪

lienhuong: thế là con quyết định ngưng tập, ngủ nghỉ ngơi nguyên ngày mừng một, tới tới tập tiếp thì tập ngon lành, A Di Đà Phật rõ ràng.... Vậy là con đã hiểu "ý chí muốn tập, mà xác mệt quá thì cũng thua luôn" thế là con quyết định nghỉ ngơi mấy ngày tết....

Tibu: Thì đến nước này thì chỉ còn cách này thôi.

lienhuong: Tới qua con chính thức tập lại, đốm sáng của con ngoan ngoan gom lại chính giữa, và con cũng niệm đều bình thường. Xin Thầy dạy con là tập tiếp tục niệm bình thường, hay là ngân dài câu niệm ra ạ.

Tibu: niệm thông thường y như con dợt như vậy thêm một tuần nữa cho chắc ăn, rồi vào cách tu tập chính thức. Con hết bị Tha Hoá nó trực tiếp ảnh hưởng rồi. Chỉ còn vài chi tiết không đáng kể nữa thôi. Như là tự nhiên buồn buồn (không có nguyên nhân), Tự nhiên cảm thấy cô đơn (cũng không có nguyên nhân), tự nhiên sợ sợ... Sở dĩ mà con cảm nhận được như trên là vì phía bên kia họ đang mất dần sự liên lạc với con.

Nguyên tắc là:

Không thèm để ý tới họ, không có trò chuyện, nhắn nhủ, gọi nhớ,... gì với họ hết. Vì họ còn lén lúc chơi xỏ lá mình (lý do là con chưa có thể thấy được họ). Nên con biến cái khó khăn này thành sức mạnh công phu theo kiểu: Chuyện mình, mình lo! Không thèm đếm xỉa gì về phía bên kia.

Và như vậy, con cứ dợt với sức lực là 70% mà thôi. Chưa có gì mà vội vàng, hoặc là gấp gáp gì cả! Nhớ là dợt đều đều. Một thì cứ nghỉ giải lao vài ngày. Con không phải là người đầu tiên bị tình trạng này đâu mà lo 🙄🙄🙄

lienhuong: Nghe lời Thầy để tránh "ngựa quen đường cũ" tết nay con không cúng kiến, khẩn vái gì cả, 30 tết đón giao thừa, hay thấp nhang ông bà con chỉ thay vào bằng A Di Đà Phật (3 lần) mà thôi. Con không đi chùa như mọi khi vì, hiện nay tâm lực con còn yếu, mà chùa thì bên ngoài là Phật nhưng bên trong luyện bùa, ngải tùm lum, Nên con đành đem Phật vào trong tâm thôi.

Con cũng thấy mừng là: cứ nhắm mắt lại là đóm sáng có ngay trước mặt, và cứ vậy mà niệm. Sáng sớm nay trong lúc tập con thấy đóm sáng đảnh trước mặt con biến thành màu vàng cam (vàng của lửa) vài giây rồi mới trở lại bình thường.

Tibu: Cho tới đây thì con nằm trong chương trình phục hồi tâm lực. Con cứ như vậy mà oánh tới tới luôn.

lienhuong: Thưa Thầy con phân vân một điều là: Con không cầu nguyện và hồi hướng được cho ba, má, chồng, con, và em con được bình an, mạnh khỏe nên con cũng lo lo cho họ, Xin Thầy chỉ con làm sao để vẹn cả đôi đường.

Tibu: Nhưng đến phần này, thì chưa được 🙄 là vì tâm lực con chưa đủ mạnh. Nếu mà con tác ý thì họ lại chui vào con nữa.

Nên con chỉ tập 75% sức lực là được rồi.

Con cố lái cái màu của đóm sáng bằng cách tác ý cho nó sang màu đỏ tươi. Con mà làm như vậy thì con sẽ có cảm giác hơi lạnh nó tự động thoát ra khỏi thân thể của con. 🙄 Đó là khí lạnh của họ hay đúng hơn là những cái tàn dư của họ do chịu không nổi cái mùi vị của Chánh Định mà nó thoát ra đó. 🙄🙄🙄 con cứ làm từ từ, đừng có nhún ga. Mà cứ giữ 75% mà thôi. Và nhớ là thư giãn và đồng thời vui vẻ lên 🙄🙄🙄

lienhuong: Thưa Thầy, bình thường con cố gắng tập không rời tiếng niệm Phật, tới qua khoảng 6g tối con bị lên huyết áp, Tim ... và đặc biệt là cứ hay có những suy nghĩ nhớ tới bà thầy tà đạo kia lóe lên

trong đầu con, con đánh đập ra bằng cách niệm Phật, con vừa ngâm chân trong nước nóng, uống nước chanh (con hạng chế dùng thuốc, thay vào bằng phương pháp cổ truyền), vừa niệm, con nhắm mắt niệm, mệt thì con mở mắt niệm.... Con cứ làm như vậy, huyết áp cứ lên rồi xuống, Xuống rồi lên... nữa bên đầu trái con nhức, con tìm cách thư giãn như xem tivi, Niệm Phật, cho đến 10giờ, huyết áp hơi ổn và con cũng mệt quá nên cố gắng ngủ, không tập dợt được gì. Sáng nay, hiện giờ đầu con vẫn còn đau.

Vấn đề là: Sao khi con niệm bình thường thì không sao, nhưng khi con niệm để trấn áp những suy nghĩ bậy bạ thì đầu con đau quá, và con chiến đấu = cách đó thì có được không Thầy? và khi huyết áp tim con đang lên con có nên niệm Phật không? Xin Thầy chỉ dạy. Vì không được quán gì trong lúc này, Nên con xin Thầy cho con được liên tưởng tới hình Thầy, để tiếp thêm nghị lực cho con.

Con rút ra được một điều rất quý giá: Bình thường tiếng niệm, chữ Phật dễ mà không chịu niệm, đến khi muốn niệm, chữ Phật tìm không ra, cứ toàn là Phật, Phật... ai có trải qua thì mới biết.

Tibu: Áp huyết thì có bà con chỉ cách uống thuốc ở chỗ này nè:

<http://www.hoasentrenda.Com/smf/index.php?topic=925.0>

Đau đầu là do suy nghĩ nhiều quá đó. Cho nên dợt vừa vừa lại.

Thông thường là thư giãn cơ thể và niệm theo kiểu tăng ga từ từ tùy theo sức của mình, làm lỗi là nó đau đầu. Nên tránh làm cho nó rơi vào thói quen là đau đầu. Làm sao cũng được, miễn là con thấy dễ chịu và dợt đều đều tùy theo sức của mình, không nên nhả ga nhiều quá mà nó lại nhức đầu.

Vì sao niệm Phật trong tâm lại mất sức? « on: January 06, 2011

tudieude: - Đầu buổi công phu con niệm Phật giọng cao, nhưng sao khi tập một lúc lâu lại tự nhiên niệm với giọng cao không được nữa, mà nó lại tuột xuống giọng bình thường ă?

- Niệm trong tâm mà sao cũng mất sức như niệm ra tiếng vậy thầy?
Nguyên nhân nào mà nó tự nhiên tuột xuống vậy ă?

Tibu: Hay lắm đó! Hoi hay quá! 🤪🤪🤪

Khi mình niệm theo kiểu như vậy thì mình đang dùng tập thể dục hệ thần kinh đó. Hệ thần kinh khi bị vận chuyển như vậy thì sẽ trích ra một tý "Tinh Khí" để xử dụng. Khi nó không đủ thì nó dừ vì hết xăng (hết pin).

Cũng như là mình quán ra cái cục ngọc và niệm "Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật. Thì sau đó là con đói nó ập tới. Hoặc là mình quán ra bộ phận đó (cổ họng đang ngứa) và niệm Dược Sư như cách trên thì sau khi bớt ngứa (bớt liền) thì nó mệt rã người luôn! Tại sao? Tại vì hệ thần kinh đã được vận hành tối đa để tự điều trị con bệnh.

củkhoaịsùng: Chú ơi, còn trường hợp của con thì... bị đói hơn nữa, là con không có sức để mà niệm 🤪🤪 Con cảm thấy cái sức/lực này nó phải bắt đầu đâu đó gần cái rún (trên 1 tý thì phải) và nó yếu xỉu như khi mình bị bệnh muốn mà không nhấc nổi cánh tay vậy. Chỉ gần đây con cảm thấy niệm có hơi hơn một xíu thôi (con cũng tập vtc đều). Con bị sao kỳ vậy Chú 🤪

Tibu: Nguyên nhân cũng do cái nghiệp sát của mình mà ra. Nó ngăn chặn không cho máu nó đem chất bổ tới những nơi mà mình đang cần. Vấn đề thẩm thấu của các vách động mạch của mình không có nhiều, nên tuy rằng bên trong giòng máu thì đầy đủ nhưng nó không đem chất bổ này vào các tế bào được. Rõ hơn một tý là y như là bệnh tiểu đường: Đường thì có dư trong máu mà nó không thể đem vào các tế bào được, cho nên con người cứ bị đói và khát từ đó sinh ra tình trạng ăn nhiều, và uống rất là nhiều,...

Theo thời gian thì vấn đề này có thể quân bình lại cho mình nếu mà mình phối hợp được sự thư giãn và sự hài hoà trong công phu, và các sinh hoạt của chính mình trong đời sống.

Y như là chuyện cao huyết áp, nó là thói quen của sự căng thẳng thần kinh. Khi mình từ tốn, và thư giãn được rồi: Thì mình mới có thể hiểu được thật sự sự thư giãn là nó như thế nào rồi, qua câu nói:

- - Hoi chưa bị tai biến mạch máu não: Tui suy nghĩ nhiều và lung tung ghê lắm. Nay thì tui hiểu là không nên cho nó suy nghĩ nhiều

quá vì nhiều quá thì nó lại bị nữa!

Chú chỉ sưu tầm và ghi lại những kinh nghiệm cá nhân. điều này khó nói cho hiểu lắm, chỉ trừ trường hợp là chính mình làm và đã có lúc mình làm đúng. Ủ mà kỳ lắm nghe, từ hồi quen con cho tới giờ chưa có lần nào chú lại quên con cả! Nó là đề mục của chú luôn đó. Ráng mò ra cho đúng cái vận tốc tập dợt của con là nó yên liền thôi. Cái mà có lúc nó khỏe đó.

Rắc Con: đề mục chú là củ khoai hả chú 😊

Tibu: Hehehe! Chuyện nó là như vậy: màn tivi, đọc trong tâm: củ khoai sùng --> nó ra một anh chàng hồi xa xưa khi còn làm ăn trộm với chú 🤪 Và tư tưởng lại xuyên qua đầu! ---> A! Thì ra là nó! 🤪 chú lại hỏi: Còn bây giờ thì sao? ---> Nó ra một câu chuyện khác hẳn ---> Ý da! Thôi thì nương nhau mà tu hành thôi. Hehehe

lienhuong: Thưa Thầy cho con hỏi là: việc quán đê tự chữa bệnh cho mình như vậy chỉ thực hiện khi cơn bệnh ập tới thì mới quán, còn bình thường thì không. Vì con bệnh tim và nên con muốn thường xuyên quán trái tim mình và niệm Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật có được không ạ? và nếu được thì có quán cùng với chấm đỏ hay quán riêng theo thời khóa.

Tibu: Có hai (2) cách:

1. Ngon lành thì quán cái hột vẹt dựng đứng, hai đầu to bằng nhau (elipse). Trong đó có một anh chàng đầu trọc bện đồ vàng ngồi kiết già, bắt ấn Kinh Cang (hai tay đan vào nhau). Nhìn vào ngay ngực của anh chàng này mà niệm như trên và niệm tới luôn, cho đến khi tu sĩ tự ngủ.

2. Dùng "Cận Định" nghĩ ngay chỗ bị đau, bị rát, bị nhói, bị nặng,... (Bằng cách là dùng ngón tay để lên ngay chỗ bị những cảm giác trên, tất nhiên là một lần thì chỉ có thể làm một chỗ mà thôi) niệm như trên cho tới khi thấy đằng trước mặt cái viên lưu ly của mình và nhìn vào đó cứ niệm mạnh vào (Nhấn mạnh ngay âm: Lưu Ly). Con đối ập tới: Nhắc cái tâm là hể mà đối thì ăn hết cái bệnh này đi.

Sau đó là niệm cầm chừng cho tới lúc tự đi ngủ. Nhớ là đừng có ăn gì cả khi bị đối ập tới bất chợt.

lienhuong: Thưa Thầy lỡ quán ông đầu trục đó mà hiện ra mặt của Thầy thì tụi con có bị tội không ạ?

Tibu: Không bị gì hết 😊😊 làm đúng thì nó chỉ con một hình mà thôi

lienhuong: Thưa Thầy 2 cách trên mình dùng cho những con bệnh cấp tính thôi., hay mình dùng thường xuyên cho những bệnh mãn tính cũng được ạ?

Tibu: làm đại đi. Có khi phép lạ lại xảy ra đó

Liên Hoa Tạng và Tu sĩ già « on: September 05, 2010

Ruabien: Chú Tibu cho em hỏi.

Phải chăng con đường của Nhị tu tập là dùng Mật tông đi vào LHT đăng ký làm BT với ngài Tỳ Lô Giá Na, sau đó dùng Tứ Thiên Bát Định để vào Hữu Dư và Vô Dư Niết Bàn...?

Các Tu sĩ già chát như đệ thì không hy vọng vì lực bất tòng tâm. Tu thì có tu, tập thì cứ tập và chờ ngày về với ngài A Di Đà. Nhưng muốn theo lối mòn của Nhị thì phải làm sao? Học pháp này ở đâu? Nguyên vọng là gì? vân vân và vân vân. Mong chú trả lời nhiều hơn các câu hỏi ở trên thì càng tốt.

lubutaba: Tui biết ông muốn khởi động lại tinh thần cầu học trên diễn đàn. Nên hỏi chớ không phải không biết. Nhưng vẫn xin phép Thầy khua đại cái mỏ tày lay gọi chút là.

Quy trình gốc là:

- vào cho được Tứ Thiên
- sắm màn TV và kiếm hộ pháp
- đánh lộn với hộ pháp để chùi rửa tâm thức
- nhâm nhi Diệt Thọ Tướng Định để đánh bóng cái TV và say xin trong Thanh Tịnh
- vào được DTTD 2, 3 lần là đi gặp Ngài Quan Thế Âm để ấn chứng
- rồi nhờ Ngài này dẫn độ đi gặp Ngài A Di Đà
- nhờ Ngài A Di Đà dẫn độ đến Liên Hoa Tạng cùng với Ngài Quan Thế Âm và Hộ Pháp
- cùng với 3 ngài này hội đồng Ngài Tỳ Lô
- Phán Bản Hoàn Nguyên hay là Ta Về Ta Tắm Áo Ta

- Ngài Tỳ Lô ẩn chứng xong là sắm nhà lá để trụ mà độ sanh
 - Đi du lịch thăm các Ngài, các cõi trong Liên Hoa Tạng để học hỏi
 - Xuống Địa Ngục búp Ngài Địa Tạng để nghĩa cho được Kinh
 Khổng Tước. để xem mấy thằng bạn ba trời của mình cần gì, thiếu gì
 mà cứ ì à ì ạch hoài. Trong tất cả các giai đoạn của quy trình, hành
 giả phải xả thân làm đủ thứ chuyện tào lao thiên để để mua sắm
 Phước Báo thì quy trình mới không bị ngắt quãng, gián đoạn. Có
 tiền thì mới mua được tiền mà.

*Các Tu sĩ già chát như đệ thì không hy vọng vì lực bất tòng tâm. Tu
 thì có tu, tập thì cứ tập và chờ ngày về với ngài A Di Đà.*

Nhắc lại lời Thầy là không nên khóa cái Tâm của mình với những
 xác định tâm kiểu này. Xác định kiểu này là con đường cơm cháo có
 cơ hội thành con đường giải lao ngay. Đồng ý với bạn là cứ chơi đại.
 Tới đâu thì tới. Làm bây giờ thì mai mốt ở trên khỏi làm. Và trong
 hoàn cảnh khốc liệt mà vẫn đánh lừa thì khi nó net, nó net mạnh hơn
 do có ma xát.

*Nhưng muốn theo lối mòn của Nhị thì phải làm sao? Học pháp này ở
 đâu? Nguyên vọng là gì? vân vân và vân vân. Mong chú trả lời nhiều
 hơn các câu hỏi ở trên thì càng tốt.*

Đúng là lối mòn. Mà Lối Mòn thì Xưa Cũ.

Quy trình phát triển không nhất định phải như thế này hay như thế
 kia.

Có Nhị thì từ Thiên mà vào. Lại có Nhị từ Tịnh mà vào. Nhưng căn
 bản là họ vừa xây nhà lầu và vừa làm để ra tiền.

Có môi trường ngon lành. Nhưng cũng có môi trường ạch đại.
 Nên phải uyển chuyển theo từng môi trường của từng hành giả.
 Có vậy mới kịp thời ứng phó với những khác biệt trong các hoàn
 cảnh sai biệt.

Trong lịch sử loài người, không hề có 2 trận đánh giống nhau.

Học Binh Thư chỉ để học cách vận chuyển lương thực, cách dàn binh, lối bố trận... Nhưng áp dụng tinh tế và uyển chuyển thì mới thắng được trận chiến.

Cũng nên cẩn thận khi hành giả nắm vững quy trình vì nếu Ngũ Âm Ma nó vẽ chuyện, thì kinh nghiệm tu tập của hành giả chỉ là vọng tâm. Để kiểm tra thì cứ đếm thử trong tủ sách hiện tại của mình có bao nhiêu cuốn, trong bếp có bao nhiêu cái chén, cái bát

Kinh nghiệm riêng: nhìn cái đèn chùm với 1 lô đèn và giây lòng thòng. Nhắm mắt, đếm đèn, cho 1 con số. Mở mắt kiểm tra lại. Sai tét bát. Bản ngã nó buồn. Ô hô ai tai... Thấy mẹ chưa. Nhắm mắt lại. Giữ cho thanh tịnh. Đếm bao nhiêu cái giây lòng thòng. Có 1 con số là 30. Mở mắt ra. Kiểm tra lại. Đúng. Nhưng về nhà làm thêm đi con. Chưa được. Phải bá (100) phát bá (100) trúng thì mới ngon... hihhi ... Và ăn chắc thì nên nhờ người giỏi hơn họ kiểm tra lại. Kiểm tra chớ không phải hỏi để được xác định. Hai cái khác nhau.

Nhất Tâm « on: November 02, 2009

TLT: Nhất tâm thì bất loạn nhưng mà bất loạn có phải là nhất tâm: VD nếu bị giờ con nhất tâm không loạn trong 1h thì: 1h -2h con nghĩ về đi chợ, từ 2h-3h con nghĩ về nấu cơm....và con biết con đang nghĩ về điều đó thì có phải là nhất tâm không?

Tibu: Nhất tâm và đồ ăn rất là thanh tịnh.

TLT: Chung qui Nhất tâm là sao hả Chú? Nhất tâm khác thế nào với kiểm soát tư tưởng ở "trình độ cao"?

Tibu: Mình suy nghĩ đến quên cả mình là Nhất Tâm.

Do đó mà nó có... Dục Nhất Tâm. Ly Dục Nhất Tâm. Giải Thoát Nhất Tâm... Tất cả đều có hậu quả của nó.

TLT: Nhất tâm chỉ đúng với niệm Phật?

Tibu: Khi làm chuyện gì mà quên cả mình là đang "Nhất Tâm". Do đó cho nên... ai cũng có kinh nghiệm về cái Nhất Tâm này, kể cả trong trường hợp chửi lộn...

TLT: Nhất tâm có công dụng gì? Để làm gì?(trình độ nhập định)

Tibu: Nhất Tâm là xe tải, và tùy vào nó đang tải cái gì thì nó cho kết quả về cái đó.

TLT: Nói chung có cái gì liên quan đến Nhất tâm chú giảng giùm con chứ con thấy mơ mơ hồ hồ quá

Tibu: Nhất tâm là chú ý đến quên mình mà thôi.

Bất Loạn thì mới thấy được một cái gì đó.

Ví dụ như người khắc tượng:

Nếu là tượng Phật thì người nghệ nhân này tương đương tới Tứ Thiên Hữu Sắc khi làm xong thì tượng nó... sống. (Do chuyên chở khái niệm Giải Thoát)

Nếu là tượng văn minh Hy Lạp thì nó lại là Ngũ Âm Ma. Người nhìn tự nhiên không có cái nhìn thanh tịnh. (Do chuyên chở khái niệm Sắc Dục). Tuy rằng hai bức tượng đều đẹp không chê vào đâu được. Và cả hai nghệ nhân đều Nhất Tâm.

TLT: Xe đạp thì ai cũng có,... nhưng hiếm ng có "xe tải". Vậy bằng cách nào /làm thế nào để có "xe tải" này ạ?

Tibu: Chở nhiều: có hai cái để chở nhiều: Mức độ Nhất Tâm mạnh và thói quen.

TLT: Khi quên mình, Thì thường là mình thích cái gì quá thì mình quên mình. VD: Chú viết bài hay quá, Tụi con đọc mê mẩn ...

Nếu nói về mục đích thì là tụi con "nghe" pháp là tốt, Nhưng thật ra thì con thấy là hình như tụi con... có si mê trong đó mà si mê thì là xấu (nhất tâm nghe pháp thì lại là tốt)

Hoặc VD: 1 ng làm từ thiện, lúc đầu mục đích là vì bản thân (quảng cáo, nghĩ về phước báu...) nhưng làm riết rồi ng ta cũng... si mê, có lúc làm vì quên mình thì cái nhất tâm này là tốt hay xấu (ui! sao con không biết diễn tả như thế nào đây nhỉ?). Đại loại là Nhất tâm -có mục đích tốt nhưng.. mê mẩn không kiểm soát (là xấu) hoặc ngược lại Nhất tâm có mục đích xấu nhưng khi làm thì là tốt (có nghĩa là khi làm từ thiện "mê mẩn " nhất tâm thì mình" giống" Bồ Tát nhưng khi mình làm mình không thương người như Bồ Tát thì mình ... ra cái giống gì ạ?)

Tibu: Động tác "Nhất Tâm" không có tốt và xấu. Chỉ tốt và xấu khi nó Nhất tâm vào cái gì mà thôi. Bàn về "Si Mê" thì si mê người tu giỏi hơn mình là tốt! Như là si mê ông Phật thì cứ si và mê. Còn bàn về Bồ Tát thì hoặc là giống y chang (với đầy đủ: Từ, bi, hỷ, xả) và nếu không giống y chang thì lại giống..."Bồ nó tát"

TLT: Nhất tâm trong tim đề mục là mức nào ạ? (là sơ thiền trở lên?)

Tibu: Đúng 100%.

TLT: Cái nhất tâm này có dẫn đến cái nhất tâm khác không? hay tách biệt hẳn ra. VD: Từ cái nhất tâm trong hành động (VD như Chú nhất tâm giúp ng đến "chết bỏ" nên Chú giống Bồ Tát) thì nó có dẫn đến cái quả "Thấy" (là Chú dễ Nhất tâm dễ nhập định, dễ thấy Phật...) và quả Thành (Chú thành Bồ Tát thiệt) phải không ạ?

Tibu: Hành giả vì lý do gì đó mà ngưng ngang xương, thì coi như là đứt phim. Còn làm dài dài và cứ thế mà tiến thì có khi cái này nó dẫn đến cái kia. Thông thường: Từ trình độ này mà muốn qua trình độ kia "chỉ bằng hành động mà thôi": Là nó mất cỡ 10 kiếp đối với tu sĩ thượng hạng hạng nhất. Còn bằng phương tiện Nhất Tâm rồi tới Nhất Tâm Bất Loạn thì nó có thể xong trong kiếp này (Phật Ngôn).

Tha Tâm Thông của Thầy đối với học trò March 02, 2010

HHDL: Trưa thứ 7 ngày 14 tháng giêng âm vừa rồi; lúc 12giờ, con check mail không thấy có gì đặt biệt nên bỏ đi tập đề mục... vào định con quán màn hình TV mà con liên tục hỏi mượn của ngài A DI ĐÀ (nên ngài động lòng cho con mượn sài) con đưa tên người.... con quan tâm vào màn hình và hỏi ông ấy ở đâu? làm gì? đang tu môn gì? và thậm chí địa chỉ IP ông ra sao? thì trên màn hình thay vì câu trả lời con lại nhận được hai thư điện tử email của thầy trong hộp INBOX của yahoo....thư chưa đọc nên có màu đen đậm so với các thư đã đọc.... con không hiểu nên tưởng là màn hình TV của con chưa đủ điện nên chưa bắt sóng được he he ... sau khi xuất định con ngồi vào máy tính, bật máy lên và check mail lại thì.... Ô HỒ... quả là yahooooooô..... con thấy trên hộp inbox của con đúng là có hai lá thư của thầy chưa đọc.... he he con hồi hộp mở thư ra; aha.... thầy giải

đáp mọi thắc mắc của con về ông.... mà con quan tâm... ông ấy tu ra sao? và làm gì.... thậm chí thầy con chỉ chỗ để con thấy được hình ảnh của ông trên mạng nữa ha ha hay quá thầy ơi.... thầy ơi cái này có thể gọi là tha tâm thông chưa thầy? vì con chỉ hỏi màn hình TV tức là chơn như của con... vậy mà thầy lại trả lời.... không gọi là tha tâm thông thì là gì thầy nhỉ?

đúng vào lúc con đang tranh luận tha tâm thông với ông.... đó.... hehe cảm ơn thầy đã cho con ân huệ này....giờ thì con tranh luận về tha tâm thông mà không ngưng mồm nữa, (không cần trích dẫn kinh sách nữa)... vì có làm thì có nói he he.... cảm ơn thầy ... con mê tu quá thầy ơi....sáng trưa chiều tối.... nhiều lúc ham tu nên chán làm việc luôn.... hehe...

Tibu: Thông thường là vậy. Không có cái này thì chỉ cho người ta thì chẳng được gì cả. Tuy nhiên, đây là đường dài nên chú ý dùng cái nhỏ (công việc làm ăn) nuôi cái lớn là công phu tu tập. Đừng có làm cái gì mà thái quá mà gia đình không vui. 🙄🙄🙄

Tui nhỏ tu hành « on: March 15, 2011

Ann: Con thấy ham cái chùa này quá và muốn dụ cho con bé nhà con nó tu tập mà giờ con không biết bắt đầu từ đâu. Con nhỏ nhà con nó 13 tuổi rồi mà con từ xưa tới giờ chưa có ai tu tập cả, về Phật pháp con hiểu cũng chưa rõ ráo rề mà giảng giải cho nó. Thầy chỉ cho con phải làm sao bây giờ? con có nên xin đề mục trước hay cứ bảo nó niệm Phật quán chẩm đồ trước? Mà cái căn bản là làm sao giải thích được cho nó hiểu vì sao phải tu tập hả Thầy?

Con vô minh quá đi mất,

Tibu: Tạo cho nó thói quen nghe chuyện này bằng cách cho nó coi truyện tranh, nói cho nó nghe mơ ước của mình về chuyện này.

Chú cho con hỏi « on: March 11, 2011

midmoon: Bà Ngoại con thường ngày niệm A Di Đà Phật nhưng niệm thành tiếng và có lần chuỗi, mỗi ngày 10 xâu chuỗi tức là 1080 biến. Con có hướng dẫn Ngoại là niệm trong tâm và niệm kéo dài

thành từng tiếng nhưng không có quán chấm đỏ vì sợ Ngoại mệt, con nói Ngoại cứ niệm trong tâm không cần lần chuỗi cho đến thấy hơi mệt thì ngừng niệm. Con hướng dẫn Ngoại niệm như vậy có được không Chú? Con xin Chú hướng dẫn thêm cách niệm cho người lớn tuổi như thế nào cho đúng với ạ.

Tibu: Tâm người lớn tuổi thì y như là tâm của trẻ em. Ngoại cần được sự khuyến khích thường xuyên. Và được bơm lên qua câu: Phước báu nhà mình nhìn lên thì thua xa người ta, nhưng nhìn vào Thân Ngoại thì dư xăng: Đã chừng này tuổi rồi mà tâm còn hướng về Phật và còn biết cách niệm Phật nữa thì ít có ai bằng:

Ngoại nên làm như vậy nè:

(Rồi con đưa cái hình của Ngài A Di Đà ra và chỉ vào cái chấm đỏ).

- - Ngoại nhìn vào đây, rồi nhắm mắt lại và niệm vào chỗ đó.

(Rồi con để tự nhiên Ngoại sáng tác ra cách của Ngoại).

Cách này là cách mà Chú đã chỉ cho Má Chú tập.

Chân Như: Tối qua công phu, khi con đang quán, chấm đỏ đã u lên, nhỏ hơn cả cái đầu đũa, màu đỏ đã tươi hơn chứ không còn màu đỏ bầm nữa. 🙏🙏🙏🙏 Con có cảm giác cái không gian đen xung quanh chấm đỏ có mấy cái bóng gì đó u u lên nữa.

Con nhìn cái chấm đỏ được một lúc thì nó biến mất, chỉ còn không gian đen. Lúc này con cảm thấy mất đi cảm giác thân thể, con cảm thấy như người mình nhẹ hơn, con nghe được hơi thở của mình nhưng lại không cảm thấy mình đang thở, con đang cầm xâu chuỗi trên tay nhưng lại không có cảm giác trên tay mình có xâu chuỗi, con cũng không có cảm giác là mình đang nằm trên giường nữa. Nó ngộ quá thầy ơi, người con nó nhẹ lắm và con biết được là mình đang rất tỉnh!

🙏 Trong cái không gian đen đó, con thấy hình ảnh mờ của một cái phòng lớn trong bệnh viện, có nhiều giường xếp thành hàng, có nhiều bệnh nhân lắm Thầy ơi. Tuy cái hình ảnh nó mờ, nhưng khi nhìn hình ảnh này thì con lại nhớ đến 1 hình ảnh khác: Con thấy có 1 người dẫn con vào bệnh viện để thăm 1 người quen mới sanh em bé. Để đi đến được chỗ người đó, con phải đi ngang qua rất nhiều phòng, mỗi phòng đều có rất nhiều giường bệnh, đầy cả bệnh nhân, ai cũng

đau, cũng buồn cả.

Con giữ cái cảm giác và hình ảnh đó được một lúc, con không biết là mình đang làm đúng hay sai nên con đã cố động đậy cái tay và thoát ra khỏi cái cảm giác ấy. Sau đó thì vùng ngực của con nó cảm thấy nặng, cái bụng thì buồn nôn làm sao á. Và rồi con bắt đầu ngủ 🤔

Tibu: Nó xuất hồn đó. Con nghỉ một vài ngày xong rồi đợt tiếp. Cái cảnh mà con thấy vừa rồi, con có thể thấy lại được khi con gặp được Ngài A Di Đà.

Happy Life: Những người được Nhí độ về cõi Tịnh Độ, trong đó bao gồm rất nhiều người đủ thứ nghiệp khác nhau. Những người này lên Thượng Phẩm Thượng Sanh/ Cửu Phẩm Thượng Sanh liền.

Vậy có cần qua giai đoạn thanh lọc trong hoa sen ở hồ Liên trì không vậy thầy.

Tibu: Có chứ nhưng thông thường phần này được các Nhí dạy kèm nên chuyện nâng cấp rất là lẹ.

Happy Life: Nếu không được thanh lọc vậy, vậy cõi nước Cực Lạc không còn là cõi "Chư Thượng Thiện Nhân" rồi phải không thầy?

Tibu: Không có chuyện nếu... này nọ đâu. 🤔 Sống ngay bên sư tổ của các bậc Thầy mà!

Happy Life: Con vẫn chưa hiểu được tại sao Đức Phật Thích Ca lại nói 5 lần "khó lắm" khi nói về pháp môn Tịnh Độ?

Tibu: Có người đọc sách về Tịnh Độ và bẻ lại rằng:

Đi học Bác Sĩ là khó, nhưng đâu có ai chỉ cần niệm "Bác Sĩ" là thành Bác Sĩ đâu? Do vậy mà chỉ có bọn không hiểu biết như mấy ông mới tin rằng: Đọc 10 lần câu A Di Đà Phật là... thành Phật liền!

Đây là một cái khó. Mà nói cho người trên hiểu thì khó ghê lắm. Để qua bên đó: Nhí chỉ cần một niệm mà thôi. Cái này còn khó hiểu hơn trong bài kinh nữa!

TLT: Số là, khi Bố chồng con bệnh và sắp mất. Ở nhà mọi người niệm Phật cho Bố "Anh hàng xóm nhà con" (ông xã con đấy) thì lại niệm Phật quán chầm đỏ và thêm là niệm vào trán người sắp mất (con nói theo cách HSTD). Anh ấy bị "gấu rượt" hay sao mà mới ngồi 2,3 lần gì đó đã thấy chầm đỏ sáng chói và sau đó xuất hiện Ông

Phật. Con hỏi là anh thấy ông Phật trong cái hột chấm đỏ hả? và Ông Phật đứng trên Hoa sen không? hoa sen mấy cánh? Anh ấy nói là: thấy ông Phật đứng trên hoa sen giữa không gian bao la mênh mông, mặc áo vàng... như trong hình nhưng không nhớ hoa sen mấy cánh, ông Phật không phải ở trong hột vệt chấm đỏ, mà là chấm đỏ xuất hiện trước, rồi biến mất, sau đó mới là Ông Phật. Chú ui! Con phải nói như thế nào cho anh hàng xóm nhà con tập tiếp a? (vì con cũng mừng quá à)

Tibu: Giữ luôn như vậy luôn.

Khi mà có ánh sáng chiếu về hướng mình thì lúc đó là niệm hỷ lạc... hỷ lạc (cách nhau 1 giây). hehehe nghe báo tin mà sướng cả người luôn! 🤗🤗🤗

Đồng Kiệt: Thầy ơi, mấy nay con ngồi niệm Phật quán chấm đỏ thì như bình thường ra chấm trắng, vẫn đều đều vậy nên con làm như theo lời Thầy, cố gắng vẽ viền và quán cho ra màu đỏ thì con thấy đã có viền, to cỡ bằng đầu đũa, lúc thì mờ nhưng hầu như là màu đen phía trong cái viền đó Thầy...

Tibu: Màu đen là vì buồn và lo mà nó ra như vậy đó.

Đồng Kiệt: chứ chưa bao giờ thấy có màu đỏ xuất hiện hết Thầy à. Có cái lạ là hôm trước con đang ngồi quán thì thấy không gian giống 3D vậy nhưng lại thấy mặt của nhiều người, hầu hết là mặt của em bé chứ ít thấy mặt của người lớn, cảm giác lúc đó giống như con ngủ vậy á, sau đó thì con lần có cảm giác và con xả từ từ.

Tibu: Trong khi dợt như vậy thì thấy được bên trong tâm của mình. và một đôi khi, rất là hiếm, thì Hành Giả có thể thấy được một số cảnh giới thấp đang ở chung quanh chỗ mình tập. Và con đã thấy được cõi cô hồn các đảng rồi đó. Thấy như vậy là cái thấy bàn quan, y như những người đi ngoài đường: Họ chả làm gì mình, và mình cũng chả làm gì họ.

Đồng Kiệt: Chiều nay con niệm và quán thì vẫn hiện ra giống vậy, lần này thì con thấy gần như mất hết cảm giác của thân thể luôn, con thấy giống ngủ nhưng trong con biết là không phải ngủ mà là đang

niệm và quán, con cố gắng niệm giọng trầm như Thầy chỉ và hướng đến tâm của đề mục mà lúc đó chính là cái mặt của em bé luôn... con thấy cái mặt em bé thay đổi liên tục chứ không có cố định và có màu xám tái đó Thầy, lúc đó thì con không có sợ và vẫn niệm nhưng không hết nên con xả từ từ... rồi sau đó hồi hướng cho em bé và những người con thấy trong lúc quán đó, con hông biết như vậy có đúng hay có làm sao không Thầy, đó giờ thì con mới thấy có 2 lần à, cùng một chỗ ngồi quán luôn chứ con quán và niệm ở nhà thì không thấy như vậy (con nằm để quán và niệm thì hông được, cứ nằm xuống quán một tí là ngủ à, không tập được luôn á).

Tibu: Hồi Hướng là con làm đúng sách vở! Không chê vào đâu được! Khi con còn đang có sức và con thấy họ rồi con hồi hướng thì sẽ thấy họ biến chuyển rất là hay và nhiệm màu. Thử đi rồi biết. 🙏🙏

ut: Thầy ơi, con định hỏi Thầy mấy lần vụ này vì sợ Thầy cười quá, nhưng thôi cũng phải hỏi Thầy để biết chứ làm tỉnh mà làm sai thì còn chít phải không Thầy? hihi...

Con thích tập mà về nhà thì nhiều việc, còn trên Cty thì công việc của con cũng thông thả hơn nên buổi sáng con hay chui vào "RED ROOM" để tập. Vì ở đó chẳng ai quấy rầy con hết..hihi... Vậy có sao không Thầy? Nhưng con thấy con tập trung hơn. Sáng nay trong lúc ngồi tập con nghe có một mùi hương thơm thật dễ chịu tỏa ra. Tưởng đâu là mùi xịt phòng nhưng không phải? chẳng có ai vào xịt phòng và tập xong thì con không còn nghe mùi hương đó nữa.

Thầy cho con hỏi thêm: mình hồi hướng ngay sau khi tập hay xả xong rồi mới hồi hướng Thầy?

Tibu: Không bị gì hết. Không nhầm nhò gì ai hết. 🙏🙏🙏Thầy làm hoài thôi 🙏🙏🙏

ut: Nhưng con thấy con tập trung hơn. Sáng nay trong lúc ngồi tập con nghe có một mùi hương thơm thật dễ chịu tỏa ra. Tưởng đâu là mùi xịt phòng nhưng không phải? chẳng có ai vào xịt phòng và tập xong thì con không còn nghe mùi hương đó nữa. Thầy cho con hỏi

thêm: mình hồi hướng ngay sau khi tập hay xả xong rồi mới hồi hướng Thầy?

Tibu: Mùi hương có vị ngọt là Tha Hóa Tự Tại,... Tuy nhiên nếu nó dễ chịu là do sự tinh tấn mà ra đó. Tập cho có vốn rồi hồi hướng thì nó hợp lý hơn 🙏 Và hồi hướng bằng chính ngôn ngữ của mình (theo cách nói chuyện của mình) nó hay hơn là nói theo công thức. Lý do là vì nó phát xuất từ Trái Tim. Còn cái kia là theo công thức.

Happy Life:

Nguyên thứ 18: Lúc tôi thành Phật, thập phương chúng sanh, chí tâm tín mộ, muốn sanh về cõi nước tôi, nhứt đến 10 niệm, nếu không được sanh, thời tôi không ở ngôi Chánh giác; trừ kẻ tạo tội ngũ nghịch, cùng hủy báng Chánh pháp.

Nguyên thứ 19: Lúc tôi thành Phật, thập phương chúng sanh pháp Bồ đề tâm, tu các công đức, nguyện sanh về cõi nước tôi, đến lúc lâm chung, nếu tôi chẳng cùng đại chúng hiện thân trước người đó, thời tôi không ở ngôi Chánh giác.

Thầy ơi, con đọc đi đọc lại 2 đại nguyện này. Mà vẫn không thấy khác nhau. Đều được Phật A Di Đà xuất hiện tiếp dẫn về Tây Phương. Như thế người mà được các thầy ở đây dạy "Đi, đứng, nằm, ngồi, lúc nào cũng niệm" có khác gì so với người chỉ niệm 10 niệm lúc lâm chung không thầy. Hay chỉ khác nhau ở phẩm vị

Tibu: Khác nhau ở chỗ một bên không có tâm lực, nên mới niệm miên mật (liên tu bất tận), Và một bên là có Chánh Định nên tâm lực rất là mạnh (do vậy mà chỉ cần có 10 niệm là được rồi).

Happy Life: Tại sao mấy ông bà đi chùa đều nói cứ niệm hoài đi con. Lúc chết hồn lìa khỏi xác đau đớn mới nhớ mà niệm để còn về trên?

Tibu: Niệm mà **không có Chánh Định**, khi lúc chết **cứ bị quên như thường**, cho dù là niệm miên mật. Còn khi đã có Chánh Định thì chết rồi thì vẫn nhớ được một cách khỏe ru. Không những vậy mà khi làm hay học cái gì trong Chánh Định thì tu sĩ này có thể nhớ lại chuyện này sau khi đã "Tái Sinh" vào một kiếp khác

Happy Life: Nếu được xin thầy giảng cho con hiểu rõ hơn về 2 đại nguyện này nha thầy.

Tibu:

Số 18: Niệm 10 niệm là về. Không có gì là khó hiểu.

Số 19: Phát Bồ Đề Tâm, và tu hành các công đức là về.

Cái này bị ẩn số: Chuyện phát Bồ Đề Tâm là chỉ hứa giúp đỡ bà con ---> Cái này lại thua xa những người đi làm ngay cái chuyện này!

Nhà người ta cháy mà mình chỉ đứng đó hứa khơi khơi thì còn thua cái người mà la "cháy cháy" nữa!

Tu hành các công đức thì... công đức lớn nhất là Thiền Định. Mà đã nói Thiền Định là có chuyện An Trú Chánh Niệm Đẳng Trước Mặt. Chính cái này có thể qua được bên đó.

Hstd có bao nhiêu người Tứ Thiền Hữu Sắc thì lại cũng có chừng đó người qua được Tây Phương Cực Lạc dễ như trở bàn tay. Không những vậy, mà những tu sĩ này lại còn có thể thấy nhau luôn! Nhất là khi có chuyện người qua trước, kẻ qua sau!

ut: Con thường tập sau giờ nghỉ trưa tại VP: Nhắm mắt tập trung nhìn đằng trước mặt hình dung cái chấm đỏ ngay tầm nhìn và niệm theo cách của Thầy lúc này con thấy mấy chấm trắng nhỏ không ngay tầm nhìn của mình, không để ý đến nó tiếp tục niệm và quán chấm đỏ, tập trung thì con không còn thấy các chấm kia xuất hiện nữa mà là 1 màn đen đứng im.

Tibu: Tuyệt! Tâm con nó yên rồi đó.

ut: Tiếp tục niệm và giữ nguyên cách nhìn ngay đằng trước mặt lại thấy 1 vòng tròn xuất hiện, lúc này màn hình có chiều sâu hơn, con cố vẽ chấm đỏ ngay giữa vòng tròn đó nhưng chưa được.

Tibu: Cứ như vậy mà oánh! Đúng hướng rồi! Khi nó quen rồi, là con làm được.

ut: À, tùy theo độ tập trung của mình mà cái vòng tròn đó có thể nhỏ lại hoặc to ra. mà viền của vòng tròn là màu vàng giống màu vàng nắng.

Tibu: Không sai chạy gì đâu hết: ánh sáng là màu vàng khè! là đúng 100% luôn đó.

ut: Thầy ơi, dạo này buổi tối con ít tập hơn vì mệt quá nên nằm xuống là khò.. khò... Nhưng có lúc tập con thấy mình niệm Phật rồi mơ mơ ngủ rồi bỗng dưng tỉnh queo niệm tiếp như chưa ngủ vậy và nó hay lặp đi lặp lại như vậy đó Thầy.

Tibu: Rất là hài lòng! 🤔🤔🤔 đây là giai đoạn đầu của "Nhất Tâm Bất Loạn" đó. Hay lắm đó! Dợt như vậy là quá hay! 🤔🤔🤔

ut: Thầy ơi, thời gian này con lại thấy một chòm sáng màu xanh lơ ngay giữa cái vòng tròn đó Thầy. Con vẫn tiếp tục phóng niệm vào ngay chính giữa (ngang tầm nhìn) và đôi khi con thấy 1 chấm màu sáng sáng ngay đằng trước tầm nhìn nhưng con không dám nhìn vào đó. Con nói trong tâm con muốn là chấm đỏ cơ và nó biếng mắt...

Tibu: 1. nó ra vòng tròn, tức là tâm của con đã nghe lời con rồi: Con đang bước vào ngưỡng cửa của Chánh Định.

2. Chuyện tô màu cho đề mục thì con nên có cái mẫu về cái màu đó. Con ra được vòng tròn rồi, thì con mở mắt thật ra và nhìn vào vật có cái màu đó (ví dụ như là cái gì đó có màu đỏ). Sau đó là dán cái màu đó lên cái vòng tròn đó. Làm như vậy nó ra dễ dàng hơn.

ut: Thầy ơi, khi kết thúc buổi tập mình nên dừng lại khi nào Thầy

1. Lúc tầm nhìn có chiều sâu như trên (với con đây là lúc tầm nhìn có chiều sâu nhất hihi.. Thầy đừng cười con nha 🤔)

Tibu: Ý nó đang ngon trốn mà! Cứ dợt tiếp.

ut: Dừng lại khi cảm thấy sức tập gần 70% (có thể màn hình lúc này là màn hình phẳng)

Tibu: Cái này có lý hơn, khi mình dừ rồi 🤔🤔🤔

Có nghĩa là như vậy:

1. Dợt cho nó ra đề mục nhưng đừng có làm quá sức (tới 70% sức của con)

2. Sau đó là con như tử rồi thì con xả.

Con hỏi cho bé con « on: March 28, 2011

TLT: Trước đây con có dẫn Bé con gặp chú PN và hỏi chú lúc nào thì cho Bé đề mục tu. Vì thấy tình trạng cơ thể bé hơi iều, chú PN nói nên cho cháu lúc chín tuổi. Nhưng vì từ khi đọc bài bé con của Lá Chuối, con thấy ham quá nên về dụ bé ở nhà niệm Phật, quán chấm đỏ.

Ngày bữa đầu tiên là nó đã nói: con thấy chấm đỏ.

- Đỏ như thế nào? Như cái chấm này không"? (con chỉ chấm đỏ tươi trên bức tranh thư pháp)

- Không, mẹ. Nó đỏ đậm hơn

Bữa thứ hai, con hỏi nó cũng giống như câu trên vậy nhưng con thêm câu: con thấy chấm đỏ có sáng không?

- Có, mẹ. Chấm đỏ nó sáng

- Sáng như thế nào con"?

Nó nhìn quanh quất không biết so sánh với cái gì. Con chỉ cái đèn led tivi và hỏi nó: "sáng như cái này không?

- Sáng như vậy đó Mẹ

Con nói nó là nếu thấy sáng thì con niệm "Hy lạc, hy lạc.."

Mấy ngày sau đó, con hỏi nó có thấy Ông Phật không? Nó nói: "không, mẹ"

Con dụ: con niệm lâu lâu 1 chút sẽ thấy chiếu phim, gặp Ông Phật,.....

Khi Bố của nó nói là gặp Ông Phật rồi, con bèn nói với nó là: Bố con gặp Ông Phật rồi đó, con thấy Bố giỏi không, con ráng làm sao mà gặp Ông Phật đi. Vào ngày thứ bảy, Nó bị sốt và ói lúc ngủ. Sáng ra thì bị mẹ đánh vì cái tội ị trong quần và... dính cứt đủ chỗ trong nhà (con hồi hận ghê gớm lun!)

Con hỏi: "con có niệm Phật không"?

-"Dạ có, mẹ"

Con tiếp: con có thấy Ông Phật không?

- "Dạ có, mẹ"

Con dồn dập: "Sao? con thấy hồi nào"?

- dạ, tối hôm qua"

-Thiệt không đó?con phải nói thiệt nha?

- Dạ con gặp Ông Phật tối hôm qua

- Ông Phật màu gì? có đứng trên hoa sen không? Hoa sen mấy cánh?(hỏi i chang như hỏi Bố nó)

- "Ông Phật màu đỏ " 🙄 Nó suy nghĩ và cố nhớ

- Ông Phật màu xanh, màu đỏ hay màu vàng? Ông Phật có tóc không?

- A, ông Phật màu vàng, ông Phật.... không có tóc, à.. mà con không biết nữa

- Ông Phật có đứng trên hoa sen không con?

- con chỉ biết hoa hồng, hoa cúc, còn hoa sen như thế nào, con đâu biết đâu mẹ? 🙄

Con lấy hình Ông Phật A Di Đà ở trang chủ cho nó xem. Con chỉ từng chi tiết

- À đầu Ông Phật giống zì nè Mẹ, Nhưng mà áo màu vàng. Ông Phật có cái chấm đỏ ở trên đầu giống zì. Tay phải Ông Phật co lên giống zì, tay trái thả xuống nhưng úp lại chứ không phải ngửa ra. Hoa sen giống zì, màu đỏ, í màu vàng... í con quên rồi... không biết mấy cánh nữa (tá lả bùng binh)

Con cho nó xem các hình Ông Phật khác trên internet

- Ông Phật này sai cái tay rồi, Tay co này ở bên đây, Tay để dài này ở bên đây

- Không giống, Ông Phật này không có cái chấm đỏ, Nhưng màu vàng thì giống

- Ông Phật này không giống, hoa sen giống màu này (nó đang nói hình bức tượng có màu vàng) nhưng không có cái này(nó chỉ cái bực dưới hoa sen...)

Thật không thể tin được, vì nó chưa bao giờ nhìn thấy hình Phật A Di Đà, và con chưa bao giờ nói cho nó nghe vì con có thấy bao giờ đâu, mà nó khẳng định rất rõ ràng tung chi tiết mà nó nhớ....

Con hỏi nó: con có nói chuyện với Ông Phật không? Ông Phật có nói chuyện với con không?

-....Ông Phật chỉ cười thui mẹ...

Con nói: "con giỏi quá, ở nhà mình Bố thấy ông Phật, rồi Bé thấy

ông Phật,...

Nó tiếp lời liền: chỉ có Mẹ là chưa thấy ông Phật...(quê thiệt!)

Ngày hôm qua, con hỏi nó nói nó vẫn thấy Ông Phật

Còn hôm nay thì nó nói là không.

Chú ui! con phải nói với nó làm sao bi giờ ạ?(với tình trạng sức khỏe của nó hiện giờ)

Tibu: Mắt đã kèm nhèm rồi mà khi đọc xong bài này và quẹt mắt một cái thì thấy nó ướt! Mới biết là vui quá mà chảy nước mắt! Chèn ơi! ở đâu mà ra sớm quá như vậy nè! Con nên cho bé dợt từ từ một tý, sẽ có lúc nó ngoan,

TLT: Lần đầu tiên biểu: con quán chăm đồ, tưởng tượng cái chăm đồ và niệm Phật. Và nó im lặng.. làm, không có hỏi quán là gì? chăm đồ ra sao... nói chung là nó không hỏi gì hết... như người lớn tui mình.

TLT hỏi: “bao lâu thì con thấy Ông Phật”

- con niệm 10 niệm thì thấy Ông Phật

TLT lại hỏi: con niệm mấy niệm mà không thấy Ông Phật

- con niệm 9 niệm 😞😞😞

(Nghe nó nói chắc ng khác nghĩ nó thuộc Kinh A Di Đà dữ lắm)

TLT mới hỏi: “con tâm sự gì với Ông Phật”

- tâm sự là gì hả mẹ? 🙄

- À, con nói gì với Ông Phật đó?

- không nói gì hết Mẹ

- Ủa, ông Phật nhìn con, rùi con chỉ nhìn Ông Phật thui à?

- Nói gì giờ hả Mẹ? 🙄

Mà thiệt, kêu nó nói gì với Ông Phật hả Chú? hay là con không nên hỏi gì hết -mà con không hỏi là nó cũng... không kể gì hết. (hiện tại hôm qua, hôm nay - vẫn nói là thấy ông Phật –thấy được 20-30 phút)

Tibu: Quả nhiên là Hò Đô Ta! Nhí chỉ cần giữ linh ảnh và làm cho nó càng sáng thì càng tốt. nhưng vì sức khỏe nên con nói Nhí là giữ mức độ vừa vừa mà thôi. Làm nhiều thì nó ỏi đó.

chăm đồ « on: March 28, 2011

longkhau: Sau khi LK nhận đề mục Tịnh độ quán chấm đỏ, lòng mừng khôn xiết và bắt tay vào tập ngay. Đúng như mọi người đi trước đã nói là nên tập ngay khi nhận đề mục thì càng tốt, nên LK cũng đã quán ra được chấm đỏ, tuy nó còn nhỏ xíu và chưa sáng lắm như của các ace đi trước, nhưng thế là LK vui lắm rồi, bởi nó phá được một cái rào cản của chính bản thân về nhận thức.

Trong mấy ngày đầu khó khăn chủ yếu là cái mắt nó cứ nháy, mở ra hoặc không tập trung được, lắm lúc phải lấy đại cái gối chụp lên mặt cho hết nhìn luôn, hehe. Trong quá trình tập nhiều lúc cái chấm đỏ của mình chưa thấy nhìn thấy, nhưng lại thấy có những chấm sáng khác, rất sáng xẹt qua, LK tự nhủ, mời quý vị đi chỗ khác chơi để tôi lo học bài, còn nếu hữu tình muốn cùng tu học thì xin nhập chung vào cái chấm đỏ của tôi để cùng học, sau cũng không thấy có gì lạ.

Tibu: Ruộng ta ta cày, không cho ai vào đó cả.

longkhau: Có một điều LK tâm đắc lắm, đó là cái HỖ LẠC trong lúc công phu theo lời Thầy dạy, cảm giác nó khoan khoái dễ chịu lắm cho cả cơ thể lẫn tinh thần, hai mép cứ vênh lên như đang muốn cười mà giữ được như vậy rất là lâu. Xin lỗi Thầy, do thói quen và môi trường sống nên LK lâu lâu khoảng 1/2 tháng cũng theo bạn bè làm vài chai bia nhậu chơi, những bữa như vậy thường LK chủ động nghỉ một bữa rồi mới tập tiếp, xin phép Thầy cho bỏ từ từ.

Tibu: Hehehe 🤔🤔🤔

longkhau: Có một điều chưa rõ mong Thầy chỉ dạy, đó là trong phần hồi hướng của tài liệu hồi hướng tổng quát:

... "Nguyện xin hồi hướng công đức trì tụng chơn ngôn chú pháp đến: Chư Phật, Chư Bồ Tát 10 phương, Tổ pháp Mật tông: Giáo chủ Mật giáo Đại nhật Như lai, Giáo Chủ Mật Giáo Tỳ-lô-giá-na Mâu-ni Thế-tôn, Tổ Thầy Kim-cang sư,"...

Thưa Thầy theo Tịnh độ thì niệm thế nào cho đúng? LK hiện đang cho đức Adida vào thay cho đoạn "Tổ pháp Mật tông: Giáo chủ Mật giáo Đại nhật Như lai, Giáo Chủ Mật Giáo Tỳ-lô-giá-na Mâu-ni Thế-tôn, Tổ Thầy Kim-cang sư" vậy có sao không Thầy?

Tibu: Không sao, làm như vậy lại càng hay.

longkhau: Hai là câu chú ngữ: "Om, sarva tathagata hridaya mani jvalatê avisthiya, hùm (21 lần)". Thầy chỉ cho chúng con cách đọc theo phiên âm tiếng Việt được không ạ, và theo Tịnh độ thì đọc câu này hay câu khác?

Tibu: Om, sarva tathagata hridaya mani jvalatê avisthiya hùm
Ôm, sa(ơ) va ta tha ga ta (hơ) ri đa gia ma ni (ri) va la tê a vi (xơ) ty gia, hùm

TK_5410: Thầy cho con hỏi cách đây hai hôm con tập dợt thì nguyên nửa phần bên phải có những luồng tê rần, sau một hồi nguyên dấu chấm vàng xuất hiện to hơn hòn bi chút khoảng 2 giây, rồi sau đó lại xuất hiện dấu chấm vàng nhỏ hơn khoảng 1 giây. Khi dấu chấm vàng đầu tiên xuất hiện rất bất ngờ con cảm thấy vui mừng và thanh tịnh.

Tibu: cảm giác tê rần trên thân thể là "Cận Định". Chấm vàng ra là tinh tấn nên nó làm cho mình biết là thanh tịnh. Nhưng nó sẽ thanh tịnh hơn nữa khi nó đi đúng với chương trình hơn. Có nghĩa là con đang dợt đề mục nào mà nó hiện ra đề mục đó thì nó ại càng thanh tịnh hơn nữa. Tức là chấm màu đỏ.

thiendat: Chú ơi tình hình của con cũng giống như bạn này, nó là chấm vàng quai luôn, lâu lâu nó đỏ lên một cái rồi thôi hà. Hôm trước vào lúc chiều, con chợt nảy ra ý nghĩ hay là nhìn mặt trời đỏ đỏ rồi mình nhắm mắt lại tưởng tượng ra thử....ồh, tuyệt vời... Con ngồi xuống đường, nó hiện ra chú àh, xung quanh thì đen thui... nó hiện rõ ràng, đã lắm.... mà hôm nay con chỉ nhớ mãi mãi thôi, nó tròn, nhỏ nhỏ, àh, là một vòng đỏ nhưng nó bị cái chấm tròn màu vàng-cam che lại nên chỉ còn thấy cái viền đỏ thôi... bấy nhiêu đó thôi con cũng khoái chí lắm rồi 😊. Con cũng tự động viên mình là ra rồi, cố gắng lên nhưng trong tâm của con vẫn còn 1 vài suy nghĩ đại loại như: "trát quớt rồi đó, màu đỏ mới đúng" hay là "sai rồi".

Con biết mình có thể làm được, con tin rằng như vậy nhưng động lực trong con vẫn chưa đủ lớn + với những tác động bên ngoài như học hành, ăn ở tập thể, buồn phiền, ham chơi nó khiến con thực hành không đều đặn lúc tập lúc không nhưng con sẽ cố gắng 😊

Tibu: thủ thuật thường dùng là: Con tìm ở đâu đó có cục màu đỏ là con nhìn vào đó và nó với tâm của con như sau:

- - Em à! Màu này nè nghe em!

Sau đó vài lần là em nó mới hiểu là con muốn em nó làm cái gì 🤖

Xin Chú Tibu chỉ đường « on: February 27, 2011

langthang: Sau khi Đề nhận đề mục Tịnh Độ, Quán chấm đỏ, Đề niệm ADIĐAPHAT, và tập trung quán cho ra chấm đỏ (nhưng chưa được 😞😞), trong khi niệm tự nhiên trong đầu lại xuất hiện câu "Quán tự tại Bồ Tát Ma Ha Tát", và làm như mình muốn trì niệm vậy. Nếu không niệm ADIĐA mà niệm OM MANI PADME HÔM được không Chú, vì OM MANI PADME HÔM chính là Quan Thế Âm, mà trên danh của Quan Thế Âm Là ADIĐA (vì trước khi nhận đề mục, Đề có niệm OM MANI PADME HÔM, và trong cả giấc mơ thấy ma, Đề lại niệm OM MANI PADME HÔM, thì nó tan biến) Xin nhờ chú giải nghĩa, và chỉ biểu giùm

Trong lúc ngồi công phu vào buổi sáng lúc 6g đến 6g30 (gồm hít thở thư giãn, nguyện, trì niệm 3 biến ngũ bộ chú, niệm ADIĐA, hồi hướng) thì cảm thấy có luồng điện từ trên đỉnh đầu chạy xuống khắp người (hơi giống như kiểu nổi da gà mà không phải nổi da gà) từ lúc bắt đầu cho đến lúc kết thúc xả. Hiện tượng này là sao chú, không thèm để ý đến nó, nhưng sợ không biết là cái gì, nên phải hỏi cho được. Rất mong Chú chỉ dẫn giùm, không là sợ bị lên bờ xuống ruộng quá. 🤖

Tibu: Nhí nó chỉ mình dợt cái gì thì chỉ nên dợt cái đó. Đừng có chế độ, thêm bớt cái gì hết. Bởi vì mình không thể thấy được những gì đang xảy ra chung quanh mình. Như vậy là mình bị thất thế khi tự đi vào lãnh vực khác. Như là niệm một niệm khác, ngay cả niệm câu chú có vẽ như là của Phật Giáo như là Om Mani Padme Hùm.

Nhất sanh bồ xứ « on: April 23, 2011

HHDL: - Thầy giảng Bồ Tát nhất sanh bồ xứ là bồ tát thập địa (bậc 10) “nhập thai biết và xuất thai biết” vậy thì hết chuyện là kiếp trước

tu kiếp sau không tu phải chịu nghiệp nữa phải không ạ? như câu chuyện samurai bé hạt tiêu kể phải không Thầy?

- Và chuyện mấy ông kim cương vương hiện ra giúp cho bỏ tất nhất sanh bỏ xứ này thực hiện lời nguyện nữa... Thầy giảng tiếp được không ạ?

- làm sao biết mình đủ điều kiện "phước báu" để vào bài tập nhất sanh bỏ xứ ạ?

Khi nào Thầy khỏe Thầy cho con một bài về chủ đề này nha Thầy he he he... Con cứ viết ở đây và để dành đăng ký xếp chỗ trước... Con

Tibu: Hệ thống này hoạt động rất lạ khác thường. Thông thường cần hai người chơi chung với nhau như hình với bóng. Hai người này y như là chân trước, chân sau vậy. Người này sinh ra trước, nhớ lại cách tu và sau đó làm vai trò nhắc nhở cho người thứ hai về việc "Nhập Thai Biết, Xuất Thai Biết". Đó là cái thông thường hay xảy ra. Còn một dạng trừu tượng hơn nữa là cứ ôm đề mục là cả ba Ngài bên Tịnh Độ luôn! Và từ vị thế tối ưu này, Tu sĩ trú danh này tự biên tự diễn một mình về việc Nhập Thai Biết, Xuất Thai Biết.

Về việc Nhập Thai thì có hai trường hợp:

1. Là tự đi tìm một tử cung tốt, không có bi méo mó, trơn tru,... việc này để tránh cái vụng va chạm vào vách tử cung (vì mỗi lần va chạm thì Nhị lại bị quên, trí óc bớt đi phần nào sự minh mẫn cần thiết cho sự nhớ lại). Thông thường là người có hào quang màu da cam tươi và sáng chói(người nhân hậu).

2. Là nhờ chính Ngài A Di Đà gói mình lại trong hoa sen năm cánh và chính Ngài lại cầm mình trong tay và chỉ trong một cái đuôi tay thì Ngài đặt mình vào vị trí thụ thai. Cách này khả thi và hay hơn cách ở trên. Vì Nhị này dán mình vào đề mục nên Mẹ sẽ nằm mơ thấy cảnh vật theo kiểu giấc mơ công phu. Tất nhiên, hai cách trên không phải là dành cho tu lơ mơ mà là dành cho tu sĩ thứ thiệt! Một lòng sống chết với nhiệm vụ cao cả của mình.

Tịnh Độ mà Ngộ Đạo April 23, 2011

Tibu: Chân Như sáng nay đã báo cáo với tibu, và tibu có kiểm soát lại và thấy chữ Vạn ngay ngực to 10 cm: Chân Như đã vào Tu Đà Hường. Nay xin thông báo cùng diễn đàn 🙄🙄🙄 Chân Như chóng mặt sơ sơ, nhẹ nhẹ...

lá chuối: Ngay cái tiêu đề "**Tịnh Độ mà Ngộ Đạo**" là con thấy thắc mắc rồi.

1. Cái chữ "**mà**" ở đây nó có gì đặc biệt vậy Thầy, so với Ngộ của Thiên, của Mật và Ngộ ké theo Nhí?

Tibu: Thiên và Ngộ thì không có chuyện gì! Mật thì thông thường là Ngộ lâu rồi! Nhưng mà Tịnh mà Ngộ thì lại ngược đời hoàn toàn! Đã vào Tịnh thì hay qua bên Tây Phương rồi khi học bên đó thì Ngộ cũng là bên đó chứ đang tịnh ở bên này mà Ngộ được luôn thì quả nhiên là lạ! Là hiếm có (lubu có ông già Thái ở Đà Lạt là người đầu tiên trong cái môn Tịnh mà Ngộ này).

lá chuối: 2. Khi một người trưởng thành Ngộ Đạo, thì Má của người đó có Ngộ Đạo không hay chỉ dành cho Má của Nhí?

3. Ba Nhí (hay Ba người trưởng thành Ngộ Đạo) có... xơ múi gì trong chuyện Ngộ này không ạ?

4. Trong trường hợp Nhí là trẻ mồ côi do **mẹ còn sống mà bỏ rơi** thì người mẹ đó không Ngộ đạo theo Nhí mà là **người trực tiếp nuôi nấng** Nhí phải không ạ?

Tibu: Hehehe! Chuyện Ngộ Đạo nó có chấn động rất là mạnh và ảnh hưởng trực tiếp đến người đồng tu trước. Trong chuyện này thì HSTD đang xảy ra một hiện tượng dây chuyền lạ kỳ chưa từng có: Chân Như Ngộ tại nhà, Bạn Nhà Bình qua nhà chơi. Vì Nhà Bình quen rất là thân với Chân Như, thân đến độ: Chân Như bệnh như thế nào thì Nhà Bình cũng bị tương tự... Và lần này thì trong cơn chóng mặt vì Ngộ Đạo và Nhà Bình đứng sớ rớ đầu đó nên cũng bị chóng mặt theo luôn!

Thật ra chuyện ngộ ngộ này đã xảy ra từ hôm qua, Ngay cái lúc Nhà Bình đem nước cho Chân Như uống! Nhưng tibu chưa có gì là chắc ăn (vì đây là lần đầu tiên, chuyện này xảy ra cho hai người bạn thân với nhau!). Sau đó, ví Bé Hạt Tiêu có xuống nhà chơi, nên tibu có

nhờ kiểm tra lại. Bé Hạt Tiêu dùng màn tivi xác nhận là ngay ngực của Nhà Binh cũng hiện ra chữ Vạn màu vàng! Tuy rằng hơi bị mờ nhưng không thể chối chạy đi đâu được!

Nhà Binh cũng đã Ngô Đạo theo Chân Như! Hehehehe!

Nhắc lại chuyện cũ:

Ttvi khi qua nhà của tibuvào 24 tháng 3 năm 2011 và dợt thử chơi cho vui.

Thì trong cơn Đại Định, ttvi đã thấy tibuvở bên kia thế giới cùng với Đức Dược Sư. ttvi cảm kích như nhể nào đó, nên đã nói được câu:

- - Thừa Thầy, con nguyện xin bỏ xác thân này để theo học Chánh Pháp với Thầy!

Thế là ttvi bị hút vào vùng ánh sáng màu vàng mạnh mẽ và đã tự Ngô Đạo trong vòng 3 giờ. Kết quả là ttvi đã chóng mặt trọn ba ngày và loạn choạng cả tuần. (tibunghi là quả vị là Tu Đà Hàm thiên về A Na Hàm). Vì sau đó thì ttvi ưa vào lại đó lắm!

Ttvi sau khi gặp cái ánh sáng đó thì trong khi còn ở trong cơn Đại Định, không biết ai đó đã chụp hình được nét mặt thêm tu được như vậy của Chân Như!

Hình ảnh thật là sống động.

Ti bu nhớ lại là tibucó hỏi Chân Như:

- - Con nhìn anh ttvinằm một đồng như vậy thì con có sợ không?

Và Chân Như trả lời một cách thán phục và thêm được tu như vậy:

- - Không.

Một chi tiết lạ đời là:

Trong khi anh chị em đang dợt thì trên cái xa long, chỗ Chân Như đang nằm và Nhà Binh đang ngồi, thì cả hai đều bị rung y như là động đất. Cả hai (Chân Như và Nhà Binh) khi bị rung động này không thể nào nhập định được. Trong khi đó Bồ Đề nằm trên ghế cách đó nữa thước thì không cảm nhận gì cả!

Và đây là điều khó hiểu: Sự rung động này đã làm cho cái phần ráp nối ngay chỗ đó của cái xa long bị tháo rời ra mà không ai hay biết. Cùng lúc đó ttvi bị ngợp thờ trong cơn Đại Định.

Thắc mắc « on: April 26, 2011

vominh23: Thưa thầy cho con hỏi từ trước giờ mỗi lần nhắm mắt con đều thấy màu đỏ xanh đen tím lum tạo nên nhiều hình thù tím lum.

Tibu: Đây là "Cận Định" vì con tập cái này mà nó lại ra cái khác. Chứng tỏ là mức độ tập trung tư tưởng đã mạnh hơn người thường, nhưng nó chưa đủ để có thể thấy cái đề mục. Mặt khác do nó có tím lum màu nên nó cũng cho biết là hồi xa xưa nào đó con đã tập "Thần Quyền" hay là làm Phù Thủy 🙄🙄🙄

vominh23: Gần đây khi tịnh con cũng thấy thế tuy có chấm đỏ nhưng cái nền vẫn tím lum màu và khi con tập trung niệm thì nền là đen và vàng. Con không hiểu như vậy là sao xin thầy giải đáp giúp con ạ?

Tibu: Nó mà ra đề mục là ngon lành, cứ tính ba giây làm một bước tiến tu. Còn vụ ra màu này nọ là vì cái nhìn của con chưa có vào một điểm mà nó còn nhìn lung tung. Làm như vậy thì cũng như là màn ra đa nó đang quét nên nó làm cho cái nền của con nó có màu này nọ, Khi mà nó yên là chỉ còn một màu đen thui và cái đề mục mà thôi. Con cứ nhìn như vậy (ngay vào đề mục) mà tiến tu. Tập hay lắm đó nghe! 🙄🙄🙄

TinhNam: Thưa Thầy, hùi trước con hay tập lung tung không có giờ giấc nên chưa thấy xi nhê gì hết. Gần đây, con cố làm cho xong chuyện đời, rồi tự dành cho mình khoảng 30 phút vào tối ngồi Tịnh, cũng được hơn 2 tuần rồi. cứ tới giờ là con vào ngồi niệm Phật, quán chấm đỏ, con cảm thấy cái niệm nó có lực hơn nhiều, và có cảm giác là trong cuộc sống mình nhìn thấy rõ từng cái niệm gì nó khởi lên trong tâm mình ấy.

Cách đây 3 ngày, tự nhiên 1 cơn ái dục từ đâu nổi dậy trong lòng, con đã đấu tranh với nó, trong suốt 3 ngày trời, con hứa là không để nó thắng lần nữa. Mà nó không tha con, cứ bám theo trong suy nghĩ, cơ thể rất khó chịu. Tự nhiên vào hôm qua, đang đọc web thì cái tư tưởng đó biến đâu mất, mất tiêu lun. Bây h con muốn suy nghĩ mấy cái chuyện bậy bạ, đầu nó vừa hiện lên cái tiêu đề thì y như rằng

không thể suy nghĩ tiếp mấy cái chuyện đó nữa! Giống như cái đầu nó không cho suy nghĩ ái dục nữa, nó mất tiêu.

Trước đó con đã ra chấm đỏ, nó nổi lên nhưng chỉ giữ được vài giây là nó biến mất tiêu, từ hôm qua đến giờ thì con để ý khi nhắm mắt, niệm phật thì ở đằng trước mặt nó tự lại 1 điểm, nhưng lạ cái con vừa tạo được 1 cái chấm đỏ thì nó biến thành màu vàng trắng liền, và từ giữa mặt đi thẳng (không có queo trái queo phải gì hết mà là đi thẳng thực sự! 😊)) lên phía trên khoảng 70 độ so với tầm nhìn.

Con đang tiếp tục chiến đấu tiếp thừa thầy! Cho ra chấm đỏ thì thôi! hihi!

Tibu: Hehehe! Đọc cho kỹ nghe TinhNam 😄😄😄

Cái chấm đỏ nó biến thành cái chấm vàng mà tự nó trôi lên thì cứ để cho nó trôi lên. Khi nó ngừng lại (khoảng 70 độ so với tầm nhìn ngang). Thì TinhNam cứ nhìn như vậy đi, và cho tới khi nó sáng lên y như là mặt trời. thì nhìn ra hai bên chấm sáng một tý.

Dzo: Thầy nhận xét giúp giùm con. Cách tập con như thế này có đúng không? Con nhắm mắt 100% nhìn sâu vào 01 khoảng đen, hiện tại con chưa vẽ ra được dấu chấm đỏ, con hít dzô rồi con thở ra con đọc kéo dài theo ra chữ AAAaaa và hít dzô tiếp rồi thở ra con đọc kéo dài theo ra chữ DIIIIii... Đà... Phật con cũng làm như thế. Con tập mỗi lần khoảng 30 phút thì có dấu hiệu là trước trán con nó căng như mình quấn cái khăn riết lại và đồng thời trên đỉnh đầu con cảm giác có gió nó làm nhột nhột, dzới nữa các bắp thịt nó cứ 01 lúc mất thình lình dụt 01 cái.

Hồi sáng giờ nó mỗi ghê luôn.....

Trong chiêm bao con có về nhà bố mẹ con, nhưng ở đó thì lại có người sắp quản lý trực tiếp con thực hiện công việc là trồng 01 cái cây cảnh mà đem chặt xéng hết gốc rễ và ngọn, Ông ta còn nói với con là ông chồng cái cây này lớn hơn cái cây cũ luôn. Thầy giải thích giùm con việc cách thức tu tập mới của con nó có biến chuyển gì không?

Tibu: trồng cây kiểu này thì chỉ là trồng cây trong tâm mà thôi, tức là tập cho đúng cách. Những cảm giác trên là "Cận Định" Con nên nghỉ

vài hôm cho hệ thần kinh có thời giờ cũng cố (sau khi hết hẳn các triệu chứng trên) thì con mới tập tiếp được. Đừng có lụp chụp, hấp tấp mà tập mạnh quá ở vào giai đoạn này.

Dzo: Chú ơi! Hình như cứ một lúc, bản năng tự nhiên là con niệm và niệm 2, 3 lần là con sức biết đang niệm là con ngừng. Ban đêm cứ ngủ trực giấc 01 cái là con cũng niệm hình như con sức nhớ ra là ngừng lại hổng biết niệm có đúng câu không hổng biết? hiện tại con chỉ thấy hình như nhịp tim đang nhịp giống như là nôn nóng và hồi hộp chờ chuyện gì ở đâu đâu.... Con cứ đều đều theo thói quen là sáng, trưa, tối là con ngồi hít thở và niệm theo hơi thở 30 phút rồi nghỉ, dzậy nó có bị căn lắm không thầy...

Tibu: thời gian đầu tiên mà dợt là nó có nhiều điều kỳ lạ lắm. Tại sao? Là vì tu sĩ mới có thời gian để ý đến những biến chuyển của cơ thể. Do vậy mới có thể cảm nhận được những chuyện "Cận Định" như trên. Chỉ cần thư giãn là an tâm ngay.

Dzo: Cái chuyện mà con hỏi thăm thầy là: cứ con hít dzô rồi thở ra con niệm theo chữ AAAAAAaaaaaa..., rồi con hít dzô rồi thở ra biệm chữ DIIIIII..... dzậy nó có đúng không thầy?.....

Tibu: Thông thường là hay làm như vậy, nhưng sau này quen rồi thì niệm nó riêng biệt với hơi thở.

Dzo: con.... trong giấc chiêm bao, sao hôm nay ngày nào cũng quay lại trường cũ để học lại, và toàn là đạp xe đạp chở người và cứ đi đến những chỗ rất là lạ... nó có ảnh hưởng gì đến tu tập của mình không

Cô

Tibu: Xe đạp là: Còn trụ vào âm dương (do hai điểm tiếp xúc của hai bánh xe). Tức là còn trụ vào hơi thở (dĩ nhiên). Đi học trường cũ là: Do học chưa xong (đang còn tu hành ráo riết). Chở người lạ là: Tư tưởng làm Bồ Tát sau này.

Dzo: Hôm qua nay, con cũng tập đều đều, nhưng cơ thể con sao nó cứ rân rân, lạnh thì không phải lạnh, và tim cứ 01 lúc là có dấu hiệu ngộp ngộp... nó có sao không Thầy?

Tibu: Thông thường là nghỉ mệt. Cho hệ thần kinh nó theo kịp đà. Sau đó dợt lại. Nếu mà bị nữa thì coi có khi dợt nặng quá hay không? (trên 70% công lực). Thông thường tới đây là hết.

Dzo: Sao VTC hồi tết giờ con tập mỗi lần phải cỡ 15 phút trở lên, sao hôm nay con tập cỡ 5-7 phút là tự nhiên thấy muốn ngừng hông biết sao nữa. Con sợ nên hôm nay con niệm "Nam mô cầu sám hối bồ tát ma ha tát" kèm theo cứ 01 ít lần là con niệm kèm dzai phút. Nó có rắc rối gì không Thầy?

Tibu: Khi dợt Vạn Thắng Công mà tự thân thể nó không thích nữa thì nên nghe theo nó. Lý do, dây thần kinh đang cứng cổ, vì vậy mà nên cho nó có thời giờ để làm chuyện này. Thông thường là do hệ dây chằng nó mọc thêm bên trong cái óc. Chuyện mọc thêm này là để giúp thân thể giữ thăng bằng. Như vậy không có việc gì mà phải lo.

hanhgiarua: Chú ơi gần đây khi niệm phật quán chấm đỏ con hay bị giật mình (không phải kiểu nhạy cảm với tiếng động như tứ diệu đế trong topic SÁM HỐI): Khi cảm thấy "vào sâu sâu" chút 😊 thì tự nhiên tay hoặc chân giật một cái (giống như bình thường đôi khi mình ngủ mơ bị hẫng hụt đó) làm con tỉnh lại. Con bị vậy là sao chú, và có thể dùng bài sám hối trong topic SÁM HỐI để đối trị không ạ?

Tibu: Con điều thân lại coi ra sao. Có thể nói là một tình trạng ngủ từng phần thường hay xảy ra trong khi thiền định. 🙏🙏🙏

ut: Gần đây, có mấy lần con rơi vô tình trạng này khi dợt:

Cái cảm giác như không còn gì (như chân, tay thân thể...), cái không gian màu đen cũng bao la rộng lớn. Con cũng giữ tâm niệm đằng trước mặt và cố vẽ một chấm đỏ, nhưng con thấy hơi bị ngợp thở (chứ không có cảm giác nhẹ nhàng như những lúc thấy vòng tròn). Lúc đó con để ý đến hơi thở của mình khi niệm. Thầy ơi, những lúc như thế thì mình nên làm gì ạ?, con có nên sám hối không Thầy?

Tibu: Hehehe, đây là một tình trạng đứt dây điều 🙏 Có nghĩa là con tập trung tư tưởng vào một mức độ gần với Chánh Định (đề mục chưa ra) và do mệt quá mà tâm nó hết sức và nó ngủ ở đây luôn 🙏 y như là khi thả điều lên cao thì nó đứt dây và nó cứ lơ lửng như vậy luôn.

Tất nhiên, động tác kế tiếp là cố gắng rặn cho ra đề mục. Nó khó vô cùng, nhưng cũng có thể làm được. Và đây cũng chỉ là trở ngại bình thường khi con bị mệt quá mà thôi. Tất nhiên không dợt nổi nữa thì cũng cứ dợt cho tới khi nó đứt bóng và tự nó đi ngủ.

Nhưng nếu mà ngày mai là ngày rảnh rỗi thì con dùng chiêu như sau: Con trở về hơi thở và con ở đó một thời gian để con có thể theo dõi hơi thở. Khi con có thể mừng tượng ra những con số ứng với từng hơi thở (thở tới đâu thì nó hiện ra tới đó (mờ mờ thôi). Và con canh cho tới lúc con tỉnh lại tý xíu thì con vào lại đề mục. và con dợt tiếp tục. Hậu quả có thể xảy ra là con thắng được giắt ngủ và tụy vào cách tập của con mà nó có đủ người hay không mà thôi. Con dợt năng quá thì nó đủ. Còn dợt vừa phải thì sẽ hơi hơi đủ đủ mà thôi. 🙄🙄🙄

Dzo: Hằng ngày con cũng tập đều đều theo các hướng dẫn của Thầy và Chị Cỏ Dại, hồng biết có tiến bộ gì không nhưng từ lúc con nhận đề mục tới nay là con lúc nào cũng thấy dzui dzui sao đó, lúc đầu ham tập dù có hay ngộp thở và mệt mệt nhưng sao mà lúc nào cũng thấy nó dzui, cứ ngẫu hứng hát hò hoài à. Hiện tại, Con có mấy hiện tượng lạ xảy ra Thầy giải đáp giúp dzùm Con:

- **Thứ 1:** Sao càng tập nhiều chừng nào thì cả hàm răng của Con hình như nó to to như có điện dợt dzậy, nên Con hay dùng cái tay đè lên mấy cái răng cho nó đã ngứa.

Tibu: Dợt cái này mà nó lại ra cái kia: "Cận Định".

Dzo: Hồi giờ không có nhưng nay lại có hiện tượng lạ là các hình ảnh phát sáng nhỏ ngay cả nhắm mắt để quán đề mục cũng dzậy luôn, lúc nào cũng thấy theo kiểu liếc nghiêng thoáng qua, còn nếu nhìn thẳng vào hình ảnh đó thì lại mờ và lại không thấy và buộc phải điều chỉnh mắt thật lâu mới thấy được. Thầy cho Con hỏi xem hình như cái nhìn của Con nó chuyển dần theo con mắt thứ 3 hay sao phải không Thầy? Hiện tượng này mắt của con có ảnh hưởng gì không Thầy?

Tibu: Nhắm mắt 100% mà thấy: Cận Định.

Mở mắt mà thấy lóe sáng thường bên khóe mắt: Hành giả tinh tấn tu hành, Chư Thiên (Tam Thiên) bắt được mùi tinh tấn này nên tới khen

😓😓😓. Rồi sao nữa?

Dân chuyên nghiệp chỉ cần bình tĩnh mà dợt tiếp.

Dzo: Cách tập của Con như thế này nó có ảnh hưởng gì không Thầy: Thường thì mỗi ngày Con ngồi kiết già và niệm vào ban đêm khoảng 20 đến 30 phút, còn các giờ rảnh khác theo thói quen của Con là hay nằm giống, Thầy xin cho Con hỏi: dzậy nằm trên giống con tập nó có ảnh hưởng gì không Thầy? có bị quở trách gì dzậy Thầy?

Tibu: Tư thế Thiền định là tư thế an toàn, âm áp, thăng bằng, không bị cán, tê, giữ được lâu. Do vậy, con làm gì thì làm: miễn là có những yếu tố trên là ngon lành 😊😊😊. Tư thế ngủ say không nằm mộng là tư thế tập dợt ngon lành nhất đó nghe bà con 😊😊😊

XH: XH nhận được: Phương pháp là: Tịnh Độ. Đề mục là: Quán Chấm Đỏ được 6 hôm rồi. Vì Thầy đã dặn: "Đọc cho kỹ, Suy nghĩ cho kỹ, Hỏi cho rõ và thật là kỹ và sau cùng là làm cho thiệt là kỹ." Nên XH cố gắng đọc, suy nghĩ và thực hành. Nhưng có lẽ vì thiếu căn bản (nếu dùng chữ ngu, có lẽ đúng hơn) nên có nhiều thắc mắc: - Khi niệm Phật, mình niệm "A Di Đà Phật" hay "Nam Mô A Di Đà Phật". Trước nay XH thường niệm " Nam Mô Đại Từ Đại Bi Tầm Thinh Cứu Khổ Cứu Nạn Quán Thế Âm Bồ Tát Ma Ha Tát. Nam Mô A Di Đà Phật."

Tibu: Cứ y chang cách của hstd mà làm là vì khi nghe pháp giới nó niệm thì nó niệm y chang như là cách của hstd. Có nghĩa là tụng chữ và kéo dài ra.

XH: Mỗi tối sau khi XH đọc đi đọc lại các bài giảng, niệm Phật và tập Quán Chấm Đỏ. Khi nhắm mắt không thấy chấm đỏ nhưng cứ hình dung nguyên hình Phật, màu đen. Sau khi niệm "A Di Đà Phật" một lúc thì ngủ quên. Khi giật mình thức dậy, niệm Phật tiếp nhưng lần này không hình dung được hình Phật nữa, mà chỉ thấy các hình ảnh xảy ra ban ngày, nhưng không thứ tự. Sau đó thấy tức ngực, khó thở, cảm giác này kéo dài cho đến ngày hôm sau.

Tibu: Là "Cận Định" đó. Nhưng mà do XH làm mạnh quá nên nó tức ngực. Thông thường thì khó có thể hình dung ra cái rụp nguyên cái hình của Ngài A Di Đà Phật. Mà chỉ làm được cho từng chi tiết mà

thôi. Ở đây, trong trường hợp này là cái chấm đỏ (cái đánh của Ngài đó). Nên nhớ là làm 70% sức lực của mình mà thôi. coi bài này để mà ước chừng cách tập cho hợp với sức của mình nè: Máy Tiện Công Phu

Người mới tu tập « on: December 24, 2010

Happy Life: Con chỉ mới bước vào theo phương pháp của chú thôi hi'hi` (Mặc dù con đã xin đề mục từ lâu rồi: Tịnh độ và Quán Chấm Đỏ). Hôm nay con xin được gửi những câu hỏi của con trong quá trình mới tu tập và mới được xem tập sách của hoasentrenda. Xin chú Tibu giúp con. Con cảm ơn chú nhiều lắm 🙏

Tibu: Con Gai nhà ai, mà biệt rào trực độn sau, kỳ lượng, khôn khéo như ri hi! 🙏

Happy Life: Con bắt đầu niệm Phật - Nhưng con niệm Phật ADIDA mà con như không biết gì, cũng không có được tâm ngưỡng mộ ngài mà cầu đạo (Mặc dù con đã có đọc 48 đại nguyện của ngài, nhưng sao con không có được tâm đó). Nhưng con lại có tâm ngưỡng mộ Quan Thế Âm Bồ Tát - Chắc là do con đọc nhiều và nghe nhiều những nhiệm màu do niệm Mẹ Quan Âm đó chú. Vì vậy con muốn hỏi chú. Con phải làm sao để sinh được cái tâm ngưỡng mộ, kính phục đức Phật ADIDA?

Tibu: Tự nhồi sọ 🙏🙏🙏 Bằng cách suy nghĩ như sau: Học trò của Ngài mà mình mê như vậy thì tại vì mình chưa có suy nghĩ về Ngài A Di Đà nhiều mà thôi. Vả lại Ngài là Vị Phật đầu tiên đưa ra đề án Tịnh Độ hay đến độ mà tất cả Thập Phương Chư Phật phải làm theo thì phải nói Ngài A Di Đà Phật là quá xuất sắc, đáng được đánh lễ và học theo.

Happy Life: Con cũng có nghe chú nói, đánh của Phật ADIDA ở trên đánh của Ngài Quan Thế Âm nên niệm Quan Thế Âm cũng không sao. Nhưng khi con tập thì lại thấy niệm ADIDA Phật ngắn hơn và con thấy cũng dễ hơn... (Chắc vì câu niệm ngắn). Con phải làm sao lúc này đây chú?

Tibu: Ở đâu cũng cùng giá mà Cô Hai! 🤪 Tuy nhiên khi Cô cầm món A Di Đà thì Cô đọc là A Di Đà. Cô Hai làm như vậy là để cho những cõi giới thấp họ không có bị rối loạn tiêu hóa. hihihhi 🤪.

Happy Life: Hix, chuyện này thật đáng xấu hổ. Con niệm danh hiệu Quan Thế Âm hay bất kì tên vị Phật nào, mỗi khi con bắt đầu tiếng niệm. Lập tức trong đầu xuất hiện ngay 1 ý nghĩ hay 1 giọng nói trong tâm con vọng ra... từ "CON Đĩ" Trước danh hiệu các vị Bồ Tát, các vị Phật. Con sợ lắm, vì con sợ sẽ phạm phải tội phi báng tam bảo, mà càng có tâm sợ, tiếng vọng càng xuất hiện nhiều.

Nhưng lúc này con niệm danh hiệu ngài Quan Âm chuyên cần hơn, con đã đỡ hơn tình trạng đó. Nhưng nó vẫn còn, làm cho con vừa sợ vừa khó tập trung.

Vậy nếu con tập trung niệm danh hiệu Ngài, mặc cho tiếng nói ô uế đó từ tâm phát ra thì con có mang tội không chú. Và nếu con cứ tiếp tục trì niệm theo phương pháp chú chỉ con có hết được không chú

Tibu: Trước hết là chú cảm ơn và thích thú khi con đã làm được như vậy! 🤪🤪🤪. Là vì khi con dùng xà beng để nạy cục Vô Minh lên thì chắc chắn nó văng ra những mảnh vụn của nó: "Con Đĩ" là một loại mảnh vụn đó. Tụi chú khi làm thì nó văng ra những cái hình mặt quỷ từ đằng xa bay vào cái thấy của tụi chú! So với cái âm thanh này thì hình ảnh kia nó dễ sợ hơn, và nặng nề, khó chịu hơn rất là nhiều.

Theo kinh nghiệm của chú thì con cứ làm việc của con, còn nó ra cái gì đó thì con tác ý là: Tốt lắm đó, đây là đồ dơ, do cách niệm đúng cách, đủ lực thì nó phải bị văng ra. Ra càng nhiều thì mình mau sạch chừng đó! 🤪🤪🤪 Và con cứ "Vui vẻ lên mà niệm" thì thời gian sau nó sẽ hết luôn.

Happy Life: Con đọc được tập sách "Hướng dẫn Thực Hành Tịnh Độ" (7 - 2010) Con đã thực sự mê phương pháp này. Hay quá chú! Nhưng con còn có một số khuất mắc này nè chú.

Khi đến được cõi Tây Phương hay khi thấy được Tam Tôn thì làm sao biết đó là hình ảnh thực sự hay không phải là do sự tưởng tượng của mình. Nhiều lúc niệm phật con cũng chỉ tưởng tượng hình ảnh

của ngài Quan Thế Âm hay 1 khung cảnh mà có ngài Quan Âm đang ở đó thôi.

Tibu: Tuyệt vời! Hỏi như vậy mới là hỏi:

Nó chia ra làm hai (2) giai đoạn:

a. Cái thấy do mình tưởng tượng ra: Nó chỉ có hai chiều (2D) mà thôi.

b. Nhưng khi mình chú tâm vào nó thì nó hiện ra y như thật (có nghĩa là chiều nổi - 3D): Lúc này nó là sự thật đó.

Tóm lại, Con sẽ thấy được theo trình tự như sau:

1. cục đỏ (2D)

2. cục đỏ nó nổi lên (3D) Đây là cái đánh của Ngài A Di Đà Phật

3. cục đỏ nổi lên và chiếu sáng (3D và ánh sáng)

... vv và vv...

Happy Life: Vậy làm sao con biết được những gì con thấy không phải là do mình tự tưởng tượng ra (Có thể dựa vào những gì đã có)?

Tibu: Nó mà 2D là do con tưởng tượng, còn 3D là do tâm lực của con đã đủ mạnh mà con có thể thấy được. Ăn nhằm là con cứ bình tĩnh mà nhìn vào cái 3D là con tiến triển ngon lành liền. Lần đầu tiên thì hơi khó, nhưng cứ dợt hoài thì nó quen thôi.

Happy Life: Vậy là khi con Quán chấm đỏ, con không được quán ra mặt của ngài Quan Thế Âm và tập trung nhìn vào cái chấm đỏ trên đánh của ngài. Mà chỉ được quán chấm đỏ giữa 1 không gian đen thui thui lùì hả chú?

Tibu: Đúng 100%, con chỉ quán chấm đỏ và đừng để ý gì đến cái vùng chung quanh của nó ---> Làm y chang theo cách này thì nó tự động ra màu đen. 🙏🙏🙏

Happy Life: Khi con nhắm mắt lại, 1 không gian đen thui hay xám xám xuất hiện. Nhưng con không thể phân biệt được đâu là không gian mình thấy thực sự, đâu là không gian do trí tưởng tượng của mình tạo ra? (Cũng như khi quán ra mặt ngài Quan Âm cũng chỉ là con tưởng tượng ra thôi. Chú trước mặt con, con thấy vẫn đen thui thui lùì à chú)

Tibu: Người lớn thua con nít cái chỗ này đây! Con nít (Nhí đó) cứ làm đại. không cần biết là do đâu mà có. Cái nào thì trúng, cái nào thì sai! Tụi nó làm đại. Con cũng nên theo chiến thuật của tụi nhỏ: Con nhắm mắt 100% và cứ làm đại. Vấn đề là vẽ cho ra cái đề mục, và sau đó là sơn cho nó ra màu đỏ. Chỉ có bấy nhiêu đó thôi. 🤪🤪🤪

Happy Life: Con hôm trước có nhờ các Bồ Tát Nhí độ tử cho anh con và ba con. Con có một thắc mắc (Hổng phải là con hông tin nha chú) Nếu 1 người nào đó, tội nghiệp nhiều, hoặc lúc trước khi chết không kịp hồi tâm để được sanh về tịnh độ mà tu. Vậy nếu được các Nhí độ tử đều lên Thượng Phẩm Thượng Sanh, không cần ở những giai đoạn trước để tu tập rồi mới được lên hạ chú. Nếu lên đó họ không tu tập thì sao chú.?

Tibu: Bị ngấm vào cái tình thương theo kiểu là hột vẹt muối thì làm gì mà không bị thấm?

Happy Life: Hôm nọ, một bà bạn của ngoại con cho con cuốn "Phong Thần Bản - Đồi thượng ngư". Nội dung cuốn đó nói về các cõi trời. Con nhớ là trong đó nói có 9 tầng Trời, 5 cõi Niết bàn. Long Hoa Hội sắp mở, các chúng sanh mau mau tu tập... Và tu tập bằng các Ăn chay và ngồi thiền. Tùy từng trời muốn được vào mà làm. Nôm na nội dung là vậy đó chú. Vậy điều này có thật hông chú. (Con đọc xong thấy cuốn đó cũng không khuyên người ta làm việc gì ác.)

Tibu: Không có thật đâu. Là vì về tầng trời thì có nói tới trong Đức Phật và Phật Pháp. Còn Niết Bàn thì chỉ có một (1) cái thôi.

Happy Life: Câu này là câu con thắc mắc nhất, con rất mong chú giảng giải giúp con với. Con tu tập theo phương pháp này. Nhưng con vẫn rất si mê. Con rất thích một người, vậy nếu con tiếp tục vừa tu tập và vừa thích người đó có được không chú. (Con ngại quá)?

Tibu: Hehehe! hùm! Cái này là chú cần tý tiền để cúng tổ và hỏi trực tiếp các Ngài coi có chuyện gì xảy ra cho con về vấn đề này không! Có gì thì con gởi riêng cho chú cái hình của người này thì chú coi có được thì con cứ tiếp tục. Còn không được thì tùy vào con. Giá coi như vậy thì chỉ có vài chục tỷ mà thôi! hehehehe 🤪🤪🤪 Chú nói chơi đó nghe con, cứ gởi cho chú thì chú tính cho. Không tốn kém gì đâu.

Happy Life: Chú ơi, con còn 1 điều rất phiền não. Hix, gia đình bên ông nội con theo đạo Tin lành và ông nội con là 1 mục sư lâu năm. Lúc này ông nội già lắm rồi. Ông muốn con được theo 1 hội thánh Tin Lành ở đây và cố gắng học. Sau này Hội sẽ giúp đỡ cho tương lai... Con đã đi sinh hoạt thử 1 ngày... Con nhức đầu lắm khi nghe chú mục sư giảng về kinh thánh... Giảng về đức tin... Con đã có duyên với đạo Phật và đã rất may mắn gặp được chú Tibu cùng các cô chú ở hoasentrenda. Con... con không muốn rời xa đâu. Con phải làm sao đây chú!? 😞

Tibu: Chú rất là cảm ơn con khi con "ăn nói ngang cơ" như vậy. Con hiểu rằng, việc tập của hstd nó không cần một dụng cụ, hay một biểu hiện nào cả. Còn việc học Đạo Tin Lành thì cũng như bất cứ trường học nào. Con chỉ cần học thuộc lòng và trả bài. Không cần suy nghĩ gì nhiều. Vì Đạo Tin Lành có thể lo cho tương lai của con thì con cứ theo. Đâu có sao đâu nè! Chú nói nhỏ cho cả diễn đàn nghe là: Chú có rửa tội bên Đạo Thiên Chúa và có tên thánh là Dominique. Trong này có nhiều bà con cũng như vậy. Và không có trở ngại gì cả.

Happy Life: Nói thật 1 điều. Con đã không còn bị một số tình trạng như thế nữa sau khi áp dụng cách của chú. Vui lắm chú! Con cảm ơn chú nhiều lắm lắm 😊

Nhưng vẫn là câu hỏi con khuất mắc nhất: Con rất mong chú giảng giải giúp con với. Con tu tập theo phương pháp này. Nhưng con vẫn rất si mê. Con rất thích một người, vậy nếu con tiếp tục vừa tu tập và vừa thích người đó có được không chú. (Con ngại quá) "

Con có cơ may nhiều lần nhận ra được sự vô thường của đời. Nhiều lúc tâm con không còn những cảm giác thích 1 người nữa. Nhưng sau đó nó lại nổi lên chú ạ. Con không thể kiềm nổi chú. Một mặt muốn tu tập cho tốt. Một mặt lại muốn thích 1 người - Con nghĩ việc thích này sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến con. Và thật vậy nó ảnh hưởng rất nhiều. Về cả tinh thần, học tập, tu tập nữa chú.

Nhiều lần con muốn bỏ, quên đi. Nhưng không được chú ạ. (Hiện giờ

vẫn là bạn bè) Con phải làm sao đây. Con vẫn là còn là con nít, có nói gì hông phải chú bỏ qua cho con nghen 🙏

Tibu: Coi cái hình này cho kỹ nè Happy Life:

[http://www.hoasentrenda.](http://www.hoasentrenda.com/smf/index.php?action=dlattach;topic=1585.0;attach=191;image)

[Com/smf/index.php?action=dlattach;topic=1585.0;attach=191;image](http://www.hoasentrenda.com/smf/index.php?action=dlattach;topic=1585.0;attach=191;image)

Hình này nó gần đúng với cái nhìn của Thiên Nhân (màn tivi) đó! Khi Thiên Sư thấy, thì họ thấy con người y như vậy đó. Nhưng nó sống động hơn, ồn ào hơn, và đồng thời nhiều hình ảnh, màu sắc hơn. Tuy nhiên, hình này cũng đã đủ diễn tả chuyện tình yêu vớ vẩn giữa hai người rồi! hehehehe. Nơi để ý là vùng không gian ở trên hai cái hộp sọ, chỗ cái cầu vòng và cái mặt trời ở dưới cái cầu vòng đó. Thực tế, nó không phải là như vậy đâu nghe. Mà cái mặt trời nó lại nằm ngay vào trong cái cầu vòng. (cái cầu vòng chứa cái mặt trời).

1. Bàn về cái cầu vòng trước:

Đây là hình ảnh tư tưởng của hai đối tượng khi có tình cảm với nhau. Để ý tới chữ "đối tượng" có nghĩa là gì cũng được: (trai+gái) hay (trai+trai) và (gái+gái).

Khi có tình cảm với nhau thì giữa hai hộp sọ nó nối với nhau bằng hai tia ánh sáng.

Khi hai tia sáng này đụng nhau thì:

- a. Nó hợp lại và tạo thành hình trái tim: Đây là tình yêu.
- b. Khi hai tia sáng này giao nhau mà chưa có ra hình trái tim thì không phải là tình yêu, mà chỉ là bạn bè.

12. Sau khi có tình yêu với nhau (hình trái tim):

- a. Nếu bên nào mà lại dài hơn bên kia. Thì bên đó lại yêu nhiều hơn. Có nghĩa là trái tim ở ngay giữa thì hai bên yêu bằng nhau. Còn nó nằm lệch về bên nào thì bên đó lại ít tình cảm hơn.
- b. Nếu thay vì là cầu vòng mà lại là đường thẳng thì: Không có bền. Lý do là tải trọng không được lớn (dễ gãy).
- c. Tất nhiên: hai tia sáng này hợp lại và ra cái cầu vòng ngược là không có.

13. Bây giờ bàn về màu sắc:

- a. Xanh dương là màu của trí thông minh nên nếu có chuyện gì xảy ra thì cặp này đều tìm ra cách giải quyết nên có thể nói là tình yêu này bền.

b. Nâu: Hai cặp này không thấy đường nên khi gặp chuyện là xa nhau nhanh như chớp.

c. Đỏ: Giận hờn, đây là hề nhau ở Địa Ngục đó.

d. Cam: Màu của nhân hậu, Phật thích nhất màu này. Tình yêu bền vững nhưng không thể nào giàu sang được.

e. Vàng: Cả hai đều tu.

Như vậy, không có Tứ hành xung, Tam hợp gì cả.

Cái mặt trời:

Bây giờ lại bàn về những câu chuyện mà hai đối tượng này có ý sẽ bàn, hoặc là đang bàn với nhau.

Khi hai người này mới yêu nhau, thì chỉ có cái mặt trời này thôi.

Vị trí của mặt trời lại là một vấn đề:

1. Ví dụ như hai tia ánh sáng phía trên giao nhau và phần cuối của tia này, năng lực cô đọng lại và tạo ra nửa trái tim. Và phía bên kia cũng tạo ra phân nửa kia thì cả hai người này yêu nhau. Và không có chuyện "Thì, mà, là,... gì hết".

Và cái mặt trời nằm ngay trong vùng này:

Cả hai người này đều có mối thông cảm như nhau. họ có một khả năng là chấp nhận một độ rơi rất là lớn, thể hiện ở chỗ: Người này có thể biến người kia thành nô lệ mà tình yêu không hề sút mẻ! Khác giống dân, khác quan niệm,...

Nếu nó lệch tâm thì độ rơi (dung sai) nhỏ hơn. Càng lệch tâm bao nhiêu thì tính cách ghen tuông, tính cách ích kỷ lại càng thể hiện. Màu sắc theo độ lệch tâm này cũng thay đổi và do đó sẽ xảy ra những biến cố đáng tiếc như ly dị..., xa nhau...

2. Mặt trời biến ra hình ảnh:

Ví dụ như là căn nhà: Đang tìm cách biến chỗ ở (cái nhà) thành ra mái ấm gia đình.

Ví dụ như em bé: Đang tìm cách thức dạy con cái (sau này).

Ví dụ như là: Em bé kèm theo:

a. Hoa sen - tâm bầy, tâm bạ-: Đang tìm cách hướng đứa con vào cách tu hành (sau này).

b. Bất cứ loài hoa nào: Là dạy cho chúng biết cách đối phó với đời

sống hằng ngày như là thuật xử thế (savoir vivre), phép lịch sự, sống bề ngoài, bon chen,... Tùy theo loại hoa mà có thể hiểu những mưu tính này nọ của cặp tình nhân này.

c. Hoa sen năm cánh: Đang tìm cách hướng dẫn đưa con sau này vào cách tu hành.

d. Hình ảnh em bé không đầy đủ: Con nuôi, hay là hiểm muộn.

Tóm lại

Như vậy: Ngay từ đầu thì gia đình đã phóng ra sự chiêu nạp những linh hồn và từ đó đào tạo ra những đứa con sau này của mình rồi.

Tuy nhiên, những hình ảnh tư tưởng trên vẫn có thể thay đổi được khi cả hai cặp này xác định lại lập trường cuộc sống, đồng thời ra sức thay đổi tận gốc rễ quan niệm hiện giờ của mình.

Đại khái cái nhìn thấu thị nó là vậy.

Happy Life: Mỗi khi ngồi Niệm Phật - Quán Chấm Đỏ. Đề mục cũng ra, mà không rõ ràng. Và điểm con nhìn trước mặt thường bị dịch chuyển. Thình thoảng xuất hiện chấm trắng, sáng. Sau khi ngồi một lúc lâu thì thấy giống như mình quay vòng vòng. Mà không chóng mặt, chỉ thấy nhẹ nhàng người ra một ít.

Tibu: Tập cái này mà nó lại ra cái khác: Cận Định đó

Happy Life: Có một lần, con ngồi Niệm Phật một hồi, tự nhiên thấy 1 hột sáng màu trắng, xung quanh màu đỏ chớp lên trong chốc lát, rồi biến mất.

Tibu: Tập cái này mà nó lại ra cái kia: Cận Định đó. Cứ bình tĩnh vẽ đề lên cái đề mục của mình ngay tại chỗ đó

Happy Life: Còn chấm đỏ thì thất thường lắm thầy, lúc thì nó ra khoảng 3 - 4 giây. Lúc thì xuất hiện rất nhanh rồi biến mất.

Tibu: ba giây là một bước. Con đang đi đúng hướng rồi đó.

Happy Life: Mà con thấy lạ quá thầy, tại sao lúc ngồi Niệm Phật quán chấm đỏ khá khó khăn. 🤔 Vậy mà khi đi đường, hay làm gì, hề nhắm mắt lại là thấy liền?

Tibu: Là do cái tâm nó thư giãn nên nó ra. Vì khi mình làm chơi chơi thì mình không có cố gắng quá mức (cố gắng quá mức là dây đàn quá căng quá).

Happy Life: À, mà khi xong mỗi lần công phu, con mở mắt ra thấy chóng mặt lắm thầy, sau đó thì hết. Là sao vậy thầy?

Tibu: Là do tập hay quá đó chứ! Nhưng trước khi xả là con nên chú ý vào hơi thở lâu lâu một tý thì sẽ hết bị chóng mặt.

Happy Life: Còn về giới luật, phải giữ nghiêm cả 5 giới thì mới dễ dàng trong công phu phải không thầy?

Tibu: Lý tưởng là như vậy, nhưng thực tế khó ghê lắm. Càng giữ được chừng nào thì dễ mục càng dễ ra chừng đó.

Happy Life: Con đã quy y ở 1 ngôi chùa. Và bây giờ con tập theo thầy. Vậy có phải gọi là Vượt Pháp không thầy?

Tibu: Chả ăn nhậu gì đâu, ăn nhằm mình đợt đều đều là mình đã quy y rồi đó. Có nghĩa là cầm cái bằng quy y về nhà rồi... lộng kiếng (liêng cồng) cách tập đợt thì cũng như không. Không cần có bằng mà đợt đúng cách tức là đã quy y.

Happy Life: "Dầu chư Phật có thị hiện trên thế gian hay không, nầy các Tỷ khưu, có một sự kiện, một nguyên tắc nhất định, một định luật thiên nhiên, là tất cả các vật cấu tạo đều Vô thường (Anicca), Khổ (Dukkha) và tất cả đều không có linh hồn trường cửu (Vô ngã)"

Trích từ Đức Phật và Phật Pháp - Trang 286

Không có linh hồn trường cửu là sao vậy thầy? Vậy linh hồn rồi cũng sẽ biến mất vào hư vô phải không thầy?

Tibu: Ở Chỗ này có bàn về chuyện đó nè 🙏 Trích dẫn từ:

danmiennam1982 trong Tháng Sáu 13, 2010, 05:23:04 PM

Happy Life: - Con đọc cuốn Tử Thư Tây tạng cách đây vài năm, thấy có nói về 4 bardo và Thân Trung âm, cũng như giai đoạn 49 ngày sau khi chết. Con có 1 vài thắc mắc xin hỏi Thầy Tibu ạ: Khi chết xong thì có người lập tức đi đầu thai liền và có người phải trải qua 49 ngày với nhiều giai đoạn như trong Tử Thư miêu tả?? Vậy người như thế nào đầu thai liền và ng nào thì sẽ phải qua 49 ngày??

Tibu: Người nào nặng nợ với bất cứ cái gì đều đầu thai liền.

Nặng nợ với việc thiện: Hầu như cả đời làm việc thiện nên khi chết thì nhẹ người mà đi lên liền. Trái lại, do nặng nợ với việc ác, mà lại đi xuống liền.

Còn lèn èng chuyện thể gian, nhu đang tiếc của, lơ tơ mơ ở tình trạng 50% ác và 50% thiện, Suy nghĩ về việc chưa làm xong... thì đều ở lại Trung Giới. Y như phim "Ghost"

Happy Life: - Sách cũng có nói là sau khi chết không được chạm vào ng chết trong vòng 7 ngày-vì nếu chạm vào sẽ làm ng chết hoảng sợ và không vãng sanh. nhưng ở Việt Nam con thấy vừa "ngủm" xong là đội mai táng nhảy dzô tẩn liệm ngay và ngày mai là đem chôn. Vậy thì có lẽ đến 99,9% dân Việt mình không được vãng sanh hay về cõi giới cao hơn?

Tibu: Chạm thì cái ác tâm của người còn sống nó chạm vào (người còn sống mà có ác tâm): Thì làm cho người chết nó đau, và khó chịu. Người còn sống mà hiền lành thì không có việc gì.

Bà con, thân nhân thân thích trong gia đình mà đụng vào thì những cái "công việc chưa làm xong" (hoặc là những lo lắng thường ngày) nó làm cho họ khó chịu, lo sợ, bối rối...

Những âm thanh la hét kêu gào, thì y như là những mũi tên., mũi giáo... nó đâm vào óc người chết: Họ khổ sở và đau đớn ghê lắm.

Happy Life: - Con đọc cuốn "Đức Phật và Phật Pháp" thì thấy bảo là đức Phật phủ nhận chuyện có 1 linh hồn trường cửu. Nhưng đạo Phật lại có thuyết luân hồi, nếu không có linh hồn thì cái gì luân hồi hả Thầy??

Tibu: Ngắn gọn: Linh hồn cũng như thể xác, và tư tưởng nó cứ theo mình đi đầu thai. Nên nó có vẻ là trường cửu.

Nhưng nên nhớ là nó chỉ thật sự hết khi mình hoàn toàn giải thoát.

Có nghĩa là lúc chính mình thành Phật.

Còn không, hay là chưa thành thì ba cái này (thể xác, linh hồn và tư tưởng) nó cứ còn theo mình hoài mà thôi.

Có nghĩa là: Còn Vô Minh thì còn ba cái này.

Hết Vô Minh thì mới hết được ba cái trên.

Happy Life: Khi tập mà thấy mệt hay nhức đầu thì ngừng ngay và nếu bị như vậy nhiều thì nghỉ tập vài ngày, chờ khỏe rồi tập tiếp phải không thầy?

Tibu: Đúng 100%

Happy Life: Mấy hôm nay con tập không có giờ giấc gì cả lúc nào thấy rảnh là tập ngay. Nhưng dạo gần đây thì con quán chắm đồ khó ra quá thầy.

Tibu: Một thì nó không có ra. Giao động nhiều quá nó cũng không ra. Và cái gì mà nhiều quá như: ăn uống, nói chuyện, giao tiếp với người dữ, ngay cả thời tiết thay đổi đều có thể ảnh hưởng đến công phu. Cần nhất là mình tự cân chỉnh sao cho thật là vừa thì tâm lực càng ngày lại càng mạnh! Và khi nó mạnh rồi thì nó dợt được hết trong mọi điều kiện.

Happy Life: Khi ngồi còn tập được, chứ một khi con nằm là ngủ "quắc cần câu" luôn. Mà khi ngủ dậy con thấy đầu mệt mệt và tiếng niệm vang trong đầu con khi dậy. Mà lúc tập con thấy hình như cái không gian xung quanh nó rộng hơn và con cảm thấy thoải mái hơn nhiều lắm thầy. 😊

Tibu: Trước sau gì cũng nằm (vì tình trạng Sinh Lão Bệnh Tử)! Nên mình dợt trước cho chắc ăn 🤔 Tuy là lúc đầu nó ngủ lia chia. Nhưng khi đã quen rồi là nằm mà tập được là hết xảy!

Happy Life: Con phải làm sao để được "Vui số 10" vậy thầy?

Tibu: Ở chỗ này nó có bàn về cái hạnh phúc trong công phu nè, con nên đọc chậm chậm là vì nó lạ lắm.

TẬP TIN V

Thử chiêu này xem sao?

Thử chiêu này xem sao?

Thu, 21 May 1998 02:11:20

Hòa: Tôi cũng xin được học hỏi thêm các phương pháp “đối trị” vọng tưởng khác.

Thân,

HL: Nay thử (lại thử) dùng chiêu dụ khí (Con Khí) này xem có được không.

Đạo từ đây mà ra.

Quan sát hiện tượng một người chuẩn bị vượt biên, tụi mình thấy bề ngoài họ cũng sinh hoạt bình thường như mọi người. Nhưng bên trong thì họ lại... *Không màng đến bất cứ chuyện gì cả! Ngay cả chuyện phát triển làm ăn họ cũng bỏ ngoài tai. Vì chỉ còn chờ ngày đi vượt biên, nên họ chỉ làm đủ dùng và sống một cuộc sống âm thầm, sao cũng được...

Nay lại trở về chuyện tu hành. Do kinh nghiệm tu chứng lần lượt các Tầng Thiền từ Sơ Thiền đến Tứ Thiền rồi tiếp tục từ Không Vô Biên Xứ và sau cùng là Phi Tướng Phi Phi Tướng Xứ Hành giả có những nhận xét như sau: Ngoài những giây phút hạnh phúc tạm bợ, chỉ xuất hiện một vài lần trong đời sống hàng ngày như:

Lãnh lương, trả xong nợ, Nghỉ phép thường niên, lành bệnh... thì sau đó cuộc đời đầy nặng hạn và toàn là... Khổ mà thôi...

Thì nay, nhờ vào Chánh định mà hành giả còn hưởng được những hạnh phúc do công phu thiền định đem lại:

1- Sơ Thiền với 4 sát na tâm thức: Tầm; Tứ; Nhất Tâm; và Hỷ Lạc. Tuy rằng Hỷ Lạc còn yếu nhưng cũng đủ khích lệ tinh thần để tiến tu lên tới Tầng Thiền kế tiếp.

2- Nhị Thiền: Tâm thức chỉ còn 3 vấn đề: Tứ, Nhất Tâm và Hỷ Lạc. Một sự Hỷ lạc do Chánh Định sanh ra. Cũng như trên, nhưng lần này: Cảm giác đó mạnh hơn và rõ hơn: Sự xuất hiện của Hỷ Lạc ở đây lại như sau: Khi đề mục Thiền định xuất hiện ngay đằng trước mặt (từ 12 giây đến khoảng 40 giây): Hành giả tác ý qua khái niệm Hỷ và Lạc (tức là niệm trong đầu: Hỷ Lạc) thì tự cảm thấy một niềm khoan khoái toả ra từ lòng ngực và lan tràn khắp thân thể, bất giác hành giả nở một nụ cười mỉm chỉ thật là hạnh phúc. Lúc bấy giờ niềm tin được củng cố mạnh mẽ do hiệu quả tu hành đem lại, nên hành giả tiếp tục tới luôn Bát Tài đề qua được từng kế tiếp đó là:

3- Tam Thiền: Tâm thức còn lại 2 vấn đề: Nhất tâm và Hỷ Lạc.

Lập lại công thức (niệm Hỷ Lạc) như trên khi đề mục xuất hiện ngay đằng trước mặt từ 40 đến 70 giây (hơn một phút một tý!). Hành giả cảm thấy một trạng thái hạnh phúc mạnh hơn khi ở Nhị Thiền nhiều! Và nụ cười thấy thoát và *đã hơn nhiều! Đã đến độ: Không ngủ được

luôn vì... hạnh phúc do sự Nhất Tâm đem lại. Đến giai đoạn này thì: Không ai nhắc ai cả! Cả ngày chỉ mong cho trời mau tối, và a-lê-háp tập liền để vào cho được Tứ Thiên: Mảnh khoe của Hai Lúa để vào Tứ Thiên: Trụ ở Tam Thiên cho vững (có nghĩa là mỗi lần: Nhập Chánh Định trên đề mục là phải giữ cho nó xuất hiện từ 40 đến 70 giây và tác ý làm cho nó càng ngày càng rõ thêm. Sau đó dùng công thức Đổi đề mục liên tục với mục đích là nâng cao hơn nữa tình trạng Nhập Định để bức phá và vào Tứ Thiên. Ở Tứ Thiên hành giả còn có thể tách đôi tình trạng Hỷ Lạc ra làm hai phần rõ rệt: Hỷ và Lạc! Để rồi chỉ còn CHẤP VÀO LạC mà thôi.

Như vậy khi lên tới Tứ Thiên, hành giả chỉ còn *CHẤP Có HAI VẤN ĐỀ: Nhất Tâm và Lạc mà thôi. Tình trạng này, càng ngày càng mạnh và ở càng lâu với Hành giả khi hành giả lên đến Phi Tướng Phi Phi Tướng. Tình trạng hạnh phúc này có thể diễn Nôm như sau: Y như là một người trúng số Độc Đắc vậy: Con cái xin mua cho cái gì thì cũng nhẹ nhàng ừ... Vì cái Hạnh Phúc do thiên định đem lại nó còn gấp ngàn lần, so với cái ví dụ thô bỉ trên, nên Hành giả có thể để ngoài tai một cách nhẹ nhàng tất cả những chuyện ruồi bu, thị phi, bị oan uổng, hiểu lầm, xui xẻo, đau yếu...

Kinh nghiệm bản thân: Đệ đã không còn giận ai nổi nữa.

Đã từ trên mười năm nay: Tự điển của đệ đã không còn dấu vết của những chữ đó nữa.

(Còn tiếp)

Mến.

Hai Lúa.

Thử chiêu này xem sao? (2)

Chào Huỳnh và các Bạn.

Tiếp đến là tội mình đi đường tắt cho nó lẹ.

Thực tế, đệ phải qua những Tầng trời của Vô Sắc, thế nhưng cái hiện tượng của vấn đề là: Càng đi xa, anh càng nhớ em! Ý wên! Bậy!

Càng lên cao thì càng thanh tịnh! Dựa có nguyên tắc đó, mà Hai Lúa đệ đã, một lần nữa, bạo dạn rút ngắn đoạn đường tu chứng, khi trình bày lại với Bạn Bè sau này. Lợi dụng vào cái tính cách *Làm Chủ Tư

Tưởng của Tứ Thiền* được thể hiện qua ngũ thông như: Thiên Nhân Thông, Thần Túc Thông... Thì nay, đệ lại dùng niệm Thanh Tịnh để đi đường tắt. Mánh lới như sau: Nhập Tứ Thiền và dùng khái niệm Thanh Tịnh để tiến tu (niệm trong đầu Thanh Tịnh... Thanh Tịnh...). Chưa tới mười niệm thì hành giả dụng phải một phản ứng kỳ lạ: Ngộp thở. Hiện tượng kỳ quái này cũng bình thường. Vì mỗi lần mình niệm Thanh Tịnh ở trình độ Tứ Thiền thì chính cái niệm đó lại tác dụng ngược lại mình và như vậy: Cái hơi thở xì xụp này so với cái niệm Thanh Tịnh thì nó vẫn không thanh tịnh nên nó phải mất hơi thở thì mới thật là Thanh Tịnh! Hí Hí. Tới luôn bác Tài!

Một mình một ngựa, đệ đi hỏi đủ thứ Thầy ở Đà Lạt nhưng chưa ai đến chỗ này cả, ngay lúc này: Đệ chưa có duyên để gặp Thầy Thanh Từ, Thầy Thiền Tâm... mà chỉ có mấy Thầy ở Chùa Linh Sơn... mà thôi, cả anh Sơn cũng chưa gặp! Lúc này năm 1983, chuyện tôn giáo là... lậu. Bí quá, đệ viết miếng giấy để lại di chúc cho vợ con, bạn bè rằng: Nếu anh không về mà nó thú thì... chôn; còn nếu nó không thú thì cứ để đó, đừng có sốt ruột mà chôn nghe, cứ để đó 7 ngày xem sao. Và đệ lập lại thí nghiệm và khi nó ngộp thở thì đệ niệm tới luôn. (Còn tiếp)

Mên.

Thử chiêu này xem sao? (3)

Chào Huỳnh và các Bạn.

Câu chuyện bắt đầu hấp dẫn rồi đây: Thật ra, trở ngại của hơi thở trong khi mình tiến về sự Thanh Tịnh ở trình độ Tứ Thiền Hữu Sắc, thoát nhìn mình cứ tưởng nó là CON VOI nhưng khi mình liều mạng với nó thì nó chỉ là hạt bụi. Tất nhiên, muốn vượt qua nó thì mình lại phải dùng mánh khéo, nếu không có mánh khéo thì khó qua lắm lộn. Mánh khéo như sau: Trước khi mình quyết tử với nó (hơi thở) thì mình phải chú tâm đến cái chuyện của mình làm và đi đến kết luận như sau:

Nhân lành thì quả phải lành! Nhân nào mà gọi là Lành? Minh tu thiền là lành, Minh đã từng có thể hưởng hạnh phúc của Thiền Định là một nhân lành không thể chối cãi vào đâu được! Càng ngày mình

càng hiền là một nhân lành Chắc Phé nhất mà cả nhà, cùng bạn bè mình đều công nhận. Cứ tự thuyết pháp theo cái kiểu Tự kỷ ám thị này một tuần rồi chuẩn bị giáp mặt với nó (chương ngại hơi thở) và liều mạng, Tới Luôn Bác Tài!

Đệ lại kể tiếp chuyện công phu: Nhập Tứ Thiền và niệm Thanh Tịnh cho tới hơi ngộp thở, giữ ở mức độ đó, và Cố Suy Nghĩ về cái vấn đề Nhân lành thì quả phải lành. (Phải cố vì nó thanh tịnh lắm nên ngay lúc đó mình rất khó dụng tâm để suy nghĩ, đứng ra thì mình chỉ có khái niệm rằng: Đây là một việc lành và nhân ga Tới Luôn Bác Tài). Bỗng nhiên, mình xem thường cái sự níu kéo của hơi thở hết sức và bình tĩnh niệm tiếp cái niệm cuối cùng. Thanh Tịnh!

Cái Thấy và cái Biết cùng một lúc xuất hiện: Một hình ảnh của một anh chàng thấy quen quen mà không biết tên, và cũng không biết anh chàng này ở đâu, nhưng lại thấy quen quen. Hình ảnh hiện rõ ràng trong một khung ảnh dựng đứng có kích thước cỡ (3"x4") 9cm X 12cm. Nhìn anh chàng quen quen đó, mình cảm thấy anh chàng này... Ngu Ngu sao đó rồi xuất định.

Sự trở về thực tại cũng cần một thời gian. Bắt đầu mình có cảm giác từ cái trán. Sau đó từ từ, rất từ từ, cái cảm giác đó đi chuyển dần dần xuống hai con mắt, rồi qua cái đầu, tới lòng ngực thì mình vẫn còn biết rằng mình không có thở, cái cảm giác đó tiếp tục tự động di chuyển xuống quá giữa ngực thì hơi thở mới bắt đầu xì xụp trở lại. Vẫn không một cảm giác sợ hãi, cái cảm nhận tiếp tục di chuyển cũng rất từ từ cho tới bàn chân và Nếu mình chọn tư thế ngồi thì cảm giác tê rần rất khó chịu sẽ đến sau. Để tránh tình trạng khó chịu vô ích này, sau này, đệ thường chọn tư thế nằm cho nó khoẻ. Rồi sau đó, mình mới xả thiền (theo cái bài xả thiền mà đệ đã có trình bày trước đây rồi). Xả thiền xong thì hồi tưởng lại cái anh chàng ngu ngốc đó thì chợt tỉnh ngộ:

Anh chàng không ai khác hơn đó là... Mình Hí Hí

Hiện tượng lạ:

Một người bạn từ đâu đó ghé qua và cho biết rằng anh đã dùng Vipassana ở Tứ Thiền để đối mặt với Bản Ngã. Người Bạn đó còn

tiếp: Anh đã thấy sự hiện diện của Bản Ngã qua hơi thở và qua hình ảnh của cái Thấy và cái Biết. Và người Bạn đó ra đi không một lời từ giả. Thời gian là 6 tiếng đồng hồ, sau này đệ lập lại thí nghiệm một mình trong Hầm Dơi ngay trong khu cán bộ cao cấp ở gần dinh bà Ngô Đình Nhu tại Đà Lạt. Lần này là một tuần liên tục. Đệ chỉ còn một bước cuối cùng nữa là tới đích.

Xin hẹn thư sau.

Mến.

Hai Lúa.

Happy Life: Thầy ơi, hôm rày con tập, niệm Phật, giữ được cái xâu chuỗi tới sáng. Nhưng tới sáng lại không phát ra tiếng niệm như thầy nói. Khi dậy thì điều con nhớ đầu tiên hay thứ 2 lại là câu A Di Đà Phật. Con cứ niệm tiếp là được nhất tâm như thầy nói phải không ạ?

Tibu: đúng 100%

Happy Life: Khi ngủ con niệm, có mơ, nhưng tới sáng, hoặc trong ngày hôm đó con mới nhớ được nội dung giấc mơ.

Tibu: Do tâm sân hận mà nó nhớ trễ đó.

Happy Life: Làm sao con biết đó có phải là giấc mơ công phu không thầy? Con mơ toàn giết người, rồi mấy chuyện làm nóng giận lên.

Mà quả thật lúc này con rất dễ nổi nóng.

Tibu: giấc mơ nó có hơi hám công phu là... giấc mơ công phu.

Happy Life: Thầy ơi, sao cái chấm đỏ của con, lúc này con chỉ thấy một màu đỏ, không rõ ranh giới trước mặt. Mà không ra được cái chấm đỏ nguyên vẹn. Cứ tiếp tục thầy hen?

Tibu: Do sân hận, nên nó cứ xé rào và làm cho nó không có cái viền đó.

Happy Life: Con có đọc bài phương pháp nhìn hào quang của thầy. Muốn tập quá, mà nhìn vào không thể hình dung nó ra sao...hix

Tibu: Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh. Làm từng cái đi, đừng có nóng! 🤔🤔🤔 Con nên tự bơm và nhớ là phải có khí thể vui vẻ khi tu tập: Mình đang đi trên đường giải thoát mà, sao lại vát cái mặt chăm vằm y như là xả hơi đen thì không thể nào mà tới nơi được.

Happy Life: Lúc này khi ngủ. Tự nhiên con bị dzụ này. Con thường mơ 1 giấc mơ ngắn, thấy đi lúc thì nơi này, lúc thì nơi kia. Và có 1 điểm chung là đều bị trượt chân hay bị té hoặc rơi xuống vực. Và tự nhiên người giật lên một cái giống như phản xạ của khi vấp ngã đó thầy. Tỉnh ngủ, Rồi lại ngủ và lại bị tiếp tục. Nó thường bị dzậy nhiều lần lắm thầy, Thiệt là khó chịu
Thầy nói đúng thiệt. Con thử không sân hận 1 ngày. Quả thiệt con tập dễ hơn nhiều 🙏

Tibu: Ngủ mà bị nằm mơ lọt cái đùi, hay là trượt chân là dấu hiệu của tâm thô bạo. Chính cái tâm này nó lôi cái linh hồn mình xuống. Nên nó xảy ra hiện tượng trượt té như trên. Chuyện tưởng là đùa nhưng lại có thiệt: Khi con đi bộ trên một sợi dây, và sợi dây này lại để trên mặt đất thì con đi rất là dễ dàng. Nhưng chỉ cần đưa lên cao một tý là hết đi được liền! Con sợ té ập đến: Đó là phản ứng của độ cao nó lôi cái linh hồn con xuống trước đó!

Happy Life: Thầy ơi, cái chỗ "Đó là phản ứng của độ cao nó lôi cái linh hồn xuống" là sao vậy thầy. Độ cao ở đây là gì? Con không hiểu được.

Tibu: Thì gọi là bị mất thăng bằng đó mà. Nhưng khi nhìn bằng Pháp Nhân thì mới lòi ra cái chuyện là cái linh hồn nó lôi mình xuống trước (để có cái cảm giác là mất thăng bằng). Rồi sau đó là đi hết được, hoặc là té 🤔🤔🤔 Giấc mơ công phu thì nó có những nhân vật lạ đời như rắn, chó, nai, voi, cọp, sư tử... Những tình cảnh đặc biệt chưa lần nào gặp, như là thay óc, hoặc lột da của mình ra và thấy đó là da thú... đi ị, khạc nhổ, rửa Phật, Bồ Tát xuất hiện này nọ...

Happy Life: Hồi chiều con nhưc đầu quá trời, cái tự nhiên nhớ tới trong bài Độc thoại của thầy. Con thử vừa niệm Phật vừa để ý hơi thở. Thở 1 cái niệm "Nam mô A Di Đà Phật". Cứ dzậy tự nhiên con không để nhiều xung quanh nữa. Và con hết nhưc đầu. Hết bị suy nghĩ miên man không dừng được. Dzui quá thầy 🙏

Con làm vậy có sai gì không thầy?

Tibu: Làm cái gì mà nó hết đau là ngon lành.

Nên nhớ là đừng có cầu nguyện là:

- - "Các Quan nào ở gần phủ hộ cho con hết bệnh thì con sẽ tôn thờ Ngài là tiêu đời liền thôi! Là vì mình đang mở cửa cho giặc nó vào! Nó nhập vào mình và làm theo hợp đồng đã ký là không còn đường nào mà chạy và tất nhiên đây là con đường ngu nhất.

Happy Life: Thầy ơi, có cần loại bỏ các thói quen xấu để dễ tập hơn không thầy? (Như nghe nhạc tình yêu, ngủ nướng, ham ăn, ham chơi, ham tán dục,... bao la... *Sao mà tật xấu nhiều thế không biết huhu*)

Tibu: Bàn về tật xấu: Con thấy đó, Nhí nó không bao giờ hẹn theo kiểu là để đó từ từ rồi làm! Nhưng tác phong của Nhí là nhào vào làm liền, và không cần phải ai nhờ tới Nhí gì đâu! Một người mà có tác phong như vậy thì không có thể nào mà có tật xấu được! Chỉ trừ trường hợp biệt nghiệp nó hành và nó che mà thôi.

Hướng Dẫn Thực Hành Tĩnh Độ

Tập sách Hướng Dẫn Thực Hành Tĩnh Độ, font Verdana 14, 57 trang, khổ A4, dạng PDF Đã được lưu trong mục Sách Gối Đầu:
http://www.hoasentrenda.Com/ThuVienHSTD/HD_Tinhdo14.pdf

Ghi Chú

Những bài viết đã đưa vào sách:

- <http://hoasentrenda.Com/FrontPage/Nimita.htm>
- <http://hoasentrenda.Com/FrontPage/MayTienCongPhu.htm>
- <http://hoasentrenda.Com/BaiMoi/bm17-%20ULyTrongCongPhu.htm>
- <http://hoasentrenda.Com/BaiMoi/bm15-CachNiemPhat.htm>
- <http://hoasentrenda.Com/FrontPage/TuNhu.htm> (Tự Nhủ)
- Luận về "chưa chẵn" Quảng Trí Thiền Sư;
<http://www.buddhanet.net/budsas/uni/u-vbud/vbpha073.htm>

*Hoasentrenda giữ bản quyền về nội dung của quyển sách.
Trừ việc sửa đổi nội dung và sử dụng cho mục đích thương
mại. Quý bạn có trọn quyền sao chép, in ấn, và truyền tải rộng
rãi quyển sách này đến quý thân hữu.*